PROCLI DIADOCHI

IN PLATONIS CRATYLVM COMMENTARIA

EDIDIT

GEORGIVS PASQVALI

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS PRIMAE (MCMVIII)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMXCIV

Die Deutsche Bibliothek - CIP-Einheitsaufnahme

Proclus (Diadochus):

[In Platonis Cratylum commentaria]

Procli Diadochi In Platonis Cratylum commentaria / ed. Georgius Pasquali. -

Stutgardiae; Lipsiae: Teubner, 1994

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

ISBN 3-8154-1731-7

NE: Pasquali, Georg [Hrsg.]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1994

Printed in Germany Druck: Druckhaus Köthen GmbH Buchbinderei: Verlagsbuchbinderei D. Mikolai, Berlin

MEMORIAE PATRIS

S.

PRAEFATIO

I.

Procli commentarii in Platonis Cratvlum eclogas tantum nobis esse servatas et operis inscriptio, quam praebent libri manuscripti, testatur et particula őzi demonstrat plerisque capitibus praemissa et confirmat ipsius Procli nomen hic illic laudatum. Neque tamen, cum praesertim σχολίων an σγολών scribendum sit, quae est recensionis condicio, mihi quidem non constet, ulla certa causa impediri videmur, quominus haec potius a praeceptoris scholis quam a scriptoris libello originem duxisse statuamus. Quam in suspicionem pronior erit, si quis quam multa Platonis et Aristotelis commentaria prae se ferant sese excerpta esse ἀπὸ φωνῆς σοφωτάτου cuiusdam magistri recordatus, quae Prächter disseruit (GGA 1904,381 sq. 390; 1905,518 sqq. 531 sqq; 1906,903; 1908,210sq. 234sqq) considerarit. Ad Proclum hunc libellum redire genus quoque scribendi praestat; quod si eius copiam verborum comparaveris cum indicibus graecitatis quos Kroll et Diehl editionibus commentariorum in rempublicam et Timaeum teubnerianis addidere, summum in universum consensum invenies. Quin etiam multa ex editione mea enotari possunt quae eadem in indiculum grammaticum rettulit Diehl; non omnes vero eius observationes in hunc libellum quadrare nemo mirabitur, qui cogitarit exempla illa e tanto maiore opere esse hausta. Pauca de multis affero: anacolutha (45,16; 77,10; 106,28), attractionem (genetivum pro accusativo 11,13; 33,26)1); con-

¹⁾ De coniunctionibus κάν et ὅταν cum indicativo sociatis restant scrupuli; 24,21 enim ὅταν παραλαμβάνουσιν varia est lectio; 39,6 quas formas recepi ἐνοφθαλμίζωνται, ἐγκεντρί-

structiones ad sensum (51,26 sqq; 56,15.26; 68,29; 88.20): contractionem (τὸ ἔνθουν 29,20 sed ceterum ἔνθεος); crasin¹); declinationem vocis quae est νοῦς (νόες 93.21; νοῦς 50.20 sed νόας 109.11); dualem rariorem nisi δυοίν et αμφοίν (ἀμφοῖν τοῖν ἄπροιν 85,10 conspicuum, cum plerumque τὰ αποα scribat); ellipsin (omittitur verbum in iunctura τὸ δ' αἴτιον, ὅτι 50,13; 64,17); negationem μή quae singulas etiam voces neget (velut τὰ μὴ φύσει 4,8; τὸ μὴ ὄν 10,10); particulas: "" cum indicativo (38,11; 56,13); δέ quarto loco positam (14,28; 32,21; 40,20; 69,5? al.); pronomen έαυτῶν pro ήμῶν αὐτῶν (103,11 sq); structuram verbi διαιτᾶν (τινί 5,10)2). Neque tamen in ipso scribendi genere Procli cetera commentaria huic libello omni ex parte sunt similia: unum gravissimum intercedit, quod et nostrae opinioni de excerptore vel potius de discipulo favet et demonstrat hunc discipulum non eundem esse atque eum qui cetera commentaria ex adnotationibus suis composita edidit. Cum enim in tanta commentarii in Timaeum mole bis tantum praecedente neutro plurali verbum numero plurali ponatur, in hoc commentariolo, quod non plus quam centum

ξωνται e scribae coniectura arbitrio suo tradita immutantis natas esse scio, scio γίνηται a Boissonadio demum textui esse intrusum; sed cum in omnibus recentioris aetatis codicibus tum in his saepius breves et longae confunduntur quam ut quid librorum auctoritati in hoc discrimine tribuas. Coniunctionis κάν non diversa est ratio: quod enim 32,9 κάν ... καλεῖται est traditum, nihil interest, cum hi libri innumerabilibus itacismis sint maculati; 77,8 tamen κάν ... ὑφεῖται toleravi, nescio an iniuria, memor coniunctivos aoristi secundi istorum verborum iam ab hellenistica aetate paullatim exolescere coepisse (cfr G. N. Hatzidakis, K. Z. 33, 1893, 109). — Data occasione adnotabo κάν semel cum optativo coniungi ita tamen ut optativum coniunctivus excipiat (85,30).

¹⁾ Praeter sollemnia illa τάγαθόν, πάπεῖνος, πάπεῖθεν, πάν, τοὐλάχιστον sim. nonnullae codicum variae lectiones vel corruptiones ad crasin reduci possunt: cfr 17,13; 71,19 alia. Cum de his tum de similibus quaestionibus disputavi in Vitellii studiis XVI 1908,449 sqq.

²⁾ In hoc genere observandum έμφορηθηναί τι (2,4).

tredecim teubnerianas pagellas compleat, plus tricies hunc usum graecitatis recentioris peculiarem deprehendimus. Locos, fortasse non omnes, indico, non propono; quorum unum et alterum esse cur etiam apud antiquiorem scriptorem excusemus, nullus infitior; in omnes vel plerosque hoc idem cadere pertinax nego. Enotavi igitur 3,10; 5,6; 6,22. 24; 7,17; 11,20 sq; 12,25; 17,6; 18,22; 25,8. 19 sq; 30,22; 34,15; 38,27; 42,28; 46,12; 66,17; 69,3. 12.23; 78,18; 80,13; 81,4; 82,12. 14; 97,26; 103,26. In transcursu monebo Aristotelis interpretem, Ammonium, Procli discipulum, item prorsus verbo plurali post neutrum plurale esse usum; quem tamen multum abest quin e schedulis suis haec quae edo, prompsisse adfirmem, cum praesertim libri qui sub eius nomine feruntur ipsi a scholis sint profecti neque igitur genuinam illius manum referant.

Is, quicumque fuit sive excerptor sive discipulus, qui libellum in hanc formam redegit, quae codicibus nobis servata est, rectum adnotationum ordinem nihil, quantum video, turbavit. Quod si scholia a textus platonici serie et dispositione nonnumquam discedere videntur, velim consideres in reliquis quoque commentariis Proclum sibi indulsisse ut longe saepe ab argumento migraret, utque Platonem non semper pedetentim comitaretur, sed alias antecurreret, alias praecedentem consequeretur. Si quas autem eclogas ad certum Cratyli locum referre nequimus, non est hoc ut in huiusmodi laciniis admiratione dignum. 1)

¹⁾ De paucis capitibus pauca addam. Cap. XI artissimo vinculo cum XII est coniunctum: ut enim caelum et movetur et stat, ita nomina et natura et pacto conventoque sunt. Cap. XV nescio quo referam nisi fortasse νον μαντείας (Crat. p 384°) disputationem de μάντει Apolline excitavit. Quod ad cap. XXVIII attinet, coniecto Proclum ab Hermogenis nomine (p 384°) ad Mercurium transisse. Cap. XXIX verba είς τὸ κοινόν (384°) respicere mihi videtur. Cap. XXXIV potestatem tangit quam et urbes et privati gerant, rerum nominum suo arbitrio commutandorum (cfr p 385°). Cap. XXXV quo referri possit, non video. Capite XXXIX quomodo φρόνησιν et χρηστότητα coniungat (p 386°sqq) Plato, declarat Proclus; eodem pertinet

II.

De codicum memoria disputavi in Vitellii studiis (St. it. d. fil. class. XIV 1906, 127—52); nunc gravissima tantum repetam. Viginti quinque libros alios totos contuli, alios aliqua ex parte, aliorum specimina plerumque photographica ad me transmittenda curavi. Omnes ab uno archetypo esse derivatos, inde efficitur quod multae corruptelae omnibus sunt communes. Codices qui servati sunt ad quinque libros quasi ad fontes eosdemque superstites redire in disputatione mea evincere studui: certe tam similes inter se plerique codices sunt, ut spondeam nullum detrimentum

clum significare, Platonem Cereris non omnes virtutes sed eas tantum quae statim e nomine eluceant, ostendere voluisse.

cap. XL quo confirmatur bonos sapientiores esse quam malos. Cap. XLII veritatem et mendacium in rebus esse adversum Antisthenem, Euthydemum, Protagoram demonstrat. Capite LI verba ἆρ' ούχὶ ὁ νόμος δοκεῖ κτέ (p 388d) fortasse illustrantur. Capite LX, ut νομοθέτου et τέκτονος officia, ita universae et propriae singularisque naturae creatio distinguitur. Caput LXVII άναλογίαν in praecedente commemoratam explicat. Capita LXIV—LXVII a Socrate profitente se nihil scire, sed cum amicis verum exquirere semper se paratum esse, proficisci videntur. Cap. LXIX nomina ab ipsis dis imposita (p 391d) significat. Quaestiones capitibus LXXII—LXXIX tractatas disputatio de deorum nominibus movit. Quae Plato monet praecipitque de nominibus vel imponendis vel interpretandis (p 393b -394°), arripit Proclus ut leges et τῷ ὀνοματοθέτη (37,26) et τῷ ἐτυμολογήσειν μέλλοντι (39,12) dicat (cap. LXXX, LXXXV, LXXXVI; cap. LXXXIII). Cap. XCVIII de πατρικῷ αἰτίω, cum Iuppiter pater appelletur (395°—396°), disputat. Cap. CXXIV eos tangit qui solos deos solem, lunam, similia existiment (p 397cd), ita ut sequenti eclogae, ut ita dicam, viam muniat. Neque aliud, opinor, respicit cap. CXXVII, nisi quod, di quomodo semper currere dicantur (p 397d), explicat. Cap. CXXXIV huc spectare videtur, ut ostendat qua ratione Plato ad Iovem redierit (p 400d) et nunc demum adfirmet se de illo nihil scire. cum paullo ante multa de eius nomine (p 395° 396°) disputarit. Cap. CXXXVII, nisi fallor, indicat quomodo unus et idem deus duplici nomine se appellari gaudeat (p 400°); coniecto tamen Apollinis exemplum non temere esse selectum, sed eo consilio, ut hunc potissimum deum nominum veritatem largiri indicetur. p. CLXVI quo spectet, nescio, nisi forsitan statuas id Pro-

textum inde accepisse quod non alios libros adhibui, nullum recensioni emolumentum futurum fuisse, si alios memoriae testes adhibuissem, etiamsi res non, ut statui, ita se haberet. Quin etiam librum M, quem tum (p 147) licet admodum raro consulendum censui, nunc demum talis naturae esse perspexi, ut, quomodo nonnulla codicis P vitia nata sint, illustrare possit, ad ipsum contra verborum contextum constituendum nihil conferat. Sed ordine ordiamur, illis tamen libris qui vel ab aliis superstitibus sunt descripti vel fortasse aliorum, si non filii, at certe sunt gemini simillimique, prorsus, ut par est, omissis.

A = Ambrosianus D 222 inf., chart., saeculo XVI, ut Ae. Martini Dom. Bassi agnovere, a Manuele Moro Cretensi exaratus (cfr Catalog. codd. graec. bibl. Ambr., digesserunt Martini et Bassi, nr. 943 et praef. p XXVII). Extrema verba sunt καὶ φρουφεῖν ἐν (p 113,14).

B = Barberinianus 42, chart., anno 1526 Lupiis a Constantio Sebastiano monacho Montolivetano conscriptus (cfr opusculi mei p 143). Exit in verba $\kappa \alpha i \delta i \delta s$ (111,25).

F = Laurentianus LVIII 2 chart., saec. XV—XVI. Extrema sunt προϊόντα φρουρεῖν (112,24).

M = Monacensis 29, chart., saec. XVI. Exit in eadem verba in quae B.

P = Ambrosianus R 25 sup., membr., saec. XV (nr° 710 Martini et Bassi insigniverunt). Exit εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον (113,5).

Ex hoc quod non pariter in omnibus exemplaribus, opus est mutilum, cogere non audeo ex uno libro, cuius extremae paginae quacumque de causa minus atque minus in dies legi possent, A, postea P, tum F, denique eodem fere tempore B et M fluxisse. Quomodo enim fieri poterat ut A cum M, AM cum B, F contra cum P artissime coniungeretur? Neque illi opinioni codicum aetates favent, cum A libris P et F recentior videatur. Quid igitur? nonne potius scribae qui M et B exaravere, in verbis ἐξ ἥρας ἐτέχθη καὶ διός idcirco uterque per se constitit, quod sermonem integrum et absolutum praebere voluit; atque etiam simili

de causa F et P non plura exhibent, quod extrema utriusque exemplaris verba ea sunt, quae qui neglegenter legerit, credat ambitum verborum esse conclusum? Qui contra librum quem codicum A et B fontem communem fuisse existimamus, exaravit, exemplum mutilum usque ad extrema verba descripsit; quem codicis A librarius imitatus est.

Quanta necessitate liber M cum P coniungatur, et lacuna demonstrat communis (verba enim καὶ ἄλλαι ταῖς κηγαῖς καὶ ἄλλαι ταῖς ἐλάφοις 70,1—2 in ambobus his libris interciderunt, servata sunt cum in AB tum in F), et hoc confirmat quod libro M inspecto aliqua codicis P vitia facillime explicantur; ut αἰθερίω recte traditur 76,25; in ABF: δεντερίω legimus in M: δεντέρω praebet P. κάτω δὲ μετὰ τοῦ διὸς ABF 80,12 scribunt: κατὰ δὲ μεταξὸ διὸς M; διός, quod sensum tum demum reddebat nullum, omittit P. Cum tamen et tertius codex eiusdem familiae, qui non iisdem quam PM vitiis laboret, servatus sit et M ad errores in libro P obvios potius explicandos quam detegendos usui sit, eum omnino e recensione arcendum esse existimavi, cum praesertim multo peioris notae sit quam P.

Liber F cum P(M) et in lacuna consentit Deoùs dyoρήνδε καλέσσαι, ή δ' άρα πάντη φοιτήσασα κέλευσε (p. 49, 21-23), et in erroribus non paucis. Exemplum unum gravissimum affero: ἐνεογείας 75,24 AB recte praebent, ἀληθείας falso FP. Alia specimina si quis quaerat, eum ad paginam 142 commentationis meae delego; ubi etiam complura exempla collecta sunt, quae comprobent F neglegentissime esse exaratum, quippe qui et plurimas voces sensu cassas praebeat et pro traditis verbis alia temere substituat et lacunulis fortasse non minus quam P laboret. etiam statui potest tum auxilio hunc librum esse, cum demonstret in exemplari librorum P(M) et F communi non eandem corruptelam fuisse atque in P; si contra a ceteris codicibus discedit, nullius est auctoritatis. Nam, quae bonae frugis praebeat, eius naturae sunt ut ad coniecturam reducere ea facile queamus: locos significo 22,17 (ubi fortasse iam in archetypo duplicem exstitisse scripturam docet

B¹)); 24,2 (quo eadem quadrant); 42,4; 48,6; 52,5; 66,25; 84,7. 8; minutias quasdam orthographicas nil moror.

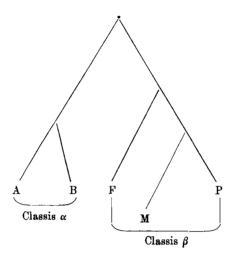
Ad alteram classem transeamus; quae ex A et B constat, cum libri qui ex A derivati videantur in censum non veniant. Consentiunt hi codices in compluribus corruptelis, quarum duae facile gravissimae: 56,18 τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη τῶν ὅλων ΑΒ: τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη τœτε FP, omisso altero τῶν ὅλων; 69,18 πολλὰς αἰτ ίας διαφερούσας ἀλλήλων τῆ οὐσία αὐτῆ recte FP: πολλὰς οὐσίας διαφερούσας κτέ. AB. Nimirum oculi eius qui exemplum illud a quo et A et B fluxerunt, exaravit, ad sequens οὐσία aberravere.

Haec exempla demonstrant et A et B in eandem familiam referendos, quae ipsa per se non valeat ad textum constituendum altera classe non adhibita. B vero a librario neglegentissimo exaratus est, qui et plurima verba omittat et quae A integra servet, saepe misere perdat: qui exempla quaerat, eum ad p 143 sq commentationis meae delego. Quare, ut libri F, ita huius codicis non omnes varias lectiones in apparatum recepi, ne eum incredibili nugarum mole obruerem, sed tum demum testatus sum, cum quid exemplar illud librorum A et B commune praebuisset, clarius elucere vellem. Si enim B a ceteris libris recedit, nihil nisi scribae socordiam demonstrat, nisi ubi coniecturas quasdam cum faciles tum necessarias praebet, ut 42,4; 61,29; 67,3; 82,10°2).

Nunc stemma ex p 146 commentationis meae huc paucis mutatis transferam.

¹⁾ Non aliter fortasse de p 19,6 est iudicandum. Quin etiam emblematum nonnulla, quibus exemplar illud laborabat quaeque cancellis seclusi, e duplici scriptura enata esse videntur; certum exemplum adfero 75,11—12; cfr commentationis meae p 151

²⁾ Non diversum proferri potest iudicium cum aut unus A (72,18; 74,2) aut unus P (32,27) lectionem veram vel verisimilem demonstrat.

Ex ipsa stemmatis conformatione et figura elucet, consensum librorum AB cum F lectionem archetypi praestare: si contra classes α et β in diversa abeunt, discrimen in editoris consilio totum ponitur; si quidem enim est classis α multo melior, non tantae est auctoritatis ut in dubiis ipsa per se testetur sese archetypi lectionem servasse.

Priusquam huic praefationi finem impono, adnotabo et A et P manus correctrices saeculi omnes, ut videtur, XVI esse expertas; quas distinguere non necesse duxi, cum coniecturas semper, quarum nonnullae sunt optimae, nunquam traditas lectiones praebeant.

De Boissonadii editione (Lipsiae, Weigel, 1820) non multa habeo quae moneam: tres codices temere arreptos non bene adhibuit, nonnulla bene correxit, alia perperam tentavit, plagulas pessime emendavit.

Restat iucundissimum munus ut gratias agam illis doctis viris qui tironem me in hoc opere perficiendo adiuverunt; Guilelmo Crönert qui et plurimas emendationes contulit et locos complures similes indicavit, priusquam liber typothetae ad imprimendum traditus est; Guilelmo Kroll et Nicolao Festa, praeceptori suavissimo, qui plagulis perlectis vitia et scribarum et editoris castigarunt. Istorum virorum nulla est pagina quae non et doctrinam et diligentiam testetur. Neque nomen Georgii mei Levi della Vida omittam, preli erroribus infesti inimicique adulescentis.

Scribebam Romae mense Iunio anni MCMVIII.

GEORGIVS PASQVALI

CONSPECTVS SIGILLORVM

A = Ambrosianus D 222 inf., saec. XVI a Manuele Moro Cretensi exaratus. B = Barberinianus 42, a. 1526 a Constantio Sebastiano Lupiis exaratus. F = Laurentianus LVIII 2 saec. XV/XVI. P = Ambrosianus R 25 sup. saec. XV. A², P² = manus correctrices in A, P obviae. ll = libri.

add = addidi addidit addendum.

ci = conieci sim.

corr = correxi sim.

del = delevi sim.

om = omisit sim.

sci = scripsi scripsit sim.

supersci = superscripsit.

tri = traieci sim.

im = in margine.

iu = inter versus.

or chald = De oraculis chaldaicis scr. G. Kroll Vratislaviae a. 1894.

Consensum librorum saepe nullo sigillo addito indicavi.

<	>	additamenta	includunt
[]	delenda	Includent

EK TΩN

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ

ΣΧΟΛΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.

Boiss.

Ι. Ό σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν καὶ τὴν ἀφομοιωτικὴν δύναμιν, ἢν κατ' οὐσίαν λαχοῦσαι διὰ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος αὐτὴν ἐπιδείκνυνται. ἐπειδὴ δὲ ἡ μεριστὴ τῶν ψυχῶν ἐνέργεια διαμαρτάνει πολλαχοῦ τῶν οἰκείων τελῶν, καθάπερ δὴ δ καὶ ἡ μερικὴ φύσις, χώραν εἰκότως ἔχει καὶ τὰ ἀόριστα καὶ τύχη καὶ αὐτομάτως περιφερόμενα ὀνόματα, καὶ οὐ πάντα τῆς νοερᾶς ἐπιστήμης ἐστὶν ἔκγονα καὶ τῆς πρὸς τὰ πράγματα συγγενείας στοχάζεται.

Π. Ότι δ Κρατύλος λογικός τέ έστιν καὶ διαλεκτικός, ἀλλ' 10 οὐ κατὰ τὰς τοῦ Περιπάτου ψιλὰς τῶν πραγμάτων μεθόδους 2 διαλεκτικάς, ἀλλὰ κατὰ || τὸν μέγαν Πλάτωνα εἰδότα τὴν διαλεκτικήν ἀρμόζειν μόνοις τοῖς κεκαθαρμένοις τὴν διάνοιαν τελέως καὶ διὰ τῶν μαθημάτων παιδευθεῖσι καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν τὸ νεαροπρεπὲς τῶν ἡθῶν ἀποκαθαρθεῖσι καὶ ἀπλῶς γνη- 15 σίως φιλοσοφήσασιν, καὶ θριγκὸν οὖσαν τῶν μαθημάτων καὶ ἀνάγουσαν ἡμᾶς ἐπὶ τὴν μίαν πάντων αἰτίαν τὰγαθόν, καὶ διὰ Προμηθέως ἥκειν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεῶν ἅμα

de BF testor quae diserte adfirmabo Tit. om P σχο-

λίων Β: σχό F: σχολῶν Α

1 ὁ om PF sp. relicto 3 διὰ del Festa 4 αὐτὴν del Festa: ἐναργῆ ci Crönert 8 ἔγγονα P 14 παιδευθεῖσιν Α: παιδευθεῖσαν P 16 cfr Resp. VII p 534° θριγγὸν Α

φανοτάτω πυρὶ λεχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ (Phileb. p 16°). ἡ γὰρ τοῦ Περιπάτου ἀναλυτική καὶ τὸ ταύτης κεφάλαιον, ἡ ἀπόδειξις, πᾶσιν εὕληπτα καὶ ἀρίδηλα τοῖς μὴ παντάπασι σκοτοδινιῶσιν καὶ πολὸ τὸ τῆς λήθης ὕδωρ ἐμφορηθεῖσιν.

5 III. Ότι νοῦς ἐστιν ὁ τῆς διαλεκτικῆς προβολεύς, ἀφ' ε΄αυτοῦ ὅλου ὅλην αὐτὴν ἀπογεννῶν καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀφ' ε΄νὸς πάντων πρόοδον τὴν διαιρετικὴν ὑφίστησι, κατὰ δὲ τὴν συναγωγὴν εκάστου πρὸς μίαν ἰδιότητος περίληψιν τὴν ὁριστικὴν ὑφίστησι κατὰ δὲ τὴν ἐπ' ἄλληλα παρουσίαν τῶν εἰδῶν, 10 δι' ἢν καὶ ἔστιν ὅ ἐστιν ἕκαστον καὶ μετέχει τῶν λοιπῶν εἰδῶν, τὴν ἀποδεικτικήν κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν πάντων εἰς τὸ εν καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς τὴν ἀναλυτικὴν γεννῷ.

IV. "Ότι ὁ μὲν 'Αριστοτέλης (Rhet. I 1355* 34—b25) μίαν εἶναι λέγει ξητορικὴν καὶ μίαν διαλεκτικὴν δυναμένας 15 ἐπ' ἄμφω, ὡς ἄν τις προαιρῆται, πείθειν ἢ ἐλέγχειν ὁ δὲ Πλάτων ∥ ἄμεινον δύο ἐκατέρας εἶναι λέγει. ἡ μὲν γάρ τίς ἐστι, 8 φησί, ξητορικὴ κολακεία καὶ ἄτεχνος, ἢν ἐν Γοργία διαβάλλει ἡ δὲ ἐπιστήμη τῶν ἀγαθῶν καὶ δικαίων, ἢν ἐν Φαίδρα ἀνυμνεῖ. καὶ πάλιν τὴν μὲν τοῦ 'Αριστοτέλους διαλεκτινος κήν ὡς ἐριστικὴν ἀποπέμπεται, τὴν δὲ τῶν ὄντων τὰς ἀρχὰς δρῶσαν διαλεκτικὴν ἀγαπῷ ὡς μέρος φιλοσοφίας.

V. Ότι εἰ ἀδύνατον συνελθεῖν γνῶσιν καὶ ἄγνοιαν τοῦ αὐτοῦ ἄμα, ἀδύνατον τὰς δύο ξητορικὰς συνελθεῖν ἡ μὲν γὰρ ἀγνοεῖ τὰ ἀγαθά, ἡ δὲ γινώσκει.

VI. Ότι ὁ παρών διάλογος ἐπιστήμονας ἡμᾶς ποιεῖ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος, καὶ δεῖ τὸν μέλλοντα εἶναι διαλεκτικὸν ἀπὸ ταύτης ἄρχεσθαι τῆς θεωρίας.

VII. Ότι ὥσπες εν Παρμενίδη την ὅλην διαλεκτικήν

¹ αὐτοῦ ἡ γὰς τοῦ πες. ἀναλυτική A: αὐτῶν ἐν τῆ πες. ἀναλυτικῆ P 5 sqq cfr in Parm. 649,17—651,9, David in Porph. Isag. 88,8 sqq Bus. 13 sqq cfr in Parm. 648,20 sqq 16 ἐκατέςαν ci Kroll 17 cfr Gorg. p 463^b Phaedr. p 260^c 262^c Legg. XI 938^a cfr Phaedr. p 269^d—272^b

παραδιδούς οὐ ψιλήν, ἀλλὰ μετὰ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας παρέδωκεν, οὕτως καὶ νῦν τὴν τῶν ὀνομάτων ὀρθότητα μετὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἐπιστήμης.

VIII. Ότι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων καὶ τῆς διαλεκτικῆς νῦν παραδιδόναι βούλεται ὁ Πλάτων, εἰπερ τὰ ὀνόματα μετὰ τῶν το ὧν εἰσὶν ὀνόματα συμπαραδίδωσιν.

ΙΧ. Διὰ τί λέγων ὁ Πλάτων (Pol. p 261°) ὅτι οί τῶν ὀνομάτων ύπερορώντες πλουσιώτεροι φρονήσεως είς νῆρας άναφανησόμεθα, αὐτὸς νῦν προηγουμένως περὶ ὀνομάτων ζητεῖ; ἦ τοῦτο σκοπεῖ οὐ καθ' ὃ λέγονται, ἀλλὰ καθ' ὃ εἰκόνες 10 είσι των πραγμάτων; και γαρ ή δριστική τριττή έστιν. ή γαρ άπὸ τοῦ ἀνωτάτω νένους ἀργομένη διὰ πάντων τῶν μέσων ξως 4 των ύστατων διαφορών πρόεισιν, ὅπερ ὁ Ἐλεά της ξένος ποιεί δριζόμενος τόν τε σοφιστήν (Soph. p 268cd) καὶ τὸν πολιτικόν (Pol. p 267bc). ἢ τὸ ἐγγὺς καὶ γνώριμον γένος λα- 15 βούσα διὰ τῶν έξῆς διαφορῶν πρόεισιν, ὡς ἔγει τὸ ἄνθρωπός έστι ζώον πεζόν δίπουν καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ δνόματι μόνω γρηται, οίον καλόν έστι τὸ πρέπον καὶ ψυγή έστιν φυσιόγη οὐσία καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἔστιν οὖτος ὁ τρίτος τρόπος της δριστικης έπισφαλέστατος. εί γὰρ ἔτυχεν ἀπ' ἀρ- 20 γης δ δνοματοθέτης ανεπιστήμων, ανάγκη διαπίπτειν τον χρησάμενον τῶ κειμένω ὀνόματι εἰς τὸν δρισμόν. διὰ τοῦτο οὖν δ Πλάτων νῦν προηγουμένως ζητεῖ περὶ τῶν τοιούτων ονομάτων, καὶ διὰ μέσων αὐτῶν ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνατείνεται. άλλα και πρός απόδειξιν τοῦτο συμβάλλεται, ως έν Φαίδρω 25 (p 244d) την μαντικήν της οίωνιστικης κοείττω ἀπό τοῦ ονόματος επεγείρησεν αποδεικνύναι άλλα και πρός ανάλυσιν, ώς εν τῷ $\Phi \alpha i \delta \varrho \varphi \; (p \, 252^{\circ})$ τὸν μὲν μετεγόμενον ὑπὸ τῷν θνητων έρωτα ποτηνόν καλών, τὸν δὲ ἀμέθεκτον καὶ θεῖον πτέ-

⁸ εἰς τὸ γῆρας Plato 10 ἢ ll 17 cfr Aristot. Top. I p 103° 27 ἀνόμασι P 18. 19 cfr Hipp. mai. p 290° d 19 cfr Crat. p 400° 25 καὶ AF: om PB 27 ἀποδεικνὺς: corr καὶ AF: om PB

ο ωτα διὰ τὴν εἰς εν συναγωγὴν τῆς τε οὐσίας τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ οὕτως ἀνιὼν καὶ ἀναλύων φαίνεται ἀλλὰ καὶ πρὸς διαίρεσιν πολλάκις ἀναγκαῖον τοῦτο οῦτως γοῦν δ Σωκράτης (Gorg. p 497^a) διείλεν ὅτι ἄλλο τὸ ἡδὸ καὶ ἄλλο τὸ ἀγαθόν, διότι καὶ τὰ ὀνόματα δύο.

Χ. Ότι δπόκεινται πρόσωπα νῦν Κρατύλος τε δ Ήρακλείτειος, οδ καὶ Πλάτων ηκοράσατο, δστις έλεγεν τὰ δνόματα πάντα φύσει είναι, τὰ γὰρ μὴ φύσει | μήδ' ὀνόματα είναι, 5 ώσπες καὶ τὸν ψευσόμενόν φαμεν μηδέν λέγειν καὶ Έρμο-10 γένης δ Σωκρατικός, όστις απεναντίας έλεγεν οὐδεν είναι ονομα φύσει, άλλα πάντα θέσει και τρίτος Σωπράτης, όστις έπικρίνας έδειξε τὰ μὲν αὐτῶν είναι φύσει, τὰ δὲ καὶ θέσει, οίον τύχη γεγονότα. τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις μᾶλλον τοῦ φύσει μετέχει, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς μᾶλλον τοῦ τυχαίου. 15 δ γὰρ τὸν ξαυτοῦ παῖδα 'Αθανάσιον καλέσας δηλοῖ τὴν περί ταῦτα τῶν ὀνομάτων πλημμέλειαν. ἔτι δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων έχόντων είδος καὶ θλην, κατὰ μέν τὸ είδος μᾶλλον τοῦ φύσει μετέγουσι, κατά δὲ τὴν ὕλην μᾶλλον τοῦ θέσει. καὶ πρὸς μεν Ερμογένη λέγων γωρίζει τά τε μονίμως εν θεοῖς ίδου-20 μένα δνόματα, οίον μυρίνη καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐν ψυγαῖς, οἶον βατίεια πρὸς δὲ Κρατύλον ἀποδέγεται μὲν τὴν πρός τὰ πράγματα τῶν ὀνομάτων ἀναφοράν, δείκνυσι δ' ὅτι έστι και τὸ τυγαῖον πολύ ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἄμα δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντα μινεῖται τὰ πράγματα.

ΧΙ. "Ότι δ μεν οὐρανὸς μᾶλλον έχων τὴν κίνησιν, έχει καὶ τὴν στάσιν τρόπον τινά, οἶον ἐν τοῖς πόλοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἡ δὲ γῆ μᾶλλον ἔχουσα τὴν στάσιν, ἔχει καὶ τὴν κίνησιν διὰ τὴν ἀλλοίωσιν.

³ καl AF: om PB 6 ὑπόκεινται ABF: ὑπόκειναι P ἡρακλείνιος ll cfr Diog. L. III 6 6 sqq cfr Ammon. de interpr. 34,15 sqq Busse 7 cfr Crat. p 383* 10 cfr Crat. p 383^d 11—13 cfr Ammon. de interpr. 37,1—14 Busse 15 cfr in Crat. 18,25 20 sqq cfr in Crat. 35,6 sqq

XII. "Ότι τὰ ὀνόματα, καὶ ⟨τὰ⟩ τὸ φύσει ἔχοντα τοῦ θέσει μετέχει, καὶ τὰ θέσει ὄντα καὶ τοῦ φύσει μετείληφεν· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα πάντα φύσει καὶ πάντα θέσει, καὶ τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ θέσει.

ΧΠΙ. Ότι τὰ δύο ταῦτα μειράκια ἐξεναντίας δοξάζοντα 5 ἄλληλα ἀνατρέποντα μερικῶς, οὐκ ἠδύναντο καθολικῶς τὸ οἰκεῖον κατασκευάσαι καὶ γὰρ τὸ μὲν καθόλου διὰ τοῦ μερικοῦ 6 ἀνασκευάζεται, οὐκέτι δὲ | διὰ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον κατασκευάζεται, ἀλλὰ διὰ τοῦ καθόλου οἶς ὁ Σωκράτης ἐπιγενόμενος καὶ διαιτήσας διήρθρωσεν τὰ πράγματα ἐπιστημονικῶς. 10

ΧΙΥ. Ότι ὁ μὲν Κρατύλος, ἐπιστημονικὸς ὢν καὶ βραχυλογώτατος, ὅπερ ἦν ἐξαίρετον τῶν Ἡρακλειτείων, διὰ τὸ μὴ φθάνειν ἀμειφθέντα τὰ πράγματα τῷ ἀστάτω ἐαυτῶν φύσει προλαμβάνειν αὐτὰ βουλομένων, δι' ἐλαχίστων φαίνεται συλλαβῶν καὶ ξημάτων δι' ὅλου τοῦ διαλόγου ἀποκρινόμενος: 15 διὸ καὶ τὸ βούλει (p 383°) ἐκ προοιμίων εὐθὺς τούτω ἀνέθηκεν ὁ μιμητικώτατος Πλάτων ὁ δὲ Ἑρμογένης, δοξαστικὸς ὢν καὶ ταῖς τῶν πολλῶν προσκεχηνώς δόξαις, τό τε θέσει τῶν ὀνομάτων εἰσήγαγεν καὶ τὸ εἴ σοι δοκεῖ οἰκειότατα ὑπὸ Κρατύλου ἤκουσεν ἡ γὰρ δόκησις τῶν ἀβουλήτων πολ 20 λάκις ἐστὶ καὶ ⟨ἀ⟩προαιρέτων, ὥσπερ ἡ βούλησις τῶν ἀγαθῶν μόνων.

XV. Ότι πᾶσα ή Άπολλωνιακή σειρὰ τῆς δημιουργικῆς τοῦ Διὸς ἐξήρτηται ἡγεμονίας.

XVI. "Ότι τῆς Κρατύλου δόξης γέγονεν Πυθαγόρας τε 25 καὶ Ἐπίκουρος (frg 335 Us.), Δημόκριτος (frg 26 Diels) δὲ καὶ ᾿Αριστοτέλης τῆς Ἑρμογένους. ἐρωτηθεὶς γοῦν Πυθα-

¹ τὰ add 4 ⟨ού⟩ ante τὰ μὲν Kroll 6 ⟨τὰ⟩ ante ἄλληλα Kroll 9 ἐπιγινόμενος P 11 sqq cfr Aristot. Metaph. III p 1010°11 12 ἡρακλειτίων ll 21 ⟨ά⟩προαιρέτων sci: προαιρετῶν 23 ἀπολλωνικὴ P 27 cfr Aristot. de interpr. p 16°,27 sqq, soph. el. p 165°,6−8, de sensu p 437°,14−15 27 τὲ A 27 sqq cfr Aelian. V. H. 4,17 Iambl. vit. Pyth. p 60,5 N.; Procl. in Tim. 276,16, in Alc. 528,13 sqq

γόρας, τί σοφώτατον τῶν ὄντων ἀριθμὸς ἔφη τί δὲ δεύτεοον είς σοφίαν, δ τὰ δνόματα τοῖς πράγμασι θέμενος. ήνίττετο δε διά μεν τοῦ ἀοιθμοῦ τὸν νοπτὸν διάκοσμον τὸν πεοιέγοντα τὸ πληθος τῶν νοερῶν εἰδῶν ἐκεῖ γὰρ ὁ πρώτως 5 καὶ κυρίως ἀρι θμός μετὰ τὸ εν ὑπέστη τὸ ὑπερούσιον, ος καὶ 7 τὰ μέτρα τῆς οὐσίας πᾶσι τοῖς οὖσι γορηγεῖ, ἐν ὧ καὶ ἡ ὄντως σοφία και ή γνώσις, ξαυτής ούσα και πρός ξαυτήν έστραμμένη και έαυτην τελειούσα και ώσπες έκει νοητόν και νούς και νόησις ταὐτόν, ούτως καὶ ἀριθμὸς καὶ σοφία ταὐτόν ἐστι 10 έκει. διά δε του θεμένου τα δυόματα την ψυγήν ηνίττετο. ήτις από νοῦ μὲν ὑπέστη καὶ αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα οὐκ έστιν ώσπεο δ νοῦς πρώτως, έγει δ' αὐτῶν εἰκόνας καὶ λόνους οὐσιώδεις διεξοδικούς, οἶον ἀνάλματα τῶν ὄντων, ὥσπερ τὰ ὀνόματα ἀπομιμούμενα τὰ νοερὰ εἴδη τοὺς ἀριθμούς τὸ 15 μεν οὖν εἶναι πᾶσιν ἀπὸ νοῦ τοῦ ξαυτὸν γινώσκοντος καὶ σοφοῦ, τὸ δ' ὀνομάζεσθαι ἀπὸ ψυχῆς τῆς νοῦν μιμουμένης. ούκ άρα, φησί Πυθαγόρας, τοῦ τυγόντος έστι τὸ ὀνοματουργεῖν, άλλὰ τοῦ τὸν νοῦν δρῶντος καὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων. φύσει ἄρα τὰ ὀνόματα.

20 'Ο δὲ Δημόνοιτος (frg 26 Diels) θέσει λέγων τὰ ὀνόματα διὰ τεσσάρων ἐπιχειρημάτων τοῦτο κατεσκεύαζεν ἐκ τῆς δμωνυμίας τὰ γὰρ διάφορα πράγματα τῷ αὐτῷ καλοῦνται ὀνόματι, οὐκ ἄρα φύσει τὸ ὄνομα καὶ ἐκ τῆς πολυωνυμίας εἰ γὰρ τὰ διάφορα ὀνόματα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ Ἐν πρᾶγμα ἐφαρμόσουσιν, καὶ ἐπάλληλα, ὅπερ ἀδύνατον τρίτον ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων μεταθέσεως διὰ τί γὰρ τὸν ᾿Αριστοκλέα μὲν Πλάτωνα, τὸν δὲ Τύρταμον Θεόφραστον μετωνομάσαμεν, εἰ φύσει | τὰ 8

⁴ πρώτῶς P 7 fort. σ., κ. [ή] γν. ἐαντ. 13 cfr Demoer. frg 142 Diels 15 ἐαντοῦ P 26 cfr Diog. Laërt. III 4; Olymp. Proleg. c. 1 Herm., vit. Plat. 383,25—33 West.; Sext. Math. I 258 Bekk.; Apul. dogm. Plat. I 1, Ammon. de interpr. 20,19 Busse etc 27 cfr Strab. XIII p 618; Diog. Laërt. V 38; Olymp. Proleg. c. 1 Herm., vit. Plat. 383,33 West.; Sext. Math. I 258; Ammon. de interpr. 20,19 Busse etc

ονόματα; έκ δὲ τῆς τῶν ὁμοίων ἐλλείψεως διὰ τί ἀπὸ μὲν της φρονήσεως λέγομεν φρονείν, από δὲ της δικαιοσύνης οὐκέτι παρονομάζομεν: τύγη ἄρα καὶ οὐ φύσει τὰ ὀνόματα, καλεῖ δὲ ὁ αὐτὸς τὸ μὲν πρῶτον ἐπιγείρημα πολύσημον, τὸ δὲ δεύτερον ισόρροπον, (τὸ δὲ τρίτον μετώνυμον), τὸ δὲ 5 τέταρτον νώνυμον. ἐπιλυόμενοι δέ τινές φασιν, πρὸς μὲν τὸ πρώτον ότι οὐδὲν θαυμαστόν, εί τὸ εν όνομα πλείω ένεικονίζεται πράγματα, ώς τὸ ἔρως καὶ ἀπὸ τῆς ρώμης καὶ ἀπὸ τοῦ πτέρως διάφορα δηλοῖ πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὅτι οὐδὲν κωλύει κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῦν τὰ διάφορα ὀνόματα 10 τὸ αὐτό, οἶον μέροψ καὶ ἄνθρωπος, κατὰ μὲν τὸ μεμερισμένην έγειν ζωήν μέροψ, κατά δὲ τὸ ἀναθοεῖν ἃ ὅπωπεν άνθρωπος πρός δὲ τὸ τρίτον ὅτι τοῦτο αὐτὸ σημεῖον τοῦ φύσει είναι τὰ ὀνόματα, ὅτι μετατίθεμεν τὰ οὐ κυρίως καὶ παρά φύσιν κείμενα έπὶ τὰ κατὰ φύσιν πρὸς δὲ τὸ τέταρτον 15 ότι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ ἐξ ἀρχῆς κείμενα ὑπὸ τοῦ πολλοῦ γρόνου έξέλιπον.

XVII. Ότι τὸ φύσει τετραχῶς ἢ γὰρ ὡς αί τῶν ζώων καὶ φυτῶν οὐσίαι ὅλαι τε καὶ τὰ μέρη αὐτῶν ἢ ⟨ὡς⟩ αί τούτων ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις, ὡς ἡ τοῦ πυρὸς κουφότης καὶ 20 Θερμότης ἢ ὡς αί σκιαὶ καὶ αὶ ἐμφάσεις ἐν τοῖς κατόπτροις ἢ ὡς αί τεχνηταὶ εἰκόνες ἐοικυῖαι τοῖς ἀρχετύποις ἑαυτῶν. ὁ μὲν οὖν Ἐπίκουρος (frg 335 Us.) κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον ὥετο φύσει εἶναι τὰ ὀνόματα, ὡς ἔργα φύσεως προηγούμενα, ὡς τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὅρασιν, καὶ ὡς τὸ δρᾶν 25 καὶ ἀκούειν οὕτως καὶ τὸ ὀνομάζειν, ὥστε καὶ τὸ ὄνο∥μα φύσει

dx. Gassendus

¹ ἐκλείψεως Α 2 οὐκ ἔστι Α 3 παρομάζομεν Α 5 add Diels 7 ἐνεικονίζεται sci: ἐνεικονίζει 8.9 cfr Phaedr. p 238°, 252b° 9—11 cfr Ammon. de interpr. 38,2—16 11—13 cfr Crat. p 399° 12 ζωὴν] φωνὴν Steinthal (Gesch. der Sprachw.² I 179) cfr Et. M. 580,37 ἄνω θρεῖν P cfr Et. M. 109,18 13—15 cfr Ammon. de interpr. 37,28—38,2 Busse 19 ⟨ώς⟩ add Usener 21.22 cfr Ammon. de interpr. 34,26—28 23 δεύτερον Usener: πρῶτον 26 καὶ ⟨τὸ⟩

εἶναι ὡς ἔργον φύσεως. ὁ δὲ Κρατύλος κατὰ τὸ τέταρτον διὸ καὶ ἴδιόν φησιν ἐκάστου πράγματος εἶναι τὸ ὄνομα ὡς οἰκείως τεθὲν ὑπὸ τῶν πρώτως θεμένων ἐντέχνως καὶ ἐπιστημόνως. ὁ γὰρ Ἐπίκουρος (frg 335 Us.) ἔλεγεν ὅτι οὐχὶ 5 ἐπιστημόνως οὖτοι ἔθεντο τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ φυσικῶς κινούμενοι ὡς οἱ βήσσοντες καὶ πταίροντες καὶ μυκώμενοι καὶ ὑλακτοῦντες καὶ στενάζοντες. ὁ δὲ Σωκράτης κατὰ τὸ τέταρτον σημαινόμενον λέγει φύσει εἶναι τὰ ὀνόματα, ὡς διανοίας μὲν ἐπιστήμονος ἔκγονα καὶ οὐχὶ ὀρέξεως φυσικῆς, ἀλλὰ 10 ψυχῆς φανταζομένης, οἰκείως δὲ τοῖς πράγμασι τεθέντα ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸ δυνατόν καὶ κατὰ μὲν τὸ εἶδος τὰ αὐτὰ πάντα καὶ μίαν ἔχει δύναμιν καὶ φύσει ἐστίν, κατὰ δὲ τὴν ὅλην διαφέρει ἀλλήλων καὶ θέσει ἐστίν κατὰ μὲν γὰρ τὸ εἶδος ἔοικε τοῖς πράγμασι, κατὰ δὲ τὴν ὅλην διαφέρει ἀλλήλων.

15 ΧΥΙΠ. Ότι ἔοικεν τὸ μὲν Κρατύλος ὄνομα κεῖσθαι παρὰ τὸ περικρατῆσαι ἀραρότως τῶν Ἡρακλείτου δογμάτων καὶ διὰ τοῦτο καταφρονῆσαι τῶν ξευστῶν ὡς μηδὲ κυρίως ὄντων τὸ δὲ Σωκράτης παρὰ τὸ σωτῆρα εἶναι τοῦ κράτους τῆς ψυχῆς, τουτέστι τοῦ λόγου, καὶ μὴ καθέλκεσθαι ὑπὸ τῶν 20 αἰσθήσεων.

XIX. Ότι τὰ μὲν ἀίδια ἐκ τῶν δυνάμεων ἢ ἐνεργειῶν ἔλαχεν τῆς ὀνομασίας, τὰ δὲ γενητὰ ἐκ τῆς χρείας καὶ κοινωνίας.

ΧΧ. Ότι δεῖ τὸν μιμήσασθαί τι βουλόμενον ἐπιστήμονα 10 26 εἶναι δυοῖν, τοῦ τε ἀρχετύπου καὶ τῆς δημιουργικῆς τέχνης.

ΧΧΙ. Ότι Έρμογένης πας Αισχίνη (p 25 Herm.) κωμωδεῖται ὡς χρημάτων ἥττων ἀμέλει τὸν Τηλαύγη εταῖρον ὅντα καὶ χαρίεντα παρεώρα ἀθεράπευτον. τὸ δὲ ὄνομα παρὰ τὸ ερμαιον τὸ κερδαλέον γενέσθαι αὐτῶ, ἢ μᾶλλον ὅτι ὁ

¹ τέταςτον Usener: δεύτεςον 3 πρώτως ABF: πρώτων P 6 πταίςοντες A: πτέοντες P 7—11 cfr Ammon. de interpr. 35,1—12 Busse 9 ἐπιστήμονας P 16 τὸ] τῶ A 27 δεῖ] δὴ A τηλανγῆ ll 29 ἔςμαιον sci : ἔςμεον A: ἑςμέον P 29—p 9,2 cfr Crat. p 384°

Ερμῆς θεός έστιν περδῶν ἔφορος, οὖτος δὲ δυστυχής ἡν περὶ τὸ περδαίνειν.

ΧΧΠ. Ότι διαβέβληνται οι Ἡρακλείτειοι καὶ ὡς ἀλαζόνες καὶ ὡς εἴρωνες καὶ ὡς ὑπερόπται ἔν τε Θεαιτήτω (p179°sqq) ὑπὸ Θεοδώρου καὶ νῦν (p384°) ὑπὸ Ἑρμογένους, πλὴν οὐχ δ ὑπὸ φιλοσόφων ὁ μὲν γὰρ γεωμέτρης, ὁ δὲ νεανίσκος οὐ γὰρ σχολὴ τῷ ὄντως φιλοσόφω τὸν καιρὸν εἰς τοιαῦτα ἀναλίσκειν.

ΧΧΙΙΙ. Ότι οὐκ εὐκαταφρόνητον ἡγεῖται ὁ Σωκράτης τὸ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος σκέμμα, ἀλλὰ διὰ τῆς παροιμίας 10 τοῦ χαλεπὰ τὰ καλὰ $(p\ 384^b)$ εἶναι ἀποσεμνύνει αὐτό.

ΧΧΙΥ. "Ότι εἰρωνευόμενος νῦν (p 384 bc) ὁ Σωκράτης διαβάλλει τὸν σοφιστὴν Πρόδικον. ἐκ γὰρ τῆς δραχμαίας, ὡς ἔοικεν, ἐπιδείξεως κατέγνω καὶ τὴν πεντηκοντάδραχμον ἀπατηλὴν οὖσαν καὶ πορισμοῦ χάριν ἐπιτηδευθεῖσαν οἱ γὰρ 15 11 τὰς πεντήκοντα κατα βαλλόμενοι δραχμὰς ἠξιοῦντο τῆς ἀκροάσεως. τὸ δὲ κακοῦργον τοῦ σοφιστοῦ διὰ τῶν τριῶν τούτων δεῖ ἐννοεῖν, ὅτι ἀργυρίω ἐτίμα ὁ σοφιστὴς τὴν τελεωτέραν καὶ ἀτελεστέραν γνῶσιν ὅτι ἐκ μόνης ἀκροάσεως ἐπηγγέλλετο τὴν γνῶσιν ἐντιθέναι ὅτι οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων τῆς μαρτυρίας ἀλλ' 20 ἐκ τῆς αὐτοῦ τοῦ σοφιστοῦ ἀποφάσεως λέγει τὴν τοιαύτην γίνεσθαι γνῶσιν.

ΧΧΥ. "Ότι τὸ μὲν ζητεῖν ἀπὸ τῆς τοῦ Έρμοῦ μητρὸς Μαίας ταῖς ψυχαῖς ἐνδίδοται, ἡ δὲ εὕρεσις ἀπὸ τῆς Έρμαϊκῆς σειρᾶς. καὶ γὰρ τὰ δλικώτερα γένη τῶν θεῶν καὶ πρὸ τῶν 25 μερικωτέρων ἐνεργεῖ καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ὕστερον διὸ καὶ ἀτελὴς ἡ ζήτησις καὶ ὡς εἰπεῖν ὕλην προπαρασκευαζομένην ὁρῶμεν ἐκ τῆς τῶν ὑψηλοτέρων αἰτίων διαδόσεως εἰς τὰ μετ-

³ ἡρακλείτιοι ll 4 τε FP: τῶ AB 11 cfr schol. Crat. p 384° ἀποσεμνύνει Boiss.: ἀποσεμνύνειν 14 πεντηκοντάδααχμον B: πεντήκοντα δραχμῶν A: πεντηκοντάδα δραχμῶν F: πεντήκοντα δραχμὴν P 16 τῆς ⟨τελεωτέρας⟩ ἀκρ. ci Festa 23 sqq cfr Cornut. 23,6 sqq Lang 23 cfr Crat. p 384°

έχοντα, οίον δὲ μορφήν καὶ είδος ἐπιγινόμενον ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων.

XXVI. Ότι οι μέν σοφισταὶ χαίρουσι τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, οι δὲ φιλόσοφοι τοῖς διαλογικοῖς καὶ πάλιν ὡς εἰδω- 5 λοποιοὶ οι σοφισταὶ ὑποδύονται τὸν διαλεκτικόν, καὶ οὕτως γίνεται ἡ ἐριστικὴ αὐτῶν ἐνόχλησις.

ΧΧVII. Εὶ αὶ τοῦ Σωκράτους εἰρωνεῖαι οὐκ ὀφείλουσιν χηρεύειν ἀληθείας, πῶς λέγει νῦν $(p\ 384^{bc})$ μὴ εἰδέναι τὸ ἀληθές; ἢ τοῦτο λέγει ὅτι καθ' ἔξιν εἰδὼς οὐκ οἶδεν κατὰ 10 προχείρισιν; ἢ ὅτι πολὺ ἐν τοῖς ὀνόμασι τὸ μὴ ὂν καὶ ἀόριστον διὰ τὴν τῆς γενέσεως πλημμέλειαν;

ΧΧΥΙΙΙ. "Ότι τῆς 'Ερμαϊκῆς δόσεως τὰ μέν ἐστι νοερὰ καὶ πρῶτα ἀγαθά, τὰ δὲ δεύτερα καὶ τῆς διανοίας τελεσιουργά, τὰ δὲ τρίτα καὶ τῆς ἀλογίας καθαρτικὰ καὶ διαφερόντως τῶν 15 φανταστικῶν κινήσεων με τρητικά, τὰ δὲ τῶν τῆς φύσεως 12 λόγων ὑποστατικά, τὰ δὲ καὶ τῶν ἔξω πορίμων δυνάμεων καὶ τῶν κερδῶν χορηγά ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἔσχατα τοῦ θεοῦ δῶρα καὶ ἔνυλα, ἄπερ, ὡς φασιν οἱ ἀστρολόγοι, ἐν ταῖς ἀδόξοις διαθέσεσιν δ θεὸς δίδωσιν.

ΧΧΙΧ. Ότι τῷ φιλοσόφῷ προσήκει ἥκιστα μὲν περὶ τῶν καθ' ἔκαστα πραγμάτων διαλέγεσθαι, φησὶν ὁ Πλάτων, πρὸς δὲ τὴν τῶν ὅλων καὶ κοινῶν ἀνάγεσθαι θεωρίαν.

ΧΧΧ. Τὸ συνημμένον Ἑρμογένους (p 384^a) οῦτως εἰ ἔστιν μετάθεσις τῶν ὀνομάτων, θέσει τὰ ὀνόματά ἐστι καὶ 25 σύμβολα τῶν πραγμάτων ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. τὸ δὲ συνημμένον τοῦ Πρόκλου οῦτως εἰ τὰ ὀνόματα σύμβολα τῶν πραγμάτων καὶ θέσει, οὐκ ἔτι χρείαν ἔχομεν τῆς τῶν ὀνομάτων μεταθέσεως ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. καὶ συνάγεται ἐν πρώτω σχήματι εἰ 30 ἔστι μετάθεσις τῶν ὀνομάτων, οὐκ ἔστι μετάθεσις τῶν ὀνο-

⁹ $\ddot{\eta}$ ll 10 poqeiongen: corr Kroll 17 évet ABF: eigt P 20 sqq cfr Phaed. p 64^d sqq 82^s sqq Theaet. p 173^s sqq Resp. VI p 500^b etc 24 $\dot{o}\nu$. el évet. P

μάτων. κακῶς ἄρα οἱ περὶ Ἑρμογένη φασίν εἰς γὰρ τὰ καθ' ἔκαστα ἑώρων μόνον, οὐκ ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰ ἀίδια τῶν γὰρ ἀίδίων καὶ τὰ ὀνόματα θεῖα καὶ σεβάσμια ὡς ἱερὰ θεῶν, τὰς δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας τῶν θεῶν ἀποτυπούμενα, ἄπερ καὶ δ ἐν Φιλήβ \wp (p 12^{bc}) Σωκράτης σέβει, καὶ πέρα τοῦ $_{bc}$ μεγίστου φόβου περὶ αὐτὰ εὐλάβειαν ἔχει.

XXXI. Ότι δ Έρμογένης $(p 385^d)$ δοθότητά τινα οἴεται εἶναι τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ ταύτην ἐξηρτῆσθαι τῆς θέσεως, ὅσπερ εἴ τις λέγοι τὸ δίκαιον ὀρθὸν μὲν εἶναι, ἀλλὰ θέσει 13 (ἄλλο γὰρ παρ' ἄλλοις). τί $\|$ οὖν ἂν εἴποι ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀιδίοις 10 κειμένων ὀνομάτων;

XXXII. Ότι τὸ τοῦ c Εφμογένους ἦθος φιλομαθὲς καὶ φιλόλογον καὶ φιλάληθες παραδέδοται ἐξ ὧν λέγει αὐτός (p 384de).

ΧΧΧΙΙΙ. "Ότι τρισὶν ἐπιχειρήμασιν ὁ Σωκράτης διελέγχει 15 τὴν Έρμογένους θέσιν, ὧν τὸ μὲν ποῶτον ἐντρεπτικόν, τὸ δὲ δεύτερον βιαστικόν, τὸ δὲ τρίτον πειθοῦς τελεωτάτης αἴτιον. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τοιοῦτον εἰ θέσει τὰ ὀνόματα, ἔσται ὁμοίως καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις κυρία τῆς τῶν πραγμάτων ὀνομασίας, καὶ κληθήσονται τὰ πράγματα ἄλλως καὶ ἄλλως καὶ τὸ ἀμειφθήσονται πολυσχιδῶς διὰ τὸ ἀόριστον εἶναι τὸ τῶν καθ ἔκαστα τυχαῖον καὶ ἄνευ ἐπιστήμης προαιρούμενον καὶ δοκοῦν ἀλλὰ μὴν οὐ τὸ ἐπόμενον · οὐδ' ἄρα τὸ ἡγούμενον.

XXXIV. Ότι παντὸς πράγματος τὴν ἄπληστον μετουσίαν ἀνατρέπειν καὶ ξαυτὴν ὅλην ὁ ἐν Πολιτεία (VIII p 563° sqq) 25 λέγει Σωκράτης.

XXXV. Τοτι αί ψυχαὶ πρὸ τοῦ πεσεῖν εἰς γένεσιν εἶχον πάντα φανὰ καὶ αὐταῖς γνώριμα, καὶ ἡ μία ταῖς πάσαις ἐγινώσκετο καὶ αί πᾶσαι τῆ μιᾶ.

ΧΧΧΥΙ. Ότι άλλο βούλεται δηλοῦν ή παρὰ Αριστοτέλει 30

² ἴδια P (α literae ι supsci P^2) 4 τε] τὸ A 5 φιλήχω A (β ex χ A^2) 9 λέγει P 17 βλαστικόν P 18 sqq cfr Crat. p 385° sqq ἔσται ABF: ἔστιν P 21 πολυσχεδῶς: corr Kroll 22 προαιρούμενον A: προαιρόμενον P

(de interpr. 17°,25) αλήθεια τοῦ αποφαντικοῦ λόγου, καλ άλλο ή παρά Πλάτωνι νῦν (p 385bc) λεγομένη, καθ' φησί, καὶ τὰ ὀνόματα καθ' αὐτὰ λεγόμενα άληθεύουσιν. ή μέν γὰο τοῦ Αριστοτέλους τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν λέγει τοῦ κατηγορουμένου καὶ ὑποκειμένου ἔγειν τό τε ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές, ὁ δὲ μένας Πλάτων τετραγῶς οἶδε τῷ τῆς ἀληθείας καὶ ψεύδους γρησθαι σημαινομένω. η γάρ κατά τὰς ύπαρξεις αὐτὰς | τῶν πραγμάτων, ὡς ὅταν τὰ μὲν ὄντως ὄντα 14 άληθῶς είναι λέγη, τὰ δὲ οὐκ ὄντως ὄντα ψευδῶς. ἢ κατὰ τὰ 10 πάθη τὰ ἐπακολουθοῦντα ταῖς προηγουμέναις κινήσεσιν, ώσπερ αληθη και ψευδη διείλεν ήδονην δ έν Φιλήβω (p 36° sqq, 40°d) Σωκράτης ή κατά τὰς γνώσεις, ὡς ὅταν διορίζηται ψευδεῖς δόξας καὶ ἀληθεῖς. ἢ κατὰ τὰ ὄργανα τῆς γνωστικῆς ζωής, οίον τοὺς λόγους καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ στοιγεία καὶ 15 γὰρ ἐν τούτοις ὁρᾶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ψεῦδος κατὰ τὴν ποὸς τὰ πράγματα ἐφάρμοσιν καὶ συμφωνίαν. ἔγουσι δὲ καὶ οι δήτορες ιδέαν λόγου τινά, ἢν καλοῦσιν ἀλήθειαν.

ΧΧΧΥΙΙ. "Ότι 'Αντισθένης έλεγεν (ap. Aristot. metaph. IV, p 1024b,32—34) μη δεῖν ἀντιλέγειν πᾶς γάρ, φησί, λόγος 20 ἀληθεύει ὁ γὰρ λέγων τὶ λέγει ὁ δέ τι λέγων τὸ ὂν λέγει ὁ δὲ τὸ ὂν λέγων ἀληθεύει. ρητέον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔστιν καὶ τὸ ψεῦδος καὶ οὐδὲν κωλύει τὸν τὸ ὂν λέγοντα ψεῦδος λέγειν καὶ ἔτι ὁ λέγων περί τινος λέγει, καὶ οὐχὶ τὶ λέγει.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Το κατά Ποωταγόρου ἐπιχείρημα (p 386^{a-d}) 25 τοιούτον εἰ οία φαίνεται ἐκάστω τὰ πράγματα, τοιαϋτά εἰσιν, οὐκ ἔσονται οί μὲν φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων οί δὲ ἄφρονες ἀλλὰ μὴν οὐ τὸ δεύτερον οὐδ' ἄρα τὸ πρῶτον.

ΧΧΧΙΧ. Ότι πᾶς πονηρὸς δι' ἄγνοιαν τῶν ὡς ἀληθῶς ἀγαθῶν ταύτην νοσεῖ τὴν νόσον καὶ ἄκων ἐστὶ τοιοῦτος · οὐ- 30 δενὶ γὰρ αίρετὸν τὸ οἰκεῖον κακόν.

² λέγομεν P 6 sqq cfr Ammon. de interpr. p 21,24—33 13 ἀληθείας: corr 15 δρᾶν A 16 cfr Hermog. Π p 375,13 Speng. 18 cfr etiam Euthyd. p 284° 23 ἔτι] ἔστι Α

ΧΙ. Ότι μᾶλλον οί κακοὶ γινώσκονται ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπδρῶν ἤπερ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ τοῖς κακοῖς φανερά, διότι τυφλὸν ἡ κακία καὶ ἀγνοεῖ πρῶτον ἐαυτήν, εἶτα καὶ τοὺς 15 ἄλλους, καὶ ὅτι οί μὲν ∥ κακοὶ οὐ τοσοῦτον δύνανται τῆς ἀγαθουργίας τῶν καλῶν ἀπολαῦσαι διὰ ἡλιθιότητα, οἱ δὲ καλοὶ 5 μᾶλλον κακύνονται πάσχοντες ὑπὸ τῶν πονηρῶν τὰ γὰρ χερείονα, φασίν (Hom. Α 576), νικὰ καὶ ὁ Σωκράτης μᾶλλον μετέλαβεν τῆς τοῦ ἀνώτου κακουργίας ἤπερ τῆς Σωκράτους ἀγαθότητος ἐκεῖνος ἀπώνατο.

ΧΙΙ. Ότι ἄλλο τὸ Πρωταγόρου δόγμα (p 386°) καὶ ἄλλο 10 τὸ Εὐθυδήμου (p 386^d)· τὸ μὲν γὰρ λέγει ὅιι οὐδὲν ὂν τὸ ὑποκείμενον φαντάζεται τοῖον ἢ τοῖον παρὰ τοῖς αἰσθανομένοις διὰ τὴν σύμμιξιν τοῦ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος · τὸ δὲ τοῦ Εὐθυδήμου ἔκαστον ποιεῖ τὰ πάντα ὂν ἅμα καὶ ἀεί, καὶ πάντα ἀληθεύειν, οἶον τὸν λέγοντα τὸ ξύλον λευκὸν καὶ μέλαν 16 καὶ μικρὸν καὶ μέγα καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρόν, καὶ τὰς τούτων ἀποφάσεις πάσας ἀληθεύειν. ἐκ διαφόρων οὖν ἀρχῶν ὁρμώμενοι οὖτοι οἱ σοφισταὶ εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγουσιν.

ΧΙΙΙ. "Ότι ἡ τῆς πρώτης ἀπειρίας δύναμις πᾶσι τοῖς ὁπωσοῦν εἶναι δυναμένοις ἀφ' ἐαυτῆς δίδωσι τὴν πρόοδον, 20 τὸ δὲ πέρας ἔκαστον ἀφορίζει καὶ περιγράφει καὶ ἴστησιν ἐν οἰκείοις ὅροις · ὅσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τὸ μὲν εἶδος πᾶσιν ἀπὸ τῆς μονάδος ἐφήκει καὶ τοῦ πέρατος, τὸ δ' ἀνέκλειπτον κατὰ τὴν πρόοδον ἀπὸ τῆς γονίμου δυάδος · ὥστε ἕκαστον τῶν ὄντων φύσιν ἔχει τινὰ καὶ ὅρον καὶ ἰδιότητα καὶ τάξιν 25 οἰκείαν διὰ τὸ πρῶτον πέρας · ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ἀντίφασις ἐν τοῖς λόγοις ὡρισμένως τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς παριστᾶσα.

ΧΙΙΙΙ. Ότι τὸ πράττειν ἐπὶ μόνων τῶν κατὰ διάνοιαν ἐνεργούντων λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὸ ποιεῖν (p $387^{\rm c}$). 16 ἔχουσιν οὖν καὶ $\langle \alpha \hat{i} \rangle$ πράξεις καὶ αὶ ποιήσεις \parallel ἰδίους ὅρους 80

³ έπαντὴν A 5 καλοί Boiss.: κακοί 28 sqq cfr Aspas. in Eth. Nic. p 2,26—3,2 Heylb. 30 $\langle \alpha i \rangle$ (ante πράξ.) F: om cett

καὶ ὄργανα καὶ καιρούς, καὶ οὐ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχὸν ποιεῖ ἢ πράττει.

ΧΙΙΥ. Ότι τὸ λέγειν (p 387bc) ὁπὸ τὸ πράττειν ἐστίν, ἐκ διαιρέσεως τοιαύτης δείκνυται πᾶσα γὰρ ψυχῆς 5 ἐνέργεια ἢ ἄνευ σώματος γίνεται, καὶ ἔστιν τοῦτο φαντασία δόξα νόησις, ἢ μετὰ σώματος, καὶ τοῦτο διττόν ἢ γὰρ ἀπροαίρετος, καὶ ἔστιν τοῦτο αἴσθησις καὶ κίνησις ἀκούσιος, ἢ μετὰ προκιρέσεως, καὶ ἔστιν τοῦτο πρᾶξις, ὑφ' ἢν ἡ διάλεξις.

XLV. "Απορον πῶς τὸ ὀνομάζειν (p 387°) λέγειν έστίν εί γὰρ τὸ ὄνομα μή έστιν λόγος, οὐδὲ τὸ ὀνομάζειν λέγειν αν είη. ή πρώτον μεν το ονομάζειν μέρος είπεν τοῦ λέγειν είναι καὶ οὐγὶ λέγειν, ώσπεο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λόγου μέρος άλλ' οὐ λόγος; εἰ δὲ τὸ μὲν τῆς πράξεως μέρος πρᾶξις, 15 τὸ δὲ τοῦ λόγου μέρος οὐ λόγος, θαυμαστὸν οὐδέν καὶ γὰρ τὸ μὲν τοῦ σώματος μέρος σῶμα, τὸ δὲ τοῦ προσώπου μέρος οὐ πρόσωπον καίτοι καὶ τοῦτο σῶμά ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ λέγειν πράξις άλλὰ τὰ μὲν δμοιομερή, τὰ δ' ἀνομοιομερή. δεύτερον δ' δτι την ακολουθίαν οψα αναγκαΐον σώζεσθαι την 20 αὐτὴν ἐπί τε τῶν εἰδῶν καὶ τῶν κινήσεων. ἔστι δ' ὁ μὲν λόγος καὶ τὸ ὄνομα εἴδη καὶ τέλεια καὶ ὅλα, αί δὲ κινήσεις κατά μέρος δωίστανται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὀνομάζειν λέγειν τι έστίν διὰ γὰρ τοῦ ὀνομάζειν πρόεισι τὸ λέγειν. τὸ δὲ τρίτον ότι καὶ τὸ λέγειν διττὸν καὶ ὁ λόγος, τὰ μὲν κατὰ τοῦ 25 όλου λεγόμενα τοῦ έξ δνομάτων ύφεστῶτος, τὰ δὲ κατὰ πάσης φωνής σημαντικής ούτως γαο και 'Αριστοτέλης έν Κατηγορίαις (p 4ª,22 — 34 sqq, al.) την δόξαν λόγον προσείρηκεν: καὶ ή συνήθεια δὲ τὸ λέγειν τάττει καὶ κατὰ τῶν ψιλὸν ὄνομα προφερομένων είωθαμεν γὰρ ἐπιτάττειν τισὶ τὸ ὄνομα | τὸ 17 30 έαυτῶν ἢ ἄλλων λέγειν, οί δὲ ποιοῦσι τὸ ἐπιταχθέν.

¹² $\vec{\eta}$ sci: $\vec{\eta}$ μ er μ er α to A 28 ψ end ω aut ψ end ω Boiss.: ψ end ω end

ΧLVΙ. Προκείσθω δείξαι ότι τὸ ὀρθὸν ὄνομα φύσει καὶ οὐ θέσει τὴν ὀοθότητα ἔλαγεν καὶ πρῶτον λεκτέον οῦτως εἰ τὸ ὀνομάζειν ή τὰ πράγματα πέφυπεν γινόμενον ὀοθῶς ἔγει, τὸ ὄνομα φύσει τῆς ὀοθότητος τυγγάνει άλλὰ μὴν τὸ πρῶτου και τὸ δεύτερον ἄρα, δεύτερος λόγος ἀναλύων την πρόσ- 5 ληψιν' εί τὸ λέγειν διὰ τὰ ποάγματα έγει τὸ ὀοθόν, καὶ τὸ ονομάζειν ή τὰ πράγματα πέφυκεν γινόμενον δρθώς έγει. άλλα μην το ποωτον και το δεύτερον άρα, τρίτος λόγος άναλύων τοῦ δευτέρου τὴν πρόσληψιν εἰ πᾶσα πρᾶξις κατὰ τὴν ποὸς τὰ πράγματα οἰκειότητα εὖ πράττεται, καὶ τὸ λέγειν διὰ 10 τὰ πράγματα έγει τὸ ὀρθόν . άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον . καὶ τὸ δεύτερον άρα. τέταρτος άναλύων τοῦ τρίτου τὴν πρόσληψιν. εί τὰ πράγματα πάντα έγει τινὰ φύσιν ίδίαν καὶ οὐκ είσιν θέσει αί πράξεις, κατὰ τὴν πρὸς τὰ πράγματα οἰκειότητα εὖ πράττονται άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. πέμ- 15 πτος αναλύων τοῦ τετάρτου τὴν πρόσληψιν' εί μήτε πάντα έστιν δμοίως πασι και άει, μήτε ίδια έκάστω έκαστον, έγει τινὰ φύσιν τὰ πράγματα ίδίαν ξκαστον άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον τὸ ἄρα δεύτερον. Εκτος ἀναλύων τοῦ πέμπτου τὴν πρόσληψιν' εί τῶν ἀνθοώπων οί μὲν πάνυ φρόνιμοί είσιν οί δ' 20 18 ἄφρονες, οὔτε πάντα ἐστὶν ὁμοίως πᾶσι καὶ ἀεί, οὔτε ἰδία ξκάστω τῶν ὄντων ξκαστον, ἀλλὰ πμη το πόωτον, το ἄδα δεύτερον. Εβδομος αναλύων τοῦ Εκτου τὴν πρόσληψιν εί τῶν ἀνθρώπων οί μὲν πάνυ γρηστοί είσιν οί δὲ πάνυ πονηοοί, οί μεν πάνυ φρόνιμοί είσιν τῶν ἀνθρώπων οί δὲ πάνυ 25 ἄφρονες άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα.

XLVII. Εἰ τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν ᾿Αριστοτέλην (de interpr. p 16^a , $19 \, \mathrm{sqq}$) θέσει ἐστὶν καὶ σύμβολα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν νοημάτων, δεῖ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν συγκειμένους λόγους ἀποφαντικοὺς θέσει ὄντας μὴ λέγεσθαι ὑπ᾽ 30 αὐτοῦ ἐκείνου (de interpr. p 17^a ,2-5) ἐοικέναι τοῖς συν-

² ξλαχεν Α: ξλαβεν P 3 $\mathring{\eta}$ Boiss.: $\mathring{\eta}$ B: $\mathring{\eta}$ AF: $\mathring{\eta}$ P 7 $\mathring{\eta}$ F: $\mathring{\eta}$ B 3 $\mathring{\eta}$ AP 17 ξχειν P

θέτοις νοήμασιν, μηδὲ καθ' αύτοὺς δεκτικοὺς εἶναι ἀληθείας ἢ ψεύδους ἀλλὰ μὴν οί ἀποφαντικοὶ λόγοι οὐσιωδῶς ἔχοντες τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἀληθεύειν οὐ θέσει τοῦτο ἔχουσι, οὐδ' ἄρα τὰ ἀνόματα θέσει.

XLVIII. Εί (p 387d sqq) δ δνομάζων πᾶς πράττει τι, δ δὲ πράττων δι' δργάνου πράττει, καὶ δ δνομάζων άρα δι' δργάνου δνομάζων δργάνω χρηται τῷ δνόματι άλλὰ τῷν δργάνων τὰ μὲν φύσει, ὡς γείρ, πούς, τὰ δὲ θέσει, ὡς γαλινὸς καὶ τὸ ὄνομα (τοιοῦτον γάρ ἐστι)· τούτων δὲ τῶν τεγνητῶν τὰ 10 μεν πρός τὸ ύφιστάνειν τι πεποίηται ώς τὸ σκέπαρνον, τὰ δὲ πρὸς τὸ σημαίνειν καὶ διδάσκειν τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ ὄνομα ΄ ὄργανον γάρ έστιν διδασκαλικόν καὶ ἐκφαντορικον της των πραγμάτων ούσίας (p 388bc), καὶ έστιν το μέν έν τῷ τοιούτω ὅρω παραληφθέν ἀπὸ τοῦ γρωμένου τῷ ὀρ-15 γάνω, τὸ δ' ἐκφαντορικὸν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος. δεῖται δ' ώς μεν ὄργανον τοῦ γρωμένου, ώς δὲ εἰκών τῆς πρὸς τὸ παράδειγμα ἀναφορᾶς. ώστε δηλον έκ τούτων ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ὄνομα σύμβολον οὐδὲ θέσεως ἔργον τῆς τυχούσης, ἀλλὰ || συγγενές τοῖς πράγμασι καὶ φύσει οἰκεῖον πᾶν γὰρ ὄργανον 19 20 πρός τὸ οἰκεῖον ἔργον συντέτακται, καὶ οὐκ ἂν ἄλλφ τινὶ άρμόσειεν η έκείνω προς δ γέγονεν. ώστε και το όνομα, άτε δν όργανον, έγει τινά συμφυα δύναμιν καί τοῖς σημαινομένοις συνηρμοσμένην, καὶ διδασκαλικὸν ὂν ἐκφαντορικὴν ἔγει τάξιν τῶν νοημάτων, καὶ διακριτικὸν ὂν τῆς οὐσίας γνῶσιν ἡμῖν 25 έμποιεί των πραγμάτων και αύτη μεν ή επιγείρησις έκ τοῦ είδους έστιν τοῦ ὀνόματος, ώσπερ ή πρὸ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ήν, τουτέστι τῶν πραγμάτων.

ΧLΙΧ. "Οτι, τοῦ 'Αριστοτέλους λέγοντος (de interpr. p 17°,1—2) εἶναι τὸν λόγον σημαντικόν, οὐχ ὡς ὄργανον so δέ, ἀλλὰ θέσει (οὐδὲν γάρ, φησίν, ἐστὶν θαυμαστόν, τῆς φωνῆς φύσει οὔσης ὥσπερ τῆς σωματικῆς κινήσεως, εἶναι θέσει

⁹ γὰο ABF: om P 19 cfr Aristot. polit. I p 1252b,4-5

τὰ ὀνόματα, ὥσπερ τὴν ὄργησιν), ὁ Πρόκλος ἀντιλέγει οῦτως. τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν ἀποτέλεσμα τῶν φυσικῶν ὀονάνων ἡ νὰο όνομα, παν όνομα σημαντικόν έστι τινός ού ναο ταύτον όνομα καὶ φωνή την μεν ούν φωνην τὰ φυσικά όργανα ἀποτελεῖ, οἶον γλῶσσα καὶ ἀρτηρία καὶ πλεύμων καὶ τὰ τοι- 5 αῦτα τὸ δ' ὄνομα συναπεργάζονται μὲν καὶ ταῦτα διὰ τὴν ύλην, μάλιστα δ' αὐτὸ ή διάνοια ἀποτελεῖ τοῦ ὀνοματοθέτου. ήτις καὶ τὴν ύλην συναρμόζει πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ παράδειγμα δεόντως. γρηται δ' αὐτῷ ὁ διαλεκτικὸς κειμένω πᾶν γὰρ ὄργανον ἔγει καὶ τὸν γρώμενον καὶ τὸν ποιητήν, καὶ πᾶν 10 τὸ γρώμενον έγει καὶ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν, καὶ πᾶν τὸ έγον την ποιητικήν αιτίαν υπουργεί τινι πρός την ενέργειαν, αν μη αὐτόγονον ή καὶ αὐθυπόστατον. εἰ οὖν καὶ τὸ ὄνομα τοιοῦτον, ὁ μέν ἐστιν αὐτοῦ ποιητής, ὁ δὲ γρῆται αὐτῷ γεγονότι. 20 καὶ ἔστιν τοῦ μὲν ἔρνον τοῦ δὲ ὄρνα νον, καὶ οὕτε διὰ τοῦτο 15 φύσει, ότι της φύσεως αποτέλεσμα, ούτε δια τοῦτο ὄργανον. ότι δύναμις αὐτῷ χοῆται φυσική τις άλλὰ τὸ ποιοῦν αὐτὸ τέγνη έστιν και τὸ γρώμενον. ἐπεὶ δὲ και τὸ ποιοῦν πρὸς τὰ πράγματα βλέπον ποιεί, καὶ τὸ γρώμενον διὰ τὴν τῶν πραγμάτων διάκρισιν αὐτῷ γρῆται, διὰ τοῦτο λέγεται φύσει καὶ 20 ώς αποτέλεσμα και ως δργανον και γαρ (ως) είκων αποτελείται τῶν πραγμάτων καὶ ἐξαγγέλλει ωὐτὰ διὰ μέσων τῶν νοημάτων. ὄονανον οὖν εἰκότως εἴρηται (p 388b) τὸ ὄνομα διδασκαλικόν, μικούν δ' θστερον καὶ ἀποτέλεσμα προσφηθήσεται (p 388d sqq) νομοθετικόν. καὶ ἔστιν τοῦτο ἕνεκα τοῦ δια- 25 λεκτικού τέλος γάρ καὶ ἀγαθὸν τὸ ἐκφαίνειν τὰ πράγματα. διὸ μᾶλλον ὄργανον αὐτὸ εἶναι λέγει δ Σωκράτης (p 388*) έκ τοῦ κρείττονος αὐτὸ ἀποσεμνύνων. μέσον οὖν ἐστι τοῦτο όργανον τοῦ τε διδάσκοντος καὶ τοῦ μανθάνοντος καὶ οὐκ

² $\frac{7}{9}$ Boiss.: $\frac{7}{9}$ F: $\frac{5}{9}$ AB: $\frac{7}{9}$ P $\frac{3}{9}$ αὐτῷ Boiss.: αὐτὸ $\frac{7}{9}$ 13 καὶ αὐθυπόστατον sci: καθυπόστατον $\frac{15}{9}$ οὕτε P $\frac{15}{9}$ $\frac{15}{9}$ καὶ τοῦ A: $\frac{15}{9}$ P

άρα ἡν μία τοῦ τε ποιοῦντος ἐνέργεια καὶ τοῦ πάσχοντος, ὡς φησὶν ᾿Αριστοτέλης (phys. ausc. III, p 202°,13—202°,22), ἀλλὰ τρεῖς τοὐλάχιστον αί κινήσεις, ἡ μὲν τοῦ ποιοῦντος, ἡ δὲ τοῦ ποιουμένου, ἡ δὲ τοῦ ὀργάνου μεταξὸ ἀμφοῖν.

L. "Ότι ή περκίς καὶ τὸ τρύπανον (p 387° sqq) οἰπεῖα παραδείγματα τῷ ὀνόματι καὶ γὰρ τὸ ὄνομα διακρίνει μὲν τὰ πράγματα ἐξ ἀλλήλων, εἰσδύνει δὲ εἰς τὸν μανθάνοντα διὰ βάθους τῆς ἐννοίας αὐτοῦ.

LI. Ότι ώσπες δ έν Γοργία Σωπράτης, τοῦ Καλλιπλέους 10 (p 482e) αντιδιαιρούντος το κατά νόμον δίκαιον καὶ το κατά φύσιν, απέδειξεν (p 489a) τον νόμον και την φύσιν έπι τοῦ δικαίου συντρέχοντα άλλήλοις (άλλὰ καὶ ἐν τῷ Μίνω (p 316b, 317°) τὸ αὐτὸ ποιεῖ), οὕτω δεῖ νοεῖν καὶ τὰ ὀνόματα εἶναι νόμω καὶ φύσει, άλλ' οὐ τῶ τυγόντι νόμω άλλὰ τῷ αἰωνίω 15 καὶ κατὰ λόγους ἀιδίους | ύφεστηκότι. τὸ γοῦν ὄνομα διὰ μὲν 21 την ποιητικήν αιτίαν επιστημονικήν οδσαν νόμω και θέσει, διὰ δὲ τὴν παραδειγματικὴν αἰτίαν φύσει. ἀλλ' εἰ ταῦτα οῦτως έχει, πῶς ὕστερον (p 429b sqq.) ποὸς Κρατύλον λέγων δείξει ότι οὐ μόνον τὸ ὀοθῶς κείμενον δεῖ ὄνομα καλείν, ἀλλὰ 20 καὶ τὸ μὴ ὀρθῶς; ρητέον οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι νόμος μὲν τοῦ καθόλου ἐστὶν θεωρητικός. ὅσα οὖν ὀνόματα ἐπὶ τοῖς αιδίοις κεῖται, νόμφ ταῦτά ἐστι κείμενα. ἀλλ' ἐπεί εἰσιν καὶ των φθαρτων δνόματα, οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ δ μὲν καθόλου νόμος τούτων οὐ περικρατεῖ, τὸ δὲ τυχαῖον ἐν τούτοις πολύ, 25 οίον δ καλούμενος 'Αμβρόσιος η 'Αθανάσιος η Πολυγρόνιος καὶ τὰ ὅμοια.

Τίς δὲ ἡ τῶν ὀνομάτων ποιητικὴ τέχνη, συντόμως εἴπωμεν οὐ γὰο πᾶν ἐστίν ἐν αὐτῆ τὸ τῆς νομοθετικῆς εἶδος. ὅτι μὲν οὖν ἐστί τις ἐν ψυχῆ εἰκαστικὴ δύναμις, δῆλον (καὶ

¹ τοῦ τε Crönert: τοῦτο 3 τοῦ ποιοῦντος Crönert: τοῦτο ποι. 4 τοῦ ποιουμένου Crönert: τοῦτο ποι. 5 καὶ τὸ A: άς τὶ P 8 βάθρου ci Crönert 20 μὲν νόμος: tri Festa (⟨δ⟩ ante μὲν Crönert) 22 ἐστι (vario accentu) ABF: ἔσται P

νὰο ή ζωνοαφία καὶ αί τοιαῦται ταύτης εξήρτηνται τῆς δυνάμεως), άφομοιωτική οὖσα τῶν δευτέρων πρὸς τὰ κρείττονα καὶ τῶν ἐν συνθέσει φερομένων εἰδῶν πρὸς τὰ ἁπλούστερα. καὶ πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἡ ψυγὴ δύναται ξαυτὴν έξομοιοῦν τοῖς πρείττοσιν έαυτῆς θεοῖς ἀγγέλοις δαίμοσιν. 5 άλλὰ καὶ τὰ δεύτερα ἀφ' ξαυτῆς έξομοιοῖ ποὸς ξαυτὴν διὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως, καὶ ἔτι πρὸς τὰ κρείττω έαυτῆς, διὸ θεών τε ανάλματα καὶ δαιμόνων δημιουργεί : βουλομένη δ' άύλους τρόπον τινά καὶ μόνης τῆς λογικῆς οὐσίας ἐγγόνους ύποστησαι των όντων δμοιότητας, αφ' έαυτης, γρωμένη τη 10 λεκτική φαντασία συνεργώ, την των ονομάτων παρήγαγεν οὐσίαν καὶ ώσπερ ή τελεστική διὰ δή τινων συμβόλων καὶ άποροήτων συνθημάτων τὰ τῆδε ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἀπει-22 κάζει καὶ ἐπι τήδεια ποιεῖ πρὸς ὑποδογὴν τῶν θείων ἐλλάμψεων, ούτω δὲ καὶ ή νομοθετική κατά τὴν αὐτὴν ἀφομοιω- 15 τικήν δύναμιν ἀγάλματα τῶν πραγμάτων ὑφίστησι τὰ ὀνόματα διὰ τοίων καὶ τοίων ήγων ἀπεικονιζομένη τὴν τῶν ὄντων φύσιν, καὶ ὑποστήσασα παρέδωκεν εἰς γρῆσιν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται κύριος εἶναι τῆς τῶν ὀνομάτων γενέσεως δ νομοθέτης, καὶ ώσπερ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα 20 πλημμελείν οὐγ ὅσιον, οὕτως οὐδὲ περὶ τὰ ὀνόματα άμαρτάνειν εὐαγές νοῦς γάρ ἐστιν ὁ νομοθετικὸς τούτων δημιουργός. είκονας αὐτοῖς ἐνθεὶς τῶν παραδειγμάτων καὶ γρη σέβειν αὐτὰ διὰ τὴν πρὸς θεοὺς αὐτῶν συγγένειαν. καί μοι δοκεῖ τὸν νομοθέτην (p 389a) ὁ Πλάτων ἀνάλογον ίδούων τῷ ὅλω 25 δημιουργῷ (καὶ γὰρ ὁ τοὺς είμαρμένους νόμους τιθεὶς ἐκεῖνός έστιν κατά Τίμαιον (p 41°) καὶ ὁ πάντα διαθεσμοθετῶν (ρ42d), ὧ συνέπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ως φησιν δ'Αθηναῖος ξένος (Leg. IV p 716°), είκότως αὐτῷ καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀποδοῦναι 30

⁵ kautoß P (η supsci P s) 6 xal om P deut. Å φ ' kaut. A: deút. Ex aút η s $\ddot{\eta}$ å φ ' kaut $\ddot{\eta}$ s P 13 suv ϑ \eta μ áτων A: al ϑ η μ άτων P 18 φ ύ. ν om P 20 de $\ddot{\omega}$ ν om P

ποίησιν, έπεὶ καὶ ὁ ὅλος δημιουργός κατ' αὐτὸν πρώτιστός έστιν δνοματουργός αὐτὸς οὖν έστιν, ως δ Τίμαιος (p 36c) λέγει, δ την μέν των περιφορών ταὐτοῦ, την δὲ θατέρου προσαγορεύσας, εί οὖν καὶ ὁ νομοθέτης ἀνάλογόν ἐστιν ἐκείνω, 5 πῶς οὐγὶ καὶ αὐτὸν κύριον εἶναι δεῖ τῆς θέσεως τῶν ὀνομάτων; διό καί έν τούτοις (p 389°) δημιουργόν προσείπεν τόν νομοθέτην καὶ τῶν δημιουργῶν σπανιώτατον. οῦτως δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ Φαίδοφ (p 255°) Σωκράτης τὸν ἵμερον ὄνομά φησιν είναι ύπὸ τοῦ Διὸς τεθέν, ὃν Ζεὺς Γανυμήδους 10 έρων ζαερον ώνόμασεν, των οὖν ονομάτων τὰ μέν έστιν έκγονα των θεων ήκοντα καὶ μέγοι ψυγής, τὰ δὲ ψυγων μερικών διὰ νοῦ καὶ ἐπιστή μης αὐτὰ δημιουργεῖν δυναμένων, 23 τὰ δὲ διὰ τῶν μέσων γενῶν ὑφιστάμενα καὶ γὰο δαίμοσί τινες καὶ ἀγγέλοις προστυγεῖς γεγονότες ἐδιδάγθησαν παρ' 15 αὐτῶν ὀνόματα μᾶλλον προσήκοντα τοῖς πράγμασιν ἢ ὅσα ἄνθρωποι έθεντο, καὶ γρη τὰς διαφοράς αὐτῶν γνωρίζειν τὰς άπὸ τῶν ποιητικῶν αἰτιῶν δεδομένας, καὶ πάντα ἀνάγειν εἰς τὸν Ενα δημιουργὸν τὸν νοερὸν θεόν. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα διττας έγει δυνάμεις, την μέν διδασκαλικήν των έννοιων καί 20 ποινωνίας αίτιαν, την δε διαπριτικήν της οὐσίας, έπεὶ καὶ δ δημιουργός διττάς έγει δυνάμεις, ταὐτοποιόν τε καὶ έτεροποιόν.

LII. Ότι ή τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ ἀφομοιωτική ἐνέργεια (p 389* sqq) διττή ἐστιν, ή μὲν καθ' ἢν τὸν ὅλον ὑφίστησι κόσμον πρὸς τὸ νοητὸν παράδειγμα βλέπων, ή δὲ καθ' ἢν 25 ἐπιφημίζει πρέποντα ὀνόματα ἐκάστοις, περὶ ὧν ἐπὶ βραχὺ μὲν καὶ ὁ Τίμαιος (p 36°) ἐνεδείξατο, τρανέστερον δὲ οί θεουργοὶ διδάσκουσιν, καὶ αί παρὰ τῶν θεῶν αὐτῶν φῆμαι (or chald p 43).

άλλ' ὄνομα σεμνόν καὶ ἀκοιμήτφ στροφάλιγγι

καὶ ἄλλο λόγιον τοῦτο (or chald p 50)

²⁰ nal ABF: om P 29 áll' ővoma PBF: állà éstiv oğvoma A nal AB: om FP

σύμβολα γὰρ πατρικός νόος ἔσπειρεν κατὰ κόσμον, οἶς τὰ νοητὰ νοεῖ καὶ ἀφράστῳ κάλλει ένοῦται.

24 οὕτως οὖν καὶ ὁ νομοθέτης τήν τε ἀρίστην πολιτείαν || πρὸς τὸν ὅλον κόσμον ὁρῶν παραδίδωσι καὶ τὰ ὀνόματα ἐοικότα τοῖς οὖσι τίθεται.

LIII. Ότι τῶν μὲν ἐνταῦθα τεχνητῶν (p 389bc) διωρισμένας αίτίας καὶ παραδείγματα ἀπολείπειν οὐκ ἀνεκτόν τὰ γάρ έκείνων αποτελέσματα οὐσίαι τέ είσιν καὶ μέτρα οἰκεῖα καὶ τὴν εἰς τὸ πᾶν ἀναφορὰν ἔγει καὶ διὰ τῆς φύσεως πρόεισι, τὰ δὲ τεγνητὰ πάντα καὶ ἀνούσιά ἐστιν καὶ πρὸς τὰς 10 ήμετέρας γρείας καὶ περιστάσεις παντοίως μεταβάλλεται καὶ όρον οὐδένα ἔγει τῶν μερῶν ἢ τῆς ἐν αὐτοῖς θέσεως, καὶ διέστηκε των φύσει συνισταμένων. εί δέ τις αὐτὰς τὰς ποιητικάς καὶ γονίμους δυνάμεις τῶν θεῶν, ας εἰς τὸ πᾶν προάνοισι, τέγνας προσανορεύοι δημιουργικάς καὶ νοεράς καὶ 15 γεννητικάς και τελεσιουργούς, ούκ αν ούδ' ήμεῖς ἀποδοκιμάσαιμεν την τοιαύτην προσηγορίαν, έπει και τους θεολόγους εδοίσκομεν διὰ τούτων τὰς θείας ποιήσεις ενδεικνυμένους, καὶ τοὺς μὲν Κύκλωπας ἀπάσης τεγνικής ποιήσεως αἰτίους λέγοντας, οδ καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Αθηνᾶν καὶ τὸν "Ηφαιστον 20 έδίδαξαν, την δ' Άθηναν των τ' άλλων τεγνων και διαφερόντως της ύφαντικης προστατείν, τον δ' "Ηφαιστον άλλης ίδίως έφορον τέγνης, αὐτὴν δὲ τὴν ὑφαντικὴν ἀρχομένην μὲν ἀπὸ της δεσποίνης 'Αθηνάς

(ἥδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων 25 ἱστὸν ὑφήνασθαι, ταλασήια τ' ἔργα πινύσσειν) (Orph. frg 135)

¹ köneiger A: èneiger P 2 ols Kroll: ds àgréasta Kroll: àgréasta nállei évortai Kroll: náll η estai A: nalleitai B: naleitai F: náll η vositai P 6 sqq cfr in remp. II 86,4 sqq, in

Tim. 343,18 sqq 12 τοίς Α 15 προσαγορεύει P 18 ένδεικνυμένου Α 25 προφερεστάτη Α: προσφερεστάτη P 26 έφήνασθαι P ταλασείια Α

φησίν 'Ορφεύς, προϊούσαν δ' είς την ζωογόνον της Κόρης σειράν (καὶ γὰρ αύτη καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενούσης ύφαίνειν λέγονται (Orph. frg 211) τὸν διάκοσμον τῆς ζωῆς). μετεγομένην δε δπό πάντων των εν κόσμω θεων (και γαρ δ είς 5 δημιουργός τοῖς νέοις δημιουρ γοῖς προσυφαίνειν τῷ ἀθανά- 25 τω παρακελεύεται (Tim. p 41d) τὸ θνητὸν είδος τῆς ζωῆς), περατουμένην δ' είς τούς τῆς γενέσεως ποοστάτας θεούς. ὧν έστιν καὶ ή παρ' Όμήρο Κίρκη πάσαν δφαίνουσα την έν τῶ τετραστοίγω ζωήν καὶ άμα ταῖς ώδαῖς ἐναρμόνιον ποιοῦσα 10 τὸν ὑπὸ σελήνην τόπον. ἐν ταύταις οὖν ταῖς ὑφαντικαῖς καὶ ή Κίρηη ὑπὸ τῶν θεολόγων παραλαμβάνεται, γρυση μέντοι, καθάπερ φασίν, ενδεικνύμενοι την νοεράν αὐτης καὶ άγραντον οὐσίαν καὶ ἄυλον καὶ ἀμινῆ ποὸς τὴν νένεσιν, καὶ τὸ ἔογον αὐτῆς διακρίνειν τὰ έστῶτα τῶν κινουμένων καὶ γωρίζειν 15 κατὰ τὴν έτερότητα τὴν θείαν. εἴ τις οὖν, ὅπερ ἔλεγον, κατὰ ταύτας τὰς ἀναλογίας ἐκπεριτρέγων τὰς μὲν τῶν θεῶν δυνάμεις αίτίας ἐπονομάζοι τῶν τεγνῶν τούτων, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκλάμψεις τῶν δυνάμεων τούτων δι' ὅλου τοῦ κόσμου φοιτώσας, όρθως αν λέγοι. δεῖ γαρ οὐ τὴν παρ' ἡμῖν 20 μόνον ύφαντικήν τῆς Αθηνᾶς ἐξάπτειν, ἀλλὰ πρὸ ταύτης τὴν διά τῆς φύσεως ένεργοῦσαν καὶ συνάπτουσαν τὰ μὲν γενητὰ τοῖς ἀιδίοις, τὰ δὲ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις, τὰ δὲ σώματα τοῖς άσωμάτοις, τὰ δ' αἰσθητὰ τοῖς νοεροῖς, καὶ τὴν τεκτονικήν όλην εν ταῖς φύσεσι πρῶτον θεωρεῖν καὶ τῶν ἄλλων εκάστην 25 τεχνῶν ώστε καὶ ή κερκὶς ἀνάλογον ἔσται πανταγοῦ διακοίνουσα τὰ γένη τὰ συστατικὰ τῶν ὄντων, ἵνα μετὰ τῆς συμπλοκής αὐτῶν καὶ ή διαίρεσις μένη καὶ σώζη τὴν έαυτῶν υπαρξιν είλικρινη. διὸ καὶ τοὺς παρ' ημῖν τεχνίτας ὑπὸ Θεοῖς πράττειν έφόροις καὶ προστάταις, καὶ οὐ διὰ τοῦτο τὰ νοητὰ 30 θεωρείν οὐ γὰρ εἰς ἐκείνα βλέποντες ποιοῦσιν, ἀλλ' εἰς τὰ

¹⁷ ἐπονομάζοι F: ἐπονομάζοι B: ἐπονομάζει AP 21 γεννητὰ: corr 30 sqq cfr Resp. X p 596° sqq

30

παρ' αὐτοῖς εἴδη καὶ τοὺς λόγους οῦς ἔγουσι τῶν τεγνητῶν, καὶ τούτους ἢ εδρόντες ἢ παρ' ἄλλων εἰσδεξάμενοι. δ μεν νὰο ποῶτος τῆς κλίνης ἢ τῆς κεοκίδος δημιουργός ἐνενόησεν 26 τὸ ποίαν είναι δεῖ τὴν κερκίδα, πρὸς τὴν γρείαν ἀποβλέπων καὶ ὑπὸ ταύτης ποδηγούμενος, καὶ λόγον συνεστήσατο παρ' 5 έαυτῶ περκίδος: οί δὲ παρὰ τούτου μαθόντες ἔγνωσάν τε τὸ είδος και κατ' έκεῖνο ποιοῦσι τὸ τῆς κεοκίδος εἴδωλον, και οθτως ούκ αν θαυμάσαις, εί ανεμνήσθησαν, ήτοι έν αλλω βίω μαθόντες τυχὸν ἢ τότε εύρόντες ἢ κατὰ τὸ τῆς ψυγῆς έπινοητικόν ή κατά ανάμνησιν πάλιν. Εκαστος οὖν τεγνίτης 10 έγει τὸν τῆς κερκίδος λόγον, ὅτι ἐστὶν τοιαδὶ καὶ τοῦδε ἕνεκα νίνεται καὶ ποὸς τοῦτον ἀπεικάζει τὰ ἐκτός ἡ γὰο τέχνη τί άλλο έστιν η τὸ τεγνητὸν έξω της ύλης έν τη του τεγνίτου ψυγή; και δράς όπως ταῦτα μιμήματά έστι τῆς δημιουργικής τέγνης καὶ τῶν νοερῶν εἰδῶν ἐκείνων γὰρ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ 15 καὶ ωσαύτως ίδουμένων καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῷ φθειρόμενα σώζεται καὶ πάλιν άνανεοῦται διὰ τὴν ἐκείνων μόνιμον ταυτότητα καὶ ή μὲν φθορά παρά τὴν ύλην, ή δὲ μόνιμος ταυτότης διὰ τὸ αἰώνιον εἶδος, ὥσπερ καὶ ταῖς ἐνταῦθα κερκίσιν ή μεν φθορά παρά την ύλην, ή δε παλιγγενεσία διά τον εν 20 τῶ τεγνίτη λόγον. ὅπερ οὖν καὶ ἡ κερκὶς πρὸς τὸν τέκτονα, τοῦτο τὰ ὀνόματα πρὸς τὸν νομοθέτην καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα πρός τον δημιουργόν, τὰ οὖν είδη τοιγῶς, νοερῶς ἐπιστημονικῶς δοξαστικῶς τῶν μὲν νοερῶν τὰ αἰσθητὰ πάντα. τῶν δ' έπιστημονικών τὰ ὀνόματα, των δὲ δοξαστικών αί κερκίδες. 35

LIV. Ότι τὰ εἴδη πάντα τῶν ὀργάνων οἰκείας ἔχειν εαυτοῖς δεῖ τὰς ὑποδεχομένας ὕλας συνηρμοσμένας πρὸς τὸ ἔργον ἐφ' δ δεόμεθα τοῦ ὀργάνου καὶ γὰρ τὸ τῆς τέχνης παράδειγμα ἡ φύσις οὐ μόνον τοῦ τῶν ὀργάνων εἴδους ἐπιμελείται, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκειοτάτης ὕλης.

⁵ παρ' Crönert: περὶ 8 ἀνέσθησαν P 9 τυχὸν Crönert: ἔτυχον 16 ἱδρυμένα A 25 eclogam continuant ll 26 sqq cfr Crat. p 389^{b-e} 30 καὶ om P

LV. Ότι διττή ή τοῦ παντὸς δημιουργία ή μεν γάρ τοὺς 27 έπὶ πάντα διατείνοντας δωιστάσα λόγους καὶ τὰ εἴδη τὰ ώσαύτως έγοντα καὶ μηδεμίαν υπομένοντα μεταβολήν, ή δὲ τὰς μεριστάς προστιθείσα τοίς γινομένοις διαφορότητας οίον τὸ 5 μεν ανθρώπειον είδος άνωθεν από της μιας έφήκει και όλης νοεράς δημιουργίας διὰ μέσων τῶν ἀστέρων, διὸ καὶ ἀεί ἐστιν ώς έξ ακινήτου γινόμενον αίτίας επειδή δ' οί ανθρωποι διαφέρουσιν αλλήλων μεγέθεσι καὶ γροιαῖς καὶ τοῖς τοιούτοις, δῆλον ότι αξται αί διαφορότητες έκ τῆς τῶν νέων θεῶν δευτέρας 10 δημιουργίας προσυφαίνονται καὶ εἰσὶ πολυμετάβλητοι διὰ τὸ έκ κινουμένων αίτίων γίνεσθαι. γίνεται δὲ τοῦτο, ΐνα ή τῶν οντων ποικιλία γίνηται καὶ ή ἀειγενεσία πολλαπλασιάζηται τῶν καθ' ἔκαστα, αί γὰρ οὐράνιοι περίοδοι ἄλλοις ἄλλα ἀποπληρούσι καὶ άλλοτε άλλα παράγουσι, καὶ εν τὸ ἐκ πάντων 15 (π)λέγμα συντελούν πρός την τού παντός συμπλήρωσιν άπεογάζονται.

LVI. Ότι ή κερκὶς εἰκών ἐστιν τῆς διακριτικῆς τῶν ὅλων καὶ τῶν μεριστῶν δυνάμεως τῶν θεῶν εκείνης γὰρ τὴν ἐνέργειαν ἐν τοῖς στήμοσιν ἀποτυποῦται καὶ σύνθημα 20 φέρει τῆς τάξεως τῶν διακριτικῶν θεῶν καὶ ὅταν οἱ θεολόγοι κερκίδας ἐπ' ἐκείνων παραλαμβάνωσιν, οὔτε ἰδέαν λέγουσι κερκίδος, οὕτε θέσει καὶ συμβολικῶς μόνον χρῶνται τῷ ὀνόματι διὰ τί γὰρ κερκίδα μᾶλλον καὶ οὐκ ἄλλο τι λέγουσιν; πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον τὴν ἐπιστήμην, ὡς ἔτυχεν, χρῆστοι τοῖς ὀνόμασι, καὶ ταῦτα ἐπὶ θεῶν; ἀλλά μοι δοκοῦσι κατ' ἀναλογίαν τὰ τοιαῦτα παραλαμβάνειν. ὁ γάρ ἐστιν κερκὶς ἐπὶ τῆς ὑφαντικῆς, τοῦτο ἡ διάκρισις ἐπὶ τῆς δημιουργίας τῶν εἰδῶν. ἡ δ' ἀναλογία οὕτ' ἰδέας ἐστὶν πρὸς εἴδωλον σχέσις, οὕτε θέσει μόνον, οἶον ὡς ὁ Πλάτων ‖ ἵππους κα- 28 λεῖ (Phaedr. p 246° sqq) τὰς τοιάσδε τῶν ψυχῶν δυνάμεις, οὕτε ὡς ἔτυχεν, οὕτε ἰδέας λέγων τῶν αἰσθητῶν ἵππων ἐκείνας,

² ὑφιστᾶσα ΒF: ἀφιστᾶσα Α: ἐφιστᾶσα Ρ 9—10 cfr Tim. p 41° 15 <π)λέγμα sci: λέγμα 21 παραλαμβάνουσιν P

άλλὰ τῆ ἀναλογία χρώμενος. ὅθεν δὴ καὶ οἱ τελεσταί, διὰ τῆς τοιαύτης οἰκειότητος συμπαθῆ τὰ τῆδε ποιοῦντες τοῖς θεοῖς, χρῶνται τοῖς ὀργάνοις τούτοις ὡς συνθήμασι τῶν θείων δυνάμεων, οἰον κερκίδι μὲν τῶν διακριτικῶν, κρατῆρι δὲ τῶν ζφογονικῶν, σκήπτρω δὲ τῶν ἡγεμονικῶν, κλειδὶ δὲ τῶν τρουρητικῶν, καὶ οῦτως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀναλογία χρώμενοι καλοῦσιν.

LVII. Ότι ἀναλόγως ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα πρὸς ἄλληλα, οὕτως καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὀνόματα πρὸς ἄλληλα ἔχει κατά τε τιμὴν καὶ κατὰ δύναμιν. διὸ καὶ τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα τίμια 10 καὶ σεβάσμια καὶ πέρα τοῦ μεγίστου φόβου (Phileb. p 12°) τοῖς σοφοῖς ἄξια, τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἢ δαιμόνων ἀναλόγως. διό φασιν, οὐ δεῖ τοὺς "Ελληνας Αἰγυπτίοις ὀνόμασι χρῆσθαι θεῶν ἢ Σκυθικοῖς ἢ Περσικοῖς, ἀλλ' 'Ελληνικοῖς' χαίρουσι γὰρ οἱ κλιματάρχαι ταῖς τῶν οἰκείων χωρῶν διαλέκτοις 15 ὀνομαζόμενοι.

LVIII. Πρὸς τὸν τοῦ ᾿Αριστοτέλους λόγον τὸν οὕτως συλλογιζόμενον 'τὰ μὲν φύσει παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά, τὰ δ' ὀνόματα οὐ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά, ὅστε τὰ φύσει ὄντα οὐκ εἰσὶν ὀνόματα καὶ τὰ ὀνόματα οὐκ εἰσὶν φύσει ἐνίσταται Πρό- 20 κλος, πρὸς μὲν τὴν μείζονα πρότασιν οῦτως 'εἰ τὸ ὄνομα εἶδός ἐστιν ἐν διαφόρω ῦλῃ ὁρώμενον, παρὰ πᾶσίν ἐστι τὸ αὐτὸ ἄτε εἶδος ὄν ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα' 29 πρὸς δὲ τὴν ἑλάττονα οῦτως 'φύσει ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἡ ‖ φωνὴ καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὰ μεγέθη, ταῦτα δ' οὐ παρὰ πᾶσι τὰ 25 αὐτὰ διὰ τὴν ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν τὴν τοσαύτην οὐ πᾶν ἄρα τὸ φύσει παρὰ πᾶσι τὸ αὐτό'. εἰ δὲ καὶ ταῖς προτάσεσί τις συγχωροίη, ἀλλ' οὖν τὸ συμπέρασμα οὐ μᾶλλον ᾿Αριστοτελικόν ἐστιν ἤπερ Πλατωνικόν φαίη γὰρ ἂν καὶ ὁ Πλάτων οὐ φύ-

¹ χρώμενος Boiss.: χρώμενοι 4 οΐον P: οῖ Α τῶν διαπριτιχῶν Boiss.: τὴν διακριτιχὴν 17 distinctionem eclogarum ex AB recepi: praecedentem eclogam continuant FP cfr Aristot. de interpr p 16*,19--20, 27; 17*,1--2 27 ταῖς om P

σει τὸ ὄνομα είναι, πρὸς Κρατύλον διαλεγομένου (p 435° sqq) Σωκράτους υστερον διττὸν γὰρ ἦν τὸ φύσει ωσπερ καὶ τὸ θέσει.

LIX. Εὶ ὁ διαλεκτικὸς (p 390°) διδασκαλικός ἐστιν, οὖτος δὲ ὡς ὀργάνω χρῆται τῷ ὀνόματι, οὖτος δὲ κάλλιστα κρίνειεν ἂν τὸν ποιοῦντα τὰ ὄνομα, οὖτος δὲ ἐπιστάτης ἐστὶν τῷ νομοθέτη καὶ ὁ διαλεκτικὸς ἄρα, ἐπιστάτης ἂν τοῦ νομοθέτου, οὐ συγχωρεῖ αὐτῷ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχεν τιθέναι τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ στοχαζόμενον ἀναγκάσει αὐτὸν τῆς τῶν πραγμάτων φύτο σεως τοῦτο ποιεῖν.

LX. "Οτι ό μὲν 'Αριστοτέλης τὸν ὑπηρετοῦντα δημιουργὸν τὴν ὕλην γνωρίζειν μᾶλλον ἀφορίζεται, τὸν δὲ χρώμενον μᾶλλον τὸ εἶδος ὁ δὲ Πλάτων νῦν τὸν μὲν ὑπηρέτην τῷ καλῷ ἀφορίζεται, τὸν δὲ ἀρχιτέκτονα καὶ χρώμενον τῷ ἀγατο δῷ. οὐ γάρ, ισπερ ὁ 'Αριστοτέλης οὐδὲν ἡγεῖται τοῦ εἴδους σεμνότερον, οὕτως καὶ ὁ μέγας Πλάτων, ἀλλ' οἶδεν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐπέκεινα τοῦ καλοῦ καὶ τὸν θεὸν ἐπέκεινα τῆς τῶν εἰδῶν οὐσίας.

LXI. Εἰ τὸ ὄνομα καὶ διδασκαλικὸν (p 388bc) καὶ δια20 λεκτικὸν ὅργανον νῦν (p 390d) εἴρηκεν, δῆλον ὅτι ὁ διαλεκτικὸς καὶ διδασκαλικὸς ἄν εἴη. πῶς οὖν ὁ Σωκράτης διαλεκτικὸν μὲν ἑαυτὸν εἶναι λέγει (p 391b), οὐκέτι δὲ καὶ διδασκαλικόν;
ἡ διττὸν τὸ διδάσκειν; τὸ μὲν ὅσα ἔξωθέν τις λέγων ἐντίθησιν
τῷ μανθάνοντι, οἶον ὀρχεῖσθαι ἡ γράφειν, τὸ δὲ ὅσα διὰ
25 ἀναμνήσεως ἀποκαθαιρομένης τῆς ψυχῆς εἰς ἐπιστήμην || προ- 30
καλεῖται· οὐ γὰρ ἀγράφω γραμματείω ἔοικεν ἡ ψυχὴ οὐδὲ
δυνάμει ἔχει τὰ πράγματα ἀλλὰ ἐνεργεία κατακεχωσμένα. τί
οὖν μόνω τῷ διαλεκτικῷ ἐστιν ὄργανον τὸ ὄνομα ἡ καὶ παντὶ
ἀνθρώπως; ἡ τὸ λεγόμενον; ὅτι τέμοι ἄν τις τὴν ἄμπελον καὶ
30 σμίλη, ἀλλ' ἡ ὀρθὴ χρῆσις δρεπάνω τοῦτο ποιεῖ· οὕτως οὖν

¹¹ cfr Pol. III p 1282°,18 sqq 22 οὐκέτι P: οὐκ ἐστὶ A 23 ἢ ll 26 cfr Theaet. p 191cd 29 ἢ ll cfr Resp. I p 363°

καὶ ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῶν ὀνομάτων μόνω άρμόττει τῷ ὀρθῶς χρωμένω. οὖτος δέ ἐστιν ὁ διαλεκτικός.

LXII. Εἰ δ χρώμενος τῷ ὀργάνῳ (p 390b) κρείσσων ἐστὶ τοῦ δημιουργήσαντος ὡς ἀρχιτεκτονικώτερος, πῶς ἡ μερικὴ ψυχὴ χρῆται τῆ τε ἀλόγῳ καὶ τῷ ὀστρεῖνῳ σώματι ὁπὸ τῶν 5 νέων δημιουργουμένοις θεῶν; ἦ καὶ ἡ ψυχὴ συντελεῖ πρὸς τὴν δημιουργίαν αὐτῶν, καὶ οἱ νέοι θεοὶ χρῶνται ὡς ὀργάνοις τούτοις, καὶ δεῖ καταλλήλως αὐτὰ λαμβάνειν, τὴν μὲν ὅλην δημιουργίαν εἰς τὴν τοῦ ὅλου, φασίν, χρῆσιν, τὴν δὲ μεριστὴν εἰς τὴν μεριστήν;

LXIII. Εἰ τῷ τοῦ νομοθέτου ἔργῳ χρῆται μὲν καὶ ὁ διαλεκτικὸς ὡς κρείττων, χρῆται δὲ καὶ ὁ δικαστὴς ὡς χείρων, ἄτοπον φαίνεται. ἦ ὁ μὲν ὡς ὀργάνῳ χρῆται, ὁ δὲ ὡς ἀρχῆ καὶ θέσει; καὶ γὰρ ἡ μεριστὴ ψυχὴ τῷ μὲν δαίμονι χρῆται ὡς ἄρχοντι καὶ ἐφόρῳ, τῷ δὲ σώματι ὡς ὀργάνῳ καὶ γὰρ καὶ 15 ἐν τοῖς παραδείγμασιν αὐτῶν τοῦ Διὸς πατὴρ μὲν ὁ Κρόνος, παῖς δὲ ἡ Δίκη. ὁ μὲν γὰρ νομοθέτης ἀνάλογον τῷ δημιουργῷ Διτ ἐστι τῷ νόμους τοὺς είμαρμένους (Tim. p 41°) ταῖς ψυχαῖς προτιθέντι καὶ τὰ ὀνόματα ταῖς ὅλαις περιφοραῖς ἐπιφμίζοντι (Tim. p 36°), ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἀνάλογόν ἐστι τῷ 20 Κρονία μονάδι. καὶ γὰρ ὁ μέγιστος Κρόνος ἄνωθεν τὰς τῶν 31 νοήσεων ∥ἀρχὰς ἐνδίδωσι τῷ δημιουργῷ καὶ ἐπιστατεῖ τῆς ὅλης δημιουργίας ὁ διὸ καὶ δαίμονα αὐτὸν ὁ Ζεὺς καλεῖ παρ ' Ὁ ρφεῖ (frg 118) ·

"Ο ο θου δ' ήμετέ ο ην γενεήν, ἀ οιδείκετε δα ῖμον. καὶ ἔοικεν τῶν συναγωγῶν καὶ τῶν διαιρέσεων τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ἔχειν παρ' ἐαυτῷ δ Κρόνος, διὰ μὲν τῶν οὐρανίων τομῶν προάγων εἰς τὰ μέρη τὴν ὁλότητα τὴν νοερὰν καὶ προόδων γεννητικῶν καὶ πολλαπλασιασμῶν αἴτιος γινόμενος καὶ ὅλως τῆς

⁵ sqq cfr Phileb. p 21°, Tim. p 42° sqq 6 η A: η B: η FP 11 καὶ BFP: om A 13 η ll ἀρχη A 19 προτιθέντι (προτιθέντι B) A: προστιθέντι FP 20 ἀνάλογον ABF: ἀνάλογος P

²² έκδίδωσι P 25 γενεήν FP: γενετήν AB (τ exp, ut videtur, A*) δαίμον (sic) A: δαίμων cett 29 γινόμενος ABF: γενόμενος P

Τιτανικής γενεάς ήγούμενος, ἀφ' ής ή διαίρεσις τῶν ὄντων, διὰ δὲ τῶν καταπόσεων συνάγων τὰ ξαυτοῦ πάλιν νεννήματα καὶ ενίζων πρός εαυτόν και αναλύων είς την εαυτοῦ μονοειδη και άμέριστον αίτίαν. ἐπεὶ καὶ ὁ δημιουργός Ζεὺς παρ' αὐτοῦ το προσεχώς ύποδέγεται την αλήθειαν των όντων καί νοεῖ τὰ ἐν αὐτῷ πρώτως · μαντεύει μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ ἡ Νύξ, ἀλλ' ὁ πατηρ προσεγώς, και πάντα τὰ μέτρα της όλης δημιουργίας αὐτῶ ένδίδωσιν. άλλα και αύτος ο Πλάτων τους έπι Κούνου εύδαιμόνως ζωντας και του θεού τροφίμους κατά την διαλεκτι-10 κήν φησιν (Polit. p 272^{bc}) ένεργεῖν, άλλήλοις τε καὶ τοῖς $\vartheta\eta$ ρίοις (πάντα γὰρ ἐκεῖ νοερά) διὰ λόγων συνόντας ἐπὶ φιλοσοφία καὶ δμιλοῦντας καὶ πυνθανομένους παρὰ πάσης φύσεως, εἴ τινά τις ἰδίαν δύναμιν ἔγουσαν ἤσθετο είς συναγερμόν φρονήσεως τους δέ τον δίτον βίον άνα-15 κυκλούντας της νομοθετικής δεδεήσθαι και των έκ ταύτης μέτρων είς διακόσμησιν των πολιτειών. διό κάν τῷ παντί διτταί άνακυκλήσεις, ή μεν άναγωγός και Κρονία, ή δε προνοητική καὶ τοῦ Διὸς ἐξηρτημένη καὶ γὰρ δ βασιλεύς Κρόνος τοῖς τοῦ Διὸς γεννήμασι γρηται πᾶσι κατά την έξηρημένην ύπερο-20 γήν, και ταῖς μερισταῖς ψυγαῖς δι' αὐτῶν ὡς εἰκόνων προτείνει την αναγωγόν πορείαν.

LXIV. Ότι δ μὲν νοῦς δ οὐσιώδης ὅλην ἔχει ἐν ἑαυ ||τῷ 32 τὴν τῶν ὄντων ἀληθῆ γνῶσιν ἅμα ἐνεργεία, δ δὲ τοῦ φιλοσόφου νοῦς, οὐκ ὢν οὐσιώδης ἀλλ' ἔλλαμψις νοῦ καὶ ὡς 25 εἰπεῖν εἴδωλον νοῦ, μεριστῶς νοεῖ καί ποτε τῆς ἀληθείας ἐφάπτεται.

LXV. Ότι πέντε εἰσὶν ἕξεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ γινώσκειν ἢ μή, διπλῆ ἄγνοια, ἀπλῆ ἄγνοια, ἔφεσις, ζήτησις, εὕρεσις.
LXVI. Ότι ὁ ἐπιστήμων τὰς μεθόδους τῆς εδρέσεως ὑφη30 γεῖται τῷ μανθάνοντι μιμούμενος τὸν ἡγεμονικὸν Ἑρμῆν.

^{8. 9} εὐδαιμόνως P: εὐδαιμόνας A 14 sqq cfr Polit. p 274° sqq 16 sqq cfr Polit. p 269° sqq 22 sqq cfr p 390° 25 νοεξ, (εἰ) καὶ Fosta 27 sqq cfr p 391° 29. 30 ὑφηγεῖται A: ἐφηγεῖται P

LXVII. Ότι ἀναλογεῖ Σωπράτης μὲν τῷ νῷ, Ἑρμογένης δὲ τῆ ἀλόγῳ δόξη ἐφιεμένη τοῦ ἀγαθοῦ, ὁ δὲ Καλλίας τῆ σωματοειδεῖ φαντασία καὶ ἐνύλῳ ὁιὸ καὶ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ὡς ἀνδράποδον φενακίζεται. ἡ δὲ δόξα καὶ ἡ φαντασία σχεδὸν ἀδελφαί εἰσιν ὡς ἀγχίθυροι.

LXVIII. "Ότι τῶν ὀνομάτων μιμημάτων ὄντων τῶν πραγμάτων τῆς οὐσίας καὶ εἰδώλων καὶ συστοίχων τοῖς μιμηταῖς, εἰκότως ὁ Σωκράτης ἀμφοτέρων μὲν εἰς τὴν περὶ τῶν ὀνομάτων σκέψιν ποιεῖται μνήμην, ἀλλὰ τῶν μὲν τὴν δόκησιν ἐλέγχων καὶ τὸ κενὸν τῆς φαντασίας, τῶν δὲ τὸν ἐνθεασμὸν 10 ἐκφαίνων καὶ τὴν περὶ τῶν ζητουμένων ἔνδειξιν, ἢν προτείνουσιν τοῖς συνορᾶν δυναμένοις ἐνθουσιάζοντες.

LXIX. Ότι οὐδὲν τοῖς ξαυτοῦ κρείττοσιν ξπόμενον ἀποσφάλλεται τῆς οἰκείας τελειότητος.

LXX. Διὰ τί ὁ Πλάτων, τοὺς περὶ "Ομηφον ποιητὰς ὡς 15 μιμητὰς ἐκβάλλων τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας, νῦν (p 391^d) ὡς ἐνθέους αὐτοὺς εἰσάγει καθηγεμόνας τῶν ὀνομάτων τῆς ὀφ-θότητος; ἡ ἐκεῖ μὲν ἀνοίκειον ἡν τὸ ποικίλον τῆς μιμήσεως ἡθεσιν ἀπλοῖς καὶ ἀδιαστρόφοις, ἐνταῦθα δὲ καὶ πανταχοῦ τὸ ἔνθουν αὐτῶν ἀγαπῷ καὶ ἀσπάζεται;

33 LXXI. 'Αλλ' έπεὶ περὶ θείων ὀνομάτων ὁ παρῶν λόγος (p 391 de), δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν ἐπὶ σμικρὸν διελθεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῖς κρυφίως ίδρυμένων ὀνομάτων εἴπωμεν ἐπεὶ καὶ τῶν παλαιῶν οί μὲν ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἄρχεσθαι γενῶν ταῦτα λέγουσιν, θεοὺς δ' ἐπέκεινα 5 τῆς τοιαύτης ίδρῦσθαι σημασίας, οί δ' ἐν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς συγχωροῦσιν εἶναι τὰ ὀνόματα καὶ τούτων τοῖς ὑπερτάτην τάξιν λαχοῦσιν. τῶν τοίνυν θεῶν καὶ ὅπαρξιν ἐχόντων ἐνοειδῆ καὶ ἄρρητον καὶ δύναμιν γεννητικὴν τῶν ὅλων καὶ νοῦν τέλειον καὶ πλήρη τῶν νοημάτων καὶ κατὰ τὴν τριάδα ταύτην 30

² sq cfr p 391 bc 6 cfr p 391 d 9 την AB: om FP
10 τῶν ἐνθεασμῶν A 15 sqq cfr in Remp. I 169,25—170,26
15. 16 cfr Resp. III p 397 sqq, X p 595 sqq, 606 sqq
18 η ll 24 εἴπωμεν AB: εἴπομεν FP

τὰ πάντα δωιστάντων, ἀνάγκη δήπου τῶν δψηλοτέρων ἀεὶ καὶ έγγυτέρω τάγαθοῦ τεταγμένων τὰς μεθέξεις διὰ πάντων τῶν ὑφισταμένων γωρεῖν τριαδικῶς, καὶ τὰς μὲν εἶναι τούτων άροητοτέρας όσαι κατά τὰς ὑπάρξεις ἀφορίζονται τῶν πρώτων. 5 τὰς δὲ φανερωτέρας καὶ μᾶλλον διηρημένας δσαι κατὰ τὸν νοῦν ελλάμπονται τῶν εξηρημένων αἰτίων, τὰς δὲ μεταξὸ τούτων, οίαι δή τινες έκειναι (αί) των γονίμων απορρέουσαι δυνάμεων. πάντα γὰρ ὑφιστάνοντες οί πατέρες τῶν ὅλων, συνθήματα καὶ ἴγνη πᾶσιν ἐνέσπειραν τῆς έαυτῶν τριαδικῆς 10 ύποστάσεως επεί και ή φύσις τοῖς σώμασιν εντίθησιν τῆς οίκείας ιδιότητος έναυσμα, δι' οδ καὶ κινεῖ τὰ σώματα καὶ οίον έκ πρύμνης κυβερνά, και δ δημιουργός της έαυτου μοναδικής ύπερογής ενίδρυσεν είκονα εν τῶ παντί, δι' ής ποδηνεῖ τὸν κόσμον, οἶον κυ βερνήτης, φησὶν ὁ Πλάτων (Polit. p 272°), 15 πηδαλίων καὶ οἴακος ἐφαπτόμενος, τὰ τοίνυν πηδάλια ταῦτα καὶ ὁ οἴαξ τοῦ παντός, οἶς ἐπογούμενος ὁ δημιουργὸς διακοσμεῖ τὸ πᾶν, οὐκ ἄλλο τι χρη νομίζειν η σύμβολα της όλης δημιουργίας, ήμεν μεν δύσληπτα, τοις δε θεοις αὐτοις γνώριμα καὶ καταφανή, καὶ τί δεῖ περὶ τούτων λέγειν; άλλὰ αὐ τῆς 34 20 της αρρήτου και επέκεινα των νοητών αιτίας εστίν εκάστω τῶν ὄντων σύνθημα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, δι' οδ πάντα είς εκείνην ανήρτηνται τὰ μεν πορρώτερον τὰ δ' εγγύτερον κατὰ τὴν τρανότητα καὶ τὴν ἀμυδρότητα τοῦ ἐν αὐτοῖς συνθήματος, καὶ τοῦτό ἐοτιν τὸ πάντα κινοῦν εἰς τὸν τοῦ ἀγαθοῦ 25 πόθον καὶ ἄσβεστον τὸν ἔρωτα τοῦτον παρεγόμενον τοῖς οὖσιν, άγνωστον μεν υπάργον (διήκει γαρ και μέγρι των γινώσκειν μή δυναμένων), πρείττον δ' ου ζωής (πάρεστι γάρ καὶ τοίς άψύχοις), νοεράν δὲ τὴν δύναμιν οὐκ ἔχον (ἔγκειται γὰρ τοῖς άμοίροις τοῦ νοεῖν). ώσπερ οὖν ή φύσις καὶ ή μονὰς ή δη-30 μιουργική και αὐτὸς ζό πάντων έξηρημένος πατήρ ἐνέσπει-

⁷ $\langle \alpha i \rangle$ add Kroll 11 xive $\tilde{\tau}$ $\tilde{\alpha}$ A: xive $\tilde{\tau}$ $\tilde{\tau}$ $\tilde{\alpha}$ cfr Euthyd. p 291 d 19 de \tilde{t} P: d $\tilde{\eta}$ A &. $\alpha \dot{v}$. BFP: d. xal ad. A 20 for. $\langle \dot{\epsilon} v \rangle$ ix. Kroll 26 \dot{v} $\dot{\pi}$ $\dot{\alpha}$ $\dot{\alpha}$ $\dot{\alpha}$ 9 30 sqq cfr or chald p 50 $\langle \dot{\delta} \rangle$ add

ραν τοις δευτέροις της οικείας ιδιότητος συνθήματα, και δι' έκείνων επιστρέφουσι πάντα πρός εαυτούς, ούτως δε καί πάντες οί θεοί τοῖς ἀφ' έαυτῶν παρανομένοις ἐνδιδόασι τῆς σφετέρας αίτίας σύμβολα, καὶ διὰ τούτων έδράζουσι πάντα έν έαυτοῖς. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑπάρξεως τῶν ὑπερτέρων ἐνσπειρό- 5 μενα τοῖς δευτέροις συνθήματα ἄρρητά έστιν καὶ ἄγνωστα, καί το δραστήριον αυτών και κινητικόν υπεραίρει πάσαν νόησιν. τοιούτοι δ' άρα είσιν οί τού φωτός γαρακτήρες δι' ών οί θεοί τοῖς έαυτῶν ἐκφαίνονται γεννήμασιν, ένιαίως μὲν όντες εν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, προφαίνοντες δ' αὐτοὺς εν τοῖς 10 πρείττοσιν ήμων γένεσιν, μεριστώς δὲ καὶ μορφωτικώς εἰς ήμας καταντώντες. διὸ καὶ παρακελεύονται οί θεοὶ (or chald ρ 57) νοείν μορφήν φωτός προταθείσαν άνω γάρ αμόρφωτος οὖσα διὰ τὴν πρόοδον ἐγένετο μεμορφωμένη, καὶ ἐκεῖ κουφίως καὶ ενοειδῶς ίδουμενη διὰ κινήσεως ἡμῖν παρ' αὐτῶν 15 έκφαίνεται τῶν θεῶν. τὸ μὲν δραστήριον ἔγουσα διὰ τὴν θείαν 35 αίτίαν, τὸ δ' ἐσγηματισμένον διὰ τὴν ὑπο δεγομένην οὐσίαν. τὰ δ' αν ἀπὸ τῶν δυνάμεων ἐλλαμπόμενα μέσα πώς ἐστι τῶν άρρήτων καὶ τῶν ۉητῶν, διήκοντα μὲν καὶ αὐτὰ διὰ πάντων τῶν μεταξὺ γενῶν (οὐ γὰρ ἦν δυνατὸν εἰς ἡμᾶς καταντῆσαι 20 τὰς πρωτουργούς τῶν θεῶν δόσεις, μὴ πολλῶ πρότερον τῶν κρειττόνων ήμων γενών μετασγόντων της έκειθεν έλλάμψεως). οίκείως δ' όντα παρ' έκάστοις και πασι συστοίγως έκφαίνοντα τὰς τῶν ὑποστησάντων δυνάμεις. τοιαῦτα δ' ἐστὶν τὰ καλούμενα σύμβολα τῶν θεῶν μονοειδῆ μὲν ἐν τοῖς ύψη- 35 λοτέροις όντα διακόσμοις, πολυειδή δ' έν τοις καταδεεστέροις. α και ή θεουργία μιμουμένη δι' έκφωνήσεων μέν, άδιαρθρώτων δέ, αὐτὰ προφέρεται. τὰ δὲ δὴ τρίτα καὶ ἀπὸ τῶν νοεοῶν ὑποστάσεων ἐπὶ πάντα καθήκοντα ἰδιώματα καὶ μέγρις ήμων προϊόντα τὰ ὀνόματά ἐστι τὰ θεῖα, δι' ὧν οί θεοί κα- 30

³ ἐνδιδόασι BFP: ἐκδιδόασι A 8 nova ecloga in P: praecedentem continuant cett 23 ἐκφαίνοντα sci: ἐκφαίνονται 28 προφέρεται τὰ AB; προσφέρεται (τὰ om) F: προφετὰ P

λοῦνται καὶ οἶς ἀνυμνοῦνται, παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν ἐκφανέντα καί είς αὐτοὺς ἐπιστρέφοντα, καὶ ὅσον ἐστὶν αὐτῶν φανόν, είς γνῶσιν ἀνθρωπίνην προάγοντα διὰ γὰρ τούτων καὶ ἀλλήλοις σημαίνειν τι δυνάμεθα περί επείνων καὶ αὐτοὶ πρὸς έαυ-5 τους διαλέγεσθαι. μετέγουσιν δ' άλλως άλλοι και τούτων. οίον Αἰνύπτιοι κατά τὴν ἐπινώριον φωνὴν τοιαῦτα παρά τῶν θεῶν έλαβον ὀνόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἰνδοὶ ἄλλως κατὰ τὴν οἰκείαν γλώσσαν καὶ Ελληνες ώσαύτως κατά την σφετέραν διάλεκτον. καν όδε οὖν δ θεὸς παρ' Έλλησι μεν καληται παρά 10 των θεων Βριάρεως, παρά δὲ Χαλδαίοις άλλως, επάτερον των ονομάτων έγγονον είναι των θεων υποληπτέον καί σημαίνει(ν) την οὐσίαν ἐκείνην. εί δὲ τὰ μέν ἐστιν μᾶλλον δραστήρια, τὰ δ' ήττον, οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἡμῖν γνωρίμων γεγονότων τὰ δαιμόνια καὶ τὰ ἀγγελικὰ δραστι-15 κώτερα καὶ όλως τὰ έγγυτέρω | τῶν ὁνομαζομένων τελειότερα 36 τῶν πορρώτερον τεταγμένων. άλλ' ὅπως μὲν τὰ ὀνόματα διὰ πάντων φοιτα καὶ τίνα έλαγεν οὐσίαν, εἴπομεν.

ἔστιν δ' οὐ πᾶν τὸ τῶν θεῶν γένος ὀνομαστόν ὁ μὲν γὰρ ἐπέκεινα τῶν ὅλων ὅτι ἄρρητος, καὶ ὁ Παρμενίδης 20 ἡμᾶς ὑπέμνησεν ὁ οὖτε γὰρ ὀνόματα αὐτοῦ, φησίν (p 142°), οὖτε λόγος ἐστὶν οὐδείς. καὶ τῶν νοητῶν δὲ θεῶν τὰ πρώτιστα γένη καὶ αὐτῷ συνηνωμένα τῷ ἔνὶ καὶ κρύφια καλούμενα πολὸ τὸ ἄγνωστον ἔχει καὶ ἄρρητον ὁ οὐδὲ γὰρ συνάπτει τῷ παντελῶς ἀρρήτῳ τὸ πάντη φανὸν καὶ ὁητόν, ἀλλ' ἔδει 25 τὴν τῶν νοητῶν πρόοδον εἰς ταύτην ἀποπερατοῦσθαι τὴν τάξιν. ἐκεῖ τοίνυν τὸ πρῶτον ὁητὸν καὶ ὀνόμασιν ἰδίοις καλούμενον ἐκεῖ γὰρ κατὰ τὰ εἴδη τὰ πρῶτα καὶ ἡ νοερὰ τῶν νοητῶν φύσις ἐξέλαμψεν. τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς σιγώμενα πάντα καὶ κρύφια νοήσει μόνον γνωστὰ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ τελεστική 30 πᾶσα μέχρι ταύτης ἄνεισι τῆς τάξεως ἐνεργοῦσα θεουργικῶς,

² αὐτῶν φανὸν A: αὐτώφανον P 9 καλεῖται: corr 10 cfr A 403 11.12 σημαίνει: corr Festa 18 ὀνομαστῶν P 20 οὖτε ir (fort ab οὖτος corr) P aut P² 27 κατὰ P: καl cett

έπει και Όρφεὺς πρώτην ταύτην ὀνόματι φησιν ὑπὸ τῶν ἄλλων καλεῖσθαι θεῶν· τὸ γὰρ ἀπ' αὐτῆς προϊὸν φῶς γνωστὴν αὐτὴν τοῖς νοεροῖς και ὀνομαστὴν ἀπέφηνεν· λέγει δ' οῦτως (frg 61)·

Μῆτιν σπέρμα φέροντα θεῶν κλυτόν, ὅν τε Φάνητα 5 πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν "Ολυμπον.

άλλ' ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν ἥνωται τό τε ὀνομάζειν τοῦτο καὶ τὸ νοεῖν, καὶ ἀμφότερα διὰ τὴν τοῦ φωτὸς αὐτοῖς ὑπάρχει μετουσίαν, ὅ προῖεται πᾶσιν ὁ μέγιστος Φάνης ἐπὶ δὲ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διήρηται, καὶ ἄλλο μὲν ἡ νόησις, ἄλλο δὲ τὸ 10 37 ὄνομα, καὶ τὸ μὲν || εἰκόνος, τὸ δὲ παραδείγματος ἔχει τάξιν ἐν δὲ τοῖς μέσοις γένεσιν ἔστι μέν τις καὶ διάκρισις, ἔστι δ' αὖ καὶ ἕνωσις τῆς τε νοητικῆς καὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἐνεργείας. τοιοῦτον δή τι νοεῖν ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τὸ διαπόρθμιον ὄνομα τῶν ἰύγγων, ὅ πάσας ἀνέχειν λέγεται τὰς πηγάς τοιοῦτον 15 καὶ τὸ τελεταρχικόν, ὅ, φησί τις θεῶν (or chald p 43)

κόσμοις ένθοφσκειν κραιπνήν διὰ πατρός ένιπήν

πάντα γὰρ ταῦτα κρυφίως μέν ἐστιν παρὰ τοῖς θεοῖς, κατὰ δευτέρας δὲ καὶ τρίτας προόδους ἐκφαίνεται καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς συγγενέσι πρὸς τοὺς θεούς. ἔστιν δ' οὖν καὶ μένοντά τινα 20 ὀνόματα ἐν τοῖς θεοῖς, δι' ὧν οἱ καταδεέστεροι τοὺς προτέρους καλοῦσιν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Φάνητός φησιν Ὀρφεύς (frg 61), ἢ οἱ κρείττους ὀνομάζουσι τοὺς ὑφειμένους, ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὀνόματα ἔθετο ταῖς τῶν ψυχῶν ἀφανέσι περιόδοις παρὰ τῷ Πλάτωνι (Tim. p 36°) καὶ γὰρ οἱ πατέρες τοῖς ἑαυτῶν ἐκγό-25 νοις ἀφορίζουσι τὰς ἐνεργείας, καὶ οἱ προελθόντες δι' ὧν ἐκομίσαντο συνθημάτων νοερῶν γνωρίζουσι τοὺς ἑαυτῶν αἰτίους. τὰ μὲν οὖν πρώτιστα ὀνόματα τοιαῦτα παρὰ θεῶν ἐκ-

¹ καὶ ABF: om P 11 ὄνομα sci: νόημα 15 cfr or chald 40 lόγγων Boiss.: lγγύων ABF: lγγύων P 16 τε-lεαρχικὸν P 22 cfr supra 33,5 26 καὶ οῖ Crönert

φανέντα καὶ διὰ τῶν μέσων γενῶν εἰς τὴν λογικὴν ἡμῶν ούσιαν καταντήσαντα δεύτερα δ' άλλα καὶ τρίτα νοήσωμεν, όσα αί μερισταί ψυγαί τότε μέν ένθουσιάζουσαι περί τούς θεούς, τότε δε κατ' επιστήμην ενεργούσαι παρήγαγον, η κοι-5 νωσάμεναι την ξαυτών νόησιν τω θείω φωτί κάκειθεν τελειωθείσαι ἢ τῆ λογικῆ δυνάμει τὴν δημιουργίαν ἐπιτοέψασαι τῶν ονομάτων. ούτω γὰρ καὶ οί τεγνῖται τοῖς ὑπὸ τὴν τέγνην πράγμασιν, ών τὰς ἰδιότη τας κατενόησαν, ὀνόματα ἔθεντο 38 γεωμέτραι και ιατροί και ρήτορες, οθτω δε και των ποιητών 10 οί φοιβόληπτοι πολλά τῶν ὀνομάτων εἰς θεοὺς ἀνήγαγον, καὶ τὰ ἀνθρώπινα τούτοις ἀντιδιείλον τὰ μὲν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ λαμβάνοντες, τὰ δ' ἐκ τῆς αἰσθήσεως καὶ δόξης περὶ ὧν καὶ δ Σωκράτης νῦν (p 392d sqq) φησι τὸν "Ομηρον ἐνδείκνυσθαι, τὰ μὲν εἰς θεοὺς ἀναφέροντα, τὰ δὲ εἰς ἀνθρώπους. 15 ότι τὰ μὲν θεόκλητα ὀνόματα καὶ λεῖά εἰσι καὶ εὔηγα καὶ ὀλιγοσυλλαβώτερα ήπερ τὰ παρ' ἀνθρώποις, οἶον ὁ Ξάνθος τοῦ Σκαμάνδοου καὶ ή γαλκὶς τῆς κυμίνδιος, καὶ ἡ Μυρίνη της Βατιείας, καὶ ἔοικεν τὸ μὲν ποῶτον δηλοῦν ὅπως οί θεοί πάσαν την δευστην οὐσίαν κατ' αἰτίαν ὡρισμένην καὶ προει-20 λήφασι καὶ ονομάζουσι, τὸ δὲ δεύτερον ὅπως τὴν ἐν τῆ νενέσει φερομένην ζωήν οί θεοί τοῖς νοεροῖς μέτροις ἀφορίζουσιν, τὸ δὲ τρίτον ὅπως καὶ τὴν γωριστὴν ἀπὸ τῆς γενέσεως ζωήν γωριστώς οί θεοί και γινώσκουσιν και επιτρέπουσιν καί τὸ μὲν [Ξάνθος], ὡς ἱστορεῖ (hist. an. III 519,18 sqq) 25 'Αριστοτέλης, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ πίνοντα θρέμματα ξανθοτέραν ισγουσι την γρόαν, διὰ τοῦτο ίσως οί πάντων τὰς αίτίας καὶ γεννώντες καὶ εἰδότες θεοὶ οὕτω καλοῦσιν τὸ δὲ φαινόμενον ίσως, δτι διά τινος γειροποιήτου σκάφης διέργεται τὸ

¹ ἡμ. οὐσ. ABF: οὐσ. ἡμ. P 4.5 χοινωσάμεναι BFP: κοινωνησάμεναι A 5 κακείθεν A: καθ' εν P 13 sqq cfr in Remp. 169,25 sqq 15 καl (ante όλιγ.) AF: ὡς BP 16. 17 cfr T 74 17 cfr Ξ 291 17. 18 cfr B 813—14 24 Ξάνθος del 28 sqq cfr schol B in Il. IV p 235,13 Dind., Et. M. p 715,36 sq, Eust. in Il. 1197,47

ύδως αὐτοῦ, οὕτως ὑπὸ τῶν ἐπιπολαίως νοούντων ἀνθεώπων ἐκλήθη Σκάμαν δρος. ἡ δὲ χαλκὶς διὰ τὸ λιγυρὸν καὶ εὔηχον δίκην χαλκοῦ ἡχοῦντος τορὸν οὕτως ἐκλήθη · ἀμέλει καὶ Χαλδαῖοι (p 66) οὕτως αὐτὸ καλοῦσι παρὰ θεῶν ἀκούσαντες ἡ δὲ κύμινδις παρὰ τὴν σμικρότητα τοῦ ὀρνέου. ἡ 5 δὲ Μυρίνη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς τὸν τόπον ἐκεῖνον λαχούσης ἐκ τῶν θεῶν · ἡ δὲ Βατίεια ἴσως διὰ τὸ φυτὸν τὸ ἐν αὐτῆ πλεονάζον οὕτως καλεῖται. καὶ ἔχομεν ἐν τούτοις τὰς διαφορὰς τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων γνώσεων τριττάς · δραστηρίους 39 μὲν καὶ παθητικὰς διὰ τὴν Μυρίνην καὶ τὴν Βατίειαν, ἐναρμονίους δὲ καὶ φυσικὰς διὰ τὴν Μυρίνην καὶ τὴν Βατίειαν, ἐναρμονίους δὲ καὶ ἀναρμόστους διὰ τὴν χαλκίδα καὶ τὴν κύμινδιν. οὐχ ἀπλῶς δὲ ἀνδρῶν πάντων πρὸς θεῶν συγκρίνει ὸνοματοθεσίαν, ἀλλὰ τῶν ἡροενωμένων καὶ σοφῶν καὶ τοῖς πατρικοῖς αἰτίοις ἀναλογούντων.

LXXII. Εὶ ἡ τῶν θεῶν φύσις ἀσχημάτιστος καὶ ἀχρώματος καὶ ἀναφής, τὸ διαλεκτικὸν ἔργον ἐν αὐτοῖς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ περὶ τὰ κάτω καὶ τὴν γένεσιν στρέφεται τὸ τοιοῦτον.

LXXIII. Ότι τῶν θεῶν οἱ μὲν ἀσώματοἱ εἰσιν, οἱ δὲ 20 σώμασι χρώμενοι καὶ τούτοις σφαιρικοῖς τὸ γὰρ σφαιρικὸν σχῆμα τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐπεστραμμένων ἐστὶν ἐξαίρετον. τῶν δὲ δαιμόνων οἱ μὲν ἀγαθοὶ καὶ θεῖοι σφαιρικὰ ἔχουσι τὰ ὀχήματα, οἱ δ' ὑλαῖοι καὶ εὐθύπορα. τῶν δ' εὐχῶν ἡμῶν ἀκούουσι καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες οὐκ ἔξωθεν, ἀλλὰ προ-25 ειληφότες τὴν προαίρεσιν ἡμῶν καὶ εἰδότες τὰς ἐνεργείας.

LXXIV. "Ότι είσιν και Πάνες τραγοσκελείς, οίος ην ό

φανείς τῷ ἡμεροδρόμῳ Φιλιππίδη τὸ Παρθένιον διαμείβοντι ὅρος, καὶ ᾿Αθηναϊκαὶ ψυχαὶ σχήμασι ποικίλοις χρώμεναι καὶ προσεχῶς ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους πολιτευόμεναι, οία ἦν ἡ Αθηνᾶ ἡ τῷ ᾿Οδυσσεῖ καὶ τῷ Τηλεμάχῳ φανεῖσα. οί δὲ Πα-5 νικοὶ δαίμονες καὶ οί ᾿Αθηναϊκοὶ καὶ πολλῷ πλέον αὐτοὶ οί θεοὶ ἀπάσης τῆς τοιαύτης ποικιλίας ἐξήρηνται.

LXXV. Ότι οὐ διὰ τὸ μορφὰς ἔχειν τοὺς δαίμονας τοίας ἢ τοίας, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐπιτροπευόμενοι ὑπ' || αὐτῶν ἄν- 40 θρωποι κοινῶς τε καὶ ἰδίως διαφόρους ἔλαχον ἰδέας, οἶον οἱ 10 Σκύθαι πρὸς Αἰθίοπας καὶ ἔκαστος πρὸς ἔκαστον ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ποικιλίαν τῶν ἠθῶν ἐν ἀπλότητι καὶ τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν σχημάτων ἐν ταυτότητι καὶ τὴν διαφορὰν τῶν κινήσεων ἐν μονίμῳ δυνάμει περιέχουσιν οἱ εἰληχότες δαίμονες τοὺς ἀνθρώπους.

5 LXXVI. "Ότι καὶ θεῶν ἔστιν ὀνόματα παραδεδομένα παρὰ τοῖς θεολόγοις, οἶς οἱ θεοὶ τὰ πράγματα καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ δαιμόνων μόνον τὰ γὰρ δρώμενα ἐν τοῖς μυστηρίοις εἰς αὐτούς ἐστιν τοὺς θεούς, ἀλλ' οὐκ εἰς τοὺς ἐξηρτημένους αὐτῶν δαίμονας.

20 LXXVII. "Ότι οἱ θεοὶ σημαίνουσι τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ὀργάνων δεόμενοι σωματικῶν, ἀλλὰ τὸν ἀέρα σχηματίζοντες κατὰ τὴν ἑαυτῶν βούλησιν κηροῦ γὰρ εὐπλαστότειρος ὢν τύπους παραδέχεται τῶν θείων νοήσεων προϊόντας μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν ἄνευ κινήσεως, καταντῶντας δ' εἰς ἡμᾶς διὰ ἠχῆς καὶ φθόγγου καὶ μεταβολῆς οὕτω γὰρ καὶ τὰς φήμας ἐνδίδοσθαι παρὰ θεῶν φαμεν, οὐ φθεγγομένων

¹ φιλιππίδης Procl. (cum Herodot. cod. R (Stein), Paus., Clem., schol. Aristid.): Φειδιππίδης cett. Herodoti ll. 2 'Αθηναϊκαὶ Kroll: ἀθῆναι καὶ 3 οῖα Boiss.: οἶα 5 πολλῷ πλέον BF: πολλαπλέον AB 15 'Ότι Boiss.: ἢ inde novam eclogam exorsus sum παραδεδομένα ABF: παραδιδόμενα P 20 sqq

cf or chald p 57 21 σήμαντικών (prius ν cancellis seclusum) Α 22 σχηματίζοντες ΑΒΕ: σχηματίζουσι Ρ 23. 24 ποοιόντας Ρ: ποοιόντος Α 24 καταντώντας Ρ: καταντώντος Α

έκείνων άλλὰ τοῖς μὲν ⟨ἀερίοις σχήμασιν⟩ ὡς ὀργάνοις χρωμένων, πληρούντων δ' ἀπλήκτως καὶ ἀναφῶς τὴν ἀκοὴν τῆς οἰκείας γνώσεως καὶ γὰρ ἀλλήλοις αὐτοὺς συνεῖναι διὰ νοήσεων καὶ γινώσκειν τὰ ἀλλήλων νοητικῶς, ἀλλ' οὐκ αἰσθητικῶς.

LXXVIII. Ότι, καθώς λέγει Όμηρος (Γ 277), οῦτως ἐστίν

'Η έλιός θ', δς πάντ' έφορᾶς καὶ πάντ' έπακούεις.

καὶ ἔχουσιν οι ἐμφανεῖς θεοὶ καὶ τὴν ὁρατικὴν αἴσθησιν καὶ
τὴν ἀκουστικήν, ἀλλ' οὐκ ἔξωθεν. αὐτοὶ γὰρ ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν 10
πρὸ τῶν ὅλων τὰς ρίζας καὶ τὰς αἰτίας πάντων. καὶ γὰρ τὸ
ἐν τῆ σελήνη πρόσωπον εἰκόνας φέρον τοῦ ἡλίου ὧτα καὶ
41 ὀφθαλ μοὺς προφαίνει, οὐκ ἔτι δὲ ρίνα καὶ στόμα. οὐδὲ γάρ
ἐστιν ἐν αὐτοῖς τὸ ὀσφρητικὸν ἢ γευστικόν.

LXXIX. Ότι αι γνώσεις οὐκ ἀμέσως ἄνωθεν κατιᾶσιν, 15 ἀλλὰ διὰ μέσων τινῶν ὡς γὰρ παρ' Ὁμήρω (μ 374—90) τῆς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἡλίου συνουσίας ἡ γνῶσις μέχρις Ὀδυσσέως κατῆλθε διὰ μέσου τοῦ τε ἀρχαγγελικοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Καλυψοῦς, οῦτως οὖν καὶ ὁ ελενος (Η 44) ἤσθετο τὴν βουλὴν ᾿Απόλλωνος καὶ ᾿Αθηνᾶς οὐ τῶν ἀκροτάτων ἀλλὰ τῶν 20 προσεςῶν αὐτῷ καὶ δαιμονίων.

LXXX. "Οτι (τ) ο 'Αστυάναξ καὶ τὸ "Εκτωρ (p 394b) ο μεν φιλόσοφος εἰς τὸ εἶδος καὶ τὸ σημαινόμενον βλέπων παραπλήσια αὐτὰ καλεῖ, οἱ δὲ γραμματικοὶ εἰς τὴν ὕλην καὶ τὰς συλλαβὰς καταφερόμενοι ἀνομοιότατα αὐτὰ ἂν φαῖεν.

LXXXI. Ότι δεῖ τὸν ὀνοματοθέτην εἰς τὰ εἰδη τῶν ὀνομαζομένων βλέποντα τοῦτο ποιεῖν τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ πᾶν ὁρῶντι δῆλον γίνεται. πολλῶν γὰρ γινομένων ψυχικῶν καθό δων εἰς τὸν περὶ γῆν τόπον καθ' ἐκάστην περίοδον, καὶ ἄλλων κατ' ἄλλας λήξεις διασπειρομένων καὶ βίους διαφέροντας 30

¹ ἀερίοις σχήμασιν add Festa 20 καὶ (ante Åπ.) add A^2 22 τὸ (ante Åστ.) sci: ὁ 26 sqq cfr p 393 $^{\rm b}$ 30 διασειρομένων A

προγειριζομένων, καὶ τῶν μὲν τοὺς προσήκοντας (τοῖς) έαυτῶν άνελάργαις καὶ νομεῦσιν ἐκλεγομένων, τῶν δ' εἰς ἀλλότριον εἶδος ζωής ενσπειοομένων, αδται δη μάλιστα δοκούσι τοις ονόμασιν αποσεμνύνεσθαι των σφετέρων ήγεμόνων, όσαι τους συγγε-5 νεῖς ἐκείνοις καὶ ἀνειμένους προεστήσαντο βίους λέγω δ' οἶον αί μεν ἀπὸ τῆς Αθηναϊκῆς προϊοῦσαι σειρᾶς καὶ τὴν ιδέαν άνεξάλλακτον φυλάττουσαι της οίκείας τη τάξει ταύτη ζωής, όμοῦ τῆ ἐνεργεία καὶ ὄνομα τῆ θεῷ προσῆκον έαυταῖς ἐπιφημίζουσιν, αί δὲ κατελθοῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς τάξεως ταύτης, 10 βίον || δ' ελόμεναι μηδέν αὐτῆ προσήποντα, καὶ ὀνόμασιν άλλο- 42 τοίοις γρώνται καὶ τοῖς τυγοῦσιν (οὕτω γὰρ ἄν, οἶμαι, καὶ Διόνυσοι καὶ 'Ασκληπιοί καὶ Ερμαῖ καὶ Ἡρακλέες διιώνυμοι τοῖς ἐφόροις αὐτῶν θεοῖς ἐπ' εὐεργεσία τῶν τῆδε τόπων προεληλύθασιν σύν πομπη θεών), ούτε το είδος της ζωης ούτε 15 τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰπείων ἀργόντων ἀλλαξάμεναι. τὸν γοῦν Ήρακλέα, φασίν, 'Αλκείδην προσαγορευόμενον ἀπὸ τῶν θνητῶν πατέρων ἡ Πυθία κέκληκεν Ἡρακλέα διὰ τὴν πρὸς τὴν Ήρακλειον τάξιν καὶ θεότητα συγγένειαν θεὸς γὰρ ὀνόματος άνθρώπω μεταδιδούς είς την όλην αὐτοῦ σειράν καὶ την 20 ζωὴν ἢν προβέβληται βλέπων τὴν πρέπουσαν τίθησιν ἐπωνυμίαν.

LXXXII. "Ότι τῶν ἐν γενέσει φερομένων εἰδῶν τὰς ἐπωνυμίας δεῖ λαμβάνειν ἢ πρὸς πάντα τὰ αἴτια βλέποντας, τά τε δλα καὶ τὰ μεριστά, τά τε πόρρω καὶ τὰ προσεχῆ τοῖς γιε νομένοις, οἰον τόν τε δλον ἵππον καὶ τὸν προσεχῆ καὶ φθαρτόν, ἢ πρὸς τὰ κρείττω μόνα καὶ τελειότερα καὶ ἀεὶ κι τοθοῦντα καὶ πάντη τῆς ὅλης κρατοῦντα, οἰά εἰσι τὰ καθόλου ὅταν γὰρ ἐξ ἵππου βοῦς γένηται, ἡ μὲν μερικὴ φύσις κρατεῖται, διὸ καὶ οὐ γίνεται ἵππος, ἡ δ' ὅλη κρατεῖ φύσις, διὸ καὶ βοῦς γίνεται (πόθεν γὰρ τὸ βοὸς εἶδος, μὴ τῆς ἁπλῶς

¹ τοῖς add Festa 3 εἰσπειρομένων Α δοποῦσι Α: ἀρποῦσι P 14.15 οὕτε — ἀλλαξάμεναι ante οὕτω γὰρ (11) Festa 15—18 cfr Apollod. II 73 Wagn., Diod. IV 10 (Preller Griech. Myth. 3 183 3) 22 sqq cfr p 393 23 βλέποντας Α: βλέποντες P

φύσεως πρατησάσης;) διὸ τὰ τοιαῦτα οὐχ ἁπλῶς τέρατα καλεῖ νῦν $(p\ 393^b)$ δ Πλάτων, ἀλλ' οἶον τέρατα, ὡς μὴ πάντη ὄντα παρὰ φύσιν.

LXXXIII. "Ότι τῶν φυτῶν μᾶλλον ἐπικρατεῖ ἡ φύσις ὡς ἐρριζωμένων διὸ καὶ μικρᾶς τέχνης ροπὴ δύναται μεταβολὰς 5 ποιεῖν, ὡς ὅταν ἐνοφθαλμίζωνται ἢ ἐγκεντρίζωνται καὶ γίνη-43 ται ἀντὶ δρυὸς ἐλαία ἡτον δὲ τῶν ζώων ἐπικρατεῖ, καὶ ἔτι πολὺ ἦττον τῶν ἀνθρώπων.

LXXXIV. Ότι οί κατ' έλπίδα καὶ μνήμην τινῶν ὀνομαζόμενοι ἐκβέβληνται τοῦ ἐτυμολογικοῦ νόμου, καὶ τούτων 10
μᾶλλον οί κατὰ μνήμην.

LXXXV. "Ότι τὸν ἐτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν διαλέκτων εἰδέναι διαφοράς, τοὺς γὰρ ὀδόντας ἔδοντας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς. δεύτερον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν λέγει γάρ τις αὐτῶν (Theoer. XVI 33) ἀχῆνας τοὺς πένητας, 15 παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως καλέσας. τρίτον καὶ τὰ ἀπλᾶ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρίνειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν δακρυόφιν σύνθετον εἴπη, τὸν δὲ φολκὸν (Β 217) ἀπλοῦν. τέταρτον ὀεῖ αὐτὸν καὶ οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς ἀναπτύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν 20 Μελέαγρον, ὥσπερ Εὐριπίδης (frg 517 N²) κακῶς ἐτυμολογήση διὰ τὴν μελέαν ἄγραν οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαίσιον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί ἄμεινον οὖν ῷ μέ-

⁶ ἐνοφθαλμίζωνται A (fort. ex ἐνοφθαλμίζονται corr): ἐνοφθαλμίζονται P ἐγκεντρίζωνται A (fort. ex ἐγκεντρίζονται corr): ἐγκεντρίζονται P γίνηται Boiss.: γίνεται 12 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,17 sqq Hilg. μέλλ. (πρῶτον) δεῖ ci Festa 13. 14 cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,21 Hilg., Priscian. I 34, Gregor Cor. de dial. aeol. 22 p 597 Schäf. 14 οἱ ὁλεῖς A 15 ἀχῆνας A: ἀχύνας P cfr Et. M. 181,15 18 P 696 Ψ 397 δ 705 ε 152 x 248 v 349 τὸ (ante μὲν) A: τὸν P cfr schol. A in Il. I 92,30 Dind., schol. B in Il. III 106,27 Dind., schol. C in Il. I 74,27 Maass, Eust. in Il. p 206,17 sqq. Et. M. p 798,2 (ex φαη. ἔλκεσθαι ducunt) αὐτ. x. ABF: x. αὐτ. P 20 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 237,4 21 ἔτυμολογήσει P cfr Fick-Bechtel Personennamen 200 23 μέλλει Α

λει τὰ τῆς ἄγρας τοιαῦτα ἐὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἶον μένανδρος ή παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφόρου γρήσεως δεί ποιείσθαι, οίον ότι νουμηνίαν μέν 'Αττι ποί φασι, νεομηνίαν δὲ Κοῆτες. Επτον δεῖ αὐτὸν εἰδέναι 44 5 καὶ τὰ πάθη τῶν λέξεων, οἶον ἀποκοπὰς συγκοπὰς ἐλλείψεις πλεονασμούς συναλοιφάς άφαιρέσεις συνιζήσεις καὶ τὰ τοιαύτα. Εβδομον δεί αὐτὸν καὶ τὰς τῶν στοιγείων ἰδιότητας ειδέναι ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσγάτων ἡ ὀρθότης δείκνυται τῶν ονομάτων και ή πρός τὰ πράγματα συγγένεια. ὄγδοον δεῖ δ' 10 αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς δμωνυμίας διακοίνειν. καταγώννυται γὰρ διὰ τούτων ή τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια: μαλερόν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαραΐνον καὶ τὸ μαραινόμενον, έκμανεῖον δ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμάσσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασσόμενον των άλλων τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχη-15 ματισμούς είδεναι οὐκ ἀεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους. άλλως γὰρ καὶ ὁ καλαμοθήρας λέγεται ὁ καλάμω θηρῶν και άλλως δ φυγαδοθήρας δ φυγάδας θηρών. έτι και τὰ έτεροζύγως λεγόμενα δεῖ είδέναι, οἶον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ άρεταῖος, άλλὰ σπουδαῖος καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ βάρ-20 βαρα δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά, οἶον τὸν άκινάκην και τὸν κάνδυν. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα τοιαύτην δεὶ ἔγειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν έτυμολογουμένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἶον σίζειν.

¹ sqq cfr Ath. III p 98^d, schol. in Dionys. Thrac. 452,27 Hilg. διονυσίου A: διονύσου P 4 νεομηνίαν (νομηνίαν F) ll: νημονηίαν ci (cfr Dittenberger Syll.² 463,147, Xenia Romana p 22 sq) 12 cfr Suid., Hesych. s. v. 13 cfr Tim. p 72° cfr Theaet. p 191°, Tim. p 50°, Legg. VII p 800°, 801^d etc 14 των άλλων sci: τὸν άλλον: ⟨διὰ⟩ των άλλων ci Crönert 16 καλάμω δηρών A: καλαμοδηρών P καλαμοδήρως ignotum lexicis 17 cfr Plutarch. vit. Demosth. 28 (IV 234,24 Sint.), [Ps.] Plutarch. de vit. X orat. p 846° (Judeich ap. Pauly-Wissowa II 462) 19—21 cfr p 421° 20 μη A: om P 21 έτυμολογήσωντα A: ἐτυμολογήσωντα P 23 cfr schol. in Od. II 435,22 Dind., Eust. in Od. p 1636,15, Et. M. p 712,31 sqq, Suid. s. v. σίζουσα

τὰ δὲ κατὰ ἀναφορὰν τὴν πρὸς ἔτερον, οἶον θαλλὸς παρὰ (τό) θεῖν ἄνω καὶ ἀθῷος ὁ ἀζήμιος τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οίον κακόφρων, καίτοι τὸ φρονεῖν ἀναθόν τὰ δὲ ψευδωνύμως της ύλης μεταπεσούσης, οίον πυξίς ή άργυρα τά δὲ κατὰ ίστορίαν, οἶον ὀβολὸς καὶ δραγμή, οί γὰρ παλαιοὶ 5 45 σιδή ροις δέξσιν ξγρώντο, οθς ξκάλουν δβολούς εν γούν τοῖς ώνδοις οί εξ όβολοί την δράπα πληρούντες δραγμή εκαλούντο. τὰ δ' εἰσὶν ἐπιδιατετακότα, οἶον ζωγράφος καὶ δ τὰ φυτὰ γράφων τὰ δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφωνος καὶ ἀκάρδιος. τὰ δὲ κατ' εὐφημισμόν, ὡς ἡ γολὴ γλυκεῖα τὰ δὲ κατ' 10 άναλογίαν, ως όρους πορυφή τὰ δὲ καθ' δμοιότητα, οἶον δ λέγων πικρον το ήθος και ωμόν τα δε κατά παρέγκλισιν, ώς ή κυημίς και το κρανίου τα δέ κατ' έλλειψιυ, ώς ή τράπεζα, τετράπεζα οὖσα τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εὐρόντων, ὡς δ οίνος Διόνυσος τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εύρημάτων, ὡς ὁ ήραι- 15 στος πῦρ' τὰ δὲ καθ' ὑπερογήν, ὡς [δ] κέραμος ὁ πίθος, καὶ γειρουργός δ ιατρός κέραμος γὰρ οὐδὲν ήττον καὶ ή χύτρα καὶ ή κάλπις, καὶ χειρουργός οὐδὲν ήττον καὶ ὁ ζωγράφος καὶ ὁ τέκτων.

LXXXVI. Ότι οἱ παλαιοὶ ἐλάττοσιν ἐχρῶντο γράμμασι 20 πρὸς δήλωσιν τῶν στοιχείων τὸ γοῦν $\bar{\epsilon}$ καὶ πρὸς τὴν ἐκ-

^{1. 2} cfr Et. M. p 441,44 sqq 2 $\langle \tau \delta \rangle$ om ll: add iu P aut P² cfr Et. M. p 26,20 sqq 3.4 cfr Tryph. de trop. III 192,26 sqq Sp., Anon. de trop. III 208,22 sqq Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 217,13 sqq Sp., Cocondr. de trop. III 232,8 Sp., Georg. Choerob. de trop. III 246,25 sqq Sp., Et. M. p 696,57 etc 5 sqq cfr Et. M. p 613,10 sqq 6 $\sigma\iota\delta\eta\varrho\upsilon\upsilon$ P 6—8 cfr Et. M. p 287,20—24 11 $\sigma\iota\upsilon$ A: $\sigma\iota$ P 13 cfr Et. M. 534,52 cfr Et. M. 763,38 sqq 14.15 cfr anon. de trop. III 209,10 Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 220,14 Sp., Cocondr. de trop. III 233,25 Sp., Georg. Choerob. III 221,1 Sp. etc 15.16 cfr Tryph. de trop. III 195,21 sqq Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 233,30 Sp., schol. in Dionys. Thrac. 461,5 sqq Hilg., Eust. in II. 250,18 sqq etc 16 $\delta\iota$ (ante ι \$\sigma\left(\text{at} \) cfr Athen. Xl p 467* (Meisterhans Gramm. d. att. Inschr. 5 p 20 sqq, Kühner-Blass Gr. Gramm. I 1, p 44 sq, 54)

φώνησιν ταύτην παρελάμβανον έπὶ τοῦ Ελένη καὶ ἀντὶ τοῦ η, ως έπὶ τοῦ ξηρον ξερον καὶ άντὶ τῆς ει διφθόγγου έρεσίαν την είρεσίαν καλούντες. δμοίως δὲ καὶ τὸ ο μικρόν καὶ τοῦτο ἐσήμαινεν αὐτοῖς ὁ δηλοῖ νῦν, καὶ τὴν ου δίφθον-5 γου (τὸ γὰρ βούλεται βόλεται ἔλεγον καὶ τὸν οὐρανὸν όρανόν) και τὸ ω και γὰς τὰς ώρας όρας (p 410°) ἐκάλουν. ὅταν οὖν ὁ Πλάτων (p 393d) λέγη τὸ ε καὶ τὸ ο τὰ ονόματα αὐτὰ | ταῖς δυνάμεσιν έγειν, δητέον αὐτὸν ποὸς τὰς 46 διφθόγγους ἀποβλέπειν, αὶ πάλαι του εδόκουν είναι δίφθογ-10 γοι, άλλ' ένὸς ἐκφώνησις μηκυνθέντος : ὡς γὰρ τὰ δίγρονα νῦν ἐκτείνεσθαι καὶ συστέλλεσθαι δυνατόν καὶ ἕκαστόν ἐστιν εν, ούτως καὶ ἐπὶ τούτων τῶν διφθόγγων ἐδόκει γίνεσθαι τοῖς παλαιοῖς. ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἐστίν, ἑξῆς ὁ Πλάτων αὐτὸς δείξει τὸ γὰρ ὄνομα τῆς ἡμέρας ἐτυμολογῶν ἐρεῖ 15 (p 418°) τοὺς μὲν παλαιοὺς [μέραν λέγειν διὰ τοῦ τ. τοὺς δε δστέρους δια τοῦ ε λέγοντας είμεραν, ως τοῦ ε στοιγείου καὶ τὴν δίφθογγον σημαίνοντος.

LXXXVII. "Ότι οἰκείως νῦν (p 394°) τὸν Θεόφιλον καὶ τὸν Μνησίθεον παρείληφεν μονονουχὶ παρωδῶν τὰ ἐν Φαί-20 δρω (p 249°) λεγόμενα οὕτως: "μόνη γὰρ πτεροῦται ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμη κατὰ δύναμιν". ἡ γὰρ πρὸς τὸ θεῖον συγγένεια τῶν ψυχῶν κατὰ τὸν πρὸς αὐτὸ ἔρωτα καὶ κατὰ τὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ θεοῦ μνήμην γίνεται, καὶ τοῖς τοιούτοις μό-25 νοις προσήκει τὰ πατρῷα καὶ νοερὰ ὀνόματα ἔχειν, τὰ δὲ γενεσιουργὰ τοῖς τὸν ἀδριστον καὶ ὑλώδη βίον ἀσπασαμένοις.

LXXXVIII. "Ότι διττῶν τῶν ὀνομάτων ὄντων, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις, ὰ καὶ κατ' ἐπιστήμην δηλονότι κεῖνται, τῶν

^{2. 3} είο. τ. έο.: tri 3 sqq cfr Athen. XI p 466^t (Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.³ p 26 sq, Kühner-Blass Gr. Gramm. p 44 sq, 55 sq) 4 έσήμαινεν ΒΕ: έσήμηνεν Ρ: έσήμανεν Α 5 έλεγον βόλεται Α 6 δοανὸν Α 16 στοιχείου Ρ: στοιχείου Α 22 κατὰ ABFPl: μετὰ Ρ 27 sqq cfr p 391^d sqq

δὲ ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς, ἃ καὶ ἀπορεῖται (οὕτε γὰρ τοὺς πατέοας είκος έστιν τοις έαυτων παισίν απαίσια τιθέναι ονόματα, οίον 'Ο ρέστης 'Ατρεύς Τάνταλος, ούτε είκος προειδέναι αὐτοὺς τὸν τῶν παίδων ἐσόμενον βίον καὶ νὰο ἡ φυσιοννω-47 μονική αμυδοός συλλογισμός καὶ μαλιστα ∥ ἐπὶ τῶν ἀρτινε- 5 νῶν) πρός πάντα οὖν τὰ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁ Σωκράτης (p 394° sqq) κανόνας ήμιν επιλύσεων σαφείς παραδίδωσιν. άνθρωποι μεν γαρ τας αφανείς περιόδους των ψυγων ούκ ϊσασιν οὐδὲ τὰς πρὸ τῆς γενέσεως ὀρέξεις, ἐν αἶς τὸ ὅλον των πράξεων σγεδόν περιέγεται διό και ούκ είσιν κριταί τῆς 10 δοθότητος των εκάστω είδει ζωής συστοίγων δνομάτων. Θεοί δ' ἄρα καὶ δαίμονες οι καὶ τὰς δυνάμεις τῶν ψυζῶν καὶ τὰς ένεργείας προειληφότες τοῦτο σαφώς γινώσκουσι, τὸ οἰκείως τοις βίοις τὰ ὀνόματα τιθέναι καὶ ώσπεο τὸν άλλον κλῆρον αὐταῖς ἀπονέμουσι κατ' ἀξίαν, οὕτως καὶ τὰς ἐπωνυμίας. 15 έπειδη δε πανταγού της συντάξεως των δοκούντων ατάκτων είναι καὶ ἀορίστων πραγμάτων αιτιώμεθα τὴν τύγην, κάνταῦθα δήπου ταύτην παραληπτέον ώς κυριωτάτην ἀργήν. οί μέν γὰο πατέρες πρὸς μνήμην ἢ ἐλπίδα ἤ τι τοιοῦτο βλέποντες ονόματα τίθενται τοῖς παισίν, ή δὲ τύγη τὸ παρ' 20 έκείνων άλλον τρόπον τεθέν κυροί διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον αὐτῶν συμφωνίαν. καλείτω τοίνυν ὁ Αγαμέμνων τὸν παῖδα Όρεστην μη διὰ την ἀγριότητα τοῦ ήθους, ἀλλὰ διὰ την δρμην καὶ την εὐκινησίαν παρά τὸ ὀρούειν, ήτοι καὶ ὁρῶν έν αὐτῶ τοιαῦτα σημεῖα φύσεως ἢ καὶ τοιοῦτον αὐτὸν γενέ- 25 σθαι βουλόμενος, άλλ' ή τύγη τρόπον έτερον αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπεκλήρωσεν τὸν ἀληθέστερον ἐκφαίνει γὰρ αὐτοῦ τὴν ζωὴν ὅλην. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἀξιοῖ (p 394°) ετυμηγορείν τὸ ὄνομα, αλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπι-

³ προειδέναι BF: προιδέναι A: προσειδέναι P 6 τὰ τοιαῦτα ABF: om P 7 σαφεῖς ABF: σαφῶς P 8 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 237,1 sqq Hilg. 15 ἀπονέμωσι P 18 ὡς ABF: om P 24 ὁρούειν A 25 ἐν αὐτῶ ABF: om P 27 ἀπειλήρωσεν: ἀπειλήρωσεν margo cod. Vat. 1197

κωτέρας ταύτην γὰρ ξώρα τῷ πράγματι συμφωνοτέραν. τῆς μὲν οὖν προσεχοῦς αἰτίας τῶν ὀνομάτων κατορθούσης πολλῷ μειζόνως ἡ τύχη || ποιητική τῶν τιθεμένων ἐστί ταύτης δὲ 48 ἀμαρτανούσης οὐδὲν κωλύει τὴν όλικὴν αἰτίαν τὴν τυχαίαν 5 κατορθοῦν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῆ φύσει τὸ αὐτὸ γίνεται κατορθούσης μὲν γὰρ τῆς μερικῆς φύσεως καὶ ἡ ὅλη πολλῷ μᾶλλον κατορθοῖ, ἀστοχούσης δὲ ἐκείνης δύναται ἡ ὅλη φύσις κατορθοῦν. μὴ δή τις τὴν τύχην ταύτην ἀλόγιστον αἰτίαν ἡγείσθω καὶ ἀόριστον (τὸ γὰρ ἔργον αὐτῆς εἰς νοῦν βλέπει), 10 ἀλλὰ θείαν ἢ δαιμο νίαν δύναμιν, οὐδὲν ἀφεῖσαν ἔρημον τῆς οἰκείας ἐπιστασίας, ἀλλὰ πάντα καὶ τὰ ἔσχατα τῶν ἐνεργημάτων ἡμῶν κατευθύνουσαν πρὸς τὸ εὖ καὶ πρὸς τὴν τοῦ παντὸς τάξιν κατὰ γὰρ ταύτην καὶ πράττομεν ὀρθῶς πολλὰ καὶ ἀναφθεγγόμεθα εὐστόχως καὶ νοοῦμεν ἐπιβόλως · οἷον

15 Φᾶρος μέντοι πρῶτον ἐπέπνευσεν μέγα δαίμων (τ138)
καὶ

μηδέ σε δαίμων

ένταῦθα το έψειε, φίλος (Ι 600 sq)·

κινούμεθα γὰο ἀπὸ τῶν κρειττόνων αἰτίων ἄνωθεν οἶον ἐκ 20 πρύμνης τῆς οὐσίας ἡμῶν τὰ ἡμέτερα κυβερνᾶν δυναμένων. μίαν μὲν οὖν ταύτην ὁ Πλάτων εἰσήγαγεν αἰτίαν τῆς ὀρθῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως, ετέραν δὲ τὴν τῶν ποιητῶν ἐνθεαζόντων καὶ ἐπιβαλλόντων τῆ ἀληθεῖ ὀνοματουργία, ὁρώντων τὰ ἐκβεβηκότα τῶν πράξεων καὶ δι' αὐτῶν οἶον ἀναλυόντων 25 εὐστόχως καὶ εὐρισκόντων τὰ οἰκεῖα ὀνόματα. τί οὖν κωλύει τοὺς ποιητάς, εἰς τὴν τόλμαν ἀπιδόντας τοῦ Ὀρέστου τὴν κατὰ τῆς μητρός, οὕτως αὐτὸν καλέσαι Ὀρέστην ὡς ὄρειον

¹⁰ cfr Resp. IX p 592°, Legg. VI p 757°, 759°, Ep. VII p 327°, 336° cfr Hipp. mai. 304°, Legg. IX 877° etc ἀφείσαν AB: ἀφιείσαν FP 15 μέντοι Proclus, Homeri ll. LV (Ludwich): μέν μοι cett. Homeri ll. ἐπέπνευσεν ABF: ἐπέπνευεν P: ἐνέπνευσεν Homerus 18 τρίψειε P 20 cfr Crit. 109° 23 ἀληθή A 27 sq cfr Fick-Bechtel Personennam. 404

καὶ ἄγριον καὶ ἄκαρπον, ἄτε τὴν ἀρχὴν ἐκτεμόντα τῆς οἰκείας γενέσεως, καὶ τοῦτο παραδοῦναι τὸ ὄνομα τοὶς Ἑλλησιν, τοὺς δὲ λαβόντας εὐστόχως τεθὲν κυρῶσαι διὰ τῆς χρήσεως; διὰ δὲ τῆς μιᾶς σειρᾶς τοῦ γένους προελθὰν ὁ Σωκράτης (p 395° sqq) τῆ ἐτυμολογία δείκνυσιν ὅτι οὐ κατ' 5
49 ἐκλογὴν ἀνθρώπων ἄλλη καὶ ἄλλη διεσπαρμένων τοῦτο ∥ ἐξ
ἐπιτηδεύσεως ἔτυχεν, ἀλλ' ἀνάπαλιν ἐπὶ μιᾶς συγγενείας τῆς
τυχούσης τοῦτο ὁρᾶται γινόμενον ιώστε καὶ καθόλου ἀνάγκη
τοῦτο οῦτως ἔχειν, καὶ κατὰ τὰ εἴδη τῆς ζωῆς αὶ ἐπωνυμίαι
κεῖνται τοῖς ἐκ ταὐτοῦ γένους οὖσι καὶ οὐ κατὰ τὴν διαδοχὴν 10
τῆς φύσεως ἀκοινώνητον γὰρ πάντη καὶ ἀλλότριον, ισπερ
τὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ ᾿Αγαμέμνονος ἡθος, οῦτως καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῖς κλῆσις.

LXXXIX. "Οτι ἀεὶ ἐν ταῖς ἐτυμηγορίαις ὁ Πλάτων πρῶτον ἐνδείκνυσιν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ πρᾶγμα τὸ δηλούμενον, ἔπειθ' 15 οῦτως τὸ πρὸς ἐκεῖνο μὲν ὁμοιούμενον, ἐνυπάρχον δ' ἰχνος αὐτοῦ ταῖς συλλαβαῖς τοῦ ὀνόματος, οἶον ἐκὶ τοῦ 'Ορέστου (p 394°) πρῶτον τὸ θηριῶδες εἰπὼν καὶ τὸ ἄγριον, ὕστερον τὸ ὄρειον προστέθεικεν, ὅπερ ταῖς συλλαβαῖς ἔγκειται ἐπὶ δὲ τοῦ 'Αγαμέμνονος (p 395°) τὸ διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν 20 προειπών, ἐπήγαγεν ὅτι οὖν ἀγαστὸς ἀνὴρ διὰ τὴν ἐπιμονήν οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς.

ΧC. "Οτι ἐν ταῖς ἐτυμηγορίαις ὁ Πλάτων τῆς μὲν ὅλης καταφρονῶν, τοῦ δὲ εἴδους μάλιστα ἀντεχόμενος, τὸν ᾿Αγαμέμνονα παρὰ τὸ ἀγαστὸν συγκεῖσθαι λέγει (p 395b), οὐ 25 παρὰ τὸ ἄγαν οἱ δὲ γραμματικοὶ ἄτε τῆ ὅλη προσκείμενοι μάλιστα, τὸ δὲ τῆς ζωῆς εἶδος μὴ ὁρῶντες, εἰκότως ἀπ᾽ ἐναντίας ἐτυμολογήσουσιν.

ΧCΙ. Ότι καὶ ἐν τούτοις (p 394° sqq) Πλάτων ἐνδείκνυ-

¹ rai (ante år.) ABF: $\dot{\omega}_S$ P 6 diepaquéror P 12 $\dot{\eta}$ A: om P 14 åei BFP: om A 21 dià: ratà Plato

²⁴ καταφουνῶν P τὸν ABF: τὸ P 27.28 cfr Et. M. p 5,43

ται ὅτι τὸ εἶναι ἡμῖν ἐν ψυχῆ ἐστι καὶ οὐκ ἐν σώματι, εἴπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ψυχικῶν ἰδιωμάτων ὁρᾳ καὶ οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν.

ΧΟΙΙ. "Ότι καὶ πρὸς τὸ ἦθος ἡμᾶς ὀνίνησιν ὁ θεῖος
5 Πλάτων ἐν τούτοις (p 394°—395°), εἴπερ τοὺς περὶ 'Ορέστην καὶ 'Αγαμέμνονα καὶ 'Ατρέα ὡς σφοδρούς τινας καὶ θυμοειδεῖς παραδίδωσιν καὶ τιμωρητικούς. ἀλλ' || ἐπεὶ οἱ μὲν 50 ἄκροι, ὁ μὲν εἰς τὴν μητέρα ὁ δὲ εἰς τὰ τέκνα ἐπλημμέλησεν, εἰκότως ψέγονται ὁ δ' 'Αγαμέμνων, ἐπειδὴ τὴν σφοδρότητα
10 εἰς τὸ φύσει πολέμιον γένος τῶν βαρβάρων ἐξήνεγκεν, ἀγαστὸς καὶ ἐπαινετὸς παραδίδοται.

ΧΟΙΠ. "Ότι τὰ κατὰ Πέλοπα (p 395°) διδάσκουσιν ἡμᾶς πρῶτον μὲν τῶν φαινομένων ὑπερορᾶν καὶ πρὸς τὰς ὅλας τῶν ψυχῶν περιόδους βλέπειν, καὶ οὐκ ἐξ ἄπαντος ἀντέχε-15 σθαι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλὰ πρὸς ταῦτα μὲν κεχαλᾶσθαι δεῖν, πρὸς δὲ τὰ θεῖα καὶ τὴν ἀρετὴν συντόνους εἶναι καὶ ὅτι τῶν προγονικῶν ἁμαρτημάτων κοινωνοῦσιν οἱ παίδες τῆς δίκης. καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἀδίκους συντάξεως μέτοχοι γίνονται τῆς ἀδικίας, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ἀπὸ σπερμάτων ὑπέστη πονηρῶν, καὶ τὰ ἐκτὸς ἐξημαρτημένως ἔλαβε τὴν ἀρχήν. τούτων δέ, φησὶν ὁ ἐν Φαίδρω (p 244de) Σωκράτης, ἡ τελεστικὴ δύναται καθαίρειν λύουσα τῶν παρόντων κακῶν διὰ τῆς περὶ τὸ θεῖον λατρείας.

ΧCIV. "Οτι τὸ κατὰ τὸν Τάνταλον (p 395 de) διήγημα 25 αἰνίττεται ψυχήν τινα ἀναχθεῖσαν μὲν διὰ θεωρίας εἰς τὸ νοητόν (τροφὴ γὰρ θεῶν τὸ νοητόν), ἀποπεσοῦσαν δὲ τοῦ νοητοῦ τόπου εἰς γένεσιν κατενεχθῆναι καὶ τῷ πλήθει τῆς ἀλογίας κοινωνῆσαι τὴν νοερὰν αὐτῆς ζωὴν νεοτελῆ μὲν οὖσαν (διὸ καὶ παῖδα λέγεσθαι Διός πᾶσα γὰρ ψυχὴ νεοτελὴς 30 ἐκ τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς εἰς τὴν γένεσιν κάτεισιν διὸ καὶ πα-

¹⁵ καὶ χαλᾶσθαι P 20 έξημαςτημένως εci: έξημαςτημένων 25 ψυχικὴν P 28 αὐτῆς Crönert: ἐαυτῆς μένουσαν ll 30—p 47,1 cfr A 544 Δ 68 α 28 etc

τὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὁ Ζεύς), συγγενομένην δ' εἰδώ-λοις ἀντ' ἀληθῶν καὶ ἀναπληθεῖσαν τῶν ἐνταῦθα κακῶν ἐν "Αιδου τίνειν δίκας, πολὺ μὲν ἔχουσαν ἐπηρτημένον αὐτῆ τὸ 51 γεῶδες καὶ βρῖθον καὶ ἔνυλον, ὑφ' οὖ \parallel τὸ νοερὸν αὐτῆς κατορώρυκται, πάντων δ' οὖσαν ἐν ἐνδεία τῶν θείων καρπῶν, 6 καὶ φαντασίας μὲν αὐτῶν ἴσχουσαν ψιλάς, διαπίπτουσαν δὲ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἐναργοῦς αὐτῶν ἀντιλήψεως.

XCV. Ότι τὸ μὲν ἀποκληρωθηναι τῷ τοιῷδε βίφ τὸ τοιοῦτον ὄνομα τῆς τύχης ἔργον, τὸ δὲ κρατῆσαι τοῦτο παρὰ πᾶσιν τῆς φήμης $(p\ 395^\circ)$. ἡ γὰρ φήμη Διὸς ἄγγελος 10 καθ' Όμηρον $(B\ 94)$.

XCVI. Τοτ ἀναλυτικῶς ὁ Σωκράτης ἀπὸ τῶν θείων ὀνομάτων, ἀγαλμάτων ὅντων τῶν θεῶν, ἐπὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀνατρέχει καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς γὰρ οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀρρήτους καὶ ἀγνώστους μόνω τῷ ἄνθει τοῦ νοῦ θεωρεῖν κατα-15 λείπει. πάγκαλον οὖν ἐστιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς δημιούργημα ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ ὅνομα αὐτοῦ (p 396 bc), ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς οὐσίας αὐτοῦ διὰ ψυχῆς τῆς ὅλης καὶ φύσεως ὑποστάν ἐστιν, τὸ δὲ τῆς γνώσεως διὰ τῆς μερικῆς ψυχῆς ἀπογεννηθέν.

ΧCVII. "Ότι τῶν ἀκήρατον φυλαξάντων τὸ δίτον εἶδος 20 τῆς ζωῆς οὐ λέγεται πατὴρ ὁ Ζεύς, ἀλλ' ἔστιν, ὥσπερ Ἡρακλέους καὶ Διοσκούρων τῶν δ' οὐδ' ἐπιστρέψαι ποτὰ πρὸς τὸ θεῖον δυνηθέντων οὐδαμοῦ πατὴρ ἂν κληθείη οὕθ' ὡς ὑπάρχων οὔθ' ὡς λεγόμενος. ὅσοι δ' ἄρα μετέσχον μέν τινος ὑπὰρ τὴν θνητὴν φύσιν ἐνεργείας, αὖθις δ' εἰς τὸν τῆς ἀνο- 25 μοιότητος ἠνέχθησαν πόντον καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμ52 πλακίας τὴν παρ' ἀνθρώποις ἠλλάξαντο τι μήν, τούτοις μὲν πατὴρ ὁ Ζεύς, ἀλλὰ τὸ ὅλον δὴ τοῦτο λεγόμενος πατήρ.

¹ alterum τε om P 2 ἀνταληθῶς P ἀναπληθεῖσαν BFP: ἀναπλησθεῖσαν Α 9 τύχης P: ψυχῆς Α 14 sqq cfr or chald p 11 18 καὶ ABF: om P ἐστιν κῶ τὸ ll. (lac post κῶ indicavit F): κῶ del Boiss. 20 sqq cfr p 395° 22 ἐπιτρέψαι A cfr Pǫlit. p 273^d 26 sq cfr Phaedr. p 242^d 26 ἡνέχθησαν A: ἡνεχθεῖσαν P 28 ἀλλὰ (κατὰ) τὸ ὅλ. Crönert

ΧCVIII. "Ότι τὸ πατρικὸν αἰτιον ἄρχεται μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ κρυφίων θεῶν (ἐκεῖ γὰρ οἱ πρώτιστοι τῶν ὅλων πατέρες), πρόεισι δὲ διὰ πάντων τῶν νοερῶν θεῶν εἰς τὴν δημιουργικὴν τάξιν. καὶ γὰρ ταύτην ᾶμα ποιητικήν τε καὶ τατρικὴν ἀνυμνεῖ ὁ Τίμαιος (p 41°) λέγων δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀνωτέρω τῆς μιᾶς δημιουργίας θεοὶ θεῶν λέγονται πατέρες, ὁ δὲ δημιουργὸς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὑφιστὰς θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ἐπὶ δὲ καὶ τῶνδε τινῶν ἰδίως καλεῖται πατήρ, οἶον Ἡρατοκίους, οῖ τὸν δίϊον βίον καὶ ἡγεμονικὸν διὰ τῆς ἐν τῆ γενέσει ζωῆς ἀτρέπτως διεφύλαξαν. τριχῶς ἄρα πατὴρ ὁ Ζεύς, θεῶν, ψυγῶν, μερικῶν ψυγῶν νοερὸν καὶ δίϊον ἑλομένων βίον.

ΧCΙΧ. Τῆς τοίνυν νοερᾶς τῶν θεῶν διακοσμήσεως ἄνωθεν μὲν δριζομένης τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων θείων γενῶν καὶ 15 πατρικὴν ἔγοντι πρὸς πάντας τοὺς νοεροὺς ὑπεροχήν,

ον τε Φάνητα

φησίν Όρφεύς (frg 127),

πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρόν "Ολυμπον,

προϊούσης δὲ διά τε τῶν τριῶν νυκτῶν καὶ τῶν οὐρανίων το ὑποστάσεων εἰς τὴν Τιτανικὴν γενεάν, ἢ πρώτη τῶν πατέρων έαυτὴν διέκρινεν καὶ τῆς συνοχικῆς βασιλείας τὴν διαιρετικὴν ἠλλάξατο τῶν ὅλων προστασίαν \cdot [καὶ] ἀναφαίνεται πᾶν τὸ δημιουργικὸν \parallel τῶν θεῶν γένος ἀπὸ πάντων μὲν τῶν προειρη- 53 μένων ἀρχικῶν αἰτίων καὶ βασιλικῶν, προσεχῶς δ' ἀπὸ τοῦ το ἑνὸς τῶν Τιτανικῶν διακόσμων ἡγεμόνος καὶ πρὸ τῶν ἄλλων

⁵ λέγων ABF: om P 6 της μιᾶς F: της om P: μιᾶς om AB, add im A^2 7 θεῶν ABF: om P 8 cfr in Crat. 46,30 -47,1 9 έπι δὲ καὶ B: έπι δὲ (καὶ om) P: ἔτι δὲ καὶ AF: έπι δὲ δὴ ci Crönert 12 έλομένων Boiss.: ἐλόμενον 13 sqc cfr p 396² sqq 13 τῶν θεῶν διακοσμήσεως ABF: διακοσμήσεως τῶν θεῶν P 16 ὅντα P 20 γενεταν (sic) A (τ transduxit A aut A^2) $\mathring{\eta}$ Abel: $\mathring{\eta}$ cfr in Remp. p 90,9 sqq 27 καὶ del (ἤδη Crönert)

δημιουργών δ Ζεύς, τὸ ένιαῖον κράτος τῆς ὅλης δημιουργικῆς σειράς κληρωσάμενος και τά τε άφανη πάντα και τὰ έμφανη παράγων καὶ ὑφιστάς, νοερὸς μὲν αὐτὸς ὑπάργων κατὰ τὴν τάξιν, τὰ δ' εἴδη τῶν ὄντων καὶ τὰ γένη προάγων εἰς τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν, καὶ τῶν μὲν ὑπὲρ έαυτὸν θεῶν 5 πεπληρωμένος, τοῖς δ' έγκοσμίοις πᾶσιν ἀφ' έαυτοῦ τὴν εἰς τὸ είναι ποόοδον παρέγων. διὸ δη καὶ Όρφεὺς (frg 127) δημιουργούντα μέν αὐτὸν τὴν οὐρανίαν πᾶσαν γενεὰν παραδίδωσιν καὶ ήλιον ποιοῦντα καὶ σελήνην καὶ τοὺς άλλους άστρώους θεούς, δημιουργούντα δε τὰ ὑπὸ σελήνην στοιγεία 10 καὶ διακρίνοντα τοῖς εἴδεσιν ἀτάκτως ἔγοντα πρότερον, σειράς δ' ύφιστάντα θεών περί όλον τὸν κόσμον εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένας καὶ διαθεσμοθετοῦντα πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς τὰς κατ' άξίαν διανομάς τῆς ἐν τῶ παντὶ προνοίας. καὶ "Ομηοος δ' επόμενος 'Όρφεῖ πατέρα μεν αὐτὸν ἀνυμνεῖ κοινη 15 θεών τε και άνθρώπων και ήνεμόνα και βασιλέα και υπατον πρειόντων, καὶ περὶ αὐτὸν συνάγεσθαί φησι πᾶν τὸ πληθος τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ ἐν αὐτῷ μένειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τελειοῦσθαι καὶ γὰρ ἐπιστρέφειν πάντας πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς Θέμιδος.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα πέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε παλέσσαι ἡ δ' ἄρα πάντη φοιτήσασα πέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι (Υ 4 sqq).

καὶ ἀγείρονται πάντες κατὰ τὴν μίαν τοῦ Διὸς βούλησιν καὶ 25 γίνονται Διὸς ἔνδον, ὥς φησιν ἡ ποίησις (T 13), καὶ διακρίνει πάλιν ἔνδον αὐτοὺς κατὰ τὰς δύο συστοιχίας καὶ εἰς 54 τὴν πρόνοιαν ἀνεγείρει τῶν δευτέρων, || μένων αὐτὸς ἐν τῷ ξαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει κατὰ τὸν Τίμαιον (p 42°).

ως έφατο Κοονίδης, πόλεμον δ' άλίαστον έγειοεν (Υ31): 30

¹¹ ἀστάχτου P 15 sqq cfr in Crat. p 50,21 sq; p 52,20 17 cfr Θ 31 α 45. 81 ω 473 19 ἐπιστφέφει ci Kroll 21 sqq θεοὺς ἀγορήνδε — πέλευσε AB: om FP

χωριστός δ' έστιν έκεῖνος καὶ ἀφ' ὅλων ἐξηρημένος τῶν ἐγκοσμίων' ὅθεν καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεῶν ὁλικώτατοι καὶ ἡγεκονικώτατοι, καίτοι δοκοῦντες ἰσάξιοὶ πως εἶναι τῷ Διῖ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων πρόοδον, πατέρα καλοῦσιν αὐτόν' καὶ γὰρ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἡρα διὰ ταύτης αὐτὸν τῆς προσρήσεως ἀνευφημοῦσιν' καίτοι καὶ ἡ Ἡρα δικαιολογεῖται πρὸς αὐτὸν ὡς τῆς αὐτῆς οὖσα τάξεως'

καὶ γὰ ο ἐγὰ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί, καί με ποεσβυτάτην τέκετο Κοόνος (Δ 58 sq).

10 άλλὰ καὶ δ Ποσειδῶν.

τοεῖς γάο τ' ἐκ Κοόνον εἰμὲν ἀδελφεοί, οθς τέκετο Ῥέα, Ζεὺς καὶ ἐγώ, τοίτατος δ' Ἀίδης (Ο 187):

άλλὰ ὅμως πατὴς ὁπ' ἀμφοῖν προσαγοςεύεται. τὸ δ' αἴτιον, ὅτι πάσης τῆς δημιουργίας τὴν μίαν καὶ ἀμέςιστον αἰτίαν 15 προείληφεν, καὶ ἔστι πρὸ τῆς Κρονίας τριάδος καὶ τῶν τριῶν πατέρων συνοχεύς, καὶ τὴν τῆς Ἡρας ζωογονίαν περιέχει πανταχόθεν ὅθεν δὴ καὶ ψυχούσης ἐκείνης τὸ πᾶν αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ψυχὰς ὑφίστησιν. εἰκότως οὖν καὶ τὸν ἐν Τιμαίω δημιουργὸν τὸν μέγιστον εἶναι Δία φαμέν αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ καὶ τοὺς νοῦς παράγων τοὺς ἐγκοσμίους καὶ τὰς ψυχάς. καὶ μὴν καὶ ὁ τὰ σώματα πάντα τοῖς τε σχήμασι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς διακοσμῶν καὶ μίαν ἕνωσιν καὶ φιλίαν αὐτοῖς ἄλυτον καὶ δεσμὸν ἐντιθεὶς οὖτός ἐστιν. || τοιαῦτα γὰς καὶ 55 παρὰ τῷ 'Ος φεῖ (frg 122) συμβουλεύει τῷ Διῖ περὶ τῆς τοῦ 25 παντὸς δημιουργίας ἡ Νύξ

αὐτὰς ἐπὴν δεσμὸν κρατες ον πες ι πᾶσι τανύσσης. δεσμὸς δὲ τῶν ἐγκοσμίων, προσεχὴς μὲν ὁ διὰ τῆς ἀναλογίας,

¹ ἐστὶν ἐκεῖνος ABF: ἐκ. ἐστ. P ἀφ' ὅλων A: ἄφωνος P 10 καὶ A: om P 11 τ' ἐκ A: τε P 13 ἀλὶὰ ὅμως ABF: ἀ. καὶ ὅμ. P 22.23 cfr Tim. p 32° 27 sqq cfr in Tim. 314,14 II 13 sqq; 24,20 sqq

30

τελειότερος δ' δ παρὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς διὸ καὶ δ $Tl\mu$ αιος (p 31°) τήν τε διὰ τῆς ἀναλογίας κοινωνίαν τῶν στοιχείων δεσμὸν προσείρηκεν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἀδιάλυτον ἕνωσιν δεσμοῖς γὰρ ἐμψύχοις δεθέντα τὰ ζῷα ἐγεννήθη, φησίν (p 38°). τούτων δ' ἔτι σεμνότερος δεσμὸς ἀπὸ τῆς 5 δημιουργικῆς ὑπάρχει βουλήσεως τῆς ἐμῆς, φησί (p 41°), βουλήσεως μείζονος ἔτι καὶ κυριωτέρου δεσμοῦ λαχόντες ἐκείνων ταύτης τοίνυν τῆς ἐννοίας περὶ τοῦ μεγίστου Διὸς ὥσπερ ἀσφαλοῦς ἐχόμενοι πείσματος, ὅτι δημιουργός ἐστιν καὶ πατὴρ τοῦδε τοῦ παντὸς καὶ ὅτι νοῦς ἀμέθεκτος 10 παντελὴς καὶ ὅτι πάντα πληροῖ τῶν τ' ἄλλων ἀγαθῶν καὶ τῆς ζωῆς, θεωρήσωμεν ὅπως δ Σωκράτης ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἐκφαίνει τὴν περὶ τοῦ θεοῦ τούτου μυστικὴν ἀλήθειαν.

C. Ότι ὁ μὲν Τίμαιος $(p 28^c)$ έργώδη φησίν εἶναι τὴν γνῶσιν τῆς τοῦ δημιουργοῦ οὐσίας, νῦν $(p 396^a)$ δ' ὁ $\Sigma \omega$ - 15 κράτης τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ ράδιον εἶναι κατανοῆσαι λέγει, ὅπερ τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ δηλοῖ.

CI. "Οτι τὸ ἀμέριστον τῆς τῶν θεῶν ἐνεργείας μεριστῶς ἡ ψυχὴ ἡμῶν γινώσκει καὶ πεπληθυσμένως τὸ ἐνιαῖον, καὶ μάλιστα τοῦτο γίνεται περὶ τὸν δημιουργόν, οὖ καὶ τὸ τὰν 20 ὄνομα ὡς λόγον προφέρομεν, τοῦ ἐξαπλοῦντος τὰ εἴδη τὰ νοερὰ καὶ τὰς νοητὰς αἰτίας προκαλουμένου καὶ ἀνελίσσον56 τος πρὸς τὴν || τοῦ παντὸς δημιουργίαν καὶ γὰρ ὁ Παρμενίδης (p 146°) τῆ ταυτότητι καὶ τῆ ἐτερότητι τοῦτον χαρακτηρίζει, καὶ δύο πίθοι παρ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν 25 (Ω 527), καὶ ἡ μυστικωτάτη παράδοσις καὶ αί παρὰ τῷν θεῶν φῆμαι λέγει (or chald p 14) ὡς δυὰς παρὰ τῷδε κάθηται, καὶ φησίν

άμφότερον γὰρ ἔχει νῷ μὲν κατέχειν τὰ νοητά, αἴσθησιν δ' ἐπάγειν κόσμοις.

⁴ έμψ. σώματα δεθ. Pl cfr Diehl Mus. Rhen. 58,257 δεθ. τὰ ζ. ABF: δεθ. ζ. PPl 9 cfr Legg. X p 893^b 11 παντελώς ci Kroll 21 cfr p 396^a 27 cfr Wilamowitz Leseb. II¹ 325,8, Plaut. Aul. 97, 270, Arch. f. Lex. X 395 30 κόσμος P

καὶ τί δεῖ λέγειν; αὐτόθεν γὰρ αὐτὸν προσαγορεύει δὶς ἐπέκεινα και δίς έκει, και όλως αὐτὸν διὰ τῆς δυάδος εὐφημεῖ πᾶν νὰρ τὸ νόνιμον καὶ ὑποστατικὸν τῶν ἐγκοσμίων ένοειδως δ δημιουργός προείληφεν εικότως άρα και τὸ ὄνομα 5 διττόν έστιν αὐτοῦ, ὧν τὸ μεν Δία τὴν δι' οδ αἰτίαν δηλοῖ, ήτις έστιν ή πατρική άγαθότης, τὸ δὲ Ζῆνα τὴν ζωογονίαν, ών τὰς πρώτας ἐν τῷ παντὶ αίτίας ὁ δημιουργός ἐνιαίως προείληφεν καὶ ἔστι τὸ μέν τῆς Κρονικῆς σειρᾶς καὶ πατρικής σύμβολον, τὸ δὲ τῆς ζωονόνου Ῥέας καὶ μητρικής, 10 καὶ ώς μὲν τὸν Κρόνον ὅλον εἰσδεξάμενος οὐσιοποιός ἐστιν τῆς τριπλῆς οὐσίας, ἀμερίστου, μέσης, μεριστῆς, κατὰ δὲ τὴν έν έαυτῶ 'Ρέαν τριπλην πηγάζει ζωήν, νοεράν, ψυγικήν, σωματικήν, ταῖς δὲ δημιουργικαῖς έαυτοῦ δυνάμεσι καὶ ἐνεργείαις είδοποιεί ταύτα και διακρίνει, και έστιν άργων και 15 βασιλεύς πάντων, καὶ τῶν τριῶν δημιουργῶν ἐξήρηται. οὖτοι μέν γὰρ διείλοντο τὴν τοῦ πατρὸς ἀργήν, ὡς φησιν δ ἐν Γοργία (p 523*) Σωκράτης, δ δὲ Ζεὺς οδτος απαξ τῶν τριῶν άδιαιρέτως βασιλεύει καὶ ένιαίως ἄρχει ἔστιν οὖν τῆς μὲν πατρικής τριάδος αίτιος καὶ τής συμπάσης δημιουργίας, συν- 57 20 ογεύς δὲ τῶν τριῶν δημιουργῶν, καὶ βασιλεύς μὲν ὡς τρῖς πατράσι συντεταγμένος, άργων δ' ώς προσεχῶς τῆς δημιουργικῆς τριάδος ύπεριδρυμένος και την ένοειδη περιέγων αὐτης αίτίαν.

τὸ δὲ δίχα διειλῆφθαι τοὔνομα ἐμφαίνει ὅτι μεριστῶς αἱ εἰκόνες τὰς ἑνιαίας τῶν παραδειγμάτων αἰτίας καταδέχονται 35 καὶ ὅτι συγγενὲς τοῦτο τῷ τὴν νοερὰν ἐν ἑαυτῷ προστησαμένω δυάδα καὶ γὰρ διττοὺς ὑφίστησι διακόσμους, τόν τε οὐράνιον καὶ τὸν ὑπερουράνιον, ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ σκῆπτρον εἶναί φησιν ὁ θεολόγος (frg 116)

πισύρων καὶ εἴκοσι μέτρων,

30 ως διττων ἄρχοντος δυωδεκάδων.

¹ sqq cfr or chald 14° 5 sqq cfr Orph. frg 164 5 δία F: διὰ cett 7 sqq cfr p 396° 12 ψυχικὴν Boiss.: ψυχὴν 17 ἀπλῶς vel ἀπαξ(απλῶς) ci Crönert 27 ὑπερουράνιον Lobeck: ὑπουράνιον

CII. Ότι ή τοῦ κόσμου ψυχὴ τοῖς ἐτεροκινήτοις δίδωσι τὸ ζῆν τούτοις γὰρ πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως γίνεται, ὡς φησιν ὁ Πλάτων ἔν τε Φαίδρω (p 245°) καὶ ἐν Νόμοις (X p 892° sqq), ὁ δὲ δημιουργὸς ἄπασιν ἀπλῶς χορηγεῖ τὴν ζωὴν τήν τε θείαν καὶ τὴν νοερὰν καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ τὴν σερὶ τοῖς σώμασι μεριστήν.

CIII. Ότι κατ' αλτιατικήν πτῶσιν ή ετυμηγορία γέγονεν $(p\ 396^b)$ ολκείως αἴτιος γὰρ δ Ζεὺς πάντων άπλῶς.

CIV. Μη δή τις οιέσθω τους θεους εν ταῖς ἀπογεννήσεσι των δευτέρων έλασσούσθαι μηδ' απομερισμόν της ρίκείας 10 οὐσίας ὑπομένειν εἰς τὴν τῶν καταδεεστέρων ὑπόστασιν μηδ' έξω που ξαυτών επτίθεσθαι τὰ γεννήματα, ώσπερ τοὺς τῶν θνητών παίδων αίτίους, μηδ' ύλως κινουμένους ή μεταβάλλοντας γενναν, άλλὰ μένοντας ἐν ἑαυτοῖς αὐτῷ τῷ εἶναι παράγειν τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ περιέγειν τὰ ὑποστάντα πανταγό- 15 58 θεν, καὶ πάσας αὐτῶν τὰς ποιήσεις καὶ | τὰς ἐνεργείας ἄνωθεν τελειούν : μηδ' αὖ τοὺς παϊδας λεγομένους τῶν δλικωτέρων θεών ήγείσθω τις αφίστασθαι τών πρεσβυτέρων καὶ διακόπτειν την πρός αὐτοὺς ενωσιν, μηδε την ιδιότητα τῆς ὑπάρξεως διὰ πινήσεως παραδέχεσθαι καὶ ἀοριστίας εἰς τὸν ὅρον 30 έπιστρεφομένης οὐδὲν γὰρ ἄλογον οὐδ' ἄμετρόν ἐστιν ἐν τοῖς κρείττοσιν ήμων άλλα τας προόδους ήγείσθω δι' δμοιότητος γίνεσθαι καὶ μίαν κοινωνίαν τῆς οὐσίας εἶναι καὶ συνέχειαν τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἀδιαίρετον παρά τε τοῖς παισί και τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῶν μὲν δευτέρων ὅλων ἐνι- 35 δρυομένων τοῖς ποεσβυτέροις, τούτων δ' αὖ πάλιν τελειότητος καὶ ἀκμῆς καὶ δραστηρίου ποιήσεως τοῖς καταδεεστέροις μεταδιδόντων, κατά δη τούτους τούς προσδιορισμούς καὶ τὸν Δία τοῦ Κρόνου λέγεσθαι νομίσωμεν υίον (p 396b) νοῦς γὰρ ὢν δημιουργικός δ Ζεύς άλλου νοῦ πρόεισιν ὑπερτέρου καὶ ένο- 30 ειδεστέρου, πληθύοντος μέν τὰς οἰκείας νοήσεις, τὸ δὲ πλῆ-

¹ sqq cfr p 396^b 12 τοὺς A: τις P 22 ἀ. τ. ABF: ἀ. καὶ τ. A 29 an νομίσομεν?

σος είς ενωσιν έπιστρέφοντος, καὶ πολλαπλασιάζοντος μὲν τὰς νοερὰς δυνάμεις, είς δὲ τὴν ἀμέριστον ταυτότητα τὰς παντοίας ἀνελίξεις αὐτῶν ἀνάγοντος προσεχῆ δὲ τὴν κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν ἐνστησάμενος καὶ πληρούμενος ἀπ' αὐτοῦ τῶν νοερῶν ἀγαθῶν ὅλων, εἰκότως καὶ λέγεται τοῦ Κρόνου παῖς ἔν τε ὅμνοις καὶ ἐν ἐπικλήσεσιν, ὡς ἀνεκφαίνων τὸ κρύφιον καὶ ἀναπλῶν τὸ συνεσπειραμένον καὶ διαιρῶν τὸ ἀμέριστον τῆς Κρονίας μονάδος, καὶ δευτέραν βασιλείαν μερικωτέραν ἀντὶ δλικωτέρας καὶ δημιουργικὴν ἀντὶ πατρικῆς καὶ το πανταχοῦ προϊοῦσαν ἀντὶ τῆς σταθερῶς ἐν ἑαυτῆ μενούσης προβαλλόμενος.

CV. Διὰ τι δ Σωκράτης ύβριστικον υπέλαβεν (p 396b) είναι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Κρόνου, καὶ πρὸς τί ἀποβλέψας ταύτην ἀφηκε την φωνήν; η τον κόρον | υβρεως αίτιον 59 15 είναι φασιν οί ποιηταί, την αμετοίαν και την πλησμονήν ουτως προσαγορεύοντες, ύβριν γάρ φασι, τίπτει πόρος; εί οὖν τις ανεπισκέπτως ἐπιβάλοι τῷ ὀνόματι τοῦ Κρόνου, ὑβριστικου αὐτο δόξει είναι, του γὰο κεκορημένου καὶ πεπληρωμένον δηλοί τῶ ἐξαίωνης ἀκούοντι, διὰ τί οὖν, εἰ καὶ 20 ύβριστικον ήν το τοιούτον όνομα, ούκ εὐφήμως καὶ πρεπούση θεοίς σιγή τούτο παρέδραμεν; ή ότι της βασιλικής των θεών σειρας άρχομένης μεν από Φάνητος, καταντώσης δ' είς τον δεσπότην ήμων τον Διόνυσον καὶ τὸ αὐτὸ σκήπτρον άνωθεν άγρι της έσγάτης βασιλείας προαγούσης, μόνος δ Κρόνος, 25 την τετάρτην βασιλικήν τάξιν κληρωσάμενος, παρά πάντας τοὺς ἄλλους ὑβριστικῶς δοκεῖ κατὰ τὸ μυθικὸν πρόσχημα προσδέγεσθαι καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ σκηπτρον καὶ μεταδιδόναι τῷ Διτ καὶ γὰο ἡ Νὺξ παο' εκόντος αὐτὸ λαμβάνει τοῦ Φάνητος.

⁵ $\tilde{o}l\omega\nu$ ABF: $\tilde{o}l\omega_S$ P: $\tilde{o}lo_S$ ci Kroll: $\tilde{o}l\iota\iota\iota\check{u}\tilde{o}_S$ vel $\tilde{o}lo\sigma_I s \varrho \tilde{o}_S$ ci Crönert 14 $\tilde{\eta}$ F: $\tilde{\eta}$ cett 16 sqq cfr Theogn. 153, Sol. frg 5 Hill., Herod. VIII 77 etc 19 sqq cfr Orph. frg 114 21 $\tilde{\eta}$ ll 27 $\pi \varrho o \sigma \delta$. κ .: an κ . $\pi \varrho o \sigma \delta$.?

σηπτοον δ' ἀριδείκετον εἶο χέρεσσιν δηκε θεᾶς Νυκτός, ⟨ἴν' ἔχη⟩ βασιλητόα τιμήν (Orph. frg 86).

καὶ ὁ Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτὸς ξκούσης ὑποδέχεται τὴν ἐπικράτειαν τῶν ὅλων καὶ ὁ Διόνυσος ⟨ ό ⟩ τελευταῖος θεῶν 6 βασιλεὰς παρὰ τοῦ Διός ὁ γὰρ πατὴρ ἱδρύει τε αὐτὸν ἐν τῷ βασιλεί6 θρόν6 καὶ ἐγχειρίζει τὸ σκῆπτρον καὶ βασιλέα ποιεὶ τῶν ἐγκοσμίων ἀπάντων θεῶν .

κλῦτε, θεοί τόνδ' ὅμμιν ἐγὰ βασιλῆα τίθημι (Orph. frg 190)

λέγει πρὸς τοὺς νέους θεοὺς ὁ Ζεύς. μόνος δ' ὁ Κρόνος καὶ ἀφαιρεῖται τὸν Οὐρανὸν τὴν βασιλείαν τελέως, καὶ τῷ Διὶ παραχωρεῖ τῆς ἡγεμονίας, τέμνων καὶ τεμνόμενος, ὡς φησιν ὁ μῦθος (Orph. frg 114). ἐπεὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην διαδοχὴν ὑβριστικὴν οὖσαν ἐπὶ Κρόνου λεγομένην εωρα ὁ 15 Πλάτων παρὰ τοῖς θεολόγοις, μνήμης ἡξίωσεν καὶ τὴν ἐν τῷ 60 ἀνόματι φαντασίαν τῆς ‖ ΰβρεως, ἵνα καὶ ταύτη προσῆκον ἀποφήνη τὸ ὄνομα τῷ θεῷ, καὶ εἰκόνα φέρον τῆς περὶ ἐκεῖνον μυθευομένης ὕβρεως, ἡμᾶς δ' ἀναδιδάξη καὶ τὰ μυθικὰ πλάσματα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπανάγειν ὡς προσήκει περὶ 20 θεῶν καὶ τὴν φαινομένην τερατολογίαν εἰς ἐπιστημονικὴν ἔννοιαν ἀναπέμπειν.

CVI. "Οτι τὸ μέγα (p 396b) ἐπὶ τῶν θεῶν οὐ διαστατῶς, ἀλλὰ νοερῶς ἀπουστέον, καὶ κατὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν μεριστὴν ὑπεροχήν. ἀλλὰ διὰ τί τὸν 25 Κρόνον διάνοιαν νῦν (p 396b) καλεῖ; ἦ εἰς τὸ πλῆθος ἀπιδὼν τῶν ἐν αὐτῷ νοήσεων καὶ τὰς τάξεις τῶν νοητῶν τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας καὶ τὴν ἀνέλιξιν τῶν εἰδῶν, ἐπεὶ καὶ ἐν ἄλλοις τὸν δημιουργικὸν νοῦν λογίζεσθαί φησιν, καὶ

¹ χέφεσσιν A: χέφεσιν P 2 ἔθηκε: corr Lobeck (ἴν' ἔχη) add Lobeck: (ἰερῆς) Werfer 5 ὁ add Kroll 18 ἀποφήνη ABF: ἀποφάνη P τῶ θεῶ ABF: τῶν θεῶν P 26 ἡ F: ἢ cett 29 cfr Tim. p 28° sqq

διανοούμενον ποιείν τὸν κόσμον, εἰς τὰς μεριστὰς αὐτοῦ καὶ διηρημένας ἀποβλέπων νοήσεις, καθ' ας οὐ τὰ ὅλα μόνον, άλλὰ τὰ μέρη δημιουργεῖ. άλλ' ὅταν μὲν ὁ Κρόνος νοῦς λέγηται, διανοίας επέγει τάξιν δ Ζεύς σταν δ' αδ δ Κρόνος 5 διάνοια, πάντως που πρός ἄλλον τινὰ νοῦν ὑπέρτερον κατ' άναλογίαν φήσομεν οθτως καλείσθαι, είτ' οδυ του νοπτον καὶ κρύφιον νοῦν λέγειν έθέλοις, εἴτε τὸν ἐκφαντορικὸν εἴτε τὸν συνεκτικὸν εἴτε τὸν τελεσιουργόν, εἴη ἂν ὁ Κρόνος διάνοια πρός τούτους απαντας την γαρ ήνωμένην νόησιν είς 10 πλήθος προάγει και πεπλήρωκεν έαυτον των έπι παν διεγειρομένων νοητών όθεν δή και ήγεμων είναι λέγεται τοῦ Τιτανικοῦ γένους καὶ διακρίσεως παντοίας έξαργος καὶ τῆς έτεοοποιοῦ δυνάμεως. καὶ τάγ' ἂν δ Πλάτων ἐν τούτοις τοῦ τῶν Τιτάνων ὀνόματος διττὰς ἐξηγήσεις ἡμῖν ἀρχοειδεῖς πα-15 ραδίδωσιν, ας 'Ιάμβλιγός τε καὶ 'Αμέλιος ἀναγέγραφεν' Τιτανας | γὰο δ μέν παρά τὸ διατείνειν ἐπὶ πάντα τὰς έαυ- 61 τῶν δυνάμεις, ὁ δὲ παρὰ τό τι ἄτομον κεκλῆσθαί φησιν, ώς του μεριστού καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη την αργην έκ τούτων λαμβανούσης. δ γοῦν Σωκράτης 20 νῦν ταῦτα ἀμφότερα ἐνδείκνυται, μεγάλην τινὰ προσειπών (p 396b) την διάνοιαν τοῦ βασιλέως τῶν Τιτάνων τὸ μὲν γάρ μέγα της επί πάντα διηκούσης έστιν δυνάμεως, τὸ δὲ τινά της άχρι των μερικωτάτων προϊούσης.

CVII. Ότι τὸ Κρόνος ὄνομα τριχῶς ἀναλύεται νῦν $\mathbf{r}_{\mathbf{0}}$ (p 396^{b}) ὧν ἡ μὲν πρώτη λέγουσα αὐτὸν εἶναι πλήρωμα τῶν νοερῶν ἀγαθῶν καὶ κόρον εἶναι τοῦ θείου νοῦ τῷ ἔμφασιν ἔχειν τὸν ὑπὸ τῶν πολλῶν κακιζόμενον κόρον καὶ πλησμονὴν

² οὐ τὰ A: αὐτὰ P 3 ἀ. τ. BFP: ἀ. καὶ τ. A 13 τάχ ἀν] τάχα Crönert; at cfr in Tim. 224,30 17 κέκληται: corr Crönert 18 μερισμοῦ ci Kroll 18. 19 μέρη τὴν FP: μ. τῶν. $\delta \lambda \omega \nu$ τ. AB 24 sqq cfr Procl. in Hesiod. 112,20 Gaisf., theol. plat. V 5 p. 258, Et. M. p 540,5 25 ὧν ἡ A: ὧ μὴ P 26 τῷ Boiss.: τὸ 27 accusativi ab ἔμφασιν ἔχειν (= ἔμφαίνειν) pendent πλησμ. $\langle \sigma \eta \mu \alpha i \nu \nu \nu \nu \rangle$ ci Crönert

ώς ύβριστική ἐκβάλλεται ή δὲ δευτέρα, τὸν ἀτελῆ καὶ παιδαριώδη ἐμφαίνουσα, ὡσαύτως ἐκβάλλεται ή δὲ τρίτη, καθαρότητος μεστὸν καὶ ἀχράντου νοήσεως καὶ ἀμειλίκτου ζωῆς
προστάτην ἀνυμνοῦσα, εὐδοκιμεῖ. νοῦς γάρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς
Κρόνος καὶ πάσης νοερᾶς ζωῆς ὑποστάτης, ἀλλὰ νοῦς ἐξηρη-

μένος τῆς πρὸς τὰ αἰσθητὰ συντάξεως καὶ ἄυλος καὶ χωριστός, αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος, ὅς γε καὶ τοὺς ἀπ'
αὐτοῦ προκύψαντας εἰς ἑαυτὸν αὖθις ἐπέστρεψεν καὶ ἐνεκολπίσατο καὶ ἐν ἑαυτῷ σταθερῶς ἴδρυσεν. ὁ μὲν γὰρ δημιουργὸς τοῦ παντός, εἰ καὶ νοῦς ἐστιν θεῖος, ἀλλὰ διακοσμεῖ 10
τὰ αἰσθητὰ καὶ προνοεῖ τῶν καταδεεστέρων ὁ δὲ μέγιστος
Κρόνος ἐν νοήσεσιν οὐσίωται χωρισταῖς καὶ τῶν ὅλων ὑπερεχούσαις.

οὐ γὰρ ἐς ῦλην

πῦρ ἐπέχεινα τὸ πρῶτον ἐὴν δύναμιν κατακλίνει, 15

φησί τὸ λόγιον (or chald p 13). τούτου δ' ἔξήρτηται καὶ ἀπὸ τούτου πρόεισιν ὁ δημιουργός, νοῦς ὑπάρχων περὶ τὸν || 62 ἄυλον νοῦν καὶ περὶ αὐτὸν ὡς νοητὸν ἐνεργῶν καὶ τὸ κρύφιον αὐτοῦ προάγων εἰς τὸ ἐμφανές. νοῦ γὰρ νοῦς ἐστιν ὁ τοῦ κόσμου ποιητής, καί μοι δοκεῖ τῶν νοερῶν ἰδίως κα- 20 λουμένων θεῶν ἀκρότατος ὢν ὁ Κρόνος, νοῦς μὲν ὡς πρὸς τὸ νοητὸν γένος εἶναι τῶν θεῶν ΄ πάντες γὰρ οί νοεροὶ τῶν νοητῶν ἀντέχονται καὶ συνάπτονται ἐκείνοις διὰ τῶν νοήσεων ΄

οι τὸν ὑπέρκοσμον πατρικὸν βυθὸν ἴστε νοοῦντες, 25

λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ ὕμνος (or chald p 18) · νοητὸς δὲ ὡς πρὸς τοὺς νοεροὺς πάντας. ταύτην τοίνυν τὴν ⟨ἀ⟩μέριστον αὐτοῦ καὶ ἀμέθεκτον ὑπεροχὴν ἡ καθαρότης ἐνδείκνυται · τὸ γὰρ ἀνέπαφον τῆς ὅλης καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἄσχετον διὰ τοῦ

⁷ δογε ABF: δγε P 8 αὐδις εἰς έαυτὸν ci Crönert ἐπέστρεψεν F: ἐπέτρεψεν cett 25 ὑπέρποσμον A: ὑπὲρ πόσμων B: ὑπερπόσμιον FP 27 ἀμέριστον B: μεριστὴν

καθαροῦ σημαίνεται. τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ τούτου πάσης τῆς πρὸς τὰ καταδεέστερα συντάξεως ὁπερβολὴ καὶ ἡ πρὸς τὸ νοητὸν ἄχραντος ἔνωσις, ὥστε μηδὲ τῆς Κουρητικῆς αὐτὸν δεῖσθαι φρουρᾶς, ὥσπερ τὴν 'Ρέαν καὶ τὸν Δία καὶ ὁ τὴν Κόρην' πάντες γὰρ οὖτοι διὰ τὰς εἰς τὰ δεύτερα προόδους τῆς ἀτρέπτου φυλακῆς τῶν Κουρήτων ἐδεήθησαν' ὁ δὲ Κρόνος, ἐν ἑαυτῷ μονίμως ἱδρυμένος καὶ ἀφ' ὅλων τῶν δευτέρων ἀρπάσας ἑαυτόν, τῆς παρὰ τῶν Κουρήτων ὑπερίδρυται φρουρᾶς, ἔχει δὲ καὶ τούτων ἑνοειδῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν' τὸ γὰρ καθαρὸν τοῦτο καὶ τὸ ἄχραντον ὑπόστασιν παρέχεται πάσαις ταῖς τῶν Κουρήτων προόδοις' διὸ καὶ ἐν τοῖς λογίοις τὴν πρωτίστην πηγὴν τῶν ἀμειλίκτων λέγεται περιέχειν, ἐποχεῖσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις ἕπασιν'

νοῦς πατοὸς ἀρράτοις ἐποχούμενος ἰθυντῆρσιν
5 ἄγναμπτον στράπτουσιν ἀμειλίπτου πυρὸς δλκοῖς
(or chald p 21).

ἔστιν δ' οὖν καθαρὸς νοῦς ὡς καὶ τῆς ἀχράντου τάξεως ὑπο- 63 στάτης καὶ τῆς νοερᾶς ὅλης διακοσμήσεως ἡγεμών '

άπασαν γὰο συνελίσσει τὴν έβδομάδα τῶν πηγῶν καὶ ὑφί-

⁴ αὐτὸν sci: αὐτῶν 4.5 cfr Orph. frg 210 7 ἰδονμένως P 14 ἀρράτοις Crönert coll Euphorione (Miller Mélang. 46 = Et. Gen. s. v. ἀρρατος): ἀραιοῖς 15 ἄγναμπτον Kroll: ἄκναπτον 17 ὑποστάτης sci: ὑποστάσης 19 τοὖδε Proclus in Crat. 81,1; Damascius II 33,3 Ruelle: οὐδὲ 20 παμφεγγέος αὐγῆς post πόλποι Damascius II 90,2; 133,4 21 πατρὸς εὐγενοῖς ABF: πατρὸς ἀγενοῖς P: corr e Damascio ἐπάστης: corr e Damascio 22 ἠδὲ Damascius: ἡ δὲ πολλῶν: corr e Damascio

στησιν ἀπὸ τῆς ενιαίας αὐτοῦ καὶ νοητῆς ἀκρότητος. ἔστιν γάρ, τως φησι τὸ λόγιον, ἀμιστύλλευτος καὶ ενοειδὴς καὶ ἀδιαίρετος καὶ πασῶν συνοχεὺς τῶν πηγῶν, πάσας ἐπιστρέφων πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἐνίζων καὶ χωριστὸς ὢν ἀπὸ πασῶν ἀχράντως τῶς τὸ καὶ κορόνους ἐστίν, ὡς νοῦς ἄυλος καὶ καθαρὸς 5 καὶ ἰδρύσας ἑαυτὸν ἐν τῆ πατρικῆ σιγῆ, καὶ πατὴρ πατέρων ἀνυμνούμενος. ἔστιν οὖν ὁ Κρόνος πατὴρ καὶ νοητός, ὡς πρὸς τοὺς νοεροὺς θεούς.

CVIII. Ότι πᾶς νοῦς ἢ ἔστηκε, καὶ ἔστιν νοητὸς τότε ὡς κρείττων κινήσεως, ἢ κινεῖται, καὶ ἔστιν νοερὸς τότε, ἢ ἀμ- 10 φότερα, καὶ ἔστιν τότε νοητὸς ἄμα καὶ νοερός. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρῶτος Φάνης, ὁ δὲ δεύτερος, ὁ καὶ κινούμενος καὶ ἑστηκώς, Οὐρανός, ὁ δὲ μόνον κινούμενος Κρόνος.

CIX. Ότι τὸν Κρόνον διὰ τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ καὶ ένιαιον καὶ πατρικόν καὶ ἀγαθουργὸν ἐν τοῖς νοεροῖς εἰς ταὐ- 15 64 τόν τινες ἄγουσι τῆ μιῷ τῶν πάντων αἰτία, || οὐ καλῶς λέγοντες ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῆ μόνον, ὡς καὶ Ὀρφεὺς (frg 50) τὴν πρώτην πάντων αἰτίαν Χρόνον καλεῖ ὁμωνύμως σχεδὸν τῷ Κρόνω, αὶ δὲ θεοπαράδοτοι φῆμαι τὴν θεότητα ταύτην τῷ ἄπαξ χαρακτηρίζουσιν λέγουσαι ἄπαξ ἐπέκεινα τὸ γὰρ 20 ἄπαξ τῷ ἑνὶ συγγενές.

CX. Τοι δ τοῦ Κρόνου πατὴρ Οὐρανὸς νοῦς ἐστι νοῶν μὲν καὶ ἑαυτόν, ἡνωμένος δὲ τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ ἱδρυμένος σταθερῶς ἐν ἐκείνοις καὶ συνεκτικὸς τῶν νοερῶν πάντων διακόσμων τῷ μένειν ἐν τῆ ἐνώσει τῆ νοητῆ. καὶ ες ἔστιν συνεκτικὸς οὖτος δ θεός, ὥσπερ δ Κρόνος διακριτικός, καὶ διὰ τοῦτο πατήρ προηγεῖται γὰρ τὰ συνοχικὰ αἴτια τῶν διακριτικῶν καὶ τῶν νοερῶν μόνον τὰ νοητὰ ἄμα καὶ νοερά. ὅθεν δὴ καὶ δ Οὐρανός, συνοχεὺς ὢν ⟨τῶν⟩ ὅλων κατὰ μίαν

¹ sqq cfr or chald p 19 5 cfr Eust. in Il. p 203,20; Procl. in Hes. 111,20 Gaisf., theol. plat. V 5, p 258; Et. M. p 540,5
19 sqq cfr or chald p 17 22 sqq cfr p 396bc 27 συνεχικὰ Α 28 μόνον sci: μόνων 29 δθεν Α: ὁ μὲν Ρ ὁ (ante Ούφ.) ABF: om Ρ τῶν add Kroll

ενωσιν, ύφιστησι την Τιτανικήν σειράν καὶ πρὸ ταύτης ἄλλας διακοσμήσεις θεῶν, τὰς μὲν ἐν ἐαυτῷ μενούσας μόνον, ὰς δὴ καὶ κατέχει παρ' ἐαυτῷ, τὰς δὲ μενούσας καὶ προϊούσας, ὰς δὴ μετὰ τὴν ἔκφανσιν ἀποκρύπτειν λέγεται, καὶ μετὰ ταύτας 5 ἀπάσας τὰς ἐπὶ πᾶν προϊούσας καὶ διακρινομένας ἀπὸ τοῦ πατρός καὶ γὰρ μονάδας παράγει δισσὰς καὶ τριάδας ἰσαρίθμους ταῖς μονάσι καὶ ἐβδομάδας ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν ἄλλοις ἐπὶ πλέον ἐξήτασται.

ώνόμασται δ' ούτως καθ' δμοιότητα τοῦ φαινομένου 10 οὐρανοῦ. ἐπάτερος γὰρ αὐτῶν σφίγγει καὶ συνέγει τὰ ἐν αὐτοῖς περιεγόμενα πάντα, καὶ μίαν τὴν τοῦ ὅλου κόσμου απεργάζονται συμπάθειαν καὶ συνέγειαν ή γαρ συνέγεια δευτέρα της ενοποιού δυνάμεως και απ' εκείνης πρόεισιν. έν μέν | οὖν τῷ Φαίδρω (p 246 sqq) τὴν εἰς τὰ δεύτερα πάντα 65 15 ποίησιν τοῦ οὐρανοῦ παραδίδωσιν, καὶ ὅπως διὰ τῆς ἀναφοράς ανάγει πάντα καὶ συνελίσσει πρὸς τὸ νοητόν, καὶ τίς μέν ή εν αὐτῷ ἀκρότης, τί δὲ τὸ βάθος τῆς ὅλης αὐτοῦ διακοσμήσεως, τί δε τὸ πέρας τῆς προόδου πάσης ενταῦθα δ' άπὸ τῶν ὀνομάτων τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλήθειαν μετα-20 διώκων, την ένέργειαν αὐτοῦ την πρός τὰ ὑψηλότερα καὶ άπλούστερα καὶ έγγυτέρω τοῦ ένὸς τεταγμένα έκφωνεῖ, καὶ έοικε σαφως εν τούτοις εξηγεῖσθαι τὴν τοῦ οὐρανοῦ τάξιν νοητήν οὖσαν καὶ νοεράν. εἰ γὰρ δρᾶ τὰ ἄνω, νοερῶς ἐνεργεῖ καὶ ἔστι πρὸ αὐτοῦ τὸ νοητὸν γένος τῶν θεῶν, πρὸς ὁ βλέ-25 πων νοερός έστιν, ώσπερ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ προϊοῦσι νοητός. τίνα δ' οὖν ἐστιν αὐτοῦ ἄνω; ἦ δῆλον ὡς δ ὑπερουράνιος τόπος καὶ (ή) ἀγρώματος καὶ ἀσγημάτιστος καὶ ἀναφής οὐσία και πᾶν τὸ νοητὸν πλάτος, ὡς μὲν ἂν ὁ Πλάτων (Tim. p 31°) είποι, τά τε νοητὰ ζῷα περιέχον καὶ τὴν

⁷ έβδομάδας Boiss.: έβδομάς 9 nova ecloga in libris όμοιότητας P 16 τὸν νοητ. A 26 η ll 27. 28 cfr. Phaedr. p 247° 27 $\langle \dot{\eta} \rangle$ add e Platone 29 περιέχον sci : περιέχων

μίαν τῶν αἰωνίων πάντων αἰτίαν καὶ τὰς κρυφίους τούτων ἀρχάς, ὡς δ' ἀν οἱ Ὀρφικοὶ (frg 116) φαῖεν, ἄνωθεν μὲν ὁριζόμενος τῷ Αἰθέρι, κάτωθεν δὲ τῷ Φάνητι (πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ τούτων συμπληροῖ τὸν νοητὸν διάκοσμον); τοῦτον δ' ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς καλεῖ νῦν (p 396 bc), ἐπειδὴ καὶ 5 ἥνωται πάντα ἐκεῖ ἄμα καὶ διακέκριται ἰδίως ἕκαστον κατ' ἄκραν ἕνωσίν τε καὶ διάκρισιν.

μετεωρολόγους δὲ νῦν (p 396°) ἀκουστέον οἰκείως τοὺς ἀναγωγὸν βίον έλομένους καὶ νοερῶς ζῶντας καὶ μὴ ὅντας ἐμβριθεῖς καὶ ὀπισθοβαρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄναν- 10 τες τοῦ θεωρητικοῦ βίου μετεωριζομένους. ἡ γὰρ ἐκεῖ λεγομένη Γῆ μητρικῶς ὑφίστησιν ὅσα ὁ Οὐρανὸς πατρικῶς ὁ ταύτη σύστοιχος, καὶ ὁ ἐκεῖ ἐνεργῶν οἰκείως λέγοιτ' ἂν μετεωρολόγος.

δ γοῦν Οὐρανὸς συνεκτικῆς ὢν φύσεως ὁπερήπλωται μὲν 16 66 καὶ τῶν Κρονίων διακόσμων καὶ πά σης τῆς νοερᾶς ὁποστάσεως, καὶ παράγει ἀφ' ξαυτοῦ πᾶσάν τε τὴν Τιτανικὴν γένεσιν καὶ πρό γε ταύτης τὴν τελεσιουργὸν καὶ τὴν φρουρητικήν, καὶ ὅλως πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐξηγεῖται τοῖς νοεροῖς θεοῖς. καὶ ἐπειδὴ τὸν Κρόνον διὰ τῆς ἀσχέτου πρὸς τὰ ἐγ- 20 κόσμια νοήσεως ἀνύμνησεν (p 396) καὶ τῆς εἰς τὴν ξαυτοῦ περιωπὴν ἐπεστραμμένης ζωῆς, τὸν Οὐρανὸν δι' ἄλλης ἐνεργείας τελεωτέρας ἀνευφημεῖ (p 396°) τὸ γὰρ τοῖς ὑψηλοτέροις συνάπτεσθαι τοῦ πρὸς ξαυτὸν ἐπεστράφθαι μεῖζόν ἐστιν ἀγαθόν.

μηδείς δ' οἰέσθω διὰ ταῦτα μεμερισμένας εἶναι τὰς ἐνεργείας τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς θεοῖς, οἶον ἐν μὲν τῷ Δ ιτ μόνην τὴν πρόνοιαν, ἐν δὲ τῷ Κρόνῳ τὴν πρὸς ἑαυτὸν στροφὴν μόνην, ἐν δὲ τῷ Οὐρανῷ τὴν πρὸς τὸ νοητὸν μόνην ἀνάταστιν καὶ γὰρ δ Ζεὺς οὐκ ἄλλως προνοεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἢ 30

⁵ ένικῶς καὶ πληθυντικῶς scil. τὸ ἄνω et τὰ ἄνω 10 cfr or chald p 60 12 μητρικῆς P 22 περιοπὴν P 24 έπεστράπται P 29. 30 ἀνάτασιν B: ἀνάστασιν cett

πρός τὸ νοητὸν βλέπων ἦπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας [ἐν] τῷ ὁ ἔστι ζῷον ὅσαι τέ εἰσιν καὶ ὁποῖαι καθορῷ, φησὶν ὁ Τίμαιος (p 39°) · ὡς δ΄ Ὀρφεὺς (frg 123) ἐνθέφ στόματι λέγει, καὶ καταπίνει τὸν πρόγονον αὐτοῦ τὸν Φάνητα 5 καὶ ἐγκολπίζεται πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὁ Ζεὺς καὶ γίνεται πάντα νοερῶς ὅσαπερ ἦν ἐκεῖνος νοητῶς, καὶ ὁ Κρόνος πάσης τῆς δημιουργίας ἐνδίδωσι τῷ Διῖ τὰς ἀρχὰς καὶ τῆς εἰς τὰ αἰσθητὰ προνοίας, καὶ ἑαυτὸν νοῶν ῆνωται τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ πεπλήρωται τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν · διὸ καὶ 10 τρέφεσθαί φησιν (frg 114) αὐτὸν ὁ θεολόγος ὑπὸ τῆς Νυκτός,

έκ πάντων δὲ Κοόνον Νὺξ ἔτοεφεν ἢδ' ἀτίταλλεν (Orph. frg 98):

εί οὖν τροφὴ τὸ νοητόν, διακορής ἐστιν ὁ Κρόνος οὐ μόνον 15 τῶν συστοίχων αὐτῷ νοητῶν, ἀλλὰ τῆς τῶν ἀκροτάτων καὶ κρυφίων νοήσεων. καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Οὐρανὸς πάντα μὲν τὰ δεύτερα πληροῖ τῶν οἰκείων ἀγαθῶν, πάντα δὲ φρουρεῖ ταῖς ἀκμαιοτά | ταις ξαυτοῦ δυνάμεσιν, καὶ τὰς ἀειζώους αὐγὰς 67 αὐτῷ παρέδωκε συνέχειν καὶ φρουρεῖν ἄνωθεν ὁ πατήρ νοεῖ 20 δ' ξαυτὸν καὶ ἐπέστραπται πρὸς τὰ ἐν ξαυτῷ νοητά, καὶ τὴν νόησιν αὐτοῦ ταύτην περιφορὰν ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῷ (p 247°) προσείρηκεν ὡς γὰρ τὸ κύκλῷ κινούμενον περὶ τὸ ξαυτοῦ κινεῖται κέντρον, οὕτως καὶ ὁ Οὐρανὸς περὶ τὸ ξαυτοῦ νοητὸν ἐνεργεῖ κατὰ τὴν νοερὰν περιφοράν. ἀλλὰ πάντοῦ νοητὸν ἐν τῷται καὶ ξκάστου πάσας ἔχοντος τὰς ἐνεργείας, ἄλλος κατ' ἄλλην ἐξέχει καὶ κατὰ ταύτην χαρακτηρίζεται διαφερόντως · ὁ μὲν Ζεὺς κατὰ τὴν πρόνοιαν, διὸ καὶ οὕτως ἀναλέλυται αὐτοῦ τὸ ὄνομα νῦν (p 396) · ὁ δὲ Κρόνος κατὰ ἀναλέλυται αὐτοῦ τὸ ὄνομα νῦν (p 396) · δ δὲ Κρόνος κατὰ

¹ ήπες BF: ήπες AP ιδίας P 2 έν del (cfr in Tim. III 98,24 Diehl) είσιν BFP: έστιν A: ἔνεισι Platonis ll: om Proclus in Tim. (cfr Diehl, Mus. Rhen. 58, 257) 7 ἐνδίδωσι BFP: ἐκδίδωσι A 15 ἀλλὰ τῆς BFP: ἀλλὰ καὶ τῆς A 24 an νοητὸν ⟨κέντςον⟩? 27 μὲν ζεὺς ABF: μὲν γὰς ζεὺς P

την είς ξαυτόν στροφήν (όθεν και άγκυλομήτης), διό καί την δοθότητα τοῦ δνόματος οθτως ξποιούμεθα (p 59,5). δ δὲ Οὐρανὸς κατὰ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα σχέσιν, ἀφ' ἦς καὶ την προσηγορίαν έσγεν, έπει και τὸ ύφιστάνειν αὐτὸν τὸν καθαρόν και Κρόνιον νοῦν τὴν ἐπὶ θάτερα αὐτοῦ παρίστησιν τ ένέργειαν. πολλών δ' οὐσών έν τω Οὐρανώ δυνάμεων, οἶον συνεκτικών φρουρητικών επιστρεπτικών, εξροίς αν πάσαις έφαρμόζον τὸ ὄνομα τοῦτο οἰκείως τό τε γὰρ συνεκτικὸν διὰ τὸ τοὺς νοεροὺς δρίζειν θεοὺς σημαίνεται (τὸ γὰρ συνεκτικὸν δριστικόν τοῦ ἐν αὐτῷ πλήθους), καὶ τὸ φρουρητικὸν τῶν 10 όλων διὰ τὸ τῆς νοεοᾶς οὐσίας οὖρον καὶ ἀσφάλειαν ὑπάργειν αὐτόν, καὶ τὸ ἐπιστρεπτικὸν διὰ τὸ πρὸς τὰ ἄνω τὰ δρῶντα καὶ νοοῦντα ἐπιστρέφειν ταῦτα δὲ πάντα τῶ οὐρανῶ οἰκεῖα. οὐ γὰρ φόβος μὴ διασκεδασθῶσιν οί θεοί, ἵνα δέωνται τῶν συνεκτικών αιτίων, η μεταβολην υπομείνωσιν; ίνα υπό των 15 φρουρητικών σώζωνται άλλα δια της επιστρεπτικής ένεργείας όμοῦ πάντα νῦν (p 396bc) δ Σωπράτης εδήλωσεν τοῦτο γάρ 68 έστι τὸ τὰ ἄνω ὁρᾶν, τὸ πρὸς αὐτὰ ἐπε στράφθαι καὶ διὰ τοῦτο συνέχεσθαι καὶ φρουρεῖσθαι. καί μοι δοκεῖ καὶ ταύτην την ιδιότητα έγειν ο Ούρανος κατά την πρός του νοητόν 20 αίωνα και την νοητην διότητα άναλογίαν και γάρ τον αίωνα ό Τίμαιος (p 37d) τούτω διαφερόντως έγαρακτήρισεν, τω μένειν έν τῷ πρὸ αὐτοῦ ένὶ καὶ τῷ ἐνιδρῦσθαι τῆ ἀκρότητι τῶν νοητών, και τὸν οὐρανὸν ὁ Σωκράτης (Crat. p 396bc) τώ δραν τὰ ἄνω, δηλαδή τὸν ὑπερουράνιον τόπον καὶ ὕσα τῆ 25 θεοθρέμμονι σινή περιείληπται των πατέρων. ώσπερ οδν δ Παρμενίδης διὰ τῆς δλότητος εκατέραν τῶν τάξεων τούτων εσήμηνεν, την μεν διά της νοητης την δε διά της νοε-

⁶ sqq cfr Orion. 118,29 sqq, Et. M. 642,9 sqq, Achill. Isag. 36,13 sqq Maass 9 τὸ (post διὰ) sci: τοῦ 12 αὐτόν sci: αὐτὸ P: αὐτῶ cett 16 σώζωνται BF: σώζονται AP 23 ἐαντοῦ Festa τὸ (ante ἐνιδ.) Α 26 cfr or chald p 16 27 respicit Parm. p 142^a (cfr theol. plat. III p 165)? ἐκατέραν BFP: ἐκατέρας Α 28 ἐσήμανεν. Α

ρᾶς, οῦτως ἄρα καὶ διὰ τῆς πρὸς τὰ κρείττονα στροφῆς ὅ τε Τίμαιος καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐκφαίνουσιν. ἀλλ' ἡ στροφὴ διάφορος ὥσπερ καὶ ἡ όλότης νοητὴ μὲν γὰρ ἡ τοῦ αἰῶνος, διόπερ ἐκεῖνον οὐχ ὁρᾶν εἶπε τὸ πρὸ ἑαυτοῦ νοητὸν το δ Τίμαιος, ἀλλὰ (p 37^d) μένειν σταθερῶς μόνον νοερὰ δ' ἡ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὁ Σωκράτης ὁρᾶν τὰ ἄνω καὶ διὰ τὸ ἑαυτόν τε ἐπιστρέφειν καὶ φρουρεῖν καὶ συνέχειν καὶ τὰ μετ' αὐτὸν πάντα, ὅθεν καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ (p 247°) τῆ ἑαυτοῦ περιφορῷ λέγεται πάντα περιάγειν εἰς τὸν ὑπερουράνιον τόπον καὶ τὴν τῶν πρωτίστων νοητῶν περιωπήν.

CXI. "Ότι τριών ὄντων τούτων πατέρων τε καὶ βασιλέων. ών και δ Σωκράτης εν τούτοις (p 396a-c) πεποίηται μνείαν, μόνος δ Κρόνος δοκεῖ βιαίως καὶ λαμβάνειν τὴν ἀργὴν παρὰ 15 τοῦ σφετέρου πατρός καὶ διδόναι τῷ μετ' αὐτόν. Θρυλοῦσι γοῦν οι μυθοπλάσται Οὐρανίας τομάς καὶ Κρονίας λέγοντες. τὸ | δ' αἴτιον, ὅτι συνεκτικῆς μέν ἐστιν τάξεως δ Οὐρανός, 69 Τιτανικής δ' δ Κρόνος, δημιουργικής δ' δ Ζεύς τὸ δ' αὖ Τιτανικόν γένος διακρίσεσι γαίρει καὶ έτερότησι, προόδοις τε 20 καὶ πολλαπλασιασμοῖς τῶν δυνάμεων. δ τοίνυν Κρόνος ὡς διαιρετικός θεός γωρίζει την έαυτοῦ βασιλείαν ἀπό της τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς δὲ νοῦς καθαρὸς ἐξήρηται τῆς εἰς τὴν ὅλην ποιήσεως διὸ καὶ τὸ δημιουργικὸν γένος πάλιν ἀπ' αὐτοῦ διακρίνεται. ἐφ' ἐκάτερα δ' οὖν ή τομὴ αθτη καθόσον μὲν 25 γάρ έστιν Τιτάν, των συνεκτικών αλτίων αποτέτμηται καθόσον δ' οὐ δίδωσιν έαυτὸν τῆ εἰς ὅλην δημιουργία, τοῦ δημιουργοῦ Διὸς ἀποτέτμηται.

CXII. Ότι Οὐρανὸν ἀκουστέον νῦν $(p\ 396^{bc})$ τὴν τῶν δλικῶν θεῶν μέσην τριάδα, νοητὴν ᾶμα καὶ νοερὰν ὑπάρ-

⁷ ξαυτόν τε sci: αὐτόν (αὐτόν Crönert) τε ll 11 περιοπ $\tilde{\eta}$ P 12 sqq cfr theol. plat. V 5. 6, in remp. 82,16 16 μυθοπλάσται sci: μυθοστάται 23 ἀπ' ABF: ἐπ' P 28 sqq cfr Phaedr. p 246° sqq

χουσαν, ής τὸ μὲν ἀκρότατον ὑπερουράνιος τόπος καλείται καὶ πρώτιστος ἀριθμός (τὸ δὲ γόνιμον καὶ θῆλυ τῶν θεῶν γένος ἐνταῦθά ἐστιν καὶ τὸ φρουρητικόν) τὸ δὲ μέσον οὐρανοῦ περιφορὰ καλεῖται καὶ δλότης νοερά, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῆ τὸ συνεκτικὸν τῶν θεῶν γένος τὸ δὲ τελευταῖον κ ὑπουράνιος άψὶς καλεῖται, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῆ τὸ τελεσιουργὸν καὶ ἐπιστρεπτικὸν τῶν θεῶν γένος.

CXIII. Ότι ἔοικεν δ Πρόκλος τὸν ὑπερουράνιον τόπον ἐπὶ δύο διαφερόντων τῷ εἴδει διακόσμων τάττειν νῦν (p 396b), ἐπὶ τε τοῦ φρουρητικοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν μόνον νοητῶν θεῶν: 10 καὶ ἴσως τὸ πέρας τῶν νοητῶν συνάπτον τῆ ἀκρότητι τῶν νοερῶν ἄμα καὶ νοητῶν, ταὐτόν πως ὂν τῆ οὐσία τῆς αὐτῆς καὶ κλήσεως ἀξιοῦται: ὥσπερ εἴ τις τὴν ἄλογον δόξαν φαντασίαν προσαγορεύοι ἢ τὸν νοῦν διάνοιαν, πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο βλέπων.

τὸν οὖν ὑπερουράνιον τόπον, ἐφ' ὃν καὶ ὁ Οὐρανὸς ἀνατείνει τὴν ἑαυτοῦ νοερὰν ζωήν, οι μὲν ἀρρήτοις χαρακτη70 ρίζουσι συμβόλοις, οι δὲ καὶ ὀνομά σαντες ἄγνωστον ἀπέλιπον, μήτ' εἰδος αὐτοῦ μήτε σχῆμα καὶ μορφὴν εἰπεῖν ἐξισχύσαντες ἀνωτέρω δ' ἔτι καὶ τούτου προελθόντες τὸ πέρας 20 τῶν νοητῶν θεῶν μόνον ὀνόματι δηλῶσαι δεδύνηνται, τὰ δ' ἐπέκεινα δι' ἀναλογίας μόνης, ἄρρητα ὅντα καὶ ἄληπτα, σημαίνουσιν ἐπεὶ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς νοητοῖς τῶν θεῶν μόνος ὁ θεὸς οὖτος, ὁ συγκλείων τὸν πατρικὸν διάκοσμον, εἰναι λέγεται παρὰ τοῖς σοφοῖς ὀνομαστός, καὶ ἡ θεουργία μέχρι 25 ταύτης ἄνεισι τῆς τάξεως. ἐπεὶ τοίνυν τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ τοιαύτην ἔλαχεν ὑπερβολὴν τῆς ἑνοειδοῦς ὑποστάσεως, ὡς τὰ μὲν εἰναι ۉητά τε ᾶμα καὶ ἄρρητα καὶ φθεγκτὰ καὶ ἄφθεγκτα καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα διὰ τὴν πρὸς τὸ εν συγγένειαν, εἰ-

⁸ sqq cfr Crat. p 396° 10 μόνον sci: μόνων: μόνως ci Kroll 11 συνάπτον ABF: συνάπτων P 16 novam eclogam incipiunt ll 20 δ' ἔτι] δέ τινες Crönert 24 συγκλύων P 25 sq cfr or chald p 41 28 φεγκτὰ A

κότως δ Σωκράτης (p 396°-e) επέχει τὸν περὶ εκείνων λόγον, ώς καὶ τῶν ὀνομάτων οὐ πάντη καταδράττεσθαι τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν δυναμένων, καὶ ὅλως τοῦ διακρίνεσθαι τῆς ἐκείνων δπάρξεως η δυνάμεως τό τε δητόν και το άρρητον θαυ-5 μαστής τινος δεομένου πραγματείας. αἰτιαται γοῦν τὴν μνήμην, οὐ τοῖς μύθοις ἀπιστῶν τοῖς ἐπέκεινα τοῦ οὐρανοῦ τιθεμένοις τινάς ποεσβυτέρας αίτίας καὶ οὐδὲν μνήμης άξίους αὐτοὺς νομίζων (αὐτὸς γὰρ ἐν Φαίδρω (p 247°) τὸν ὑπερουράνιον τόπον ανυμνεί), αλλ' ότι μνημονευτά καὶ διά φαν-10 τασίας ἢ δόξης ἢ διανοίας γνωστὰ τὰ πρώτιστα τῶν ὅντων οὐκ ἂν γένοιτο τῷ γὰρ ἄνθει τοῦ νοῦ καὶ τῆ ὑπάρξει τῆς οὐσίας ἡμῶν αὐτοῖς συνάπτεσθαι πεφύκαμεν, καὶ τῆς ἀγνώστου φύσεως αὐτῶν αἴσθησιν δι' ἐκείνων λαμβάνομεν, αὐτὸ δή οὖν τὸ ἐξηρημένον αὐτῶν καὶ τῆς γνωστικῆς ήμῶν καὶ 15 της μνημονευτικής ζωής αίτιον είναι φησιν δ Σωκράτης τοῦ μη δι' ονομάτων τάξεως εκείνα ονομάζειν οὐδε γαρ δι' ονομάτων γνωρίζεσθαι πεφύκασιν, άλλα οί θεολόγοι πόρρωθεν αὐτὰ σημαίνουσι ἐκ τῆς τῶν φαινο μένων ποὸς ἐκεῖνα ἀνα- 71 λογίας εί δ' ήσαν δνομασταί και διά γνώσεως ληπταί, και 20 πεοί ἐκείνων ἂν ἐποιησάμεθα τῆς ὀνομασίας λόγον.

CXIV. "Ότι "Όμηρος οὐκ ἄνεισιν ἐπέκεινα τῆς Κρονίας διακοσμήσεως, ἀλλὰ τὸ τοῦ δημιουργοῦ προσεχὲς αἴτιον ἀποφαινόμενος, Κρονίδην καλεῖ τὰ δὲ σύστοιχα αὐτοῦ Ἡραν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἅιδην τὰ δ΄ ὑποβεβηκότα, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε φησί τὸν δὲ Κρόνον οὕτ ἐνεργοῦντα οὕτε τι φθεγγόμενον εἰσάγει, ἀλλ' ὄντως ἀγκυλομήτην, ὡς εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένον.

CXV. "Ότι ὁ μὲν 'Ο ρφεὺς (frg 50) πολὺ τῆς τῶν μύθων ἐξουσίας ἀπολέλαυκεν, καὶ πάντα τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ μέχρι

⁴ τὸ (ante ἄρρ.) ABF: om P 7 οὐδὲν BFP: οὐδὲ A 17 ἀλλ. οἱ BFP: ἀλλ. καὶ οἱ A 18 αὐτὰ sci: αὐτὸ ἐκ sci: καὶ 24 Ἅιδην Crönert: ἄρην 24 cfr A 544 Δ 68 E 426 Θ 49.132 etc 25.26 οὕτε τι φθεγγ. F: οὕτ᾽ ἔτι φθεγγ. A: οὕτε ἐπιφθεγγ. P: οὕτε φθεγγ. B 26 cfr B 205.319 Δ 59.75 etc

10

τῆς πρωτίστης αἰτίας ὀνόμασιν ἐδήλωσεν, καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρητον καὶ τῶν νοητῶν ἑνάδων ἐκβεβηκὸς Χρόνον προσείρηκεν, εἴθ' ὅτι πάσης γενέσεως αἴτιον προϋπάρχον, εἴτε [ὅτι] τὰ ὄντως ὅντα γινόμενα παραδιδούς, ἵνα τὴν τάξιν ἐνδείξηται αὐτῶν καὶ τὴν τῶν δλικωτέρων πρὸς τὰ μερικώτερα ὑπεροχήν, 5 ἵνα ἦ ταὐτὸν τὸ κατὰ χρόνον τῷ κατ' αἰτίαν, ὥσπερ ἡ γένεσις τῆ τεταγμένη προόδω. ὁ δέ γε 'Ησίοδος καὶ σιγῆ πολλὰ σέβει καὶ τὸ πρῶτον ὅλως οὐκ ἀνόμασεν ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ μετ' ἐκεῖνο ἀπ' ἄλλου προῆλθεν, δηλοῖ (Theog. 116) διὰ τοῦ ·

ή τοι μεν πρώτιστα Χάος γένετο

παντί γὰρ ἀδύνατον ἄνευ αἰτίου γένεσιν σχεῖν. ἀλλὰ τίς δ ὑποστάτης τοῦ Χάους, οὐκ εἴρηκεν, ἀμφοτέρους δὲ τοὺς πατέρας τῶν νοητῶν, τόν τε ἐξηρημένον καὶ τὸν συντεταγμένον, 72 σεσιώπηκεν ἄρρητοι γάρ εἰσιν παν τελῶς. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς τῶν δύο συστοιχιῶν. τὰ μὲν τῷ ἐνὶ σύστοιχα σιωπῆ 15 παραδίδωσι, τὰ δὲ τῆ ἀορίστῳ δυάδι μόνα διὰ τῆς γενεαλογίας ἐκφαίνει. καὶ διὰ ταῦτα νῦν (p 396°) τὸν Ἡσίοδον μνήμης ἡξίωσεν τὸν τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἄρρητα ὅντα παραδραμόντα καὶ γὰρ τὰ λόγια περὶ ἐκείνων ὡς ἀφθέγκτων ἐνεδείξατο, καὶ προσέθηκεν τὸ σῖγ ἔχε, μύστα καὶ αὐτὸς ἐν 20 τῷ Φαίδρ φ (p 250°) τὴν νόησιν ἐκείνων μύησιν προσηγόρευσε καὶ ἐποπτείαν, ἐν οῖς πολὺ καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν ἔργον ἄρρητον καὶ ἄγνωστόν ἐστιν.

CXVI. "Ότι τοῦ περὶ θεῶν λόγου τριττοῦ ὄντος, τοῦ μὲν φανταστικοῦ, οἰος ἡν ὁ Εὐθύφρων μάχας καὶ ἐπιβουλὰς 25 θεῶν ἀλόγως φανταζόμενος, τοῦ δ' ἐπιστημονικοῦ, οἰος ἡν Σωκράτης, τοῦ δὲ δοξαστικοῦ μεταξύ τούτων, ὅστις καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ ὀνοματοθέτου ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν θεῶν ἐπιστημονικῶς ἄνεισιν καὶ ἔχει τινὰ καὶ πρὸς τὸν οἰησίσοφον Εὐ-

³ προϋπάρχον Β: προϋπάρχων cett ὅτι del: εἴθ' ὅτι ll 4 παραδίδωσι ci Kroll, qui ὅτι servat 10 γένετ' Hesiodus: ἐγένετο 19 cfr or chald p 40 24 sqq cfr Crat. p 396de 25 cfr Euthyphr. p 7^b sqq 28 δνοματοθέτον A: δνομοθέτον P

θύφρονα φανταστικήν κοινωνίαν, δ Σωκράτης δρῶν πολλούς, ὅσπερ τὸν Εὐθύφρονα, βοσκηματώδεις ἔχοντας περὶ θεῶν ἐννοίας, κάτεισι μὲν αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τὰ καταδεέστερα, ἀνατείνει δὲ τοὺς τῆ φαντασία κατόχους 5 ἐπὶ τὴν μέσην ἕξιν τῆς περὶ θεῶν ὑπολήψεως καὶ διὰ τοῦτο αἰτιᾶται (p 396^d) τούτου τὸν Εὐθύφρονα, οὐχ ὡς ἡγεμόνα τῆς γνώσεως ταύτης, ἀλλ' ὡς διὰ τῆς φανταστικῆς αὐτοῦ τερατολογίας ἀνεγείραντα τὸν Σωκράτην ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας.

CXVII. "Ότι ξοικεν τὰ τέλη τῆς προτέρας πανταγοῦ δια- 73 κοσμήσεως συνάπτειν τοῖς πρωτιστοις τῆς δευτέρας. ἀμέλει δ δεσπότης ήμων Έρμης, μονάς ων ἀργαγγελική, θεὸς άνυμνείται δ δε Πλάτων παν το μεταξύ πλάτος θεών τε καί ανθρώπων δαίμονας καλεί καὶ οὖτοι μέν φύσει, οί δὲ νῦν 15 (p 397°) έπ τοῦ γουσοῦ γένους δαίμονες μνημονευόμενοι καὶ οί ήμιθεοι ήρωες οὐκ είσὶν φύσει δαίμονες καὶ ήρωες (οὐ γὰρ ἀεὶ ἔπονται θεοῖς), ἀλλὰ σγέσει εἰσίν, ψυγαὶ οδισαι κατά φύσιν γενέσει ξαυτάς ἐπιδιδοῦσαι, οδος ἦν δ μέγας Ήρακλης καὶ οί τοιοῦτοι. ἴδιον δὲ τῶν ἡρωϊκῶν ψυγῶν τού-20 των τὸ μεγαλουονὸν καὶ ύψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπές, καὶ τοὺς τοιούτους ήρωας δεῖ τιμᾶν καὶ ἐναγίζειν αὐτοῖς κατὰ τὰς τοῦ 'Αθηναίου ξένου παραγγελίας' μετὰ θεούς γάρ φησι (Legg. IV p 717b), καὶ τοῖς δαίμοσιν ος γ' ἔμφοων οςγιάζοιτο ἄν, ῆρωσι δὲ μετὰ τούτους. τοῦτο γοῦν τὸ 25 ήρωϊκὸν γένος των ψυγων οὐκ ἀεὶ μὲν Επεται θεοῖς, ἄγραντον δέ έστιν καὶ νοερώτερον παρὰ τὰς ἄλλας ψυχάς, καὶ κάτεισι μεν επ' εὐεογεσία τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, ᾶτε μετέχον καὶ τῆς βοιθούσης κάτω μοίρας, πολύ δὲ τὸ ἀναγωγὸν καὶ εὐαπάλλακτον τῆς ύλης ἔγουσι διὸ καὶ ραδίως εἰς τὸ

⁴ ἀνατείνει Α: ἀναστένει P 8 ἀνεγείραντα Α: ἀναγείραντα P σωκράτην BFP: σωκράτη Α 12 μονὰς Α: μόνος P 13 sq cfr Crat. p 397^d 16.17 φύσει δαίμονες καὶ ἥρωες AB: φησὶν δ. κ. ἥ. F: φησὶν ἥ. κ. δ. P 17 εἰσίν del Crönert 19 ἴδιον A: ἰδίαν P 28 sq cfr Phaedr. p 247^b 29 τὸν νοητ. A

νοητὸν ἀποκαθίστανται καὶ πολλὰς περιόδους ἐκεῖ διάγουσιν, ὅσπερ τὰ ἀλογωδέστερα τῶν ψυχῶν γένη ἢ οὐδ' ὅλως ἢ δυσχερῶς ἢ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὸ νοητὸν ἀποκαθίστανται.

CXVIII. Ότι αὐτὸς μὲν Εκαστος τῶν θεῶν ἀμινῶς ἐξήρηται τῶν δευτέρων, καὶ τῶν δαιμόνων οί πρώτιστοι καὶ όλι- 5 κώτεροι της τοιαύτης υπερίδουνται σγέσεως, πνεύματα δέ 74 περίγεια καὶ μερικά συλλαμ βάνουσιν εἰς τινῶν γενέσεις, οὐγὶ φυσικήν ποιούμενα πρός τὰ θνητὰ μίζιν, ἀλλὰ κινοῦντα τὴν φύσιν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς τελειοῦντα τὴν γόνιμον καὶ τὴν άτραπὸν ἀναπλοῦντα τῆς γενέσεως καὶ πάντα τὰ ἐμπόδια συ- 10 στέλλοντα, οί μῦθοι οὖν διὰ τῆς δμωνυμίας τὰ πράγματα συγκαλύπτουσι· τὰ γὰρ τοιαῦτα πνεύματα δμώνυμά είσιν τοῖς της ξαυτών σειοάς ἀργικοῖς αἰτίοις θερῖς διό φασιν η θερύς θνηταῖς ἢ θνητοὺς θεαῖς συμμιγῆναι εἰ δ' ἠβούλοντο διαροήδην και σαφώς λέγειν, είπον αν ότι ή Αφοοδίτη και δ 15 "Αρης καὶ ή Θέτις καὶ οί άλλοι θεοί εκαστος άνωθεν ἀργόμενος μέχρι των τελευταίων προάγει την οίκείαν σειράν περιέγουσαν πολλάς αίτίας διαφερούσας άλλήλων τη οὐσία αὐτη, οίον άγγελικάς δαιμονίας, ήρωικάς νυμφικάς καὶ τὰς τοιαύτας. αί τοίνυν περιπέζιοι τῶν τάξεων τούτων δυνάμεις πολ- 20 λην κοινωνίαν ενεστήσαντο πρός τὸ ἀνθρώπινον γένος τὰ ναο τέλη των πρώτων συμφύεται ταῖς τῶν δευτέρων ἀργαῖς. καὶ ταῖς τε άλλαις κατὰ φύσιν αὐτῶν διεξαγωγαίς συντελοῦσι καὶ δὴ καὶ ταῖς γενέσεσιν, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλάκις ἐκ τῆς μίζεως αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους γεννᾶσθαι ήρωας, 25 οδ αν δοκώσιν έγειν τι ύπερ την ανθρωπίνην φύσιν πλεονέκτημα, συμπαθεί δε φυσικώς οὐ μόνον τὸ τοιοῦτον δαιμόνιον γένος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα γένη ἄλλοις,

⁵ δαιμόνων οἱ FP: δαιμόνων δ' οἱ (δὲ οἱ B) A 11 sqq cfr Crat. p 397^b 11 όμων. τὰ ABF: ὁμων. καὶ τὰ P 13 sqq cfr Crat. p 398^d 13 ἀρχικῶς ci Crönert Θεοὺς κοὶ: Θεοὶ 18 αἰτίας FP: οὐσίας AB 21 ἐνεστήσατο P 25 γεννᾶσθαι ABF: γενέσθαι P 27 μόνον τὸ AB: μόν. δὲ τὸ FP

ώσπερ αί Νύμφαι, (άλλαι) τοῖς δένδροις καὶ άλλαι ταῖς πηναῖς καὶ ἄλλαι ταῖς ἐλάφοις ἢ ὄφεσιν. ἀλλὰ πῶς ἔσθ' ὅτε μέν θεοί θνηταίς λέγονται (p 398d) μίγνυσθαι, έσθ' ότε δέ θεαίς θνητοί: ή αί μεν των θεων πούς θεάς ποινωνίαι θεούς 5 θφιστάσιν ή δαίμονας αιδίους των δέ ήρωϊκων ψυγών διττά έγουσων είδη της ζωής, τότε μέν κατά τὸ έν ξαυταίς άρρεν καί τὸν τοῦ ταὐτοῦ κύκλον τὴν θεοποεπῆ δύναμιν ἐπιδεικνυμένων, τότε δὲ κατὰ τὸ θῆλυ καὶ τὴν θατέρου περίοδον, ἀμφοῖν μέν κατωρθωμένων, ἄσχε τοι πρός την γένεσιν δπάρ- 75 10 γουσιν καὶ νοοῦσαι τὰ πρὸ ξαυτῶν καὶ προμηθούμεναι τῶν δευτέρων ασγέτως αμφοίν δε ήμαρτημένων, οὐδεν διοίσουσι τῶν ἀγελαίων ψυγῶν, παρ' αἶς καὶ ὁ ταὐτοῦ κύκλος πεπέδηται καὶ δ θατέρου παντοίας ύπομένει κλάσεις τε καὶ διαστροφάς. ἀναγκαῖον ἄρα τὸν μὲν κατὰ φύσιν ἔγειν, τὸν δ' 15 έμποδίζεσθαι πρός την οἰκείαν ἐνέργειαν διὸ καὶ οἱ ἡμίθεοι, ώς κατά τὸν έτερον τῶν κύκλων (τῶν) ἀπὸ τῶν θεῶν ἐκλαμπομένων. όσοι μέν οὖν τὸν ταὐτοῦ κύκλον εὔλυτον ἔγουσι καὶ πρός την αναγωγόν ζωήν είσιν έγηγερμένοι και περί ταύτην ένθεάζουσιν, οδτοι πατρός μέν θεοῦ λέγονται τυγείν, μητρός 20 δὲ θνητῆς διὰ τὴν ἐπὶ θάτερα τῆς ζωῆς ἔλλειψιν. ὅσοι δ' αὖ έμπαλιν κατά την θατέρου περίοδόν είσιν εθκίνητοι καί περί τας πράξεις κατορθωτικοί καὶ ενθουσιαστικοί, τούτοις δ μεν πατήρ θυητός, ή δὲ μήτηρ θεά ώς δὲ συνελόντι φάναι, τὸ κατορθούν καθ' έκατερον την θείαν αίτιαν επιγράφεται, καί 25 τοῦ μεν ταύτοῦ κύκλου κοατοῦντος τὸ θεῖον ἄρρεν εἶναι λέ-

¹ ἄλλαι add Festa κ. ἄ. τ. π. κ. ἄ. τ. ἐ. ABF: om P
2 ὅφισιν P 4 ϑεαῖς ϑνητοὶ sci: ϑεοῖς ϑνηταὶ ἢ II
5 ὑφιστᾶσιν sci: ὑφίστησιν (contra ἡ κοινωνία Boiss., ὑφίστησιν servato, quod probat Crönert) cfr Tim. 37*-c ἀιδίως ABF: ἀιδίως P 9 ἄσχετοι Boiss.: ἄσχιστοι Α: αἴσχιστοι cett
12 sqq cfr Tim. 43^d 13 κλάσεις sci: κολάσεις 16 τῶν add Festa ἐκλάμπονται ci Crönert, qui tamen potius post ἐκλαμπομένων lacunam statuendam putat 17 ταὐτοῦ sci: κατ' αὐτοῦ possis τοῦ ταὐτοῦ 18 ἐξηγερμένοι P 20 sq δ. δ' αὖ (ἆν A) ἔμπ. κ. τ. ϑ. π. εἰ. εὐ. ABF: om P 24 ἐπιγράφθαι P

γεται καὶ πατρικόν, τοῦ δὲ θατέρου μητρικόν. ὅθεν δὴ καὶ δ ᾿Αχιλλεὺς ἐν ταῖς πράξεσι κατορθωτικὸς ὡς θεᾶς υίος ὁ δηλοῖ δ΄ αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς πράξεις προθυμίαν καὶ τὸ ἐν ἄδου ὅντα ἐφίεσθαι τῆς μετὰ σώματος ζωῆς, ἵνα ἀμύνη τῷ πατρί. Μίνως δὲ καὶ Ὑραδάμανθυς δίιοι, περιάγοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τρενέσεως ἐπὶ τὸ ὂν καὶ τῆς διακοσμήσεως τῶν θνητῶν ἐφ᾽ ὅσον ἀναγκαῖον ἐφαπτόμενοι.

CXIX. "Ότι εἰκότως οἱ ἥρωες ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ "Ερωτος" εἴπερ ὁ μὲν "Ερως δαίμων μέγας, συνεργούντων 76 δὲ τῶν δαιμόνων οἱ ἥρωες τίκτονται" || καὶ διότι ὁ "Ερως ἐκ 10 τοῦ Πόρου ἀμείνονος ὄντος καὶ τῆς Πενίας ὑποδοχῆς οὕσης καὶ χείρονος τεχθεὶς καὶ τοὺς ῆρωας ἀναλόγως ἐκ διαφερόντων παράγει γενῶν.

CXX. Ότι παρὰ Πλάτωνι τὸ κομψὸν δύο σημαίνει, τό τε κομψὸν καὶ οἰκεῖον, καὶ πάλιν τὸ πιθανὸν καὶ ἀπατηλόν $^{\circ}$ 15 τὸ δὲ κεκομψευμένον $(p\ 400^b)$ τὸ μεμηχανημένον.

CXXI. Ότι ὅσπες ἐν τῷ παντὶ καθαίρουσι μὲν καὶ ἄγγελοι τὰς ψυχάς, ἀποτέμνοντες τὰς ἐκ τῆς γενέσεως κηλίδας καὶ ἀνάγοντες αὐτὰς πρὸς τοὺς θεούς, καθαίρουσι δὲ καὶ δαίμονες πρόσυλοί τινες αἰκιζόμενοι τὰς εἰς τὴν ὅλην βλε- 20 πούσας ψυχὰς καὶ γνάμπτοντες αὐτὰς ἐπ' ἀσπαλάθων (ὰ δὴ καὶ περὶ τὸν ᾿Αρδιαῖον ἐν Πολιτεία (Χρ616°) παραδέδονται δρῶντες). οὕτως οἱ μὲν ἱερεῖς ἀγγελικῶς πᾶν τὸ ἐπίπροσθεν ἡμῖν πρὸς τὴν αἴσθησιν τῶν κρειττόνων ἀφαιροῦσιν, οἱ δὲ σοφισταὶ διὰ τῶν ἐφ' ἐκάτερα ἐλέγχων γυμνάζοντες 25 ἡμᾶς δαιμονίως τὴν ἐκ τῆς οἰήσεως βλάβην ἀποκόπτουσιν, οὐ τοῦτο ποιοῦντες ἵνα διὰ τῆς ἀπορίας ἀφελήσωσι τοὺς ἐλεγ-

³ sq cfr Hom. 2501—503 5 ξαδάμανθος Α 7 έφαπτομένοις: corr Creuzer 8 sqq cfr Crat. p 398^a 9 cfr Conv. p 202° 10 sqq cfr Conv. p 203° 14 sqq cfr Crat. p 399° cfr Irenaeus (ap. Orion. 90,29; Ε. Μ. 527,49), Tim. gloss. plat. s. v. χομψός, Suid. III 330,3 Bernh., etc 17 sqq cfr Crat. p 398° sqq, or chald p 53° 18 ἀποτέμνοντες Kroll: ἀποπέμποντες 19 κᾶν ἄγοντες P 21 γνάπτοντες F

χομένους, αλλά της φανταστικης ζωης καὶ της δοξομιμητικης ἕνεκα ὑποδύονται γὰρ τοὺς ὄντως ἐπιστήμονας καὶ διαλεκτικούς. καὶ γὰρ καὶ οἱ τελευταῖοι δαίμονες θλίβουσι τὰς ψυχάς, οὐχ ἵνα ποιήσωσιν αὐτὰς ἐρασθηναι τοῦ ὄντος, ἀλλ' 5 ἐπειδὴ φύσιν ἔλαχον τοιαύτην, φρουρητικὴν μὲν τῶν ἐνύλων καὶ εἰδωλοποιῶν κόλπων, κολαστικὴν δὲ τῶν ἐμπιπτουσῶν εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ψυχῶν.

CXXII. "Ότι πολλοί καὶ θεοί καὶ δαίμονες ἐκφῆναι τὴν τῶν θεῶν φύσιν ἀξιώσαντες καὶ τὰ προσήκοντα αὐτοῖς ||
10 ὀνόματα παρέδοσαν · οὕτω καὶ τοῖς ἐπὶ Μάρκου γενο - 77
μένοις θεουργοῖς οἱ θεοὶ καὶ νοητὰς καὶ νοερὰς τάξεις ἐκφαίνοντες, ὀνόματα τῶν θείων διακόσμων ἐξαγγελτικὰ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν παραδεδώκασιν, οἶς καλοῦντες ἐκεῖνοι τοὺς θεοὺς ἐν ταῖς προσηκούσαις θεραπείαις τῆς παρ' αὐτῶν εὐη15 κοΐας ἐτύγχανον. πολλαὶ δὲ καὶ δαιμόνων ἐπιφάνειαι τοῖς εὐμοιροτέροις τῶν ἀνθρώπων ὀνόματα κατεμήνυσαν αὐτοῖς συμφυόμενα τοῖς πράγμασι, δι' ὧν τὴν περὶ τῶν ὅντων ἀλή-θειαν τρανεστέραν ἐποίησαν.

CXXIII. "Ότι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις κεῖ20 ται πράγμασι, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς: τῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις
τὰ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπείργασται, τὰ δ' ὑπὸ θειοτέρων αἰτιῶν: τῶν δ' ὑπὸ θειοτέρας αἰτίας ἢ κατὰ ἄνθρωπον τὰ μὲν
ὑπὸ θεῶν αὐτῶν ἐτέθη, τὰ δ' ὑπὸ δαιμόνων: τῶν δ' ὁπ' ἀνθρώπων τὰ μὲν κατ' ἐπιστήμην, τὰ δ' ἄνευ ἐπιστήμης. τῶν
25 δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς τὰ μὲν κατὰ τέχνην, τὰ δ' ἄνευ τέχνης:
τῶν δ' ἄνευ τινὸς τέχνης καὶ διανοίας τὰ μὲν κατὰ θείαν
αἰτίαν ἄγνωστον, ῆτις ἐστὶν ἡ τύχη, ὥσπερ ὁ Ὀρέστης, τὰ δ'
ἄνευ τοιαύτης αἰτίας: τῶν δ' ἄνευ αἰτίας τὰ μὲν κατ' ἐλπίδα,

⁴ ποιήσωσιν A: ποιήσουσιν P 8 sqq cfr Crat. p 397° 8 έκφῆναι A: ένφῆναι P 10 sq cfr or chald p 71 11 καλ (ante νοητ.) sci : ώς 13 καλοῦντες A: κακοῦντες P 18 τρανεστέραν A (cfr in Tim. 211,23. 249,6. 251,30 etc): τρανατέραν cett (cfr Crönert mem. gr. herc. 192) 19 sqq cfr Crat. p 397° 27 cfr in Crat. p 43,16 sqq

τὰ δὲ κατὰ μνήμην, τὰ δ' οὐδετέρως. τῶν δὲ κατὰ τέχνην ὀνομασθέντων τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς οὖσι, τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς γενομένοις, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν' ἐπὶ μὲν τοῖς οὖσιν, οἶον δ ᾿Αριστοκλῆς Πλάτων μετωνόμασται, ἐπὶ δὲ τοῖς γενομένοις, οἶον ὁ ᾿Αντίλοχος μετωνομάσθη Φιλοπάτωρ διὰ τὸ προκινδυ- 5 νεῦσαι τοῦ πατρός, ἐπὶ δὲ τοῖς μέλλουσιν, οἶον εἰ τις διὰ μαθηματικῆς προγνοὺς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα εὐκλεᾶ γενήσεσθαι, τοῦτον Περικλέα καλέσειεν.

78 ἔστιν δὲ ∥ καὶ μικτὸν γένος ὀνομάτων ἔκ τε τύχης καὶ τέχνης, καὶ τοῦτο διττόν. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις γινώσκη 10 μὲν τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν, τὴν δὲ φύσιν ἀγνοῆ τοῦ πράγματος ὁ γὰρ Ξάνθιππος, ὅτι μὲν τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ Περικλῆς εὕκλειαν σημαίνει περιττήν, ἐγίνωσκεν, οὐκ ἤδει δὲ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Περικλέα εὐκλεέστατον ἐσόμενον, ἵνα διὰ τοῦτο οὕτως αὐτὸν ὀνομάση. τὸ δ' ἔμπαλίν ἐστιν, ὅταν τις 15 τὴν μὲν τοῦ ὀνόματος δύναμιν ἀγνοῆ, τὴν δὲ οὐσίαν τοῦ πράγματος γινώσκη, οἰον ὁ τὸν Θησέα μετονομάσας Ἡρακλέα· ἐγίνωσκε μὲν γὰρ ὅτι παραπλήσιος ἦν ὁ Θησεὺς τῷ Ἡρακλεῖ, ἠγνόει δὲ τὸ Ἡρακλῆς ὅνομα ὅτι ἐπὶ μόνου ῆρμοζε τοῦ Ἡρακλέους διὰ τὸ τὴν Ἡραν αὐτῷ γενέσθαι 20 αἰτίαν τῶν τοσούτων ἀγώνων καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀγώνων ὕστερον κλέους.

CXXIV. Ότι αί τῆς ψυχῆς νοήσεις αί μὲν ἐπὶ τῶν ὅλων μένουσιν καὶ ταῦτα περιλαμβάνουσιν, αί δὲ ἐπὶ τῶν μερικωτέρων γενῶν ἐνεργοῦσι μόνον, αί δὲ καὶ [ἔτι] ἐπὶ τῶν ἰδίως 25 ἀτόμων [τὰ θεῖα νοήματα] πολυπραγμονοῦσιν. παράδειγμα τοῦ μὲν πρώτου οἱ τὰς Κρονίας καὶ τὰς φρουρητικὰς θεωροῦντες

¹ cfr in Crat. p 39,9 sqq
5 sq cfr Xenoph. cyneg. I 14
6 ε τι στι ρ 6,26
7 ε τι στι ρ 6,26
9 δε τι Γ: δ΄ ἔτι Α: δὶς Β:
17 sqq cfr Plutarch. Thes. 29,
15 ε τι δε τι ρ 6,26
17 sqq cfr Plutarch. Thes. 29,
15 ε τι ρ 6,26
17 sqq cfr Plutarch. Thes. 29,
15 ε τι ρ 6,26
17 ε τι Γει δ΄ ἔτι Α: δὶς Β:
18 ε τι Γει δ΄ ἔτι Α: δὶς Β:
19 ε τι Γει δ΄ ἔτι Α: δὶς Β:
19 ε τι Γει δ΄ ἔτι Γει δις Β: σπι Α:
19 ε τι Γει δ΄ ἔτι Γει δις Β: σπι Α:
19 ε τι Γει δις Β: σπι Γει δις Β: σπι Α:
19 ε τι Γει δις Β: δὶς Β: σπι Γει δις Β: σπι Γει δ

σειράς, τοῦ δὲ δευτέρου οι τὰ ὑπερουράνια καὶ τὸν ἐκεῖ πτηνὸν ἄρμα Δία ἐλαύνοντα κατανοοῦντες, τοῦ δὲ τρίτου οι τὰς ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης προϊούσας εἰς τὴν γένεσιν ποιήσεις παρατηρητικώς φιλοκρινοῦντες.

5 CXXV. Ότι ἀνθοώπων ἐστὶν ἐπτετοπισμένων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης τὸ μήτε ῆλιον μήτε σελήνην θεοὺς ὑπολαμβάνειν μήτε τοὺς ἄλλους οὐρανίους προσκυνεῖν σωτῆρας ὄντας ἡμῶν καὶ προστάτας, καὶ ἀναγωγοὺς μὲν τῶν ἀθανάτων ψυχῶν, δημιουργοὺς δὲ καὶ ὑποστάτας τῶν θνητῶν. εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον ἀνθρώπους ὄντας ἔξω που τῆς οἰκουμένης εἶναι, ψυχῶν ἂν ἔγωγε φαίην εἰς αὐτὸν τὸν Τάρταρον καὶ τὸ ἀφεγγέστατον τοῦ παντὸς καὶ ἀτακτότα τον ἐπειγομένων τὴν 79 τοιαύτην τόλμαν καὶ τὴν παράλογον ταύτην οἴησιν πρὸς τοὺς οὐρανίους ἀποθρασυνομένην θεούς. ἀλλ' οὖτοι μὲν 16 ἔστωσαν ὅπου περ ἐτάχθησαν ὑπὸ τῆς Δίκης.

CXXVI. Ότι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ὑπερουρανίων καὶ νοερῶν καὶ νοητῶν αἰτίων τὸ θεὸς ὄνομα (p 397° εὐλόγως κεῖται. τὸ γὰρ αὐτὸ τάχος, φησὶν ὁ ἐν Πολιτεία (VII p 529 Δ) Σωκράτης, καὶ ἡ αὐτὴ βραδυτὴς τὸ τοῖς νοητοῖς ἀριθμοῖς ὁ διὸ καὶ τοὺς ἀπολύτους τῶν ὅλων ἡγεμόνας ὑπερχοσμίους ὅντας πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνειν ἐν Φαίδρω (p 246°) ἐμυήθημεν, καὶ πρὸ τούτων τοὺς νοεροὺς θεοὺς ἐφ' ἀρμάτων τοιούτων ἡνιοχεῖν οί θεολόγοι (or chald p 40) φασίν, αὐτόν τε τὸν οὐρανὸν τὸν συνοχέα τῶν τός το παρὰτο θεῶν καὶ συνεκτικὸν ἐν περιφορῷ τὴν νόησιν ἔχειν, τάς τε πρὸ τούτου νοερὰς αἰτίας καὶ ταύτας ἀφθέγκτους οὕσας ταχεῖαν καὶ ἄχρονον ἔχειν τὴν κίνησιν θοὰς γὰρ αὐτὰς καὶ τὰ λόγια (or chald p 40) καλεῖ, καὶ προϊούσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς θέειν ἐπ' αὐτόν ὁ δ' Όρφεὺς (fr 55) περὶ τοῦ κρυσούο φίναι τῶν θεῶν οῦτως ἔφη.

¹ sq cfr Phaedr. p 246° 2 δία έλαύνοντα A (e Platone?): διελαύνοντα cett possis τὸν ἐκεῖ Δία πτ. ᾶϙ. ἐλαύν. 5 sqq cfr Crat. p $397^{\rm d}$ sq 16 ἀλ. ἐπ. BFP: ἀλ. καὶ ἐπ. Α 18 αὐτοτάχος ll 23 τοιούτων A: τοιούτον P 29 θέειν ABF: θύειν P

τὸ δ' ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον ἀτρύτως ἐφορεῖτο.

δυνατόν δὲ καὶ ἔτερον τρόπον τὸ ὄνομα τοῦτο διερμηνεύειν τοὺς γὰρ ποιητικοὺς καὶ δημιουργικοὺς δηλοῖ τῶν πάντων αἰτίους τὸ γὰρ Θεῖναι καὶ θήσω εἰς τὸ ποιεῖν μεταλαμβάνεται.

CXXVII. Ότι ουδέν άμενηνον ουδέ άδρανες έν θεοῖς, άλλὰ πάντα έκεῖ ἐνεργῆ, καὶ ζωαί εἰσιν ζέουσαι καὶ αἰωνίως ἐνεργοῦσαι.

CXXVIII. Των τοίνυν μετά θεούς γενων αεί μεν αὐτοῖς 80 έπομένων, συναπεργαζομένων δὲ τὰς περικοσμίους ποιήσεις 10 άνωθεν άχοι των έσχάτων, τὰ μέν έστιν έκφαντορικά [τῆς νενέσεως, τὰ δὲ διαπορθμευτικά] τῆς ένώσεως, τὰ δὲ διαπορθμευτικά της δυνάμεως, τὰ δὲ της γνώσεως τῶν θεῶν καὶ τῆς νοερᾶς οὐσίας προκλητικά, τούτων δὲ τὰ μὲν ἀγγελικά προσαγορεύουσιν οί τὰ θεῖα δεινοί, κατ' αὐτὴν τὴν 15 ύπαρξιν των θεων ιστάμενα και το ένοειδες της φύσεως σύμμετρον ποιούντα τοῖς δευτέροις διὸ καὶ τὸ ἀγγελικὸν φύλον άγαθοειδές έστιν ώσὰν τὴν κούφιον άγαθότητα τῶν θεῶν προφαίνον, τὰ δὲ δαιμόνια καλοῦσιν ώς τὴν μεσότητα συνδέοντα τῶν ὅλων καὶ τὴν θείαν δύναμιν μερίζοντα καὶ προ- 20 άγοντα μέγρι τῶν τελευταίων δαῖσαι γάρ ἐστιν τὸ μερίσαι. τοῦτο δὲ τὸ γένος πολυδύναμόν ἐστι καὶ πολυμερές. ὡς καὶ τούς ύλαίους καὶ καταγωγούς τῶν ψυγῶν δαίμονας ἐσγάτους ύποστησαι και είς το μερικώτατον προελθείν της ένεργείας είδος καὶ πρόσυλον. τὰ δ' ἡρωϊκά, τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυ- 25 γας είς ύψος αίροντα και ανάγοντα δι' έρωτος, νοερας δέ ζωής γορηγά καὶ μεγαλουργοῦ καὶ μεγαλόφρονος καὶ ὅλως

³ sqq cfr Herodot. II 52, schol. in Dionys. Thr. 246,20 Hilg., Cramer an. Oxon. II 377,13; E. M. 445,48 etc 6 alterum obdè Kroll: oddèv 7 êνεργεῖ: corr Festa 11 sq τ . γ. τ . δ. δ. del 18 τ ην ABF: om P 21 cfr schol. A ad Il. I p 36,18 sqq Dind., E. M. p 251,14 24 ένεργείας AB: άληθείας FP 25 πρόσυλον ABF: πρόδηλον P τ ά δ' ήρωϊκὰ scil καλοῦσι 26 αἴροντα Crönert: ἔχοντα (cfr 76,3)

έπιστρεπτικήν κληρωσάμενα τάξιν καὶ πρόνοιαν καὶ τὴν πρὸς τον θείον νοῦν συγγένειαν, είς ον και ἐπιστρέφει τὰ δεύτερα. διὸ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαγε ταύτην, ὡς αἴρειν καὶ ἀνατείνειν τὰς ψυγὰς ἐπὶ θεοὺς δυνάμενα, ταῦτα δὲ τὰ τριπλᾶ ε γένη μετά θεούς εξήρτηται μεν αὐτῶν ἀεί, διήρηται δ' ἀπ' άλλήλων και τὰ μὲν αὐτῶν ἐστιν νοεοὰ κατ' οὐσίαν, τὰ δὲ έν λογικαῖς οὐσίωται ψυγαῖς, τὰ δὲ καὶ ἐν ἀλόγοις καὶ φανταστικαῖς ὑφέστηκε ζωαῖς, καὶ δῆλον ὅτι τὰ μὲν νοερὰ | φρό- 81 νησιν έλαγεν ύπεραίρουσαν την ανθρωπίνην φύσιν, αίωνίως 10 συνημμένην τοῖς νοουμένοις, τὰ δὲ λογικὰ διεξοδικῶς κατὰ την φούνησιν ενεργεί, τὰ δ' ἄλογα φρονήσεώς εστιν ἄμοιρα: τῆ γὰο ύλη καὶ τοῖς ἀφεγγεστάτοις τοῦ παντὸς ἐποικεῖ καὶ συνδεί τὰς ψυγὰς τοῖς εἰδωλοποιοῖς κόλποις καὶ ἄγχει τὰς είς εκείνην την χώραν ύπενεχθείσας, έως αν εκτίσωσιν την 15 προσήχουσαν δίκην. τὰ γοῦν τρία ταῦτα γένη τὰ κρείττονα ήμῶν νῦν (p 397de) δ Σωκράτης δαίμονας καλεῖ. εἰ δὲ τὸ ένυλου των δαιμόνων φύλον απάδει πρός την έτυμηγορίαν. μή θαυμάσης καὶ γὰρ ὑπερέγον ἐστὶ τοῦτο, καὶ ἴσως παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω ώς γαῖρον τῷ μερισμῷ.

20 CXXIX. "Ότι τριττής οὖσης τῆς ὁπάρξεως τῶν κρειττόνων ήμῶν γενῶν, νοερᾶς λογικής φανταστικής, ἀναλογεῖ τὸ μὲν χρυσοῦν γένος τῆ νοερᾶς ὁ γὰρ χρυσὸς ἀνεῖται τῷ πρωτίστω τῶν κόσμων καὶ ἐμπυρίω καὶ νοερῷ, φασὶν οἱ θεολόγοι τὸ δ' ἀργυροῦν τῆ λογικῆ καὶ γὰρ ὁ ἄργυρος τῷ μέσω καὶ 25 αἰθερίω κόσμω ἀναλογεῖ τὸ δὲ χαλκοῦν τῆ ἀλόγω καὶ φανταστικῆ καὶ γὰρ ἡ φαντασία νοῦς ἐστιν μορφωτικός, ἀλλ' οὐ καθαρός, ὥσπερ καὶ ὁ χαλκὸς χρυσοῦ δοκῶν ἔχειν χροιάν, πολύ γε τὸ γήινον ἔχει καὶ ἀντίτυπον καὶ πρὸς τὰ στερεὰ καὶ αἰσθητὰ συγγενές διὸ καὶ ἀναλογεῖ τῷ πολυχάλκω οὐρανῷ

¹ πρόνοιαν Α: πρόνοια P 3 cfr Cramer anecd. Oxon. I 186,5, E. M. p 437,42 7 καὶ (ante ἐν ἀλ.) ABF: om P 12 ἀφθεγγεστάτοις: corr ἐποικεῖ ABF: ὑποικεῖ P 18 cfr supra p 75,22 20 sqq cfr Crat. p 397° sqq 25 αἰθερίω ABF: δευτέρω P 28 γε Festa: δὲ ll: del? Kroll 29 cfr Hom. E 504 γ 2

καὶ χαλκέω, ὅς ἐστιν ὁ αἰσθητός, οὖ καὶ ὁ προσεχής δημιουργὸς χαλκεύειν παραδέδοται. καὶ ταῦτα μὲν τὰ τριττὰ γένη τῶν δαιμόνων, οἶς ἀνάλογον τὸ χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν γένος τὸ δὲ τέταρτον καὶ ἡρωϊκὸν γένος τινῶν μέν ἐστιν καταδεέστερον τῶν εἰς τὰ εἰρημένα τρία γένη τελούν- 5 των, τινῶν δὲ κρεῖττον. πράξεως μὲν γὰρ ἐφάπτεται τὸ 82 ἡρωϊκὸν γένος, ∥ κἂν τῆς τῶν δευτέρων προνοίας καὶ τῆς ἀσχέτου ζωῆς ὑφεῖται, ἔχει δὲ τὸ μεγαλουργόν, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἐνδείκνυται. τὸ δὲ πέμπτον καὶ πολυπαθὲς ἀνθρώπινον γένος, ὅπερ τῷ πολυκμήτω ἀπεικά- 10 ζεται σιδήρω καὶ μέλανι διὰ τὸ τῆς ζωῆς ὑλαῖον καὶ ἀφεγγές, τὰς δὲ πράξεις πλημμελεῖς ἐπιδείκνυται διαστρόφους οὔσας καὶ ἀλόγους.

CXXX. Ότι περί δαιμόνων καὶ περί ἡρώων ν \tilde{v} ν $(p397^dsqq)$ δ Πλάτων ἐπισκέπτεται οὐ τῶν κατὰ σχέσιν, ἀλλὰ τῶν ἐπέ- 15 κεινα τῆς οὐσίας ἡμῶν ἀλλ' ἐξ ἀναλογίας ἀπὸ τῶν κατὰ σχέσιν ἀνατρέχει ἐπὶ τοὺς ὑψηλούς, τὸ δ' ὑλαῖον γένος τῶν δαιμόνων παρατρέχει.

CXXXI. Ότι τὸ ἐν τῆ ἀρχαία φωνῆ τοὺς δαίμονας δά-μονας λέγεσθαι δηλοῖ ὅτι τῷ $\overline{\alpha}$ ἀντὶ τῆς $\overline{\alpha}$ ἐχρῶντο.

CXXXII. "Οτι ἐοίκασιν αί μὲν συλλαβαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα τὸν τῆς οὐσίας λόγον ἔχειν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, αί δ' ὀξύτητες καὶ βαφύτητες δυνάμεις εἶναί τινες τῶν ὀνομάτων.

CXXXIII. "Ότι ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς Διονυσιακός ἐστιν καὶ ἄγαλμα ὄντως τοῦ Διονύσου. ὅστις οὖν εἰς αὐτὸν πλημμελἢ 25 καὶ τὴν ἀμερῆ αὐτοῦ φύσιν διασπῷ Τιτανικῶς διὰ τοῦ πολυσχιδοῦς ψεύδους, οὖτος δηλονότι εἰς αὐτὸν τὸν Διόνυσον

¹ cfr Hom. P 425 6 γὰρ ABF: om P 7 κἂν BFP: καl A 10 ὅπερ deleverim cfr Hom. Z 48 19 sqq cfr Crat. p 398 $^{\rm h}$ 19 δάμονες legit Proclus ubi nunc (p 398 $^{\rm h}$) Platonis ll δαήμονες praebent cfr Archiloch. fr. 3,4 (Hoffmann griech. Dial. III 91. 323, Fick BB XIII 174) 21 sqq cfr Crat. p 399 $^{\rm h}$ 24 sqq cfr Crat. p 400 $^{\rm d}$ 26 πολυσχιδοῦς AB: πολυσχεδοῦς FP

άμαρτάνει, καὶ μᾶλλον τῶν εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ ἀγάλματα πλημμελούντων, ὅσον ὁ νοῦς μᾶλλον τῶν ἄλλων συγγενής ἐστι τῷ Θεῷ.

CXXXIV. Ότι τὰ δλικώτερα τῶν θεῶν γένη μᾶλλον δυτυάμεθα νοεῖν ἤπερ τὰ μερικώτερα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἡγεμονικῶν καὶ ἀρχικῶν θεῶν $\langle \delta$ ιὰ \rangle τὸ δλικὸν αὐτῶν τῆς ὑποστάσεως καὶ ἐπὶ πάντα διατεῖνον σαφέστερον ἀντιλαμβανόμεθα τῆς γνώσεως ἤπερ ἐπὶ τῶν ἀπο $\|λ$ ύτων, καὶ τὸν μέγιστον Δια $\langle \delta$ ιὰ 83 τὸ \rangle χορηγὸν εἶναι τοῦ ζῆν πᾶσιν καὶ δημιουργὸν ρῷον μαντο θάνομεν ἤπερ τὸ $\langle v \rangle$ μόνοις τοῖς οὐρανίοις τὸ ζῆν παρέχοντα καὶ ὅτι εἶς μὲν ὁ δημιουργὸς ὅλος πᾶσι δῆλον, ὅτι δὲ τρεῖς οἱ μερικώτεροι, τοῦτο ἐργῶδες νοῆσαι.

CXXXV. Ότι εκαστος τῶν θεῶν, καθ' ὅσον εαυτὸν γινώσκει καὶ τὰ ἄλλα πάντα θεῖα γένη καὶ μετέχει πάντων καὶ 16 ἀφώρισται κατὰ τὴν ἰδιαν ϋπαρξιν, κατὰ τοσοῦτον ὑπόστασιν παρέχεται τοῖς θείοις ὀνόμασιν, ἄπερ ἡμῖν ἐστιν ἄγνωστα καὶ ἄφθεγκτα, εἴπερ ψυχικῶς ἐν ἡμῖν πάντα τά τε νοερὰ καὶ τὰ θεῖα. εἰ δὲ μὴ συστοίχως τῷ νῷ εἰσιν ἐν τῆ ψυχῆ τὰ νοήματα, ἀλλ' εἰκονικῶς καὶ ἐν ὑφέσει, πολλῷ πλέον ἡ ψυχὴ το περὶ θεῶν νοεῖν εἰλικρινῶς ἰλιγγιάσει, εἰκονικῶς δὲ μόνον δύναται περί τε οὐσίας θεοῦ καὶ περὶ ὀνομασίας λαβεῖν ἐννοίας.

CXXXVI. "Ότι ώσπες ὁ τὸ έγκόσμιον πᾶν φῶς ἀφ' έαυτοῦ χορηγῶν "Ηλιος καλεῖται, οὕτως καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν ἀφ' 25 έαυτοῦ χορηγῶν 'Απόλλων καλεῖται.

CXXXVII. Ότι κατὰ τὸ ἀνάλογον τῶν τε οὐσιῶν καὶ τῶν γνώσεων ἐπί τε τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ ἡ τῶν ὀνομάτων τῶν θείων ἐξαλλαγὴ γίνεται οὐ γὰρ ὥσπερ οἱ ἄγγελοι μειζόνως καὶ νοερω-

³ $\tau \tilde{\omega}$ $\vartheta \epsilon \tilde{\omega}$ BFP: $\tau \tilde{\omega} \nu$ $\vartheta \epsilon \tilde{\omega} \nu$ A 6 $\delta \iota \tilde{\omega}$ add Crönert 8.9 $\delta \iota \tilde{\omega}$ $\tau \tilde{\sigma}$ add Kroll 10 $\tau \tilde{\sigma} \langle \nu \rangle$ Kroll: $\tau \tilde{\sigma}$ 13 sqq cfr Crat. p $400^{\rm d}$ sqq 19 $\dot{\nu} \varphi \epsilon \tilde{\sigma} \epsilon \iota$ ABF: $\dot{\epsilon} \varphi \epsilon \tilde{\sigma} \epsilon \iota$ P 24 $\dot{\alpha} \pi \delta \lambda \lambda \omega \nu$ sci, mox del et $\ddot{\eta} \lambda \iota \sigma_0$ sci A 26 cfr Crat. p $400^{\rm e}$ sqq

τέρως καλοῦσι τοὺς θεοὺς καὶ έαυτούς, οῦτως καὶ αί ὑπο- δεέστεραι φύσεις δαιμόνων ἢ ἡρώων ἢ ψυχῶν.

CXXXVIII. Πρεσβυτάτην δὲ θεῶν Ἑστίαν πελαδήσατε, ποῦροι

έν γὰο ταῖς εὐχαῖς ποὸ τῶν ἄλλων τὴν Ἑστίαν ὑμνεῖν παρε- 5 κελεύοντο.

CXXXIX. "Ότι δ Κρόνος μετὰ τῆς 'Ρέας παράγει τήν τε Έστίαν καὶ τὴν "Ηραν συστοίχους οὔσας τοῖς δημιουργικοῖς 84 αίτίοις. ή μεν γὰο Εστία ενδίδωσιν | ἀφ' εαυτης την ακλινη διαμονήν καὶ έδραν εν ξαυτοῖς καὶ τὴν οὐσίαν ἀδιάλυτον, ή 10 δ' "Ηρα την πρόοδον καὶ τὸν εἰς τὰ δεύτερα πολλαπλασιασμὸν ένδίδωσι, καὶ έστιν ζωοποιὸς πηγή τῶν λόγων καὶ τῶν γονίμων δυνάμεων μήτης. διὸ καὶ αΰτη μὲν συνέρχεσθαι τῷ δημιουργικώ Διτ λέγεται [καί] διὰ τῆς κοινωνίας ἀπογεννώσα μητοικώς όσα ὁ Ζεὺς πατρικώς, ἡ δ' Έστία μένειν ἐφ' έαυ- 15 τῆς ἄγραντον τὴν παρθενίαν ἔγουσα καὶ ταυτότητος αἰτία οὖσα πασιν : έκατέρα δὲ μετὰ τῆς οἰκείας τελειότητος καὶ την της λογικης δύναμιν κατά την μέθεξιν κέκτηται, καὶ διά τοῦτο ἄρα οί μὲν τὴν Εστίαν ἀπὸ τῆς ἐσσίας κεκλῆσθαί φασιν, είς την οικείαν αὐτης ἀποβλέψαντες ὕπαρξιν οί δὲ 20 είς την ζωογονικήν καὶ κινητικήν δύναμιν την έκ της "Ηρας αὐτῆ ἐνοῦσαν, ἀσίαν, ὥσεως οὖσαν αἰτίαν πάντα γὰρ ἐν πᾶσι τὰ θεῖά ἐστιν καὶ διαφερόντως τὰ σύστοιγα ἀλλήλων μετέγει και εν άλλήλοις υφέστηκεν. Εκαστος οὖν τῶν τε δημιουργικών καὶ ζωογονικών διακόσμων αὐτὸ τὸ εἶναι ὅπερ 25 έστιν έκ της Εστίας μεταλαβών έγει, και οί εν ούρανῶ κύκλοι τῶν πλανωμένων τὸ ὡσαύτως ἐξ αὐτῆς ἔχουσι, καὶ οί πόλοι καὶ τὰ κέντρα τὸ ἡρεμεῖν ἀεὶ παρ' αὐτῆς ἔλαγον.

¹ καὶ ἑαντ.] ἢ ἑαντ. ci Crönert 3 sqq novam eclogam exorsus sum: praec. continuant ll cfr Crat. p $401^{\rm b}$ versum non inveni 11 sqq cfr in Tim. III $249,16\,{\rm sqq}$ 11 ῆρα ex ἄρα P 14 καὶ del 15 μὲν ἐν P 18 sqq cfr Crat. p $401^{\rm c-e}$ 19 ἑσσίας P: ἑστίας A

CXL. "Οτι ή Εστία οὐ τὴν οὐσίαν δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν μονὴν καὶ σταθερὰν ἴδρυσιν ἐν ἑαυτῆ τῆς οὐσίας διὸ καὶ μετὰ τὸν
μέγαν Κρόνον προῆλθεν ἡ θεὸς αὕτη. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ Κρόνου
τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐν ἄλλῳ οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ Κρόνου ἄρχεται
5 τοῦτο καὶ τὸ μὲν ἐν ἑαυτῷ τῆς Έστίας, τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ τῆς
"Ηρας ἴδιον.

CXLI. "Οτι ή τοῦ Ἡσιόδου θεολογία (453 sqq) ἐκ μονάδος τῆς Ῥέας παράγει κατὰ μὲν τὰ κρείττω τῆς συστοιχίας
τὴν Ἑστίαν, κατὰ δὲ τὰ χείρω τὴν Ἡραν, κατὰ δὲ τὰ μεταξὺ
τὸ τὴν Δήμητρα. δ δ' Ὀρ φεὺς (frg 106) || τρόπον μέν τινα τὴν 85
αὐτὴν εἶναι τὴν Δήμητρα τῆ ὅλη ξωογονία, τρόπον δ' ἄλλον
οὐ τὴν αὐτήν ἄνω μὲν γὰρ οὖσα Ῥέα ἐστί, κάτω δὲ μετὰ
τοῦ Διὸς Δημήτηρ καὶ γὰρ τὰ παραγόμενα ὅμοιά εἰσιν τοῖς
παράγουσιν καὶ σχεδὸν τὰ αὐτά.

15 CXLII. "Ότι ἀσφαλῶς δεῖ νῦν (p 402b) ἀκούειν περὶ τῶν ξευμάτων καὶ κινήσεων οὐ γὰρ εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλείτου ἔνυλον ξοὴν ὁ Σωκράτης κατέρχεται (ψεῦδος γὰρ καὶ ἀνάξιον τοῦτο τῆς Πλάτωνος διανοίας) · ἀλλ' ἐπεὶ ἀναλόγως τὰ θεῖα δι' εἰκόνων οἰκείων ἐρμηνεύειν θέμις, εἰκότως τὰς πηγαίας 20 θεότητας καὶ Κρονίας ἐν ταὐτῷ παίζων ἄμα καὶ σπουδάζων ὁ Σωκράτης ξεύμασιν ἀπεικάζει διὰ τὸ ἀεὶ ἐποχετεύεσθαι τὰ ἀγαθὰ ἐκ τῶν ἄνω τοῖς κάτω. διὸ καὶ κατὰ τὴν τῶν ποταμῶν εἰκόνα μετὰ τὰς πηγαίας θεότητας ἀεννάως τὰ ἀγαθὰ βλυστανούσας αἱ ἀρχικαὶ θεότητες ἀνυμνοῦνται μετὰ γὰρ τὴν 25 πηγὴν [τοῦ ποταμοῦ] ἡ ἀρχὴ αὐτῶν θεωρεῖται.

CXLIII. "Ότι οἱ ἰδίως νοεφοὶ καλούμενοι θεοὶ δλικοί, ὧν έστι πατὴφ ὁ μέγας Κρόνος, πηγαῖοι ἰδίως καλοῦνται.

⁵ τὸ (ante δὲ) Α²: τῶ cett (τὸ ἴσως sci Α² iu super τῶ Α)
7 sqq cfr in Tim. III 249,16 sqq 12 κάτω δὲ μετὰ τοῦ
διὸς ΑΒΕ: κατὰ δὲ μεταξὲ (διὸς om) Ρ 13 παραγενόμενα:
corr Werfer 21 ἀπεικάζει ΒΕΡ: ἀπεικάζεται Α 22 sqq cfr
or chald p 37 23 ἀενν. τὰ ἀγ. βλ. αἱ ἀρχ. θεότ. iu Α
25 τοῦ ποταμοῦ del 26 sq cfr Crat. p 402

τοῦδε γὰ ο ἐκθο ώσκουσιν ἀμε ελικτοί τε κεραυνοί, φησὶ τὸ λόγιον (or chald p 20) περὶ Κρόνου περὶ δὲ τῆς ζωογόνου πηγῆς Ῥέας, ἐξ ῆς πᾶσα ζωὴ θεία τε καὶ νοερὰ καὶ ψυχικὴ καὶ ἐγκόσμιος ἀπογεννᾶται, οῦτως φασὶν τὰ λόγια (or chald p 30).

'Ρείη τοι νοερῶν μακάρων πηγή τε δοή τε'
πάντων γὰρ πρώτη δυνάμεις κόλποισιν ἀφράστοις
δεξαμένη, γενεὴν ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαν.

86 καὶ γὰρ τὴν τῆς ζωῆς ἀπάσης ἄπειρον χύσιν ὑφίστησιν ἡ θεὸς αὕτη καὶ τὰς ἀνεκλείπτους ἀπάσας δυνάμεις, καὶ κινεῖ 10 πάντα κατὰ τὰ μέτρα τῶν θείων κινήσεων, καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἐαυτὴν πάντα ἐθράζουσα ἐν ἑαυτῆ ὡς σύστοιχος τῷ Κρόνῳ. λέγεται οὖν 'Ρέα καὶ διὰ τὸ ἐπιρρεῖν ἀεὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι τῆς θείας ῥαστώνης, θεοὶ ῥεῖα ζώουντες' ἀνάκειται δὲ αὐτῆ τὸ ΰδωρ καὶ τὰ ὑδραγωγὰ πάντα. 15

CXLIV. Ότι δ 'Ωκεανός ἄπασι τῆς ὀξείας καὶ ἀκμαιστάτης ἐνεργείας αἴτιός ἐστιν τοῖς θεοῖς καὶ τῶν διακρίσεων τῶν τε πρώτων καὶ μέσων καὶ τελευταίων διακόσμων ἀφοριστικός, τῆ μὲν ἀκύτητι τοῦ νοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος καὶ τὰς οἰκείας ἀρχάς, πάντα δ' ἀφ' ἑαυτοῦ κινῶν εἰς τὰς οἰκείας αὐ-20 τοῖς ἐνεργείας καὶ τελειῶν τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ ἀνεκλείπτους ἀπεργαζόμενος. ἡ δὲ Τηθὺς τὴν μονὴν ἐντίθησι τοῖς ὑπὸ τοῦ 'Ωκεανοῦ κινουμένοις, καὶ τὴν ἑδραιότητα παρέχεται τοῖς διεγειρομένοις ὑπ' ἐκείνου εἰς τὴν ἀπογέννησιν τῶν δευτέρων καὶ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας τοῖς ἀκμαίως πάντα 25 παράγειν ἐφιεμένοις, ὡς πᾶν τὸ διαττώμενον καὶ διηθού-

¹ τοῦ δὲ Α 7 πάντων: πατρὸς ci Kroll δυνάμεις Taylor: δυνάμει 14 cfr Hom. Z 138 δ 805 ε 122 15 καὶ τὰ Α: κατὰ Ρ 16 sqq cfr Crat. p 402 sqq, in Tim. III 178,18 sqq 20 αὐτοῖς sci: ἐαντοῖς 22 sqq cfr in Tim. III 179,8 sqq 22 ἡ Α: ὁ Ρ ἐντίθησι ΒΕΡ: ἐκτίθησι Α 25 ἀκμαίως Α: ἀκμαίων Ρ 26 τὸ διαττώμενον καὶ τὸ ἡθούμενον Crat. p 402 at διηθεῖν καὶ διαττᾶν Soph. p 226 (cfr in Tim. III 179,21. 27)

μενον τῶν θείων ὑποστάσεων ἀνέγουσα, ἕκαστον γὰο τῶν πρωτίστων αίτίων, καν τοῖς δευτέροις παρέγη τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν, ἀλλ' ὅμως κατέχει παρ' ξαυτῷ τὸ ἄχραντον καὶ ἀμιγὲς καὶ καθαρὸν τῆς μεθέξεως, οἶον τῆς ζωῆς ἢ τοῦ τ όντος η της νοήσεως. πεπλήρωται μέν δ νούς και πληροί την ψυγήν, άλλα ίδρύσας εν έαυτω το είλιπρινές έπάστου τούτων καὶ έξηρημένου, ἐπιλάμπει καὶ τοῖς δευτέροις ἀφ' έαυτοῦ τὰ καταδεέστερα μέτρα τούτων τῶν | ἀγαθῶν καὶ ἡ μὲν ἀκμὴ 87 τῶν ἐνεογειῶν διὰ τὸν 'Ωκεανὸν ὑπάργει τοῖς πρεσβυτέροις, 10 τὸ δὲ διαττώμενον καὶ διηθούμενον διὰ τὴν Τηθύν, πάντα γαρ τα έκ των υπερκειμένων ενδιδόμενα τοῖς δευτέροις, εἴτε ούσίας είτε ζωάς είτε νοήσεις είποις, διηθοῦνται καὶ όσα μέν αὐτῶν ἐστιν πρωτουργὰ εδράζεται ἐν αὐτοῖς. ὅσα δ' ἂν είη απελέστερα μεθίενται τοῖς ύφειμένοις, ώσπερ καὶ τὰ να-15 ματιαΐα ύδατα τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ὄντα καθαρώτερα, τὰ δὲ πορρωτέρω θολερώτερα.

εἰσὶν οὖν ὅ τε 'Ωπεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς πηγαῖοι θεοὶ κατὰ τὰς πρωτίστας ξαυτῶν ὁποστάσεις διὸ καὶ ὁ Σωκράτης νῦν (p 402b) πατέρας τῶν δευμάτων αὐτοὺς εἴρηκεν. προέρχονται 20 δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους διακόσμους τῶν θεῶν, ἀρχικῶς τε καὶ ἀπολύτως καὶ οὐρανίως τὰς αὐτὰς ἐν ἐκάστοις ἐπιδεικνύμενοι δυνάμεις. ὁ δέ γε Τίμαιος (p 40°) καὶ τὰς ὑποσελήνους αὐτῶν ἀνύμνησεν τάξεις, πατέρας μὲν Κρόνου καὶ 'Ρέας αὐτοὺς καλῶν, ἐγγόνους δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. τελευταῖαι δ' 25 αὐτῶν εἰσιν αὶ περὶ γῆν [μὲν] μερισταὶ λήξεις, αϊ τε ὑπὲρ αὐτῆς φαινόμεναι καὶ αὶ ὑπὸ γῆν διορίζουσαι τὴν "Αιδου βασιλείαν τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀρχῆς.

CXLV. "Ότι ὁ Κοόνος καὶ τῆ 'Ρέα καὶ τῷ Διϊ συντάττεται, άλλὰ τῆ μέν, ὡς πατὴο δυνάμει γονίμω, τῷ δέ, ὡς νοητὸς νῷ.

¹ ἀνέχουσαν: corr Boiss. 10 διαττόμενον Boiss.: διαττόμενον B: διαταττόμενον cett cfr supra, ad p 81,26 11 έκ τῶν ABF: om P 13 ἐδράζεται A: ἐδράζετο P 17 καλ ABF: om P 25 μὲν del 28 sqq cfr Crat. p 402^b sqq 29 νοητός sci: νοητῶ

CXLVI. Ότι γαμεῖν λέγεται (p 402b) ὅ τε Ἰλκεανὸς τὴν Τηθὺν καὶ Ἡραν ὁ Ζεὺς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς κατὰ τὴν τῶν ὑφειμένων ἀπογέννησιν τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ἐνστησάμενος ἡ γὰρ ὁμονοητικὴ σύνταξις τῶν θεῶν καὶ ἡ ὁμοφυὴς συνέργεια πρὸς τὰς ποιήσεις γάμος ἀποκαλεῖται παρὰ τοῖς 5 θεολόγοις (fr 91).

CXLVII. Ότι ἀνόμασται ή Τηθὺς παρὰ τὸ διαττώ \parallel -88 μενον καὶ ἠθούμενον, οἶον Διαττηθύς, καὶ ἀφαιρέσει τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν Τηθύς.

CXLVIII. "Ότι δ μὲν Κοόνος τῆς Τιτανικῆς διακοσμή- 10 σεως τῶν θεῶν ἐστι μονάς, ὁ δὲ Ζεὺς τῆς δημιουογικῆς. διττὸς δ' οὖτος, ὁ μὲν ἔξηρημένος καὶ τῷ Κρόνῷ συνταττόμενος, πηγαῖος ὢν καὶ ὅλως εἰς τὴν τριάδα τῶν νοερῶν πατέρων τελῶν καὶ τὸ πέρας αὐτῶν συνελίσσων ὁ δὲ τοῖς Κρονίδαις συναριθμούμενος καὶ τὴν Κρονικὴν ἀκρότητα καὶ τὴν 15 ἀρχὴν ἐν τῆ τριάδι ταύτη κληρωσάμενος, περὶ οὖ λέγει καὶ ὁ Ὁμηρικὸς Ποσειδῶν (Ο 187):

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί:

καὶ ὁ μὲν πρῶτος Ζεύς, ἄτε ὅλων ὢν δημιουργός, πρώτων τε καὶ μέσων καὶ τελευταίων βασιλεύς ἐστιν περὶ οὖ καὶ ὁ Σω- 20 κράτης ἔναγχος (p 396 ab) ἔλεγεν ὅτι ἐστὶν ἄρχων τε καὶ βασιλεύς τῶν πάντων, καὶ ὅτι πᾶσιν ἡ ζωὴ δι' αὐτοῦ ἐστιν καὶ ἡ σωτηρία τὸ γὰρ πᾶσιν προκείμενον τὸν πρὸ τῶν τριῶν δηλοῖ Δία. ὁ δὲ ἀρχικὸς Ζεὺς καὶ σύστοιχος τῶν τριῶν Κρονιδῶν τὴν τρίτην ἐπιτροπεύει μοῦραν τῶν ὅλων κατὰ τὸ 25 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται (Hom. O 189), καὶ ἔστιν ἀκρότατος τῶν τριῶν καὶ ὁμώνυμος τῷ πηγαίω καὶ ἡνωμένος αὐτῷ καὶ καλεῖται μοναδικῶς Ζεύς ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν, ὁ δὲ τρίτος τριαδικῶς

¹ sqq cfr in Tim. III 176,15 sqq, 248,5 sqq 7 διαττώμενον Α: διαιτόμενον P cfr Crat. p 402° 10 sqq cfr Crat. p 402^d 13 δλος Kroll 15 καὶ (post ἀνρότ.) ABF: κατὰ P 18 τ' ἐκ Α: τε P 23 ποοσκείμενον Kroll 24 καὶ ABF: om P 28 λαλεῖται P

Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ Πλούτων καὶ "Αιδης. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τὰ ἀκρότατα σώζει καὶ δημιουργεῖ καὶ ζωοποιεῖ, ὁ δὲ δεύτερος τὰ δεύτερα, ὁ δὲ τρίτος τὰ τρίτα· διὸ καὶ ἀρπάζειν λέγεται τὴν Κόρην οὖτος, ἵνα μετ' αὐτῆς τὰ πέρατα ψυχώση 5 τῶν ὅλων.

CXLIX. "Ότι τῆς Τιτανικῆς διακοσμήσεως διαιρούσης μέν 89 έαυτην από της συνογικής του Ούρανου τάξεως, έγούσης δέ τι καὶ μένον ἐν αὐτῆ καὶ συμφυές, ὁ μὲν Κρόνος ἡγεμών έστιν της διακρίσεως, καὶ διὰ τοῦτο δπλίζει καὶ τοὺς άλλους 10 κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτὸς ὑποδέγεται τὴν ἄρπην παρὰ τῆς μητρός, δι' ής ἀφορίζει την έαυτοῦ βασιλείαν ἀπὸ τῆς οὐρανίας δ δ' Ώκεανὸς συντέτακται τοῖς μένουσιν έν τοῖς τοῦ πατρός ήθεσιν καὶ τὴν μεσότητα φρουρεῖ τῶν δύο διακόσμων. ώς μεν Τιτάν τοῖς μετά τοῦ Κρόνου θεοῖς συναριθμούμενος. 15 ώς δε την πρός τον Ουρανον σύνταξιν αγαπών τοῖς συνογικοῖς ξαυτὸν συνάπτων. προσήκει γὰρ δὴ τῷ δρίζοντι τὰς πρώτας καὶ δευτέρας διακοσμήσεις έν μέσω τετάχθαι τῶν διοοιζομένων πανταχοῦ δὲ δ θεὸς οὖτος τοιαύτην κεκλήρωται δύναμιν καὶ διακρίνει τὰ γένη τῶν θεῶν, τὰ μὲν Τιτανικὰ 20 των συνογικών, τὰ δὲ ζωογονικὰ των δημιουργικών. όθεν δή καὶ ή παλαιὰ φήμη τὸν διορίζοντα τὸ φανερὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανὲς 'Ωκεανὸν καλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο τόν τε ήλιον καὶ τους άλλους αστέρας εξ Άπεανοῦ φασιν ανίσγειν οί ποιηταί. διὰ τούτων ἄρα τῶν δύο συζυγιῶν πᾶσαν τὴν Τιτανικὴν τάξιν 25 περιείληφεν δ λόγος μένουσάν τε καὶ προϊούσαν δμού, καὶ διὰ μὲν τῆς Κοονίας πᾶν τὸ διακοινόμενον ἀπὸ τῶν πατέρων. διὰ δὲ τῆς Ώκεανίτιδος πᾶν τὸ συναφές πρὸς τοὺς συνεκτικούς θεούς ή, εί βούλει λέγειν, διὰ μὲν τῆς Κοονίας πᾶν τὸ

¹ τε FP: om AB 6 sqq cfr Crat. p 402^b, in Tim. III 185, 14—187,14 7. 8 δέ τι BF: δ' ἔτι A: δὲ (καὶ om) P 9 sqq cfr Hes. Theog. 164 sqq 10 ὑποδέχεται BFP: ἀποδέχεται A 12 sqq cfr Tim. p 42^c 15 ἀγαπῶν ABF: ἀγαθῶν P

¹⁸ κεκλήρωκε Ρ

μητρικόν αἴτιον, διὰ δὲ τῆς λοιπῆς πᾶν τὸ τῆς πατρικῆς αἰτίας ὑπήκοον προόδου μὲν γὰρ καὶ διακρίσεως αἴτιον τὸ δῆλυ, ἐνώσεως δὲ καὶ μονῆς σταθερᾶς τὸ ἄρρεν.

CL. Ότι της δημιουργικής τριάδος της διελομένης τὸν 90 σύμπαντα κόσμον καὶ τὴν ἀδιαίρετον καὶ μίαν καὶ ὅλην τοῦ 5 ποωτίστου Διὸς δημιουργίαν κατανειμαμένης, τὸ μὲν ἀκρότατόν έστιν καὶ πατρός έγον λόγον ὁ Ζεύς, ος δη διὰ την πρὸς τὸν όλον δημιουργικὸν νοῦν Ενωσιν τῆς αὐτῆς ἐπωνυμίας τυγών παρείται νῦν (p 402d) τῶ Πλάτωνι διὰ τοῦτο αὐτό: τὸ δὲ μέσον καὶ συνδετικὸν άμφοῖν τοῖν ἄκροιν ὁ Ποσειδῶν 10 έκληρώσατο, πληρούμενος μέν ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς οὐσίας, πληρῶν δὲ τὸν Πλούτωνα. ἔστιν γὰρ τῆς ὅλης ταύτης τριάδος πατήρ μεν δ Ζεύς, δύναμις δ' δ Ποσειδών, νοῦς δ' δ Πλούτων, πάντων μεν εν πασιν όντων, άλλου δε κατ' άλλο τον γαρακτήρα δεγομένου της υποστάσεως έπει και ο μεν Ζευς 15 κατά τὸ είναι ὑφέστηκεν, ὁ δὲ Ποσειδῶν κατά τὴν δύναμιν, δ δὲ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν καίτοι ζωῆς πάντων αἴτιοι πάντες, άλλ' δ μεν οὐσιωδῶς δ δε ζωτικῶς δ δε νοερῶς. Εθεν καὶ ὁ θεολόγος (frg 186) τοὺς μὲν ἄκρους μετὰ τῆς Κόρης φησὶ τά τε πρῶτα καὶ τὰ ἔσγατα δημιουργεῖν, τὸν δὲ μέσον 20 καὶ άνευ ἐκείνης, ἀπὸ τοῦ σφετέρου κλήρου τὴν γεννητικὴν αίτίαν συντάξαντα διὸ καὶ φασίν τὴν Κόρην ὑπὸ μὲν τοῦ Διὸς βιάζεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ Πλούτωνος ἀρπάζεσθαι. τὸν δὲ μέσον φασίν αίτιον είναι κινήσεως απασιν, ώς καί αὐτοῖς τοῖς ἀκινήτοις διὸ καὶ Ἐννοσίγαιος καλεῖται, ὡς κινήσεως 25 έξάργων, καὶ ἐν τοῖς κληρουμένοις τὴν τοῦ Κρόνου βασιλείαν δ μέσος κλήρος και ή εὐκίνητος θάλασσα αὐτῷ ἀνάκειται. κατά πασαν οὖν διαίρεσιν Δίια μέν ἐστιν τὰ ακρότατα, Ποσειδώνια δὲ τὰ μέσα, Πλουτώνια δὲ τὰ ἔσγατα, κἂν εἰς τὰ κέντρα ἀποβλέψειας, οίον τὸ ἀνατέλλον τὸ μεσουρανοῦν τὸ 30 δῦνον, κἂν τὸν ὅλον κόσμον διαιρῆς, οἶον εἰς τὸ ἀπλανὲς καὶ

² sq cfr in Tim. III 179,27 4 sqq cfr Crat. p 402d sqq διελομένης AB: διελεγχομένης FP 24 ώς del?

πλανώμενον καὶ ὑπὸ σελήνην, || κἂν τὸ γενητόν, εἰς τὸ πύρινον 91 καὶ τὸ χθόνιον καὶ τὸ μεταξύ κἂν τὴν γῆν, εἰς τὰ ἄκρα αὐτῆς καὶ τὰ μέσα καὶ κοῖλα καὶ τὰ ὑποχθόνια πανταχοῦ γὰρ ἡ τριὰς αὕτη κατενείματο τοῖς δημιουργικοῖς ὅροις τὰς πρώτας καὶ μέσας καὶ τελευταίας τῶν δημιουργημάτων διαφοράς.

CII. "Ότι τριχῶς τὸ Ποσειδῶν ὅνομα ἀναλέλυται νῦν (p 402° sqq), καὶ γὰρ τριαινοῦχος ὁ Ποσειδῶν, καὶ οἱ Τρίτωνες καὶ ἡ ᾿Αμφιτρίτη οἰκεῖα τοῦ θεοῦ τούτου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ἐπιτροπευομένου καὶ τῶν εἰς τὸν γένεσιν ἐλθουσῶν ψυχῶν, ὧν ὁ ταὐτοῦ κύκλος πεπέδηται, εἴπερ καὶ ἡ θάλασσα τῆ γενέσει ἀναλογεῖ. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ πρῶτον κοινωνίας, καθ' ὁ συγκριτικῶς εἴρηται (Hom. N 355) περὶ τοῦ Διός:

άλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδει:

15 καὶ γὰο προσεχὲς νοητὸν τοῦ Ποσειδῶνος ὁ τοιοῦτος Ζεύς.
τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Πλούτωνα κοινωνίας κἀκεῖνος γὰο κινητικός ἐστιν τῆς φύσεως καὶ ζωοποιὸς τῶν τελευταίων, καὶ αὐτὴν ἐπιτροπεύει τὴν γῆν καὶ ἀνεγείρει πρὸς τὰς ἀπογεννήσεις.

20 CLII. Ότι Ποσειδῶν ἐστιν θεὸς νοερὸς δημιουργικὸς καὶ τὰς ψυχὰς κατιούσας εἰς τὴν γένεσιν ὑποδεχόμενος, "Αιδης δὲ θεὸς νοερὸς δημιουργικὸς τὰς ψυχὰς λύων ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς γὰρ ὅλης ἡμῶν περιόδου τριχῆ διηρημένης, εἴς τε τὴν πρὸ τῆς γενέσεως Διιακὴν ζωὴν εἴς τε τὴν ἐν γενέσει Ποσει-25 δωνιακὴν καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν γένεσιν Πλουτωνιακήν, εἰκότως ὁ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν χαρακτηριζόμενος ἐπιστρέφει τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς, κύκλον ἄναρχον καὶ ἀτελεύτητον ἀποτελῶν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης τῆς δημιουργίας τῶν τε σω μάτων καὶ ἀπλῶς πασῶν περιόδων, τοῦτο 92

¹ γενητὸν ABF: γεννητὸν P 6 τριχῶς ABF: om P 20 sqq cfr Crat. p 403° καὶ del? 28 τῆς ABF: om P

ἀνελίσσων ἐξ ἀιδίου, οἶον τὰς τῶν ψυχῶν τῶν ἀστρώων τε καὶ τῶν περὶ τὴν γένεσιν ἀνελίξεις τῶν κινήσεων, καὶ τὰ τοιαῦτα. οὐκοῦν ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει τὴν ζωὴν τῶν πρὸ τῆς γενέσεως ψυχῶν.

CLIII. Ότι κακῶς τινας ἀναλύοντας τὸ μὲν τοῦ Πλού- 5 τωνος ὅνομα εἰς τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον διά τε τοὺς καφποὺς καὶ τὰ μέταλλα, τὸν δὲ ᾿Αἰδην εἰς τὸ ἀιδὲς καὶ σκοτεινὸν καὶ φοβερόν, ἐπιρραπίζει νῦν (p 403° 404°) ὁ Σωκράτης, εἰς ταὐτὸν ἄγων σημαινόμενον τὰ δύο ὀνόματα, τὸν μὲν Πλούτωνα ὡς νοῦν εἰς τὸν τῆς φρονήσεως πλοῦτον, τὸν δὲ 10 Ἦδην εἰς τὸν εἰδότα νοῦν τὰ πάντα σοφιστὴς γὰρ ὁ θεὸς οὖτος, καὶ τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον καθαίρων ἐλευθεροῖ τῆς γενέσεως. τὸ γὰρ ἀιδές, ὡς τινες κακῶς ἐξηγοῦνται, οὐκ ἔστι κακόν οὐδὲ γὰρ ὁ θάνατος κακόν, εἰ καὶ δοκεῖ τισιν ἐμπαθῶς ἀιδὲς εἶναι ἀλλ' ἔστιν ἀιδὲς καὶ κρεῖττον τοῦ ἐμ- 15 φανοῦς, οἶον τὸ νοητὸν πᾶν. ὁ οὖν νοῦς ἐν ἐκάστη τῶν ὄντων τριάδι συνελίσσει ἑαυτὸν εἰς τὸ ὂν καὶ τὴν πατρικὴν αἰτίαν κύκλον μιμούμενος.

CLIV. Ότι καὶ τοὺς διὰ τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον τὸν διὰ τῶν καρπῶν καὶ τῶν μετάλλων ἀναλύοντας τὸν Πλού- 20 τωνα καὶ οὕτως ἐκλαμβανομένους ἀποδέχεται δ θεῖος Πρό-κλος.

CLV. Ότι οί φιλοσώματοι ἄνθοωποι, τὰ τῆς ἐμψυχίας πάθη εἰς ἑαυτοὺς κακῶς ἀναφέροντες, φοβερὸν ἡγοῦνται τὸν θάνατον ὡς φθορᾶς αἴτιον τὸ δ' ἀληθές, πολλῷ ἄμεινόν 25 ἐστιν ἀνθρώπω τελευτήσαντι κατὰ φύσιν ζῆν ἐν Ἅιδου ἤπερ μετὰ τοῦ σώματος ζῆν παρὰ φύσιν ὅντα καὶ κωλυόμενον νοε-93 ρῶς ἐνερ ψεῖν. διὸ δεῖ αὐτὸν τῶν μὲν σαρκίων, ἃ περιβέβληται,

⁵ sqq cfr Crat. p 403^a 7. 13. 15 ἀιδὲς ll cum BT Platonis (Crat. p 404^b): ἀειδ. P Platonis 11 cfr Crat. p 403^c 13 sq cfr Crat. p 403^a ἀιδές, non ἀειδές legit Procl. in Crat. p 403^a, 404^b cfr Cramer an. oxon. Il 180,12, Et. M. p 42,1. 26. 29. 30 etc 23 sqq cfr Crat. p 403^c

ώσπες τον 'Οδυσσέα των βακέων, γυμνωθηναι, καὶ μηκέτι πτωχῷ λευγαλέω ἐναλίγκιον ὄντα μετὰ τῆς τοῦ σώματος ἐνδείας δνοπαλίζειν τὰ ἑαυτοῦ ኃάκη

οὐ γὰς ἐφικτὰ τὰ θεῖα βςοτοῖς τοῖς σῶμα νοοῦσιν, 5 ἀλλ' ὅσσοι γυμνῆτες ἄνω σπεύδουσι πςὸς ὕψος,

ώς φησι τὸ λόγιον (or chald p 52).

CLVI. Ότι τὴν ἐπιθυμίαν ὁ Πλάτων καθ' ἔκαστον μόοιον τῆς ψυχῆς θεωρεί ὅ τε γὰρ θυμικὸς τιμῆς ἢ νίκης ὀρέγεται, καὶ ὁ λογικὸς ἀρετῆς ˙ ὡσαύτως δὲ καὶ θάρρος καὶ εὐ-10 ελπιστίαν καὶ ἡδονὴν καὶ τὰ τούτων ἐναντία περὶ ἕκαστον τῆς ψυχῆς μόριον βούλεται θεωρείν.

CLVII. "Ότι τῷ ἔρωτι τῶν θεῶν καὶ τῷ βουλεύματι αὐτῶν συντρέχει ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, πρὸς ἣν οὐδὲ θεὸς μάχεται.

CLVIII. Ότι τρία γένη Σειρήνων οἶδεν ὁ μέγας Πλάτων, 15 οὐράνιον, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν τοῦ Διὸς βασιλείαν, γενεσιουργόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ποσειδῶνα, καθαρτικόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ποσειδῶνα, καθαρτικόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ἅιδην· καὶ || ἔστιν κοινὸν αὐτῶν πασῶν τὸ διὰ τῆς 94 ἐναρμονίου κινήσεως ὑποκατακλίνειν πάντα τοῖς ἑαυτῶν ἡγεμόσι θεοῖς. διόπερ ἐν οὐρανῷ μὲν τὴν ψυχὴν οὖσαν ἐνίζειν 20 θέλει ταῖς ἐκεῖ διαγωγαῖς· ἐν δὲ τῆ γενέσει ζώσας παραπλέειν αὐτὰς προσήκει κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα, εἴπερ καὶ ἡ θάλασσα γενέσεως εἰκών, ἵνα μὴ θέλγωνται ὑπὸ τῆς γενέσεως· ἐν δὲ τῷ Ἅιδη γενομένας συνάπτεσθαι διὰ τῶν νοήσεων πρὸς τὸν θεὸν τοῦτον· ὥστε οἶδεν ὁ Πλάτων ἐν τῆ 25 τοῦ Ἅιδου βασιλεία γένη θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ ψυχῶν, αὶ περιχορεύουσι τὸν θεὸν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Σειρήνων θελγόμεναι.

¹ cfr Hom. χ 1 φακέων B: φάκεων AF: φάκων P 2 cfr Hom. π 273 φ 202. 337 ω 157 3 cfr Hom. ξ 512 4 γάφ ἐστιν ἔφ. ll σωμα νοοῦσιν P 5 ὅσοι A 7 sqq cfr Crat. p 403°d 12 sq cfr Crat. p 403°, in Tim. 160,29 sqq 13 cfr Simonid. frg 3,16 Hill. (Pl. Protag. p 145d) 14 sqq cfr Crat. p 403de, in remp. II 239,7 sqq 20 δέλει scil τὰ τρία γένη? 20 sq cfr Phaedr. p 259°, in remp. II 238,24 sqq

CLIX. Ότι οἶδεν δ Πλάτων τὸ ὄνομα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ σεμνῷ τάττειν πράγματι τὸν γὰρ πρὸς ξαυτὸν τὰ ἄλλα δυνάμενον ἐπιστρέφειν οὕτως καλεῖ, οἶον τὸν Δία τὸν "Αιδην τὸν "Ερωτα.

CLX. Ότι οὐ πᾶσαι ψυχαὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀπαλ- **s** λαγὴν ἀξιοῦνται τῆς τοῦ Πλούτωνος συνουσίας, ἀλλ' αί σπου- δαιότεραι : αί γὰρ σωματοειδέστεραι ὑπό τινων δαιμόνων ἢ ἀγγέλων καθαρτικῶν ἐπιπόνως καὶ ἀλγεινῶς ἀπαλλάττονται τῆς κακίας.

CLXI. Ότι ὁ δημιουργικὸς Ζεὺς καὶ ἄρχων πάντων τῶν 10 δημιουργῶν, πᾶσαν τὴν τῶν δημιουργῶν σειρὰν ἐξαρτᾶν βουλόμενος τῆς Τιτανικῆς σειρᾶς, εἰκότως δεσμεῖν λέγεται (p404) τὸν Κρόνον, ᾶτε πρὸς Κρόνον ἐπεστραμμένος καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠρτημένος καὶ τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς Κρονίας περιωπῆς θεωρῶν καὶ ἐνιδρύων τὸν Κρόνον ἐν ἑαυτῷ ἔχει γὰρ καὶ ὁ 16 Ζεὺς Κρόνον ἐν ἑαυτῷ διίως. συνδεῖ οὖν τὸν Κρόνον ἐν ἑαυτῷ ὁ Ζεὺς σταθερῶς καὶ μονίμως, καὶ ὁ Ζεὺς συνδέδεται τῷ Κρόνφ ὡσαύτως.

95 CLXII. "Ότι διττή ή τῆς ψυχῆς ἄνοδος, ή μὲν κατὰ τὸ ἀνιέναι πρὸς τὸ ὂν καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τῶν τῆ γενέσει συμ- 20 φύλων, ἢν οἱ Πλούτωνος δεσμοὶ μετὰ θάνατον παρέχουσιν ή δὲ κατὰ τὸ ἤδη ἀνεληλυθέναι διὰ τῆς τοῦ "Αιδου καθάρσεως, καὶ κατὰ τὴν ἐκεῖ ζωὴν καὶ διεξαγωγὴν τῶν νοήσεων περιπολεῖν [τὴν ψυχήν], ἢν οἱ τοῦ Κρόνου δεσμοὶ διὰ τῆς τοῦ Διὸς συναφῆς ἀποτελοῦσιν οἰον γὰρ ἐν τῷ νοητῷ ἴχνος 25 θεῖσα ἡ ψυχὴ διέξεισιν ἐκεῖ τὸ πλάτος τῶν νοητῶν καὶ θεᾶται τὰ μακάρια ἐκεῖνα θεάματα, ὡς ὁ ἐν Φαίδρω (p 247 d) Σωκράτης διδάσκει, καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ὑστέρα ἀνάβασις μείζων καὶ τελειοτέρα τῆς προτέρας. τὰς γοῦν περὶ τὸ σῶμα

¹ sqq cfr Crat. p 403° 3 cfr Resp. X p 596^d 4 cfr Conviv. p 203^d 5 sqq cfr Crat. p 403° sq 19 sqq cfr Crat. p 403°—404°, in Tim. III 292,4 24 την ψυχήν del Crönert 29 cfr Crat. p 404°

έπτο η μένας ψυχὰς οὐ μόνον οί τοῦ "Λιδου δεσμοὶ οὐ δύνανται κατέχειν καὶ ἀνάγειν ἐπὶ τὴν Διὸς ἐπικράτειαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τοῦ Κρόνου, οἵτινες, ὡς πατρὸς δηλονότι, καὶ ἰσχυρότεροί εἰσιν.

CLXIII. Ότι ὁ μὲν Ποσειδῶν πολλὰ λέγεται $(p\ 402^e)$ εἰ-δέναι πρὸς τὸν Δία παραβαλλόμενος, ὁ δὲ Ἅιδης πάντα $(p\ 404^b)$ ὡς πρὸς τὰς ψυχὰς συγπρινόμενος, αἶς τὴν γνῶσιν χορηγεῖ καίτοι δλικώτερος ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ἅιδου.

CLXIV. Ότι ὥσπες τὸν Πλούτωνα ἀναλύειν δεῖ οὐκ εἰς τὸ πρόχειςον μόνον, τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τῆς φρονήσεως πλοῦτον, οῦτως καὶ τὴν Δήμητρα οὐ μόνον εἰς τὴν σωματικὴν τροφήν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν θεῶν ἀρξαμένην δεῖ αὐτὴν ἐννοεῖν χορηγὸν οὖσαν τροφῆς πρῶτον μὲν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, εἶτα τοῖς μετ' ἐκείνους, καὶ φοιτᾶν τὴν 15 σειρὰν τῆς τοιαύτης ἀγαθουργίας μέχρι τῆς σωματικῆς τροφῆς· καὶ γὰρ καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος ἰδιότης πρώτοις ἐπιλάμπει τοῖς θεοῖς καὶ ἡ τοῦ ᾿Απόλλωνος μαντική τε καὶ ἰατρική, καὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.

CLXV. Ότι τροφή ἐπὶ θεῶν ἐστιν ἡ τῶν ὑψηλοτέρων 96 20 τοῖς δευτέροις νοερὰ ἀποπλήρωσις. τρέφονται οὖν οί θεοί, ὅταν νοῶσι τοὺς πρὸ ἑαυτῶν θεοὺς καὶ τελειῶνται καὶ ὁρῶσι τὰ νοητὰ κάλλη, οἶον αὐτὴν δικαιοσύνην αὐτὴν σωφροσύνην καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐν Φαίδρω (p 247 d) λέλεκται.

CLXVI. Ότι ἐν τῷ Κρατύλῳ ὁ μέγας Πλάτων σκοπὸν 25 ἔχει οὐ τὰς πρωτίστας καὶ μέσας καὶ τελευταίας τῶν θεῶν διακοσμήσεις ἀνυμνεῖν, ἀλλὰ μόνας τὰς ἐν τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν ἐκφαινομένας ἰδιότητας.

CLXVII. "Ότι την Δήμητρα 'Ορφεύς μέν, την αὐτην λέγων τη 'Ρές είναι, λέγει ὅτι ἄνω μὲν μετὰ Κρόνου οὖσα ἀν-

⁹ sq cfr Crat. p 403° 11 sqq cfr Crat. p 404° 16 καl (post γὰρ) ABF: om P 19 cfr Crat. p 404° ή ⟨ἐν⟩ τῶν ci Crönert 27 ἐκφαινομένας BFP: ἐμφαινομένας A 28 δήμητρα ABF: δήμητραν P (cfr in Tim. 153,11. III 140,9 sqq, Crönert memor. gr. herc. 169⁵) 29 ἄνω BFP: ἄνωθεν A

εκφοίτητος 'Ρέα έστίν, προβάλλουσα δὲ καὶ ἀπογεννῶσα τὸν Δία Δημήτηο. λέγει γάο (frg 106):

'Ρείη τὸ πρὶν ἐοῦσα, ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο μήτηρ, Δημήτηο νένονε.

'Ησίοδος (Theog. 454) δὲ θυγατέρα τῆς 'Ρέας λέγει τὴν Δή- 5 μητρα, καὶ συμφωνοῦσι δηλονότι οι θεολόγοι είτε γὰρ ἀπὸ της Κρονίας ένώσεως είς την δευτέραν προηλθεν διακόσμησιν, είτε καὶ παῖς ἐστιν τῆς Ῥέας ἡ πρωτίστη, τὸ αὐτὸ γίνεται. τοιαύτη οὖν οὖσα ή Δημήτηο καὶ πρεσβυτάτην καὶ ήγεμονικωτάτην τάξιν ἀπὸ τῆς ὅλης ζωογόνου Ῥέας λαγοῦσα καὶ 10 τὰ μέσα πέντρα συνέγουσα τῆς όλης ζωογονίας, πληροῖ πάντα μέν τὰ ὑπερκόσμια τῶν τῆς ζωῆς τῆς παντελοῦς ὀγετῶν, ἀμερίστως καὶ ένοειδῶς καὶ ἀδιακρίτως πᾶσιν ἐπιρρέουσα τὸ ζῆν. πρό δὲ τούτων αὐτὸν ἡμῖν ἐκφαίνει τὸν δημιουργικὸν νοῦν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῷ τῆς τῶν ὅλων ζωοποιίας ἐνδίδωσιν. 15 ώσπες γὰς ὁ Κρόνος αὐτῷ τὴν τοῦ εἶναι καὶ τὴν τῆς οὐσίας αλτίαν γορηγεῖ ἄνωθεν, ούτως καὶ ἡ Δημήτηο ἄνωθεν ἀπὸ 97 τῶν ξαυτῆς κόλπων τῶν γο νίμων προχέει τὴν ζωογονίαν τῷ δημιουργώ αὐτη δὲ τὸ μέσον ἔγουσα πάσης ζωογόνου θεότητος, όλας κυβερνα τας έν αὐτη πηγάς καὶ τὸν ἕνα περιέχει 20 σύνδεσμον τῶν τε ποωτίστων καὶ τῶν ἐσγάτων τῆς ζωῆς δυνάμεων, καὶ συνελίσσει μέν τὰς δευτέρας πηγάς καὶ συνέγει μονίμως, προάγει δε τας των προτέρων ενοειδείς αίτίας είς την των όλων απογέννησιν, και ούτως η σύμπασα ζωογόνος μία τέ έστιν καὶ εβδομαδική κατὰ μεν την εξηρημένην ενω- 25 σιν προϋπάργουσα τῆς έβδομάδος, κατὰ δὲ τὴν συντεταγμένην

ματική Ρ

³ φείη — ἐοῦσα Werfer: φείην — ἐοῦσαν ἐοῦσα (γ') Mullach, at quod ad hiatum attinet cfr Orph. frg 224,5; 230,2. 3; 161,2 (ubi Abelii coniectura abicienda), al 4 γέγονε δημήτης: tri Boiss : γίγνετο Δημήτης Werfer: γεγονέναι Δήμητοα Lobeck, qui ξείην — ξούσαν servat 11 sq cfr or chald p 34 12 ύπες-πόσμια BFP: ὑπέςποσμα Α 14 ἐπφαίνει BFP: ἐμφαίνει Α 23 μονίμως AB: νομίμως FP 25 ἐβδομαδική ABF: ἐβδο-

είς εν νοερον κέντρον συνάγουσα τὰς εν αὐτῆ τριαδικὰς πηγάς, καὶ τὴν Ἑστίαν περιέχουσα καὶ τὴν Ἡραν τὴν μὲν Ἡραν ἀπὸ τῶν δεξιῶν προχέουσαν ὅλον τὸν τῆν ψυχῶν διάκοσμον, τὴν δ' Ἑστίαν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν πᾶν τὸ τῆς ἀρετῆς φῶς προϊεμένην. διὸ καὶ εἰκότως παρὰ Πλάτωνι (Crat. p 404^b) μήτηρ τε ἄμα καλεῖται καὶ τῆς ἐδωδῆς χορηγός, ὡς μὲν τὴν αἰτίαν τῆς Ἡρας περιέχουσα μήτηρ, ὡς δὲ τὴν Ἑστίαν ἐν εαυτῆ προειληφυῖα τῆς ἐδωδῆς χορηγός.

CLXVIII. "Οτι ή Δημήτης, ὥσπες πᾶσαν ζωὴν προχέει, 10 οῦτως καὶ πᾶσαν τροφήν ἔχει δὲ παράδειγμα τὴν Νύκτα (θεῶν γὰς τροφὸς ἀμβροσίη Νὺξ λέγεται (Orph. frg 99)), ἀλλ' ἐκείνη μὲν νοητῶς καὶ γὰς τροφὴ τὸ νοητόν ἐστιν κατὰ τὸ λόγιον (or chald p 19¹) ταῖς νοεραῖς διακοσμήσεσι τῶν θεῶν ἡ δὲ Δημήτης πρώτη καὶ τὰς διττὰς τροφὰς δι-15 εῖλεν ἐν τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ός φεύς (frg 107):

μήσατο γὰς ποοπόλους καὶ ἀμφιπόλους καὶ ὀπαδούς, μήσατο δ' ἀμβροσίην καὶ ἐςυθροῦ νέκταςος ἀςδμόν, μήσατο δ' ἀγλαὰ ἔςγα μελισσάων ἐςιβόμβων.

οὐ μόνον οὖν τὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ζωῆς τελεσιουργίαν 98 ἀπογεννῷ ἡ δέσποινα ἡμῶν Δημήτηρ ἀπὸ τῶν ἄνω μέχρι τῶν ὑστάτων καὶ γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ τελειότης τῶν ψυχῶν. κατ' εἰκόνα οὖν τῆς ἀιδίου ταύτης διττῆς ἀπογεννήσεως καὶ αἱ ἐν χρόνφ τίκτουσαι μητέρες ἄμα τε τὸ βρέφος ἔτεκον καὶ ἄμα τὸ γάλα τροφὴν τῷ τεχθέντι προβάλλουσι φυσικῶς, καὶ οὕτε πρὶν 25 οὕτε ὕστερον.

CLXIX. Ότι τριπλή έστιν ή τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ πρὸς τὰς ζωογόνους αἰτίας σύζευξις καὶ γὰρ ταῖς πρὸ αὐτοῦ συνάπτεται πηγαῖς καὶ ταῖς συστοίχοις ξαυτοῦ σύνεστιν όμοφυῶς καὶ ταῖς καταδεεστέραις ξαυτοῦ συνεργεῖ διακοσμήσεσι. τῆ

⁴ ἀπὸ Α: ὑπὸ Ρ 16 προπ. <τε> καὶ Abel ὁπηδούς Lobeck 17 ἀρδμόν Κöchly: ἄρθρον 18 ἔργα ABF: om P ἐριβόμμων Α 23 τέπτουσαι Α 26 sqq cfr Crat. p 404 bc

μέν γὰο ποὸ αὐτοῦ Δήμητοι ἐπιστρεπτικῶς συγγίνεται, τῆ δὲ δυστοίχω Ἡοὰ ἐρασμίως διὸ καὶ ἐρᾶν ὁ Ζεὺς λέγεται τῆς Ἡρας:

ώς σέο νῦν ἔραμαι (Hom. Ξ 328)·

καὶ ἔστιν αῦτη μὲν ἔννομος, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἔκνομοι δοκοῦ- 5 σιν. πάντα οὖν τὰ γένη τῶν ψυχῶν ἀφ' ἑαυτῆς ἡ θὲὸς αῦτη παράγει μετὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός, τά τε ὑπερκόσμια καὶ ἐγκόσμια τά τε οὐράνια καὶ τὰ ὑπὸ σελήνην τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀγγελικὰ καὶ δαιμονικὰ καὶ μεριστά· καὶ τρόπον μέν τινα διήρηται τοῦ δημιουργοῦ, τρόπον δέ τινα ῆνωται αὐτῷ· 10 νοῦν γὰρ ἔχειν βασιλικὸν ὁ Ζεὺς λέγεται ἐν Φιλήβω $(p\,30^{\rm d})$, ἐπειδὴ καὶ ἡ Ήρα συνέζευκται αὐτῷ ἢ περιέχεται ἐν αὐτῷ· καθ' δ εἴρηται $({\rm Hom.}\ \Xi\,213)$

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.

τὴν γὰο πατρικὴν αἰτίαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν μητρικὴν ένο- 15 ειδῶς συνέχει ὁ Ζεύς, καὶ ἡ πηγὴ τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Διὶ λέ- γεται εἶναι, ὥσπερ πάλιν ἡ νόησις τοῦ Διὸς ὑπὸ πρώτης μετ-99 έχεσθαι τῆς "Ηρας · οὐδεὶς γάρ, \parallel φησὶν ὁ Ζεὺς παρ ' Όμήρ ω (A 547), τὸν ἐμὸν νοῦν πρὸ τῆς "Ηρας ἄλλος θεὸς γινώσκει. διὰ ταύτην οὖν τὴν ἄφραστον τῶν θεῶν κοινωνίαν μετέχει 20 μὲν ψυχῶν νοερῶν ὁ κόσμος, ὑπέστησαν δὲ νόες ἐποχούμενοι ταῖς ψυχαῖς καὶ πληροῦντες μετ' αὐτῶν τὴν ὅλην δημιουργίαν.

CLXX. Ότι ἄνωθεν ἀρχομένη ἡ τῆς δεσποίνης ἡμῶν σειρὰ μέχρι τῶν ὑστάτων διήκει, καὶ ἔστιν ὑπὸ σελήνην ὁ ἀὴρ αὐτῆς λῆξις. σύμβολον γάρ ἐστιν ὁ ἀὴρ ψυχῆς, καθ' ὁ καὶ 25 πνεῦμα λέγεται ἡ ψυχή, ὅσπερ καὶ τὸ πῦρ εἰκών ἐστιν νοῦ, τὸ δὲ ὕδωρ τῆς κοσμοτρόφου φύσεως, δι' οὖ πᾶσα γίνεται τροφὴ καὶ αὕξησις, ἡ δὲ γῆ σώματος διὰ τὸ παχὺ καὶ ἔνυλον διὸ αἰνιττόμενος τοῦτο Ὅμηρος (Ο 18 sq) ποιεῖ τὴν

¹ γὰρ ABF: om P 14 ἀχοίνησιν P 21 ἐποχούμεναι P 23 sqq cfr Crat. p 404° 24 cfr in Tim. III 190,13 25 ά. ψ. ABF: ἀ. τῆς ψ. P

5

Ήραν πρεμαμένην, ύπὸ δὲ τοῖς ποσίν αὐτῆς ἄπμονας δύο ὁ γὰρ ἀὴρ πάτωθεν ξαυτοῦ τὰ δύο βαρύτατα στοιχεῖα πεπλήρωται, ἀλλὰ καὶ τὸ

η έρα δ' Ήρη

πίτνα πρόσθε βαθεῖαν (Φ 6 sq)

της αὐτης έννοίας έστὶν καὶ τὸ

ή έλιον δ' ἀκάμαντα πότνια "Η ο η πέμψεν ἐπ' 'Ωκεανοῖο δοάς' (Σ 239 sq)

τὴν γὰο παχυτάτην διὰ τῆς "Hoas γενομένην δμίχλην τοῦ ο ἡλίου δύσιν καλεῖ. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν τελευτὴν τοῦ ὀνόματος τῆ ἀρχῆ συνάπτειν, εἰ πολλάκις λέγοι τις τὸ τῆς θεοῦ ὄνομα, ἐμφαίνει τὴν τῶν ἐξ αὐτῆς λογικῶν ψυχῶν εἰς 'ἐαυτὰς ἐπιστροφήν' καὶ ὅτι ἡ φωνὴ ἀἡο ἐστιν πεπληγμένος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ φωνὴ τῶν λογικῶν μάλιστα τῆ θεῷ ἀνάκειται, ῆτις καὶ τὸν τοῦ ᾿Αγιλλέως ἵππον αὐδήεντα ἔθηκεν.

CLXXI. Τρεῖς ταύτας ζωογονικὰς μονάδας ἐφεξῆς νῦν (p404bc) δ Σωκράτης παραδίδωσι, τὴν Δήμητρα τὴν "Η ραν 100 τὴν Περσεφόνην, τὴν μὲν μητέρα τοῦ δημιουργοῦ λεγομένην τὴν δὲ ἀδελφὴν τὴν δὲ θυγατέρα πάσας δὲ κοινωνοὺς τῆς 30 δλης δημιουργίας, τὴν μὲν ἐξηρημένως καὶ νοερῶς τὴν δὲ ἀρχικῶς καὶ ἡγεμονικῶς τὴν δὲ πηγαίως ἄμα καὶ ἀρχικῶς. τούτων δὲ τῶν θεαινῶν ἡ τελευταία τριπλᾶς ἔλαχεν δυνάμεις καὶ θεῶν περιείληφε μονάδας τρεῖς ἀμερίστως καὶ ενοειδῶς προσαγορεύεται δὲ καὶ Κόρη διὰ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας 25 καὶ τὴν ἄχραντον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ὑπεροχήν. ἔχει δὲ πρώτην τε καὶ μέσην καὶ τελευταίαν ἡγεμονίαν, καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀκρότητα έαυτῆς "Αρτεμις καλεῖται παρ' 'Ορφεῖ (frg 201), κατὰ δὲ τὸ μέσον κέντρον Περσεφόνη, κατὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διακοσμήσεως 'Αθηνᾶ' καὶ κατὰ μὲν τὴν ὕπαρξιν τὴν ὑπερο-

⁵ πίτνα Hom.: πότνα 14 sq cfr Hom. Τ 407 18 δημιουργικοῦ e δημιουργοῦ fecit P 21 παλαίως Α

ανέγουσαν τῶν ἄλλων δυνάμεων τοῦ ζωογονικοῦ τούτου τριπλοῦ διακόσμου ίδουται ή τῆς Εκάτης ἀργή, κατὰ δὲ τὴν μέσην δύναμιν καὶ γεννητικήν τῶν ὅλων ἡ ψυγική, κατὰ δὲ την νοεράν επιστροφην ή της άρετης. άνω μεν οδυ καί εν τοις υπερκοσμίοις ή Κόρη την τριπλην ταύτην ένοειδως προ- 5 τείνει την των θεων διακόσμησιν, καὶ μετά του Διὸς ἀπογεννα τὸν τῆς μεριστῆς δημιουργίας ἀμερίστως προεστηκότα Διόνυσον, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Πλούτωνος κατὰ τὸ μέσον διαφερόντως ίδίωμα θεωρείται τοῦτο γάρ ἐστιν καὶ τὸ προϊὸν πανταγοῦ καὶ τοῖς ἐσγάτοις γορηγὸν τῆς ζωοποιίας. διὸ καὶ 10 Πεοσεφόνη καλείται μάλιστα τῷ Πλούτωνι συνοῦσα καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσμοῦσα τὰ τελευταῖα τοῦ παντός, καὶ κατὰ μὲν τὰ άπρα παρθένος είναι λέγεται καὶ άγραντος μένειν, κατὰ δὲ τὸ μέσον ζεύγνυσθαι τῶ Αιδη καὶ συναπογεννᾶν τὰς ἐν τοῖς ύπογθονίοις Εύμενίδας. καλείται μέν οὖν αΰτη καὶ Κόρη, 15 101 τρό πον δ' άλλον της ύπερκοσμίου καὶ ήγεμονικης ή μεν γάρ ένας έστιν συνεκτική των τριών ζωογονικών αργών, ή δὲ μεσότης εν ξαυτή τὰς ιδιότητας έγουσα τῶν ἄκρων διὸ καί τὸ τῆς Έκατης, εἴτ' οὖν 'Αθηνᾶς, εὕροις αν εν τῆ Περσεφόνη τῆ μετὰ τοῦ Πλούτωνος, άλλὰ τὰ μὲν ἄχρα κουφίως ἐν αὐτῆ, 20 τὸ δὲ τῆς μεσότητος ἴδιον προφαίνεται καὶ τὸ τῆς ἀρχικῆς ψυγης ἀφοριστικόν, ὅπερ ἐκεῖ μὲν ἡγεμονικῶς ἦν, ἐνταῦθα δὲ ἐγκοσμίως.

CLXXII. Ότι δεῖ τὸν ἐραστὴν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας σπουδαίως ἀντέχεσθαι τῆς τῶν θείων ὀνομάτων ὀρθό- 25 τητος, ἵνα μὴ ὥσπερ οἱ περὶ τὴν Περσεφόνην καὶ τὸν ᾿Απόλλω πλημμελοῦντες διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς τῶν ὀνομάτων ἀναλύσεως ἐπιρραπίζωνται ὑπὸ Σωκράτους.

CLXXIII. Ότι ή Περσεφόνη κέκληται ήτοι διὰ τὸ δια-

² ἐκάτης F: ἐκάστης cett 6 τοῦ ABF: om P 14 sq cfr Orph. hymn. 69,8 15 sqq cfr in Tim. 166,25 sqq 19 ἐκάτης F: ἐκάστης cett 26 sqq cfr Crat. p 404°—405° 28 ἐπιρραπίζονται P 29 sqq cfr Crat. p 404d cfr Et. M. 665,47

κρίνειν τὰ εἴδη καὶ χωρίζειν ἀλλήλων, ὡς τοῦ φόνου τὴν ἀναίρεσιν αἰνιττομένου, ἢ διὰ τὸ χωρίζειν τὰς ψυχὰς τελέως ἐκ τῶν σωμάτων διὰ τῆς πρὸς τὸ ἄνω ἐπιστροφῆς, ὅπερ ἐστὶν εὐτυχέστατος φόνος καὶ θάνατος τοῖς ἀξιουμένοις τούτου. ἡ 5 δὲ Φερέφαττα κατὰ μὲν τὴν τῆς γενέσεως ἐπαφὴν τῆ δευτέρα άρμόζει, κατὰ δὲ τὴν σοφίαν καὶ τὴν γνώμην τῆ τρίτη, πάντα δ' ὅμως αὐτῆ τὰ γνωρίσματα πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τελειότητα. διὸ καὶ Περσεφόνη προσαγορεύεται, καὶ οὐ τοῖς τῶν ἄκρων ὀνόμασιν, ἐπεὶ καὶ τὸ ἀρπαζόμενον ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό 10 ἐστιν τὸ μέσον τῶν ἄκρων, ὃ ἐφ' ἑαυτοῦ μονίμως ἔστηκεν, καθὸ καὶ παρθένος ἡ Κόρη λέγεται διαμένειν.

CLXXIV. Ότι εὐλόγως μετὰ τὴν Περσεφόνην τὸν ᾿Απολλωνα ἀναλύει νῦν (p 404° sqq) · πολλὴ γάρ ἐστιν ἡ κοι ||νωνία 102 τῶν δύο τούτων σειρῶν, τῆς Κορικῆς λέγω καὶ τῆς ᾿Απολλω-15 νιακῆς · ἡ μὲν γὰρ ἐνάς ἐστιν τῆς μέσης τριάδος τῶν ἀρχῶν καὶ ζωογονικὰς προβέβληται δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῆς · δ δὲ τὰς ἡλιακὰς ἀρχὰς εἰς μίαν ἕνωσιν ἐπιστρέφει, κατέχων τὴν τρίπτερον ἀρχήν, ὡς τὸ λόγιόν φησι (or chald p 36). προσεχῆ δὲ τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον αί ἡλιακαὶ ἀρχαὶ μετὰ τὰς 20 ζωογονικάς · διὸ καὶ παρ' ᾿Ορφεῖ (frg 274) ἡ Δημήτηρ ἐγχειρίζουσα τῆ Κόρη τὴν βασιλείαν φησίν ·

αὐτὰς Ἀπόλλωνος θαλεςὸν λέχος εἰσαναβᾶσα τέξεαι ἀγλαὰ τέπνα πυςὶ φλεγέθοντα ποοσώποις:

τοῦτο δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ πολλῆς οὖσης τῆς κοινωνίας 25 τῶνδε τῶν θεῶν;

δεῖ δ' εἰδέναι περὶ τοῦ ᾿Απόλλωνος τοσοῦτον, ὅτι κατὰ μίαν μὲν καὶ αὐτοφυῆ τὴν πρώτην ἐπιβολὴν ὁ τῆς ἐνώσεως αἴτιος καὶ ὁ πλῆθος ἀνάγων εἰς τὸ τὰ Ἦπλολλων εἰναι σημαίνεται, καὶ οὖτος ὁ τρόπος τῆς περὶ τὸ ὄνομα θεωρίας πάσαις

⁴ sqq cfr Crat. p 404° 5 φερεφάττα ll 23 πυρί φλεγέθοντα ABF: πυριφλεγέθοντα P

έφαομόζει τοῦ θεοῦ ταῖς τάξεσιν. ὁ δὲ Σωκοάτης τὰς μεοικωτέρας αὐτοῦ δυνάμεις μόνας σκοπεῖ καὶ γὰρ ἀπερίληπτον ήμιν και απεριήγητον το πλήθος των του Απόλλωνος δυνάμεων. πότε γὰρ ἂν ὁ ἀνθρώπινος λογισμός, μὴ ὅτι γε τοῦ Απόλλωνος, άλλα καὶ άλλου τινός θεοῦ δυνατός γένοιτο τὰς 5 πάσας περιλαβεῖν ιδιότητας; πολύ γὰρ πλήθος οί θεολόγοι τῶν 'Απολλωνιακῶν ἰδιοτήτων παραδεδώκασιν, άλλ' δ Σωκράτης νῦν (p 405d sqq) τέτταρας μόνας παραδίδωσιν. δ μέν γάρ πόσμος οίον δεπάς τίς έστιν έπ πάντων πεπληρωμένος των λόγων και πάντα γωρήσας είς ξαυτόν και επιστρέψας είς 10 την οικείαν άρχην της δεκάδος, ής προσεχώς μέν ή τετράς 103 την αίτίαν πε οιείληφεν, έξηρημένως δ' ή μονάς και ή μέν άδιαιρέτως και κουφίως, ή δε διακεκριμένως, ώσπερ δή και δ 'Απόλλων ενίζει τὸ πληθος τῶν εγκοσμίων προσεγῶς, ὁ δὲ δημιουργικός νοῦς έξηρημένως. διὰ τί οὖν δ Σωκράτης τῆ τοι- 15 αύτη τάξει κέγρηται; ἀπὸ γὰρ τῆς ἰατρικῆς ἀρξάμενος καὶ διὰ της μαντικής και τοξικής διελθών είς την μουσικήν κατέληξεν. δητέον οὖν ὅτι πᾶσαι μὲν αί τοῦ θεοῦ τούτου ἐνέογειαι εν πάσαις είσιν ταῖς τῶν ὄντων διακοσμήσεσιν ἄνωθεν άργόμεναι έως των τελευταίων, άλλαι δὲ ἐν άλλαις δοκούσιν 20 μαλλον ή ήττον επικρατείν. οίον ή μεν ιατρική του θεου μαλλον έν τοῖς ὑπὸ σελήνην,

ένθα κότος τε φόνος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα κηςῶν, αὐχμηςαί τε νόσοι καὶ σήψιες, ἔςγα τε ξευστά (Empedocl. frg 121, 2—3 Diels)

ταῦτα γὰο πλημμελῶς κινούμενα δέονται ἐκ μὲν τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανελθεῖν, ἐκ δὲ ἀσυμμετρίας καὶ πολυσχιδίας εἰς συμμετρίαν καὶ ἔνωσιν. ἡ δὲ μαντικὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκεῖ γὰο μάλιστα ἡ ἐκφαντορικὴ τοῦ θεοῦ δύναμις

⁸ sqq cfr Philol. A 13 Diels, Theo Smyrn. 106,7 sqq Hill. 9 δεκάς τις Α: δεκάτις P 11 sqq cfr in Tim. 432,19 sqq, Pythag. ap. Procl. in Tim. 316,19 sqq III 105,14 sqq 13 διακεκευμμένως P 28 μαντική iu P²: ἰατοική ll

διαλάμπει τὰ νοητὰ ἀγαθὰ τοῖς οὐρανίοις ἐκφαίνουσα διὸ καὶ ἡλίφ συμπεριπολεῖ, καὶ ὁ αὐτὸς ἐνήπλωται ἀμφοτέροις νοῦς, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος φῶς διαδίδωσι τοῖς ἐν οὐρανῷ καταλάμπων καὶ χορηγῶν πᾶσι τῆς ἑνοποιοῦ δυνάμεως. ἡ δὲ τοξίκὴ ἐν τοῖς ἀπολύτοις ἐκεῖ γὰρ ἐνεξουσιάζων τοῖς ὅλοις διεγείρει τὰς ἑαυτοῦ κινήσεις, ὰς δὴ βέλεσιν ἀπεικάζουσι πανταχῆ, καὶ ἀναιρεῖ μὲν πᾶσαν τὴν ἀταξίαν, πληροῖ δὲ πάντα τῶν δημιουργικῶν δόσεων, διὸ καὶ Ἑκατηβελέτης (Hom. Α 75) προσαγορεύεται, ὅτι χωριστὸς ὢν καὶ ἐξηρημένος ἐπὶ το πάντα φθάνει ταῖς ἐνεργείαις. ἡ δὲ μουσικὴ τὸν ἡγεμονικὸν καὶ ἀρχικὸν μᾶλλον ἔχει διάκοσμον ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ καὶ 104 τὸν κόσμον ὅλον ἀρμόζων κατὰ μίαν ἕνωσιν, τὸν τῶν Μουσῶν χορὸν περὶ ἑαυτὸν ὑποστησάμενος,

άρμονία φωτός γαυρούμενος,

15 ως φησί τις των θεουργων (or chald p 36).

ἔστιν οὖν, ὡς εἴρηται (p 97,18 sqq), καὶ ὁ μουσικὸς καὶ οἱ ἄλλοι ᾿Απόλλωνες καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ᾽ ὅπου μὲν μᾶλλον διαφαίνεται, ὅπου δὲ ἦττον καὶ αὖται μὲν ἑνιαίως ἐν τῷ θεῷ καὶ ἔξηρημένως αἱ δυνάμεις, ἐν δὲ τοῖς ὀπαροδοῖς τοῦ θεοῦ κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν κατὰ μέθεξιν καὶ μεροιστῶς, οἶον πολλοὶ δῆμοι ἰατρικῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων εἰσὶν ἐξ ᾿Απόλλωνος ἠρτημένων καὶ μαντικῶν ἄλλων καὶ μουσικῶν καὶ τοξικῶν διακεκριμένως καὶ μεριστῶς τὰς ἕνιαίας τοῦ θεοῦ δυνάμεις κατανειμαμένων. δεῖ δ᾽ ἔκάρτην τῶν δυνάμεων κατὰ μίαν ἀφωρισμένην ἰδιότητα θεωρεῖν, οἶον τὴν μὲν μουσικὴν κατὰ συνδετικὸν ⟨τὸ⟩ τοῦ διαφορουμένου πλήθους, τὴν δὲ τοξικὴν κατὰ τὸ τῆς ἀτάκτου φύσεως ἀναιρετικόν, τὴν δὲ μαντικὴν κατὰ τὸ ἐκφαντορικόν, τὴν δὲ ἰατρικὴν κατὰ τὸ ἐκφαντορικόν, τὴν δὲ ἰατρικὴν κατὰ τὸ ἐκφαντορικόν,

¹ οὐρανίοις ABF: ἀνθρώποις P 10 πάντα A: πάντας P 12 an εν. (καὶ)? 14 γανρουμένου: corr Kroll 19 alt. εν A: αὶ P 20 an θ. (καὶ) κρείττ.? 21 οἶον A: οἷ P 22 εἰσὶν Boiss.: ἐστὶν 26 τὸ add

τητας άλλως μεν έπ' αὐτῶν τῶν θεῶν ὁρᾶν, άλλως δ' ἐπὶ τῶν άγγελικών, και έπι των δαιμονίων άλλως, και άλλως έπι των ήρωϊκών και πάλιν έπι των άνθρώπων και ζώων και φυτών άλλως καὶ άλλως. καθήπουσι νὰο αί τῶν θεῶν δυνάμεις ἄνωθεν άγρι των εσγάτων, οικείως εν εκάστοις φανταζόμεναι, α 5 καὶ ή τελεστική διὰ τῆς συμπαθείας συνάπτειν ἐπιγειοεῖ τοῖς θεοις εν απάσαις δε ταις τάξεσι τουτο φυλακτέον, ότι ένοποιός έστιν δ θεός οδτος τῶν πεπληθυσμένων. καὶ γὰρ ή ιατρική τὸ πολυσχιδές τῶν νοσημάτων ἀφαιροῦσα τὴν ένιαίαν ύγιειαν γαρίζεται ή γάρ ύγιεια συμμετρία έστιν και κατά φύ- 10 σιν, τὸ δὲ παρὰ φύσιν πολύχουν. ἀλλὰ καὶ ἡ μαντική τὴν 105 άπλότητα | τῆς ἀληθείας ἐκφαίνουσα τὴν τοῦ ψεύδους ποικιλίαν άναιοεῖ. ἡ δὲ τοξική πᾶν τὸ πλημμελές άναιοοῦσα καὶ θηριώδες, τὸ δὲ τεταγμένον καὶ τὸ ήμερον ἐπικρατεῖν παρασκευάζουσα, τοῦ ένὸς ἀντέγεται καὶ τὴν εἰς πληθος φερομένην 15 άτακτον φύσιν αποσκευάζεται. ή δε μουσική δια του δυθμού καὶ τῆς άρμονίας δεσμόν καὶ φιλίαν καὶ ενωσιν εντίθησι τοῖς όλοις, τὰ δ' ἐναντία τούτων ἐκποδών καθίστησιν. οὕτως ἄρα καὶ ὁ τοῦ παντὸς δημιουργός, ἄνοσόν τε καὶ ἀγήρων ἐργαζόμενος τὸ πᾶν διὰ τῆς νοερᾶς ἰατρικῆς τῆς προαναστελλού- 20 σης παν τὸ παρὰ φύσιν καὶ μηδὲ ὑποστῆναι συγχωρούσης, καὶ τὸ πλημμελές καὶ ἄτακτον εἰς τάξιν ἄγων διὰ τῆς θείας τοξικής, και τὸ ἀνάρμοστον τῆς ύλης άρμονίαις συνδέων καὶ τας ψυγας αρμόζων κατά την θείαν μουσικήν, και ταίς ψυγαῖς προλέγων τὰ μέλλοντα κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοερὰν μαντι- 25 κην όμου ταις προρρήσεσιν απογεννώσαν τα πράγματα, την άλήθειαν έκφαίνει, και αύται πάσαι αι δυνάμεις πρώτως μέν καὶ έξηρημένως εν τῷ δημιουργῷ τῶν ὅλων καὶ ένοειδῶς, δευτέρως δὲ καὶ διακεκριμένως ἐν τῷ ᾿Απόλλωνι, ώστ᾽ οὐ διὰ ταῦτα δ Απόλλων δ αὐτὸς ἔσται τῷ δημιουργικῷ νῷ, ἀλλ' 30

² δαιμονίων Α: δαιμόνων Ρ 7 τάξεσι ABF: πράξεσι P 12 έκφαίνουσα ABF: έκφέρουσα P 19 άγήρων Α: ἄγηρον P 20 προαναστελλούσης Α²: προαναστελλούσης ll 27 δυνάμεις A: δυνάμει P 29 διακεκριμμένως ll 30 έσται ABF: έστὶ P

έκείνος μέν όλικῶς καὶ πατρικῶς περιέχει τὰς δυνάμεις ταύτας, ὁ δ' ᾿Απόλλων ὑφειμένως τὸν έαυτοῦ πατέρα μιμούμενος πᾶσαι γὰρ αἱ τῶν δευτέρων θεῶν ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις ἐν τῷ δημιουργῷ περιέχονται κατ' αἰτίαν, καὶ ἐκεῖνος μὲν κατὰ τάσας ᾶμα καὶ ἀθρόως δημιουργεῖ τὸ πᾶν καὶ διακοσμεῖ, οἱ δ' ἀπ' αὐτοῦ προεληλυθότες ἄλλοι κατ' ἄλλας δυνάμεις τῷ πατρὶ συνεργοῦσιν.

CLXXV. Ότι άτοπον εἰπόντος (p 405°) Έρμογένους τὸ ὅνομα τοῦ θεοῦ ᾿Απόλλωνος, εὐάρμοστον αὐτὸ λέγει ὁ Σω- 10 κράτης ἐκκλίνων τὸ δύσφημον.

CLXXVI. Ότι (τὸ) τὴν κάθαρσιν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς ἰατρι- 106 κής δραν άλλα και έπι της μαντικής, δείκνυσιν ότι γενικώς ή καθαστική τοῦ Απόλλωνος δύναμις περιέγει τὰς δύο καὶ γὰρ ταῖς τοῦ φωτὸς μαρμαρυγαῖς λαμπρύνει τὸν κόσμον καὶ ταῖς 15 παιωνικαῖς ἐνεργείαις πᾶσαν τὴν ύλικὴν ἀμετρίαν ἐκκαθαίρει, ά δή και οι ένταῦθα μιμούμενοι ιατροί τε και μάντεις, οι μέν τὰ σώματα καθαίρουσιν, οί δὲ διὰ τῶν περιρράνσεων καὶ τῶν περιθειώσεων άγνοὺς έαυτοὺς καὶ τοὺς συνόντας ἀποτελοῦσιν. καὶ γάρ, ώς φησι Τίμαιος (p 22°), καὶ τὸ πᾶν οί θεοὶ καθ-20 αίρουσιν ή πυρί ή υδατι, α καί οί μάντεις μιμούνται, καί διὰ ταῦτα καὶ αί θεουργίαι τοὺς μέν κλήτορας καὶ τοὺς δοχέας τούτοις τοῖς τρόποις προκαθαίρειν παρακελεύονται, καὶ οὐ τοῖς μάντεσι μόνον άλλὰ καὶ τοῖς τελεσταῖς οί καθαρμοὶ πρὸ τῶν τελετῶν παραλαμβάνονται, πᾶν τὸ ἀλλότριον τῆς 25 προκειμένης τελετής ἀποσκευαζόμενοι. καὶ μὴν καὶ τὸ τὰς πολυειδείς καθάρσεις είς μίαν αναπέμπειν την του θεού καθαρτικήν δύναμιν οἰκεῖόν ἐστιν αὐτῷ πανταχοῦ γὰρ ἐνωτικός έστιν τοῦ πλήθους ὁ Απόλλων καὶ συναγωγὸς είς εν, καὶ πάντας τοὺς τρόπους τῆς καθάρσεως ένοειδῶς προείληφεν,

⁴ δημιουργῶ A: δημιουργικῶ P 7 πατρὶ A: πνὶ P 11 sqq cfr Crat. p 405° sqq τὸ add 12 ὁρῶν ci Crönert καὶ ABF: om P 22 δοχέας P: δοχέτας A (τ del A°) cfr in Remp. II 246,24, Porph. de or. philosoph. 160 Wolff 23 τεlεταίς P: τελέταις A

όλον τε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὰς ζωὰς ἀπάσας καθαίρων τὰς ἐγκοσμίους καὶ τὰς μερικὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν παχυσμάτων χωρίζων τῆς ὅλης. διὸ καὶ ὁ θεουργὸς ὁ τῆς τελετῆς τούτου προκαθηγούμενος ἀπὸ τῶν καθάρσεων ἄρχεται καὶ τῶν περιρράνσεων.

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοις [ερεὺς πυρὸς ἔργα πυβερνῶν πύματι φαινέσθω παγερῷ βαρυηχέος ἄλμης,

107 ώς φησι τὸ λόγιον (or chald p 55) περὶ αὐτοῦ. τὸ δὲ τῆς κατά γνωσιν άπλότητος προεστάναι τὸν θεὸν καὶ τῆς άληθείας έκφαντορικόν είναι την πρός τάγαθον αὐτοῦ παρίστησιν 10 αναλογίαν, ην και δ έν Πολιτεία (VII p 517°) Σωκράτης ανυμνεῖ, τὸν ἥλιον ἔκγονον τάγαθοῦ λέγων καὶ ἀνάλογον αὐτῷ. ένωτικός οὖν ὑπάργων καὶ ταύτη πρός τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς ανάλογον ταγαθώ τεταγμένος, και δια της αληθείας ημίν έκ-Φαίνει την πρός έκεινο, εί θέμις είπειν, δμοιότητα το γάρ 15 άπλοῦν τοῦ ένός έστιν ἔκφανσις καὶ ή κατὰ τὴν γνῶσιν άλήθεια της ύπερουσίου καὶ πρωτίστης άπὸ τάναθοῦ προελθούσης. τὸ δ' ἀεὶ τῶν βολῶν ἐγκρατῆ τὸν θεὸν τοῦτον είναι την δυναστείαν αὐτοῦ την πάντα καταγωνιζομένην τὰ έν τῷ κόσμῷ δείκνυσιν. ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῆς ὑπερουρανίου 20 τάξεως διασπείρει τοὺς όγετοὺς τοῦ Διὸς καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον τὰ γὰρ βέλη τὰς ἀκτῖνας αἰνίττεται. τὸ δὲ τῆς μουσικῆς παρίστησιν ὅτι ⟨δ⟩ θεὸς οὖτος αἴτιός ἐστι πάσης άρμονίας άφανοῦς τε καὶ ἐμφανοῦς διὰ τῶν ἡγεμονικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, καθ' ας ἀπογεννα σὺν τη Μνημοσύνη 25 καὶ τῶ Διὶ τὰς Μούσας, συνδιακοσμεῖ δὲ πᾶν τὸ αἰσθητὸν ταῖς δημιουργικαῖς αὐτοῦ δυνάμεσιν, ἃς δὴ θεουργῶν παῖδες γεῖρας ἀποκαλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ ⟨ή⟩ τῆς ἁρμονίας ἐνέργεια [τῶν φθόγγων] τῆς τῶν χειοῶν ἐξῆπται κινήσεως ἀλλὰ

⁷ βαρυηχέος BFP: βαρυηχετος A (τ del A*) 8 sqq cfr Crat. p 405° 14 τεταγμένος ABF: τεταμένος P 18 sqq cfr Crat. p 405° 22 cfr Crat. p 405° 23 δ F: om cett 28 cfr in Remp. II 252,20 ή add 29 των φθόγγων del

καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα διὰ τῶν ἁρμονικῶν λόγων κατακοσμεῖ, οἶον φθόγγοις τισὶ χρώμενος ταῖς διαφόροις αὐτῶν δυνάμεσι, καὶ κινεῖ ἐναρμονίως καὶ ἐνρύθμως πάντα ταῖς δημιουργικαῖς αὐτοῦ κινήσεσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ οὐρανία πᾶσα τάτες καὶ κίνησις τὸ ἐναρμόνιον τοῦ θεοῦ ἔργον ἐνδείκνυται διὸ καὶ αί μερισταὶ ψυχαὶ οὐκ ἄλλως τελειοῦνται ἢ \parallel διὰ τῆς 108 πρὸς τὸ πᾶν ἐναρμονίου δμοιότητος τὸ ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀνάρμοστον ἀποσκευασάμεναι τότε γὰρ τυγχάνουσιν τοῦ προτεθέντος αὐταῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρίστου βίου.

άπὸ δὲ τῶν περὶ τοῦ βασιλέως Απόλλωνος λόνων ἐπὶ τὰς Μούσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς μουσικῆς μεταβαίνει (p $406^{\rm a}$). Μουσηγέτης γαο δ'Απόλλων ανυμνείται, καὶ έστιν αὐτὸς μὲν μονάς πρός την έν τῷ παντὶ άρμονίαν δ δὲ τῶν Μουσῶν χορὸς τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ τῆς ἐννεάδος (δεκτικός): ἐκ δ' ἀμφοῖν 15 δ κόσμος όλος τοῖς ἀλύτοις ἐδέθη δεσμοῖς, καὶ ἔστιν εἶς τε καὶ παντελής, τὸ μὲν ἔγων διὰ τὴν Ἀπολλωνιακὴν μονάδα, τὸ δὲ παντελὲς διὰ τὸν τῶν Μουσῶν ἀριθμόν δ γὰρ ἔνατος έκ τοῦ πρώτου τελείου γεγονώς δι' δμοιότητός τε καὶ ταυτότητος οίκείως έγει ταῖς πολυειδέσι μὲν αἰτίαις τῆς κοσμικῆς 20 διατάξεως καὶ άρμονίας, πάσαις δ' εἰς μίαν τελειότητα κορυφουμέναις. αί μὲν γὰρ τὴν ποικιλίαν ἀπογεννῶσι τῶν λόγων, δ δὲ πᾶν τὸ πληθος αὐτῶν συνέγει καθ' ἕνωσιν, καὶ αί μέν την ψυγικην άρμονίαν υφιστάσιν, δ δὲ τῆς νοεράς καὶ ἀμερίστου γορηγός έστιν άρμονίας, καὶ αί μέν διαιρούσι τὸ έμ-25 φανές κατά τοὺς άρμονικοὺς λόγους, δ δὲ τὴν ἀφανῆ καὶ γωριστήν άρμονίαν συνέχει. καὶ άμφότεροι δὲ τῶν αὐτῶν ύποστάται, άλλ' αί μεν κατ' άριθμόν, δ δε κατά ενωσιν καί

³ ἐνοψύθμως ABF: εὐοψύθμως P 8 post ἀνάφμοστον brevem lacunam indicant ABF ἀποσκευασόμενοι P 8.9 προταθέντος ci Kroll 10 nova ecloga in ll 13 sqq cfr in Tim. II 208,9 sqq 14 an παντελούς? δεκιτιός add Kroll 15 cfr Tim. p 43° 16 μὲν ⟨ἔν⟩ ci, at cfr Radermacher Philolog. LXV 1996, 142 sqq 17 τὸν P: τὸ A 17 sqq cfr in Tim. II 215,12 sqq III 171,8 sqq; 193,1 sqq in remp. II 4,22 etc 17 ἔννατος ll (cfr Crönert mem. gr. herc. 75°) 23 ὑφιστῶσιν P 25 τὴν A: τῆ P

αί μὲν τὸ εν τοῦ ᾿Απόλλωνος διαιροῦσιν, ὁ δὲ τὸ μουσικὸν πλῆθος ενίζει, ἐπιστρέφων αὐτὸ καὶ συνέχων τὸ γὰρ τῶν Μουσῶν πλῆθός ἐστιν τὸ ἀπὸ τῆς ενιαίας τοῦ Μουσηγέτου καὶ χωριστῆς ὑπάρξεως καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ προελθών καὶ ἐξελίξας τὴν μίαν καὶ πρωτουργὸν αἰτίαν τῆς τῶν ὅλων ἁρμονίας. 5

CLXXVII. "Ότι τὸ ἔτυμον τοῦ ὀνόματος τῶν Μουσῶν τοιοῦτον ἐπειδὴ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ ὁ Πλάτων (Phaed. p 61a) 109 μεγίστην μουσικήν, ατε δή τὰς ψυγικὰς ήμῶν δυνάμεις έναρμονίως κινεῖσθαι ποιοῦσαν καὶ πρὸς τὰ ὄντα συμφώνως καὶ τὰς κινήσεις τῶν ἐν αὐτῆ κύκλων τεταγμένας, πρὸς 10 δὲ ταύτην ήμᾶς ἄγει ή ζήτησις τῆς έαυτῶν τε οὐσίας καὶ τῆς τοῦ παντὸς διὰ τῆς πρὸς ξαυτούς τε καὶ τὰ κρείττω ἐπιστροφης, και γινόμεθα σύμφωνοι τω παντί τας έν ημίν περιόδους ταῖς τοῦ παντὸς ἐξομοιοῦντες, διὰ τοῦτο καὶ τὰς Μούσας ἀπὸ τῆς ζητήσεως ὀνομάζομεν. αὐτὸς γὰρ ὁ Μουσηγέτης τὴν ἀλή- 15 θειαν έκφαίνει ταις ψυγαίς κατά μίαν άπλότητα νοεράν, αί δὲ Μοῦσαι τὰς ποικίλας ἡμῶν ἐνεργείας τὰς εἰς τὸ εν τὸ νοερον αναγούσας τελειούσιν. έγουσι γαρ αί ζητήσεις ύλης λόγον ως πρός τὸ ἀπὸ τῆς εύρέσεως τέλος, καθάπερ καὶ τὸ πλήθος πρός τὸ εν καὶ ή ποικιλία πρός τὴν ἀπλότητα. τὰς 20 τοίνυν Μούσας έν μεν ταῖς ψυγαῖς τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας, εν δε τοῖς σώμασιν τὸ πληθος τῶν δυνάμεων, πανταγοῦ δὲ τὴν ποικιλίαν τῶν ἁρμονιῶν ἐνδιδούσας ἴσμεν.

CLXXVIII. Ότι η Αητώ πηγή έστιν ζωογόνος εν τη Αήμητρι περιεχομένη διὸ καὶ τὰ παρ' ημῖν πάτρια τὴν αὐτὴν 25
Αήμητρά τε καὶ $Λ_{1}$ τὰ θεραπεύουσιν τὴν ἕνωσιν ἐνδεικνύμενα
τῶν θεαινῶν. πᾶν δὲ τὸ ζωογόνον φῶς ἐκπέμπει αὕτη ἡ
θεός, φωτίζουσα τάς τε τῶν θεῶν νοερὰς οὐσίας καὶ τοὺς
ψυχικοὺς διακόσμους, καὶ τελευταῖον τὸν αἰσθητὸν οὐρανὸν

⁶ sqq cfr Crat. p 406* 12 έαυτοὺς ABF: έαυτὸν P 19 πρὸς τὸ ἀπὸ A²: πρὸ τὸ ἀπὸ AB: τὸ πρὸς τὸ ἀπὸ P: τὸ πρὸ ἀπὸ ἀπὸ Ϝ 24 sqq cfr Crat. p 406*sq 25 περιεχόμενος: corr Boiss. ἡμ. τὰ πάτρια A (τὰ del) 29 αἰσθ. οὐρ. ABF: οὐρ. τὸν αἰσθητὸν P

πάντα καταλάμπει ἀπονεννήσασα τὸ περικόσμιον φῶς καὶ τούτου την αίτιαν ιδρύσασα εν τοῖς παισίν Απόλλωνι καὶ Αρτέμιδι, πασι τὸ νοερὸν καὶ ζωογόνον φῶς ἐναστράπτουσα. ἀλλὰ καὶ ταῖς ψυγαῖς τὴν τῆς ἀρετῆς τελεσιουργίαν ἐνδίδωσιν καὶ ε την έλλαμψιν την ανάγουσαν αὐτὰς εἰς τὸ νοερὸν τοῦ πατρός, τῶν τε σκολιῶν ἀτραπῶν τῆς ύλης ἀναρπάζουσα καὶ τῆς πολυπλόκου κακίας και της έν τη γενέσει τραχύ τητος, πρός α 110 μοι δοκούσι και οί θεολόγοι βλέποντες Αητώ προσειπείν αὐτήν, διά τε τὸ λεῖον τοῦ ἤθους πορίζειν ταῖς ψυχαῖς καὶ 10 τὸ τῆς έκουσίου ζωῆς παρεκτικὸν καὶ τῆς θείας ραστώνης γορηγόν ταῦτα γὰρ ἐνδίδωσι τοῖς εἰς αὐτὴν ἀνατεινομένοις άφατον ενέργειαν (καί) ζωήν απήμονα καί πραότητα καί άταραξίαν και ναλήνην νοεράν. είτ' οὖν ἀπὸ τοῦ ἐθελουσίου Αητώ κέκληται (λω γάρ έστιν όημα δηλούν τὸ βού-15 λομαι), είτ' ἀπὸ τοῦ λείου Λεητώ τις οὖσα, πάντως που δι' άμφοῖν τὰς τῆς θεοῦ δυνάμεις ἐνδείκνυται τὸ ὄνομα αί γὰρ ηναγκασμέναι τῆς ψυχῆς ἐνέργειαι διὰ τὴν τραγύτητα συμβαίνουσι την ενυλον, καὶ ή σκολιότης τῆς εν γενέσει ζωῆς την επούσιον ζωήν ελαττοί των ψυνών, ή δ' είς τούς θεούς 20 ανοδος λείαν και ημερον αντί σκληράς και τραγείας και βουλητήν αυτί αναγκαίας αὐταῖς παρέγεται ζωήν, καὶ ή τούτων αλτία θεός Λητώ διὰ τοῦτο προσαγορεύεται.

τί οὖν δεί Αητώ καλεῖν τὴν ὅλην, ὡς εὐτράπελον καὶ ἐμμαγεῖον πᾶσι προκειμένην τοῖς εἴδεσιν, οἶον κάτοπτρον πάν25 των τὰς ἐμφάσεις δεχομένην, ὡς λήθης δὲ αἰτίαν τοῖς εἰς αὐτὴν δρῶσι; τί δὲ τὸν ᾿Απόλλωνα ὡς ἐκ Αητοῦς ὑποστάντα καὶ Διὸς ἁρμονίαν δεῖ λέγειν; οὕτως γὰρ ἂν καὶ ὁ θεὸς

² ἀπόλλωνι BF: ἀπόλλων (ἀπόλλω A) P 6sq cfr or chald p 63 8 βλέποντες sci: λέγοντες 12 καλ add 14 sq cfr Aristarch. ap. Cramer an. oxon. I 262,2 Orion. 93,17 Et. M. 564,21 15 Λεητώ κεκλήσθαι in Crat. p 406° fort. legit Proclus, ubi ληθώ ll. Λειηθώ ci Heindorf: Λεϊτώ Crönert coll λεΐτης laevigator I. G. IV 607,1 16 τῆς ex τοῦ P 24 ἐκμαγ. Boiss. cfr Tim. p 50°

οδτος αγώριστος είη της ύλης και ουγί αίτιος της εν τῷ παντί άρμονίας. καίτοι πῶς δυνατόν, ποτὲ μὲν αὐτὸν τῷ δημιουργῷ τὸν αὐτὸν ποιεῖν ποτὲ δὲ τῆς Ελης ἀγώριστον: ἄμεινον οὖν λέγειν την μεν Αητώ οὐγ ὑποδοχην τοῦ ἀπόλλωνος. άλλά μητέρα καὶ πηγήν αὐτήν νοεῖν παντὸς ζωογονικοῦ φωτὸς 5 θέρμη τὰ πάντα σώζοντος, τὸν δ' Απόλλωνα, γωριστὸν ὄντα, γορηγον πάσης της έναρμονίου ζωής και πάντων των έγκοσμίων λόγων, οίς άλύτως συνδέδεται τὸ πᾶν ἐπεὶ καὶ 111 Αητώ | καλείν την μεγίστην ταύτην θεόν ώς ἀπό τῆς λήθης ό μεν Σωπράτης (p 406°) ίσως διὰ τὸ τοῦ νέου ἀτελες έφυ- 10 λάξατο, λέγοιτο δ' αν καὶ τοῦτο ἐπ' αὐτῆς κυρίως, λήθην τῶν κακών ταῖς ψυγαῖς ἐμποιούσης καὶ τῆς ἐν τῆ γενέσει ταραγῆς καὶ κλύδωνος, ὧν ἔτι μνήμην φέρουσαν τὴν ψυγὴν ἀδύνατον ένιδουθήναι τοῖς νοητοῖς. ἄγει γὰο ή μνήμη ποὸς τὸ μνημονευτόν, φησί Πλωτίνος, και ώσπεο ή Μνημοσύνη 15 την μνήμην των νοητων ανεγείρει, ούτως και ή Αητώ την λήθην δωρείται των ενύλων.

CLXXIX. "Ότι τῆς δεσποίνης ἡμῶν 'Αρτέμιδος τρεῖς ὁ Πλάτων (p 406^b) παραδίδωσιν ἰδιότητας, τήν τε ἄχραντον καὶ τὴν κόσμιον καὶ τὴν ἀναγωγόν καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην 20 παρθενίας ἐρᾶν λέγεται ἡ θεός, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, καθ' ἢν τελεσιουργός, [ώς] ἀρετῆς ἔφορος εἶναι λέγεται, διὰ δὲ τὴν τρίτην, καθ' ἢν, μισῆσαι λέγεται τὰς γενεσιουργοὺς ὁρμάς. καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ἡ πρώτη ἐφαρμόζει τῆ τῆς θεοῦ προόδω, καθ' ἢν ἐν τῆ ζωογόνω τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν 25 ὕπαρξιν ἔλαχεν, εἴτε Έκατικὴ προσαγορευομένη θεότης, ὡς οί θεουργοί φασιν, εἴτε "Αρτεμις, ὡς 'Ορφεύς (frg 201). ἐκεῖ γὰρ ἱδουμένη πεπλήρωται μὲν ἀχράντων δυνάμεων ἀπὸ τῶν ἀμειλίκτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν

⁵ sq cfr or chald p 28^2 7 των ABF: om P 8 cfr Tim. p 32° 11 αν ABF: αν P 11. 12 $\ell\pi$ αντ. — ψυχ. im A 14 frustra quaesivi 18 sqq cfr Orph. frg 138 22 ως del 23 lacun. statui: fort. $\langle \ell\pi\iota\sigma\tau\varrho\epsilon\pi\tau\iota\kappa\eta'\rangle$ possis tamen $\kappa\alpha\vartheta$ $\tilde{\eta}\nu$ delere 24 $\tau\tilde{\eta}\varsigma$ Boiss.: $\tau\sigma\tilde{\nu}$

καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται καὶ γὰρ ἐκείνη τὸ παρθένον οὐ προΐησιν, ὡς φησι τὸ λόγιον (p 28) νοοῦσα δ'
ἐκείνην ὑφίστησιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετήν, καὶ ἐξήρηται πάσης
κοινωνίας καὶ συζεύξεως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου ΄
δ ὅθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη κατὰ μὲν τὴν "Αρτεμιν τὴν ἐν ἐαυτῆ
καὶ τὴν 'Αθηνᾶν παρθένος λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς
Περσεφόνης γόνιμον || δύναμιν καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι 112
τῷ τρίτῷ δημιουργῷ καὶ τίκτειν, ὡς φησιν 'Ορφεύς (frg 218),

έννέα θυγατέρας γλαυκώπιδας άνθεσιουργούς.

10 έπει ή γε "Αρτεμις ή έν αὐτη και ή 'Αθηνα την παρθενίαν ἀεὶ την αὐτην διασφίζουσι καὶ γὰρ ή μὲν κατὰ τὸ μόνιμον αὐτης, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται τὸ δὲ γεννητικὸν μέσην ἐν αὐτη τάξιν ἔλαχεν. ἐπιθυμεῖν δ' αὐτην τῆς παρθενίας φασίν, ἐπειδη τὸ εἶδος αὐτης ἐν τῆ ζωογόνω περι-15 έχεται πηγη, καὶ νοεῖ την πηγαίαν ἀρετην καὶ ὑφίστησι την ἀρχικην καὶ ἀναγωγόν, καὶ την ἔνυλον ἀτιμάζει πᾶσαν μῖξιν, καίτοι ἐφορῶσα τοὺς καρποὺς τῆς τοιαύτης ἐνύλου μίξεως:

ἀτελής (τε) γάμων καὶ ἄπειφος ἐοῦσα παιδογόνου λοχίης πάσης ἀνὰ πείφατα λύει,

30 φησίν 'Ο ο φε ύς (frg 137)' καὶ ἔοικεν τὰς μὲν γενέσεις καὶ τὰς προόδους τῶν πραγμάτων ἐκτρέπεσθαι, τὰς δὲ τελειότητας ἐπιφέρειν αὐτοῖς, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς διὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς τελεσιουργεῖν, τοῖς δὲ θνητοῖς ζώοις τὴν εἰς τὸ εἶδος ἀποκατάστασιν χορηγεῖν.

το δε πολλή τῆς 'Αρτέμιδος καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐγκόσμιον Έκάτην ἕνωσις καὶ ἡ πρὸς τὴν Κόρην, φανερὸν τοῖς καὶ ὀλίγα τῷ 'Ορφεῖ παραβεβληκόσιν, ἐξ ὧν δῆλον, ὅτι καὶ ἡ Αητὼ περιέχουσα ἐν τῆ Δήμητρι τῆ καὶ τὴν Κόρην ὑποστη-

^{1. 2} παρθένον BFP: παρθένιον A 3 και τὴν ABF: και οὐ τὴν P 4 προόδου A: πρόοδον P 9 ἀνθεσιαργοὺς P 18 τε add Werfer ἄπειρος ABF: ἄπεινος P 19 λοχίης A: λογχίας P ἀναπείρατα P 26 ἐκάτην A: ἐκάστην P 28 an περιέχεται?

σάση τῷ Διὶ καὶ τὴν ἐγκόσμιον Ἑκάτην, ἐπεὶ καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἑκάτην Ὀρφεὺς (frg 201) κέκληκεν,

ή δ' ἄρα δῖ' Έκάτη παιδὸς μέλη αὖθι λιποῦσα Αητοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη προσεβήσατ' "Ολυμπον

ῶστ' οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τὴν ἐν τῆ Κόρη "Αρτεμιν Ἑκά- 5 113 την ἐν ἄλλοις κεκλήκαμεν. καὶ ὁ Πλάτων \parallel ἐν τούτοις ὑμνήσας διὰ τῶν τριῶν ἐπιβολῶν φήσειεν ἂν ὅτι ἡ μὲν τούτων των τὶ ἡ δὲ πάντα σημαίνει ἡ μὲν γὰρ πρώτη διὰ πάντα, αὶ δὲ μετ' αὐτήν, ἄτε καὶ μερικωτέραν τάξιν λαχοῦσαι, δι' ἕν τι κεκλῆσθαι οὕτως δηθεῖεν ἂν καθ' ὃ μάλιστα χαρακτηρί- 10 ζονται.

CLXXX. Ότι συνέταξεν (p 404b) τον έγκόσμιον Διόνυσον τῆ έγκοσμία Άφροδίτη διὰ τὸ έρᾶν αὐτοῦ καὶ εἴδωλον πλάττειν αὐτοῦ τὸν πολυτίμητον Κίλιξι καὶ Κυπρίοις "Αδωνιν' καὶ δηλονότι τὸν τῆς Άφροδίτης τοιοῦτον ἔρωτα ἀγαθοειδῆ 15 καὶ προνοητικὸν ὑποληπτέον, ὡς παρὰ κρείττονος θεοῦ πρὸς καταδεέστερον ἐπιτελούμενον.

CLXXXI. Ότι δ μὲν νεανίσκος ὡς περὶ σμικρῶν δοκεῖ ἐρωτᾶν τὰ περὶ τὸν δεσπότην Διόνυσον, διὸ καὶ ἐπιστομίζεται (р $406^{\rm b}$) ὑπὸ Σωκράτους, καὶ περὶ μὲν τῶν κρυφίων προ- 20 όδων τῶν θεῶν οὐκ ἀκούει, περὶ δὲ τῶν τελευταίων μόνων καὶ ἐγκοσμίων. καὶ ταῦτα μέντοι ἀποσεμνύνει ὁ σοφός, καίτοι, ὡς φησι (р $406^{\rm c}$), παίγνια ὅντα διὰ τὸ φιλοπαίσμονας εἶναι τοὺς θεοὺς τούτους. ὡς γὰρ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν πέρατα, φοβερὰ ὄντα καὶ τιμωρητικὰ καὶ κολαστικά, τελεσιουργὰ 25 λέγει τῶν ψυχῶν, οἶον ὅτι (legg IV p $716^{\rm a}$) ἔπεται τῷ Διὶ Δίκη τοῦ θείου νόμου τιμωρός, καὶ τοῖς μὲν κεκοσμημένοις καὶ κατὰ νοῦν ζῶσιν εὐμαρής ἐστιν ἡ θεὸς αὕτη, τοῖς

¹ ἐκάτην P: ἐκάστην A 2 ἐκάστην A: ἐκάστην P 3 μέλε' ci Köchly αὐθι A: αὐθις P 7. 8 τούτων A: τούτω P cfr Crat. p 406^b 9 διέντι A 14 ἄδωνιν A 21 μόνων ABF: μόνον P 22 μέντοι ABF: μὲν P 23 φιλοπαίσμονας ll cum BTPlat (p 406°): φιλοπαίγμονες btPlat 28 εὐμαρής aut εὐμενής Boiss.: εὐμερής

δ' ύβρισταῖς καὶ ἀμαθία τὸν βίον συμφύρουσι τὴν ζημίαν ἐπιβάλλει, ἔως ἂν αὐτοὺς καὶ οἴκους καὶ πόλεις ἄρδην ἀφανιση· οὕτως τὰ τοῦ Διονύσου καὶ ᾿Αφροδίτης πέρατα γλυκυθυμίαν ἐμποιοῦντα ἀποσεμνύνει, πανταχοῦ διακαθαίρων ἡμῶν τὰς περὶ θεῶν ἐννοίας καὶ νοεῖν παρασκευάζων ὅτι πάντα πρὸς τὸ ἄριστον ἀφορῷ τέλος, ὁποῖα ἂν ἢ. διότι γὰρ τὴν τῆς θνητῆς φύσεως ἀσθένειαν ἀναρρώννυσι || καὶ ἀνακτᾶται τὴν 114 δυσχέρειαν τῆς σωματικῆς ζωῆς, διὰ τοῦτο φιλοπαίσμονες οἱ τούτων αἴτιοι θεοί· ὅθεν δὴ καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὰ μὲν οἶον γελῶντα καὶ ἀνειμένα καὶ χορεύοντά πως ποιοῦσιν, τὰ δ' αὐστηρὰ καὶ καταπληκτικὰ τῶν ὁρώντων καὶ βλοσυρὰ ἀναλόγως ταῖς τῶν θεῶν λήξεσι ταῖς ἐγκοσμίοις.

CLXXXII. Ότι τὸν δεσπότην ήμῶν Διόνυσον οί θεολόγοι πολλάκις καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων αὐτοῦ δώρων οἶνον 15 καλοῦσιν, οἶον Ὀρφεύς (frg 202).

οἴνου δ' ἀντὶ μιῆς τοιπλῆν μετὰ δίζαν ἔθεντο· καὶ πάλιν (frg 203)·

οἴνου πάντα μέλη πόσμω λαβέ καί μοι ἔνεικε· καὶ αὖθις (frg 204)·

ιο οἴνφ ἀγαιομένη πούοφ Διός.

εί δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς οὕτως καλεῖται, δῆλον ὅτι καὶ αί πρῶται καὶ αί μέσαι αὐτοῦ ἐνέργειαι οὕτως ἀν ὀνομάζοιντο, ὥσπερ ἡ τελευταία, ὥστε εἰς τοῦτο νῦν (p 406°) βλέπων ὁ Σωκράτης Διδοίνυσον καλεῖ τὸν θεὸν ἐκ τοῦ οἴνου ὁρμώμενος, 25 ὅστις, ὡς εἴρηται, πασῶν ἐστι δηλωτικὸς τῶν τοῦ θεοῦ δυνάμεων ΄ ὥσπερ καὶ ἐν Φαίδρω τὸν μέγαν Ἔρωτα κοινῶς λέγει τόν τε θεῖον καὶ τὸν φιλοσώματον. ὁ οὖν οἶνος οὕτως κοινῶς ἐξακουόμενος τὴν ἰδιότητα τοῦ μερικοῦ νοῦ

¹ συμφύρουσι AB: συμφέρουσι FP 2 ἄρδην iu A aut A² 2.3 ἀφανήση P 8 cfr ad 107,23 13 sqq cfr Crat. p 406° 18 μεληκόσμω P κόσμω λαβε καί μοι κόσμω λαβε bis (alt. κόσμω λαβε del) Α

παρίστησιν ήμεν. τὸ γὰρ οἰόνουν οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ τὸ διηοημένον από τοῦ όλου καὶ μετεγόμενον ήδη νοερόν είδος καὶ ολον καὶ μόνον γενόμενον δ μεν γαρ παντελής νοῦς πάντα τ' έστιν και ένεργει κατά πάντα ώσαύτως δ δέ μερικός καί μετεχόμενος πάντα μέν, άλλὰ καθ' εν είδος τὸ αὐτῶ πάντων 5 προβεβλημένον, οίον τὸ Ήλιακὸν ἢ τὸ Σεληνιακὸν ἢ τὸ Έρμαϊκόν τοῦτο δ' οὖ(ν) τὸ ἴδιον καὶ διακριθέν ἀπὸ τῶν λοιπων δ οίνος ενδείκνυται, σημαίνων τὸν οίον καὶ τινά νοῦν. 115 επειδή τοίνυν ή μεριστή δη μιουργία πάσα της Διονυσιακής έξήρτηται μονάδος, διαιρούσα τοὺς μέν μεθεκτοὺς έν τῷ κόσμῷ 10 νόας ἀπὸ τοῦ ὅλου νοῦ, τὰς δὲ πολλὰς ψυγὰς ἀπὸ τῆς μιᾶς, τὰ δ' είδη τὰ αίσθητὰ πάντα ἀπὸ τῶν οἰκείων δλοτήτων, διὰ δή τοῦτο καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν οἶνον προ(σ)ειρήκασιν οί θεολόγοι αὐτόν τε καὶ πάντα τὰ δημιουργήματα αὐτοῦ. πάντα γάρ ἔκγονα τοῦ νοῦ, καὶ τὰ μὲν πορρώτερον τὰ δὲ ἐγγύτερον 15 μετέγει της μεριστής του νου διανομής. αναλόνως ούν έν τοῖς οὖσιν δ οἶνος ἐγγινόμενος ἐνεργεῖ, ἐν μὲν τῶ σώματι είδωλικώς κατά οίησιν καί φαντασίαν ψευδή, έν δε τοῖς νοεροίς τὸ κατά νοῦν ἐνεργείν καὶ δημιουργείν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῆ διασπαράξει τῶν Τιτάνων μόνη ἡ καρδία ἀδιαίρετος μεῖναι 20 λέγεται, τουτέστιν ή άμερης τοῦ νοῦ οὐσία.

CLXXXIII. Ότι ἐκ τῶν παιγνιωδῶν ἐννοιῶν τῶν περὶ θεοὺς καὶ ἐνθεάζειν δυνατόν, νοερώτερον τοῖς πράγμασιν ἐπιβάλλοντας. φέρε γὰρ κατὰ τὰς ἐνύλους τῶν πολλῶν ἐπιβολὰς εἶναι ᾿Αφροδίτην τὴν ἐκ τοῦ ἀφροῦ τὴν γένεσιν ἔχουσαν, 25 καὶ τὸν μὲν ἀφρὸν εἶναι τὴν τοῦ σπέρματος ἀπόκρισιν, τὴν δ' ἐκ ταύτης ὑφισταμένην ἐν ταῖς μίξεσιν ἡδονὴν ᾿Αφροδίτην εἶναι. τίς οὖν τοσοῦτόν ἐστιν εὐήθης, ὅστις οὐ πρὸ τῶν

¹ οἰόνουν Crat. p $406^{\rm c}$: οἰοῦν (οιοῦν ABF) ll 3 οἶον BFP: οἶον A 7 οὖν sci: οὖ 8 οἶον (οἶνον B) ll 13 προειρήτασιν: corr 15 ἔγγονα A 19 τῷ ci Crŏnert 20 sq cfr Orph. frg 198. 199. 200, in Tim. II 19 sqq, Rohde Psyche² II 117, M. Mayer Gig. und Tit. 236 21 ἀμερης Boiss.: ἀμερὶς: possis ἀμέριος τος 24 sqq cfr Crat. p $406^{\rm cd}$ 25 ἔχουσαν P: ἔχουσα A

έσγάτων καὶ φθαρτῶν τὰ πρῶτα καὶ ἀίδια αἴτια θεωρήσειεν; διὰ γὰο τοῦτο καὶ ὁ Σωκράτης τὸν Ἡσίοδον (Theogon. 195 sqq) μαρτύρεται (p 406°) ίνα της ένθεαστικής ήμας έπιβολής αναμνήση, την δεδημευμένην αὐτοῦ κάτω καταλιπόντας. τί οὖν ἐστιν ή τοιαύτη θεία ἐπιβολή, εἰρήσθω. γεννᾶσθαι μέν οὖν τὴν πρωτίστην Α φροδίτην φασίν ἀπὸ διττῶν 116 αιτίων, τοῦ μὲν ὡς δι' οὖ, τοῦ δὲ ὡς γεννητικοῦ τὸν μὲν γὰρ Κρόνον αὐτῆς ὡς τὸ δι' οὖ τῆ προόδω συνεργεῖν, ὡς την γόνιμον δύναμιν τοῦ πατρὸς (προ)καλούμενον καὶ εἰς 10 τούς νοερούς διακόσμους εκδιδόντα, τὸν δ' Οὐρανὸν ὡς ποιητην καὶ αἴτιον, ἐκ τῆς έαυτοῦ γεννητικῆς περιουσίας ἐκφαίνουτα τήνδε τὴν θεόν. καὶ πόθεν γὰρ ἄλλοθεν ἔδει τὴν συναγωγόν τῶν διαφερόντων γενῶν κατὰ μίαν ἔφεσιν τοῦ κάλλους λαβείν την υπόστασιν η έκ της συνογικής του Ού-15 ρανοῦ δυνάμεως; παράγει οὖν αὐτὴν ὁ Οὐρανὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ των γονίμων έαυτου μορίων ριφέντος είς την θάλασσαν, ως φησιν 'Ορφεύς (frg 101).

μήδεα δ' ές πέλαγος πέσεν ύψόθεν, άμφὶ δὲ τοῖσι λευκὸς ἐπιπλώουσιν ἑλίσσετο πάντοθεν ἀφρός: ἐν δὲ περιπλομέναις ὥραις ἐνιαυτὸς ἔτικτεν παρθένον αἰδοίην, ἢν δὴ παλάμαις ὑπέδεκτο γεινομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζῆλός τ' Ἀπάτη τε.

τὴν δὲ δευτέραν 'Αφροδίτην παράγει μὲν δ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γεννητικῶν δυνάμεων, συμπαράγει δ' αὐτῷ καὶ ἡ Διώνη. 25 πρόεισι δ' ἡ θεὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τῆ πρεσβυτέρα τρόπον. λέγει δ' οῦτως καὶ περὶ ταύτης ὁ αὐτὸς θεολόγος (frg 140).

⁴ δὲ δημευμένην P 9 $\langle \pi \varrho o \rangle$ καλούμενον sci: καλούμενον: κληφούμενον Werfer 13 συναγωγὸν A: συναγὸν BF: συναγωγὴν P 16 an φιφέντων? 18 μηδέα P ξε πέλαγος A: εὐπέλαγος B: ἐπέλαγος F: ἐνπέλαγος P 22 ὁμοῦ ζῆλός τε ABF: ζῆλος τε ὁμοῦ P

5

τὸν δὲ πόθος πλέον εἶλ', ἀπὸ δ' ἔκθος ε πατςὶ μεγίστφ αἰδοίων ἀφοοῖο γονή, ὑπέδεκτο δὲ πόντος σπέςμα Διὸς μεγάλου πεςιτελλομένου δ' ἐνιαυτοῦ ὥραις καλλιφύτοις τέκ' ἐγεςσιγέλωτ' ᾿Αφροδίτην ἀφρογενῆ.

117 διαφέρουσι μέν οὖν ἀλλήλων αί θεαί κατά τε τὰ αἴτια καί κατά τὰς τάξεις καὶ κατά τὰς δυνάμεις. ἡ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ὑπερκόσμιός ἐστιν καὶ ἀναγωγὸς ἐπὶ τὸ νοητὸν κάλλος καὶ ἀγράντου ζωῆς γορηγός, καὶ γενέσεως γωρίζει ή δὲ Διωναία επιτροπεύει πάσας τας εν τῷ Οὐρανίω κόσμω καὶ γῆ 10 συστοιγίας καὶ συνδεῖ πρὸς ἀλλήλας, καὶ τελειοῖ τὰς γεννητικας αὐτῶν προόδους διὰ τῆς δμονοητικῆς συζεύξεως. συνήνωνται δ' άλλήλαις κατά την δμοιότητα της υποστάσεως έκ γὰρ τῶν γεννητικῶν δυνάμεων προηλθεν ή μὲν τοῦ συνογέως ή δὲ τοῦ δημιουργοῦ. δηλοῖ δ' ή θάλασσα τὴν ἡπλωμένην 15 καὶ ἀπεριόριστον ζωὴν καὶ τὸ βάθος αὐτῆς τὸ ἐπὶ πᾶν προϊόν, ό δ' ἀφρός τὸ καθαρώτατον καὶ φωτὸς νονίμου πλήρες καὶ δυνάμεως καὶ ἐπινηγόμενον πάση τῆ ζωῆ καὶ οίον ἄνθος αὐτης τὸ ἀκρότατον, πέφηνεν οὖν ή Αφροδίτη πάσης οὖσα της ζωῆς τὸ ενοειδέστατον καὶ καθαρώτατον. 20

CLXXXIV. "Ότι 'Αθηνᾶν καὶ "Ηφαιστον καὶ "Αρεα συνέταξεν $(p \ 406^d)$ διά τε τὸ κοινὸν πρὸς τὰ πολεμικὰ καὶ διὰ τὸ δμότεχνον πρὸς ἐκάτερον τῆς 'Αθηνᾶς καὶ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς 'Αφροδίτης ἐρᾶν ἑκάτερον καὶ ὅτι ἐξ "Ηρας ἑκάτερος ἐτέχθη καὶ Διός.

CLXXXV. Ότι οί θεολόγοι δύο μάλιστα δυνάμεις ανυμνούσι της δεσποίνης ήμων 'Αθηνας, την τε φρουρητικήν καὶ

¹ μεγίστω Werfer: μέγιστοι A: μεγίστη cett 2 ἀφροιογονῆ A 4 τέκε γερσιγέλωτ' A 7 τάξεις ABF: πράξεις P 9 χωρίζει im A 10 Διωναία Creuzer: διαιωνία οὐρανίω ABF: οὐρανῶ P 16 ἀπεριόριστον BFP: περιόριστον ABF: oṁ P 25 διὸς expl. B 26 sqq cfr Crat. p 406° sqq

την τελεσιουργόν, την μεν άγραντον φυλάττουσαν την τάξιν τῶν ὅλων καὶ ἀκαταγώνιστον ὁπὸ τῆς ὅλης, τὴν δὲ πάντα πληρούσαν νοερού φωτός και έπιστρέφουσαν είς την έαυτών αίτίαν. διὸ καὶ δ Πλάτων ἀναλόγως ἐν Τιμαίω (p 24°) φι-5 λοπόλεμόν τε | καὶ φιλόσοφον ἀνυμνεῖ τὴν Άθηνᾶν. αί 118 δὲ τάξεις αὐτῆς τρεῖς παραδέδονται μία μὲν ἡ πηγαία καὶ νοερά, καθ' ην ίδρυσεν ξαυτήν έν τῶ πατρί καὶ ἔστιν ἀνεκφοίτητος έκειθεν δευτέρα δ' ή ἀρχική, καθ' ην τη Κόρη σύνεστιν και πάσαν αὐτῆς περατοῖ τὴν πρόοδον και ἐπιστρέφει 10 προς ξαυτήν τρίτη δ' ή απόλυτος, καθ' ην πάντα τον κόσμον τελειοί και φρουρεί και περικαλύπτει ταίς έαυτης δυνάμεσι, πάσας συνέγουσα τὰς εγκοσμίους ἀκρότητας καὶ πάσας ύφιστάσα τὰς ἐν οὐρανῷ λήξεις αὐτὴ καὶ τὰς ὑπὸ σελήνην προελθούσας. νῦν οὖν ὁ Σωκράτης τὴν μὲν φρουρητικὴν διὰ 15 τοῦ τῆς Παλλάδος ἀνυμνεῖ ὀνόματος, τὴν δὲ τελεσιουονὸν διὰ τοῦ τῆς 'Αθηνᾶς. τὴν οὖν ἔνρυθμον γορείαν διὰ τῆς κινήσεως ύποφαίνει, ής και μεταδέδωκεν πρωτίστη μέν τη Κουοητική τάξει, δευτέρως δε και τοις άλλοις θεοις έστιν γαο ή θεὸς κατὰ ταύτην την δύναμιν ήγεμων των Κουρήτων, ως φησιν 20 'Ο ο Φεύς (frg 134). όθεν δη και τοῖς έμπυροις ὅπλοις κεπόσμηται, παθάπερ ἐπεῖνοι, δι' ὧν ἀναστέλλει πᾶσαν ἀταξίαν καὶ φυλάττει τὴν δημιουργικὴν τάξιν ἀκίνητον, καὶ τὴν ὄργησιν διὰ τῆς ἐνούθμου κινήσεως ἐκφαίνει τὸν δὲ λόγον τὸν άπὸ νοῦ προϊόντα φρουρεί καὶ κρατοῦντα τῆς ὅλης δι' αὐτήν. 26 μέμικται γάρ, φησίν δ Τίμαιος (p 47° sq), τὸ πᾶν ἐκ νοῦ καὶ ἀνάγκης, πειθομένης τῷ νῷ τῆς ἀνάγκης καὶ τῷν ένύλων πάντων αιτίων ύπεσταλμένων πρός την βούλησιν τοῦ πατρός. ή τοίνυν υποτάττουσα την ανάγκην τη ποιήσει τοῦ

⁴ sqq cfr in Tim. 166,5 sqq 12. 13 ὑφιστᾶσα A: ἐφιστᾶσα FP 13 αὐτὴ sci : αὕτη 20 sqq cfr in Tim. 156,24 sqq 21 ἐκεῖνοι AF: ἐκεῖνος P ἀνατέλλει A (σ supersci A^2) 23 ἐνφύθμον A: εὐφύθμον FP 24 προιώντα φρουρεῖν expl. F καὶ πρατοῦντα P: καταπρατοῦντα A 25 τὸ πᾶν P: δρᾶν A 26. 27 τῶν ἐνύλων A: ἐνειδῶν P 28 sqq cfr in Tim. 166,10 sqq 168,8 sqq

¹ ἐπαίρουσα A: ἐπαίρουτα P 5 χρόνον expl. P προστάτης A: corr 11 (ν κόσμον) add in lacuna A² (an κό iam A?) reliqua periere iam in archetypo

INDICES

I. INDEX AUCTORUM

AEGYPTII (cfr ind. II) 32,6 AESCHINES SOCRATICVS p 25 Herm.: 8, 26 AMELIVS 56, 15 ANTISTHENES apud Aristotel. metaph. IV 1024b32 (== frg 47 Mullach): 12, 18 ARISTOTELES ('Aquototelinòv συμπέρασμα 25, 29) (cfr Peripatus, Peripatetici) categ 4ª 22 : 14, 27 hist. an. III 5192,18: 34, 24 de interpr. 16 19 sqq: 15, 27 sqq 16ª 27 sqq : 5, 27 25, 27 sqq 25,17 sqq 17 1 sqq: 15,31 sqq 16, 28 25, 17 $17^{6}25:11,30$ metaph. IV 1024b 32 (cfr Antisthenes) : 12, 18 phys. ausc. III 202 13 sqq: 18,1 Politic. III 1282° 18 sqq : 26, 11 rhet. I 1355* 34 sqq : 2, 13 de sensu 437* 14: 5, 27 soph. el. 165ª 6 : 5, 27 top. I 103* 27: 3, 17 ASTROLOGI 10, 18 CHALDAEI (cfr ind. II) 32,7. 10. 35,4 (cfr Oracula) DEMOCRITVS frg 26 Diels: 5, 26 sqq 6, 20 sqq DIONYSIVS Syracusanus (cfr Athen. III 98d, schol. in Dionys. Thrac. 452,27 Hilg.) 40,1 EMPEDOCLES frg 121,2 sq Diels: 97, 23 sq EPICVRVS frg 335 Us.: 5, 26 sqq 7, 23 sqq 8,4 sqq

EVRIPIDES frg 517 N2: 39, 21 HERACLITVS 80, 16 (ex Platone) HERACLITII breviloqui 5, 12 calumniantur apud Platonem sed non a philosophis 9,3 sqq HERODOTVS VI 105 respicitur 35, 27 sqq HESIODVS ή τοῦ Ἡσιόδου θεολογία 80,7 theog. 116: 67,10 164 sqq: 84,9 sqq 195 sqq: 110, 2 (ex Platone) 453 sqq: 80,7 454: 91,5 HOMERVS quid verbis πατήρ άνδοῶν τε θεῶν τε significarit, explicatur 46, 30. Orpheum sequitur 49, 15 quae cognomina Iovi imposuerit 49, 15 sqq qui sunt ante Saturnum, non nominat; qui circum Saturnum sunt, quomodo vocet 66, 21 sqq ή ποίησις 49,26 51,25 ἡπαλαιὰ φήμη?: saepe homericae per-84, 21 sonae nominantur: ἡ πας' δ Όμη-Όμήρφ Κίρκη 22,8 οιπός 'Οδυσσεύς 88, 21 Όμηρικὸς Ποσειδῶν 83, 17 singuli versus adferuntur aut respiciuntur: A 75: 98,8 403: 32, 10 547: 93, 18 576: 13,7 B 94:47, 10 217:39, Γ 277: 37,8 ⊿ 58 sq: 50,8 sq E 504 : 76, 29 48:77, 10 138:81, 14 H44: 37, 19 I 600 sq : 44, 17 sq N 355:86,14 Ξ 213:93,13 328: 93, 4 O 18 sq:93,29 187: 50,11 sqq 83,18 189:83,26 P 425:77,1 Σ 239 sq:94, 7 sq T 407:94,15 Υ 13: 49,26 31:49,30 Φ 6 sq:94,4sq Ω 527:51,25 γ 2:76,29 δ 805:81,14 ε 122:81,14 λ 501 sqq:71,3 sq μ 374 sqq:37,16 ξ 512:88,3 π 273:88,2 ε 202:88,2 37:88,2 τ 138:44,15 χ 1:88,1 ω 157:88,2

HYMNVS, credo, pythagoricus (Vesta enim cara Pythagoreis; cfr Philolaus p 236,38 237,6 Diels²) 79, 3

IAMBLICHVS 56, 15 sqq INDI 32.7

ORACVLA chaldaica (cfr Kroll. Breslauer philol. Abhandl. VII 1) saepe λόγιον, λόγια; eadem latent sub hisce nominibus: Χαλδαῖοι 35,4 ύμνος 57, 26 ή μυστικωτάτη παράδοσις καὶ αἱ παρὰ τῶν θεῶν φημαι 51, 27 (cfr 20, 27) αί θεοπαράδοτοι φημαι 59, οί θεολόγοι (cfr theologi) 74, 23 οί θεουργοί καί αί παρά των θεων αὐτων φημαι 20, 27 οἱ ἐπὶ Μάρκου γενόμενοι θεουργοί 72, 10 sq θεουργών παϊδες 101.27 θεουργία 65,25 οί θεοί 31,12 φησί τις θεῶν 33, 16 praeterea nullo auctoris nomine allato passim sententiae oraculorum occurrunt et singulae voces loci sunt (paginas adduco Krollianas): 11: 47, 15 13: 57, 14 sq 14: 51, 27 sqq $14^2:52,1$ sq 16:63,26 17:59, 20 18: 57, 25 19: 59, 2 $19^1: 92, 13 20: 58, 19 \text{ sqq}$ 81,1 21:58,14sq 28:106,

18q 282: 105,58q 30: 81,6 sqq 34:91, 11 sqq 36:96, 17 98, 14 40: 33, 15 67, 19 74, 22. 28 41:65,25 43:20,29 sq 33, 17 50: 21,1sq 30,30 sqq 52:88,489 $53^2:71,17899$ 55: 101,6 sq 57: 31, 13 36, 20 sqq 60:61, 10 63:104, 680 66:35,4 ORPHEVS saepe δ θεολόγος 52, 28 62, 10 85, 19 δ αὐτὸς θεολόγος (antea nominatur 110, 17) 110, 26 οἱ θεολόγοι (cfr theologi) 21, 17? 22, 11 55, 16 83, 6 109, 13 δ μῦθος 55, 14 ώς δ' αν οί Όρφικοί φαίεν 61, 2 exemplo fuit Homero 49, 15 hymn. 69,8: 95, 14 frg 50: 59, 17 66, 28 sqq 55: 75,1 sq 61: 33,5 sq. 22 86 : 55,1 sq 91:83.5 98. 62, 12 99: 92, 11 101:110, 18899 106:80,10899 91,3899 107: 92, 16 sqq 114:54, 19 55.13 62.10 116:52.29 61.2 118:27,25 122:50,26 123: 62,4sqq 127: 48, 16sqq 49, 7 sqq 134:112,20 135:21, 25 137 : 106, 18 sqq 138: 105, 18 sqq 140 : 111,1 sqq 164 : 52,5186 : 85, 19 sqq 190 : 55,9 198. 199. 200: 109, 20 201 : 94, 27 105, 27 107.3 sq 202 : 108.16 203 : 108, 18 204:108, 20 210:58,4 218: 106,9 274: 96, 22 sq ORPHICI (cfr Orpheus, theologi) 61,2 οί παλαιοί (scil. philosophi) 29, 24 PERIPATVS 1, 11 2, 2 PLATO sescenties: saepe appellatur ὁ μέγας Πλάτων, ut 1, 12 12,6 26, 16 88, 14 90, 24; interdum ὁ θεῖος Πλάτων, ut 46, 4; semel ὁ μιμητικώτατος

116 INDICES

Πλάτων 5, 17 Cratylum audivit 4,7 Aristocles primo vocabatur 6, 26 73,4 Orpheum sequitur 55, 16 Fortunam 8 % 1αν vel δαιμονίαν appellat 44. 10 ἐκμανεῖον intellegit et τὸ έκμάσσον et τὸ έκμασσόμενον 40, 13 vox κομψός apud eum duo significat 71, 14 sqq item νοχ σοφιστής 89,1 sqq Πλατωνικόν συμπέρασμα 25, 29 saepe dialogorum personae pro ipsis dialogis afferuntur, ut Σωπράτης, Τίμαιος, δ Άθηναῖος ξένος, δ Έλεάτης ξένος al saepe loci platonici nec qui scripsit nec libro allato contextui inserti sunt Cratvli locos non recepi nisi quos extra ordinem affert aut significat $202^{\circ}: 71.9 \quad 203^{\circ}: 71.10 \text{ sq}$ 203d: 89, 4 Crat. 391*: 26, 21 392b: 4, 20 sq 396ab: 83, 20 399c: 7, 11 400b: 3, 19 402°: 90,5 410°: 42,6 418°: 42, 15 429° sqq: 18, 18 sqq 435*sqq: 26,1 (de universo Cratvlo non tantum in procemio sed etiam 90, 24 disputat) Critias 109°: 44, 20 Euthyd. 291d: 30, 12 Euthyphr. 7b sqq : 67, 25, 29 68, 2, 6 Gorg. 463b: 2, 17 482e: 18,98q $489^a: 18, 11 \text{ sq} \quad 497^d: 4, 4$ 523ª: 52, 17 Hipp. mai. 290^{cd}: 3, 188q legg. IV 716a: 19, 28 sq 107, 26 IV 716b: 108, 2 IV 717b: 68, 22 sqq X 892*: 53,3 X 893b: 51.9 Minos 316b: 18,12 317bc: 18,12 Parm. (universus 2,28) 142a: 32, 20 142d?:63,27 146*:51,24

Phaedo 61a: 103, 8 Phaedr. (universus 108, 26) 238°: 7,8 242d: 47, 26 244d: 3, 25 sq 244de: 46, 20 sqq 245e: 246* sqq: 24, 29 246b 53.3 sqq: 60, 14 sqq 246° sqq: 65, 1 246e: 74, 1. 21 247b: 247°: 35, 16 30, 26 sqq 65.4 62, 21 64,9 sqq 65, 1.6 66,8 247d: 89, 27 90, 22 sq 249c: 42, 20 250°: 67, 218q 252bc: $7.9 252^{\circ} : 3,28 \, \text{sqq}$ 255°: 269^{d} 20,8 sqq 259a: 88, 20 sqq: 2,18 Phileb. 12bc : 11,5 sq 25, 11 16°: 2.1 21°: 27.5 30d : 93, 11 36° sqq 40°d: 12, 11 Politic. 261°: 3,7 sqq 267bc: 269° sqq : 28, 16 sqq 272bc: 28,88qq 272c: 30, 14 sqq 273d: 47, 25 274c sqq: 28, 14 Protag. 145d: 88, 13 resp. I 353a: 26, 29 III 397° sqq: 29, 15 VII 517°: 101, 11 VII 529d: 74.18 sqq VII 534e: VIII 563° sqq: 11, 25 IX 588d: 36, 22 X 595 sqq: 29. 15 X 596b sqq: 22, 30 sqq X 596d: 89,3 X 606° sqq: 29,15 Soph. 268cd: 3, 14 Theaet. 179° sqq: 9,4 191°d: 26, 26 Tim. (ὁ ἐν Τιμαίω δημιουρ $y \acute{o} s = 50, 19$) $22^{\circ} : 100, 19 \text{ sq}$ 24°: 112,4 28°: 51, 14 28° sqq:55, 29 sqq 316:60, 29 sqq 31°:51,2 32°:50,22 sqq 105,8 36°: 20,28q. 26 27, 20 33, 23 37ac : 70,5 sqq 37d: sag 38°: 51,5 63, 24 64, 2. 5 39°: 62,1 sqq 40°: 82, 22 41°: 48,5 41°: 51,6 sqq 41°: 24,9 41d: 22,6 41e: 19,27 27, 18 42d: 19, 27 sq 42e:

49,29 84,12 42° sqq: 27,5 sqq

I. INDEX AUCTORUM — II. INDEX VERB. MEMORAB. 117

43°: 102, 15 43d: 70, 128qq 47° sq : 112, 25 50°: 104, 24 72°: 40, 13 PLOTINVS (in Enneadibus frustra quaesivi) 105, 14 sq PROCLVS ab excerptore saepius nominatur (semel δ θείος Πρόκλος 87, 21) 10, 26 17,1 25,20 65,8 87,21 comm. ad Crat. 59,5:63,2 &v alloig: 60,8 107,6 PROVERBIA ἀνάγκη ούδὲ θεὸς μάχεται (cfr Simonides) 88, 13 ΰβριν τίκτει κόρος (cfr Solon Theognis) 54, 16 PYTHAGORAS 5, 25. 27 sqq (cfr Iamblichi vita Pythagorae 60,5 N) 6,17 sqq PYTHAGOREI: cfr hymnus RHETORES 12, 17 SIMONIDES Ceius frg 3, 16

Hill.-Crus. (cfr Proverbia): 88, 13 SOLON frg 5 Hill.-Crus. (cfr Proverbia, Theognis): 54, 16 THEOCRITVS XVI 33: 39, 15 THEOGNIS (cfr Proverbia, Solon) 153: 54, 16 Hill.-Crus. THEOLOGI (cfr Oracula, Orpheus) 21, 17 22, 11 24, 20 36, 16 55, 16 74, 23 76, 23 83,6 91,6 97,6 104,8 108, 13 109,13 111, 26 THEOPHRASTVS primo Tyrtamus vocabatur 6, 27 τινές philosophorum Saturnum eundem esse atque unam omnium causam 59, 16 τινές Platonis interpretes id quod est 'Λίδης ex voce ἀιδές ducunt 87, 13

II. INDEX VERBORVM MEMORABILIVM

τὸ α 77, 20 άβούλητος 5, 20 άγαθοειδής 75, 18 107, 15 τὸ ἀγαθόν (τἀγαθόν) summum bonum 1, 17 4, 5 29, 2 30, 2.24 101, 10 sqq τὰ ἀγαθά 2, 18. 24 5,21 10,13 12,29 51,11 54, 5 56, 26 61, 19 62, 9. 17 80, 22 sq 81, 13 82, 2. 8 98, 1 opp. τὸ καλόν 26, 14. 17 άγαθότης 13, 9 52, 6 75, 18 άγαθουργία 13, 4 άγαθουργός 59, 15 90, 15 α̈γαλμα 77, 25 plur. 6, 13 19,8. 13. 16. 20 47, 13 78, 1 108, 9 'Αγαμέμνων (Pl.) 43,22 45,12.20.24 άγγελικός (dist. δαιμόνιος) 32, 14 69, 19 99, 2 γένη quid sint 75, 14 sqq 93, 9 άγγελικῶς opp. δαιμονίως 71, 23

άγγελοι (opp. δαίμονες) 19,5 20, 14 71, 17 78, 27. 29 89, 8 98. 21 άγελάρχης 38, 2 ἄγνοια (opp. γνῶσις) 2, 22 12, dist. ἀπλη et διπλη 28 95, 27 άγνοια 28, 28 ἄγχειν 76, 13 άγχίθυρος 29, 5 άδιαίρετος 53, 24 59, 2 85, 5 109, 20 ἀδιαιρέτως 52, 18 97, 13 άδιακρίτως 91, 13 άδιάλυτος ούσία 79,10 άδιάρθρωτος 31, 27 άδιάστροφος 29, 19 άδοξος (astrol.) 10, 18 (cfr διαθέσεις ἄδοξοι) άδρανής 75, 6 "Αδωνις 107, 14 άειγενεσία 24, 12

άενάως (trad. άεννάως) 80, 23 άήρ (est sacer Iunonis, symbolum animae) 93, 24 sqq 94, Άθανάσιος exemplum nominis mortali minime apti 4, 15 18, 25 άθεράπευτος 8, 28 $^{\prime}\!A\partial\eta\nu\tilde{\alpha}$ 21, 20 sqq 22, 20 36, 4 37, 20 94, 29 95, 19 106, 6. 10 111, 21. 23. 27 112, 5. 16 appellatur δέσποινα 21, 24 ή δέσποινα ἡμῶν 111, 27 'Aθηναϊκός (de Minerva) 36, 2. 5 38, 6 δ Άθηναῖος ξένος = Plat. legg. in ind. I άθρόως 100, 5 ή αι 77, 20 Αἰγύπτια ὀνό-Αίγύπτιοι 32, 6 ματα 25, 13 "Aιδης 50, 12 66, 24 (trad. ἄρη) 82, 26 84, 1 87, 7. 11 88, 17. 25 89, 3. 22 90, 1. 6. 8 95, 14 quid sit 86, 21 sqq έν Άιδου 47, 3 71, 3 87, 26 ἐν τῷ "Αιδη 88, 23 άίδιος 18, 15 70, 5 92, 22 110, 1 τὰ ἀίδια 11, 10 ορρ. τὰ φθαρτά 4, 13 18, 22 42, 28 72, 19 89 opp. τὰ γενητά 8, 21 22, 22 opp. τὰ καθ' ἔκαστα 11, 2 sq έξ ἀιδίου ab aeterno 87,1 αίθέριος 76, 25 *Alθή*ρ (Orph.) 61, 3 Alθίοπες 36, 10 αἰκίζεσθαι 71, 20 αλνίττεσθαι 6, 3. 10 46, 25 93, 29 96, 2 101, 22 Aloheig 39, 14 αίσειν 75, 26 (trad. ἔχειν) 76, 3 αίσθησις 8, 20 14, 7 66, 13 71, δρατική, ακουστική 37, 9 con. δόξα 34, 12 αίσθητικώς (opp. νοητικώς) 37,4 αίσθητός 24, 31 77, 1 103, 29 109, 12 τὸ αἰσθητόν 101, 26

τὰ αἰσθητά (saepe opp. τὰ νοερά) 22, 23 23, 24 49, 5 57, 6. 11 62, 8 76, 29 αίτία 22, 17 31, 4 34, 26 55, 24 58, 9 72, 28 91, 17 92, 7 97, 12 104, 2 112, 4 con. παράδειγμα 21, 7 con. δίζα 37, 11 κατ' αίτίαν 34, 19 67, 6 100, 4 άνγελικαί, δαιμόνιαι, ήρωϊκαί, νυμφικαί 69,19 ἀκίνητος 24,7 άκρόταται 27, 27 άλόνιστος 44,8 ἄρρητος καὶ ἐπέκεινα τῶν νοητῶν 30, 20 γεννητική (et αίτιον γεννητικόν) 85, 22 110, 7 ή δι' οδ αίτία (et τὸ $\delta \iota$ of $\alpha i \tau \iota o \nu$ 52, 5 110, 7 sq $\mu i \alpha$ 1, 17 44, 21 59, 16 61, 1 μία και άμεριστος (εγη. μονοειδής καὶ άμέριστος 28,3) 50,14 μία καλ πρωτουργός 103, 5 ένιαία, ένοειδής, μονοειδής 28, 3 52, 22. 24 91, 23 ζωογόνος 92, 27 θεία, θειστέρα 31, 17 70, 24 72, 21 sq. 27 νοεφά (-όν) 59, 28 74, 17. 26 $vo\eta\tau\dot{\eta}$ (- $\acute{o}v$) 51, 22 74, 17 όλική (syn. τὰ οια αίτια 38, 24) 44, 4 παραδειγματική 18,17 πατρική (-όν), $\mu\eta\tau\varrho\iota\kappa\dot{\eta}$ (- $\acute{o}\nu$) 35, 15 48, 1 85, 1 87,17 93,15 ποιητική 17,1189 18, 16 20, 17 προσεχής (-ές) 38,24 44,2 66,22 $\pi \rho \acute{\omega} \tau \eta (-o \nu)$ πρωτίστη (-ον) 52,7 59,18 67,1 82, 2 110, 1 πολυειδείς 102, 19 ποεσβύτεραι 66, 7 αίτιατική πτώσις (gramm.) 53, 7 αίτιον (cfr αίτία) 50,4 67,11 con. ποιητής 110, 11 111,6 άρχικά καὶ βασιλικά 48, 24 δημιουργικά 79,9 διακριτικά 59, 28 έμφανη 74, 16 ἔνυλα 112, 27 έξηρημένα 30, 6 νούμενα 24, 11 ποείττονα 44. 19 μεριστά 38, 24 νοητὰ ἄμα καὶ νοερά 59, 28 ὅλα 38, 24 τὰ πόροω αίτια 38, 24 πρῶτα

καὶ ἀίδια 110, 1 συνεκτικά. συνογικά 59, 27 63, 15 64, 25 ύπερουράνια 74, 17 ύψηλότερα 9, 28 φρουρητικά 63, 16 τὸ δ' αἴτιον, ὅτι 50, 13 64, 17 αἰών 63, 21 64, 4 αίώνιος 18, 14 23, 19 αίωνίως 75, 7 76, 9 άκαταγώνιστος 112, 2 άκίνητος 24, 7 85, 25 112, 22 άπλινής 79, 9 άκμαίος superl. 62, 18 81, 16 άκμαίως 81, 25 άκμη τῶν ἐνεργειῶν 82,8 ἀκολουθία 14, 19 άκουστική αἴσθησις 37, 10 ἄχρος 61, 7 opp. μέσος 46, 8 τὰ ἄκρα (saepe opp. 85, 19 τὸ μέσον sim.) 86, 2 95, 13. 18. 20 96,8.10 dual. 85, 10 superl. άκρότατος optimus 27, 26 37, 20 57, 21 62, 15 65, 1 83, 26 84, 2 85, 6. 28 111, 19 άκρότης 63, 23 83, 15 94, 27 112, 12 (plur.) opp. βάθος 60, 17 άπτίνες 101, 21 sq άλαζών con. είρων, ύπερόπτης 9.3 άλήθεια (eius genera 11,30 sqq) 10, 8 12, 6 sqq. 15 16, 1 28, 5 40, 11 51, 13 55, 20 60, 19 68, 9 72, 17 78, 24 99, 12. 27 101, 9. 14 17 103, 15. 21 est ίδέα τις λόγου (rhet.) 12, 17 ἄληπτος 65, 22 'Alnsiδης appellatus est Hercules a parentibus 38, 16 άλογία 10, 14 46, 28 άλόγιστος 44,8 άλογος 53,21 76,11 77,13 δόξα 29, 2 65, 13 ζωαί 76, 7 ψυγή 27,5 τὰ ἄλογα 76,11 ἀλόγως 67, 26 άλογωδέστερος 69, 2 'Αμβρόσιος exemplum nominis mortali minime apti 18, 25

άμέθεκτος 3, 29 51, 10 57, 28 άμείλιπτος (or) 57, 3 58, 12 sqq 81, 1 105, 29 άμενηνός 75,6 άμερής 77, 26 109, 21 (trad. άμερίς) άμέριστος 28, 4 50, 14 51, 18 52, 11 54, 2. 8 57, 27. 29 59, 14 102, άμερίστως 91,12 94,23 95,7 ούκ ἀμέσως 37, 15 άμιγής 22, 13 82,4 άμιγῶς 69,4 άμιστύλλευτος (οτ) 59, 2 άμόρφωτος 31, 13 άμυδρότης opp. τρανότης 30,23 άμφιβολίαι 40, 10 Αμφιτρίτη 86, 8 ἀνάβασις animae 89, 28 άνάγειν ad altiora educere 1,17 10, 22 20, 17 34, 10 46, 25 54, 3 60, 16 71, 19 75, 26 90, 2 96, 28 103, 18 104, 5 113, 12 ἀνάγκη `3, 21 112, 26. 28 113, 9 άνάγκη θεῶν 88,13 ἀναγωγός 28, 17. 21 61, 9 68, 28 70,18 74,8 105,20 106,16 111,8 άναίρεσις 96, 2 τὸ ἀναιρετικόν 98, 28 άνακτᾶσθαι 108, 7 άνακυκλεῖν vitam 28, 14 άνακυκλήσεις mundi 28, 17 άναλογεΐν 29, 1 35, 15 59, 17 76, 21, 25, 29 86, 11 άναλογία 22, 16 24, 28 25, 1.6 50, 27 51, 2 63, 21 65, 22 66, 18 έξ ἀναλογίας 77, 16 101, 11 κατ' άναλογίαν 56, 6 gramm. 41, 11 άναλύειν 4, 2 15, 5 εqq 28, 3 44, 24 56, 24 62, 28 86, 6 87, 5. 20 90, 9 άνάλυσις 3, 27 95, 27 άναλυτική 2, 2. 12 άναλυτικώς 47,12 άναμιμνήσκεσθαι 23, 8 άνάμνησις 23, 10 26, 25 άνανεοῦν med. 23, 17

άναπέμπειν reducere 55,22 άναπίμπλασθαι 47, 2 άναπλοῦν 54,7 69,10 άναπτύξεις τῶν ὀνομάτων (gramm.) 39, 20 άνάρμοστος 35, 12 99, 23 102, 8 άναρπάζειν 104, 6 άναρρωννύναι 108, 7 άνηρτῆσθαι 30,22 49,12 άναρχος sine principio 86, 27 άνασκευάζειν (log.) 5,8 άναστέλλειν 112, 21 άνατείνειν 65,17 68,4 76,3 med. 3, 24 104, 11 άνατέλλειν 85,30 άνατρέπειν 5,6 άνατρέχειν 47, 14 77, 17 ἀναφῶς 37, 2 άναφθέγγεσθαι 44, 14 άναφορά 4,22 16,17 21,9 60,15 άναφορὰ πρὸς ἔτερον (gramm.) άνεγείρειν 68, 8 86, 19 105, 6 113, 2 άνέκλειπτος 13, 23 81, 10. 21 άνεκφαίνειν 54,6 άνευφοίτητος 90, 29 112, 7 άνεληλυθέναι 89, 22 ἀνέλιξις 54, 3 55, 28 87, 2 άνελίσσειν 51, 22 87, 1 άνεξάλλακτος 38,7 άνέπαφος 57, 29 άνεπιστήμων 3, 21 άνεπισκήπτως 54, 17 άνευφημεῖν trans. 61, 23 ανθος ζωής 111, 18 νοῦ 47, 15 66, 11 άνθοώπειον είδος 24,5 άνθρωπικώτερος 43, 29 άνθρώπινος 32, 3 34, 11 35, 9 69, 21. 26 75, 25 76, 9 77, 10 97, 4 τὰ ἀνθρώπινα opp. τὰ θεῖα 46, 15 ανιέναι (opp. κατιέναι) 4, 2 32, 30 65, 26 66, 21 67, 29 89, 20 άνεισθαι 38, 5 76, 22 108, 10

ανοδος animae 89, 19 104, 20 άνοίπειος 29, 18 άνομοιομερής 14, 18 άνούσιος 21, 10 άντιδιαιφείν 18, 10 34, 11 τὸ ἀντικείμενον (log.) 5,8 άντίληψις 47,7 Άντίλοχος postea est dictus Φιλοπάτως 73, 5 τὸ ἀντίτυπον 76, 28 άντίφασις 13, 26 άνυμνεῖν 2, 19 32, 1 48, 5 49, 15 57, 4 59, 7 61, 21 66, 9 68, 12 80, 24 82, 23 90, 26 101, 11 102, 12 111, 26 112, 5. 15 ἄνω in caelo, apud deos 31,13 80, 12 90, 29 95, 4 τὸ ἄνω (Pl.) 96, 3 τὰ ἄνω (Pl.) 60, 23 63, 12. 18. 25 64, 7 80, 22 92, 20 ἀνωτέρω 48,6 65,20 ἀνωτάτω 3,12 ανωθεν a caelo, a dis 24,5 27, 21 37, 15 44, 19 48, 1.13 53, 16 54, 23 61, 2 62, 19 69, 16 75, 11 91, 17 93, 23 97, 19 99, 4 101, 20 άοριστία 53, 20 113, 8 άόριστος 1, 6 10, 10 11, 21 42, 26 43, 17 44, 9 67, 16 άπαίσιον ὄνομα 39,23 43,2 άπεικονίζεσθαι 19, 17 άπειοία opp. πέρας 13, 19 ἄπειρος 81, 9 άπεριήγητος 97, 3 άπερίληπτος 97,2 άπεριόριστος 111, 16 απήμων ζωή 104, 12 τὸ ἀπλανές opp. τὸ πλανώμενον 85, 31 άπλήμτως 37, 2 ἄπληστος μετουσία 11,24 ἀπλότης 36,11 99,12 101,9 103, 16. 20 ήπλωμένη ζωή 111, 15 ή ἀποδεικτική 2, 11 άποδοκιμάζειν 21, 16 άποθρασύνεσθαι 74, 14

άποκαθαίοεσθαί τι vel τινός τι 1, 15 26, 25 άποκαθίστασθαι 69, 1. 3 είδος άποκατάστασις είς τὸ 106, 23 άποιληροῦν 43, 27 47, 8 άποκοπαί (gramm.) 40, 5 άποκόπτειν 71,26 άπόκρισις secretio 109, 26 $A\pi \delta \lambda \lambda \omega \nu$ 37, 20 78, 25 90, 17 95, 26 96, 12. 22. 26 sqq 97. 3. 5. 14 98, 22 99, 29 sqq 100 sqq 102, 10 sqq 103, 1 104, 2.26 105, 4.6 plur. 98, 17 appellatur βασιλεύς 102, 10 'Απολλωνιακός 5, 23 96, 14 97, 7 102, 16 ἀπόλυτος (imprimis θεοί Phaedri) 74, 20 78, 8 98, 5 112, 10 άπολύτως 82, 21 άπομερισμός 53, 10 άποπερατοῦσθαι 32, 25 ἀποπίπτειν τινός 46, 26 άποπλήρωσις 90, 20 άπορρεῖν 30,7 ἀπόρρητος (Pl.) 19, 13 άποσκευάζεσθαι 99, 16 100, 25 102, 8 άποσφάλλεσθαί τινος 29, 13 ἀποτέλεσμα (opp. αἰτία, ὄργανον) 17, 2. 16. 21. 24 21, 8 22, 17 ἀποτέμνειν 71, 18 (trad. ἀπο- $\pi \epsilon \mu \pi$.) med. 64, 25. 27 άποτυποῦσθαι (Pl.) 11, 4 24, 19 ἀποφαντικός λόγος (Aristot.) 12, 1 15, 30 16, 2 άπόφασις adfirmatio 9, 21 13, 17 άπροαίρετος 5,21 (trad. προαιρετῶν) 14, 7 άραρότως 8, 16 ἄργυρος analogus τῷ αίθερίω κόσμω 76, 24 Αοδιαΐος (Pl.) 71, 22 άρετή 1, 14 40, 18 46, 16 77, 9 88, 9 92, 4. 21 95, 4 104, 4 105, 22. 29 106, 3. 15. 22

Agns 69, 16 111, 21 άρίδηλος 2, 3 άριθμός 6, 1. 3. 9 13, 22 102, 14. 17. 27 103, 4 con. σχήματα νοητοί 74, 20 sunt τὰ 50, 22 νοερὰ είδη 6,14 δ πρώτως και κυρίως άριθμός 6, 5 πρώτιστος άριθμός idem quod δ ύπερουράνιος τόπος 65,2 άρμονία 99, 17 101, 24. 28 102, 13.20 103,5 104,27 105,2 plur. 99,23 103,23 genera 102,23 sqq άρμονικοί λόγοι 102, 1. 25 άρπάσας ξαυτόν scil. Saturnus 58, 8 $\tilde{\alpha} \rho \pi \eta$ (Hesiod.) 84, 10 ήροενωμένος 35, 14 ἄρρην 70, 6. 25 85, 3 άρρητος 29,29 30,20 31,6 32,19 47, 14 65, 17. 22 67, 1. 14. 18. 23 opp. όητός 31, 19 32, 23 sq 65, 28 66, 4 comp. 30, 4 ήρτησθαι έχ τινος 89, 14 98, 22 Αρτεμις 94, 27 104, 2 105, 18. 27 106, 5. 10. 25 107, 1. 5 άρτηρία 17, 5 άρτιγενής 43,5 ἀρχαγγελικὸς Έρμης 37,18 ἀρχαγγελική μονάς est Mercurius 68, 12 ἄρχων (θεός sim) 27, 15 38, 15 52, 14, 21 $\alpha q \gamma \eta$ 27, 13 43, 18 45, 1 46, 21 53,2 83,16 95,2 sqq plur. 2, 12. 20 3, 4 13, 17 27, 22 61, 2 62, 7 81, 20 86, 27 96, 15 ζωογονικαί, ζωογόνοι 95, 17 105, 25 ἡλιακαί 96, 17. 19 άρχικός 48,24 69, 13 (άρχικῶς ci Crönert) 78, 6 80, 24 83, 24 95, 21 98, 11 106, 3. 16 112, 8 $-\tilde{\omega}_{S}$ 82, 20 94, 20 8q cfr 69, 13 άργιτεπτονικώτερος 27.4 άρχοειδής 56, 14 Ασκληπιοί 38, 12 ἄστατος 5, 13

άστής 24,6 84,23 άστοχεῖν 44,7 άστρώοι θεοί 49,10 ψυχαί 87,1 άσυμμετρία 97,27 ἄσχετος 57, 29 61, 20 70, 9 77, 8 άσχέτως 70, 11 άσώματοι θεοί 35, 20 τὰ άσώματα 22, 23 τὸ ἀτακτότατον 74, 12 άταραξία 104, 13 άτελεύτητος (con. ἄναρχος) 86,27 ἄτομος 56, 17 73, 25 άτρεπτος 58, 6 άτρέπτως 48,11 'Ατοεύς (Pl.) 43, 3 46, 6 'Αττικοί 40, 4 αύθυπόστατος 17, 13 αὐλὴ Διός 46, 30 avlog 19, 9 22, 13 57, 6. 18 59, 5 αὐτόγονος 17,13 αὐτομάτως 1, 7 αύτοφυής 96, 27 άφαίρεσις (gramm.) 40, 6 83, 8 άφανής 33, 24 43, 8 49, 2 84, 22 101, 24 102, 24 άφανίζειν 108, 2 ἄφατος 104, 12 τὸ ἀφεγγές 77, 11 τὸ ἀφεγγέστατον 74,12 τὰ ἀφεγγέστατα (trad. ἀφθεγγ.) 76, 12 ἄφθεγητος (Pl.) 65, 28 67, 19 74, 26 78, 17 άφομοιωτικός 1,2 19,2.15 20,22 άφορίζειν 13,21 33,26 34,21 84, 11 med. trans. 26,12.14 pass. 30, 4 78, 15 98, 25 άφοριστικός 81, 18 95, 22 ἄφραστος κοινωνία 93, 20 Αφροδίτη 69,15 107,13.15 108,3 109, 25. 27 110, 6 sqq. 23 111, 4. 19. 24 άφρός quid significat 111,17 sqq Αχιλλεύς 71, 2 94, 15 άχραντος 22, 12 57, 3 58,3.10.17 68, 25 79, 16 82, 3 94, 25 95, 13 105, 19. 28 112, 1 άχράντως 59, 4

ἄχρονος 74, 27 ἀχώριστος 105, 1. 3 άψὶς ὁπουράνιος (Pl.) 65, 6 τὰ ἄψυχα 30, 28

βάθος της διακοσμήσεως (opp. άμφότης) 60, 17 έννοίας 18, 8 ζωῆς 111, 16 τὰ βάρβαρα (gramm. Pl.) 40,19 βαρύτητες (gramm.) con. ὀξύ-THTEG 77, 22 βασιλεύς con. ἄρχων 52, 15. 20 83, 21 τῶν ἐγκοσμίων πάντων θεών est Liber 55, 5 sqq τῶν ὅλων θείων γενῶν est Phanes 48,14 πρώτων τε καί μέσων καλ τελευταίων est Iuppiter 83,21 των Τιτάνων est Saturnus 56,21 βασιλεὺς Απόλλων 102, 10 Κρόνος 28, 18 54, 13 57, 4 βασιλικά αΐτια 48,24 σειρά 54, τάξις 54, 25 Βατίεια 34, 18 35, 7. 11 βλυστάνειν 80, 24 βοσχηματώδης 68, 2 βουλητή ζωή 104, 20 βραχυλογώτατος 5, 11 βρέφος 92, 23 Βριάρεως 32, 10

γάλα 92, 24 γαλήνη νοερά 104, 13 γάμος quid sit apud Orphicos 83, 5 γενεσιουργός 42,25 88,15 105,23 γένεσις 10, 11 11, 27 22, 7. 13 34, 20. 22 35, 18 38, 22 43, 9 45, 2 46, 27. 30 48, 10 67, 3.6. 11 68, 18 69, 7. 10. 24 70, 9 71, 6. 18 74, 3 86, 10 8q. 22. 24 sq. 87, 2. 4. 13 88, 20. 22 sq. 89, 20 96, 5 101, 1 102, 7 104, 7. 18 105, 12 106, 4. 20 109, 25 τῶν ὀνομάτων cfr ὀνόματω

τὸ γενητόν (τὰ γ.) 8, 22 22, 21 86.1 yevinős 100, 12 γεννητικός 21, 16 27, 28 29, 29 85, 21 95, 3 106, 12 110, 7.11.24 111. 11. 14 γένος (log.) 3, 12. 15 των οντων 22, 26 49, 4 θεῶν, θεῖα, νοητά sim. 9, 25 32, 18. 22 48, 14. 23 57, 22 60, 24 65, 3. 5. 7 78, 4. 14 84, 19 110, 3 όλικά, όλικώτερα, πρώτιστα sim. 9,25 31, 11. 22 32, 22 78, 4 κρείττονα, κρ. ήμῶν 29,25 76,15. 21 98, 20 δεύτερα μερικώτερα, μέσα, μεταξύ sim. 9, 26 20, 13 31, 20 33, 12 34, 1 73, 25 δαιμόνια, ήρωϊκά, μετὰ θεούς sim. 68, 25 69, 28 71, 13 75, 9. 22 76,5 77, 2.4 sq. 17 wvχων 68, 25 69, 2 93, 6 δημιουργικόν 48,23 64,23 ἀνθρώπινον 69, 21 77, 10 Σειρήνων 88, 14 Τιτανικόν 56, 12 64, 19 θεών και δαιμόνων και ψυγών 88, 25 τὸ γευστικόν 37, 14 τὸ γεῶδες 47,4 γη 4, 27 37, 29 82, 25 sq 86, 2.19 87, 6. 19 90, 10 98, 17 111, 10 est imago corporis 93, 28 $\Gamma \tilde{\eta}$ 61, 2 82, 24 τὸ γήινον 76, 28 τὰ γινόμενα 24,4 ορρ. τὰ ὄντως ὄντα 67,4 τὰ γενόμενα ορρ. τὰ ὄντα, τὰ μέλλοντα 73,2 γλυκυθυμία (Pl.) 108, 3 γνωρίσματα 96, τ yvãois 6,7 9,198qq 12,12 16,24 28, 23 32, 3 37, 3, 17 47, 19 51, 15 66, 19 68,7 75, 13 78, 8. 27 90, 7 opp. ἄγνοια 2, 22 genera 35, 9 sqq κατά (την) γνῶσιν 101, 9. 16 γνωστική ζωή 12, 13 66, 14 γόνιμος 52,3 65,2 91,18 111,17 δυάς 13, 24 δύναμις 21, 14 30, 7 69, 9 79, 12 82, 29 106, 7 110, 9 ἐνέργεια 1, 2 μόρια 110, 16 τὰ γράμματα dist. τὰ στοιχεῖα 41, 20 οἱ γραμματικοί 37, 24 45, 26

δαιμονικός 93.9 δαιμόνιος con. θεῖος ἀγγελικός ήρωϊκός 32, 14 37, 21 44, 10 69, 19. 27 75, 19 99, 2 δαιμονίως 71, 26 δαίμονες 27, 14 77, 19 θεοί, ἄγγελοι, ἥρωες, ἄνθρωποι, ψυγαί 19,5.8 20,13 25,12 35, 25 36, 5. 7. 13. 17. 19 43, 12 68, 14 8q 71, 10. 20 72, 8. 15. 23 75, 23 76, 16 sq 77, 3. 14 78, 27 79, 2 88, 25 89, 7 98, 21 άναθοί και θεΐοι 35,23 άίδιοι πρώτιστοι καλ όλικώ-70, 5 τεροι 70,5 τελευταΐοι 72,3 ύλαΐοι 35, 24 75, 23 77, 18 φύσει 68, 16 σχέσει 68, 17 σχέσιν 77, 14 sq δεκάς est mundus 97, 9 δεκτικός 16, 1 δεόντως 17,9 δεσμείν 89, 12 δεσμός (plerumque plur.) mundi, materiae 50, 23 sqq 51, 1 sqq 99, 17 Orphici 89, 21, 24 90, 1 δέσποινα est 'Αθηνα 21, 24 ήμῶν est 'Αθηνᾶ 111, 27 "Αφτεμις 105, 18 Δημήτης 92, 20 "Ηρα 93, 23 δεσπότης est Διόνυσος 107, 19 ήμῶν est Διόνυσος 54,23 108, 13 Έρμης 68, 12 δεύτεροι θεοί 100,3 τὰ δεύτερα (opp. τὰ κρείττονα syn. τὰ καταδεέστερα) 19, 2. 6 31, 1. 6 49, 28 53, 10. 25 58, 5. 7 60, 14 62, 17 69, 5. 22 70, 11 75, 17

76, 2 77, 7 79, 11 81, 24 82, 2.7. 11 90.20 δευτέρως 99.29 112.18 δηλωτικός 108, 25 Δημήτης 80, 10. 13 90, 11. 28 91. 2 8qq. 9. 17 92, 9. 14 93, 1 94, 17 96, 20 103, 24 106, 28 appellatur ή δέσποινα ήμων 92, 20 δημιουργείν 19, 8 20, 12 27, 4. 6 49, 8, 10 56, 3 84, 2 85, 20 100, 5 109, 19 δημιούργημα 47,16 86,5 109,14 δημιουργία 27,7 50,14 52,19 62, 7 64, 26 86, 28 τοῦ παντός 24, 1sqq 50, 25 51, 23 őln 27, 9. 23 28, 7 30, 17 93, 22 94, 20 μία καὶ ὅλη 24,5 μία 48,6 άδιαίρετος και μία και όλη 85, 6 μεριστή 27,9 95,7 109,9 δευτέρα 24,10 των νέων θεων 24, 10 27, 7 τῶν εἰδῶν 24, 27 τῶν ὀνομάτων cfr ὀνόματα δημιουγικός 5, 23 8, 25 20, 22 21, 15 23, 14 30, 29 48, 4. 23 49, 1 51, 6 52, 13. 21 53, 30 54, 9 55, 29 64, 18. 23 75, 4 79, 8. 14. 24 83, 11 84, 20 85, 4. 8 86, 4. 20. 22 89, 10 91, 14 92, 26 97, 14 98, 8 99, 30 101, 27 102, 3 112, 22 δημιουργός 19, 22 20,689. 21 23, 3. 23 26, 11 27, 17. 22 28, 4 30, 12. 16 48, 7 50, 19 51, 15. 20 52, 4. 7 53, 4 57, 17 64, 26 66, 22 78, 9 sqq 83, 19 91, 19 94, 18 99, 28 100, 4 105, 2 111, 15 con. πατής 51, 9 93, 7 τοῦ παντός 57, 9 99, 19 δ δλος δ. 19,26 20, 1 78, 11 είς 20, 18 22, 5 78, 11 τρίτος 106, 8 προσεχής 77,1 plur. 49,1 74,9 89,11 τρείς 52, 15. 17. 20 78, 11 μερικώτεροι 78, 12 νέοι 22, 5 δημοι άγγέλων και δαιμόνων **καὶ ἡρώων 98, 21** διαγωγή 88, 20 διάδοσις 9, 28 διαδοχή 55, 15 της φύσεως 45, 10

διαθέσεις ἄδοξοι astrologorum 10, 19 διηρημένος 30,5 56,2 86,23 109.1 διαιρετικός 48,21 64,21 ή διαι**ρετική 2,7** διαιτάν τινι 5, 10 διαιωνίως 113, 3 διακόπτειν 53, 18 διακόσμησις 28, 16 48, 13 49, 5 58, 18 60, 2. 17 66, 22 68, 10 71, 6 83, 10 84, 6. 17 90, 26 91, 7 92, 13. 29 94, 29 95, 6 97, 19 διάποσμος 6, 3 22, 3 31, 26 48, 25 52, 26 59, 25 61,4.16 65,9.24 72, 12 74, 30 79, 25 81, 18 82, 20 84, 13 92, 3 95, 2 98, 11 103, 29 110.10 διαπεπριμένως 97, 13 98, 23 99, 29 διάπρισις 17, 20 24, 27 33, 12 56, 12. 18 61, 7 81, 17 84, 9 85, 2 διακριτικός 16, 24 20, 20 24, 17. 20 25, 4 59, 26, 28 διαλάμπειν 98, 1 διαλεπτικός 1, 10. 12 2, 26 3, 4 17, 9. 25 26, 4. 7. 19 sqq 27, 2.11. 20 35, 17 ἡ διαλεπτική 1, 12 2, 5, 14, 19 sqq 3,4 28,9 passim διάλεπτος 25, 15 αἱ τῶν διαλέκτων διαφοραί (gramm.) 39,13 διάλεξις 14, 9 διαλογικοί λόγοι opp. έπιδεικτικοί 10, 4 διαμείβειν superare (montem) 36, 1 διαμονή 79, 10 113, 4 διάνοια 1, 13 8, 8 10, 13 13, 28 17, 7 55, 26 56, 4 sqq. 21 65, 14 66, 10 72, 26 80, 18 διαπίπτειν 3, 21 47, 6 διαπορθμευτικός 75, 12 διαπόρθμιος 33, 14 διασπάραξις Liberi (Orph.) 109, διαστατῶς 55, 23 διαστροφή 70, 13

διάστροφος 77, 12 διατείνειν trans. 56, 16 intr. 24, 2 78, 7 διαφαίνεσθαι 98, 18 διεγείζειν 56, 10 81, 24 98, 5 διεξαγωγή 69, 23 89, 23 διεξοδικός 6, 13 διερμηνεύειν 75.3 διήγημα 46, 24 διήκειν 30, 26 31, 19 56, 22 Διιακή ζωή 86, 24 ∠iios 28,14 47,20 48,10.12 71,5 85, 28 ∠iíως 89, 16 δικαιολογεϊσθαι 50,6 ding 19, 28 27, 17 74, 15 107, 27 Διονυσιακός 77, 24 109, 9 Διόνυσος 55,5 77,25.27 95,8 107,12 108,3 plur. 38,12 appellatur δεσπότης 107, 19 δεσπ. ήμῶν 54,23 108,13 est nomen vini 41, 15 (contra Liberum appellant Orphici vinum 107, 19 sqq) διορίζειν 21, 6 82, 26 84, 17. 21 med. 12, 12 Διόσχουφοι 47,22 τὸ δι' οὖ αἴτιον cfr αἴτιον δίφθογγος (gramm.) 42, 2. 4. 9 sqq. 17 τὰ δίχοονα (gramm.) 42, 10 Διωναία (trad. διαιωνία) Venus 111, 10 ⊿ιώνη 110, 24 δόκησις 5, 20 29, 9 $\delta \delta \xi \alpha = 5, 18.25 + 12, 13 = a.l.$ vel. opp. φαντασία, αἴσθησις 14, 6 29, 2 65, 13 66, 10 opp. διάνοια, νοῦς 29,2 66,10 opp. νόησις 14,6 δοξαστικός 5,17 23,25 67,27 -õg 23, 24 δοξομιμητική (Pl.) ζωή 72, 1 δοχεῖς (or.) 100, 22 τὰ δρώμενα 36, 17 δράξ 41, 7 δραστήριος 31,7.16 32,13 35,9 53,27

δραστικώτερος 32, 14 δυαδικώς 83, 28 δυάς 13,24 51, 27 52, 2.26 67, 16 δύναμις hominum, deorum, daemonum, naturae, sim. 10, 16 13, 19 19, 1. 4. 7 20, 19 22, 16. 18 24, 30 25, 10 31, 18. 94 55, 24 56, 17. 22 62, 5. 18 64, 20 66, 4 69, 20 75, 13 81, 10 82, 22 84, 19 85, 13. 16 91, 15. 21 94, 22 95, 1 97, 3. 29 98, 19 99, 4. 27 100, 1.6 102, 3 103, 22 111, 7.18.26 112, 11. 19 = significatio 8, 12 16, 22 73, 11. 16 δυνάμεις τῶν oνομάτων sunt accentus 77,23 con. vel opp. ένέργεια 1, 2 7, 20 8, 21 11, 4 43, 12 47, 13 51, 17 52, 13 53, 24 81, 21 100, 3 104, 16 108, 25 θεία, δαιμονία, ψυχική sim. 25,4 44,10 70,7 75,20 φυσική 17,17 λογική 34,6 79,18 δημιουργική 52, 13 101, 27 γεννητική, γόνιμος 21, 14 29, 29 30, 7 69, 9 79, 13 82, 29 95, 3 106, 7 110, 9. 24 111,14 άφομοιωτική, εlκαστική 1, 2 18, 29 19, 2.15 20, 22 ζωογονική 25,5 79,21 96,16 ένιαία, ένοποιός 60,13 98,4.24 ταυτοποιός, έτεροποιός 20,21 56, 12 συνεκτική, συνογική 63,7 110,15 διακριτική 24,18 25, 4 ἄχραντος 105,28 μόνιμος 36, 13 έπιστρεπτική 63, 7 ήγεμονική 25,5 101,25 φρουρητική 25,6 63,7 111,27 112,14 τελεσιουργός 112, 1. 15 τική 21, 13 καθαρτική 100, μερισταί, μερικώτεραι 24, 18 97, 2 νοερά 30, 28 54, 2 δυνάμει opp. ένεργεία 26, 27 δύνειν 85, 31 δύσληπτος 30, 18 τὸ δύσφημον 100, 10 δυωδεκάδες 52,30

τὸ ε 41, 21 42, 7 έβδομαδικός 91, 25 έβδομάς 58, 24 91, 26 pl. 60, 8 έγηγερμένος 70, 18 έγχεντρίζεσθαι 39,6 έγκολπίζεσθαι 57, 8 62, 5 έγκόσμιος 49, 13. 18 50, 20 55, 8 78,23 81,4 93,8 101,2.13 105,7 106, 25 107, 1. 12 sq. 22 112, 12 τὰ ἐ. 23, 22 49, 6 50, 1. 27 52, 3 61, 20. 30 97, 14 έδρα 79, 10 έδράζειν 31, 4 81, 12 82, 13 έδραιότης 81, 23 τὸ ἐθελούσιον 104, 13 ή ει δίφθογγος 42,2 είδοποιεῖν 52, 14 είδος idea 2,9sq 13,22 14,20 18, 28 19, 3 23, 1. 7. 23. 26 24, 5. 28 26, 15. 18 32, 27 38, 22. 30 49, 4. 11 55, 28 65, 9 75, 25 96, 1 con. λόγοι 106, 14. 23 109, 5 23, 1 24, 2 con. vel opp. μορφή, παράδειγμα, σχῆμα 10,1 17,8 65, 19 opp. τλη 4, 17 8, 11. 13 10, 1 17, 8 23, 19. 29 25, 22 sq 26, 13 104, 24 113, 10 νοεφόν 6, 4, 14 109, 2 αἰσθητά 109, 12 ζωής cfr ζωή των δνομάτων cfr ὄνομα είδωλικῶς 109, 18 εἴδωλον 23, 7 28, 25 29, 7 47, 1 107, 13 opp. ἰδέα 24, 28 είδωλοποιοί κόλποι 72, 6 76, 13 είκαίως 26,8 είκαστική δύναμις 18, 29 είκονικώς 78, 19 εq είκων (ваере opp. παράδειγμα, $\dot{\alpha} \varrho \chi \dot{\epsilon} \tau v \pi o v$) 3, 10 6, 12 7, 22 16, 16 17, 21 19, 23 24, 17 28, 20 30, 13 33, 11 37, 12 52, 24 55, 18 80, 19. 23 88, 22 92, 22 93, 26 εὶμαρμένοι νόμοι (Pl.) 19, 26 27, 18 είοων 9, 4 είσδύνειν 18, 7

τὰ καθ' ἔκαστα 10, 21 11, 2. 21 24, 13 Έκάτη 95, 2.19 106, 26 107, 1 sqq Έκατική θεότης 105, 26 τὰ ἐκβεβηκότα 44, 24 έκεῖ = έν τῷ οὐρανῷ, έν τοῖς νοητοίς sim. 6, 4. 8. 10 31, 14 48, 2 61, 6. 11. 13 69, 1 88, 20. 26 89, 23. 26 95, 22 97, 29 98, 5 δlς έπει cfr δlς έπέπεινα 31, 22 34, 5 62, 9 112, 8 έππαθαίρειν 100, 15 έκλαμβάνεσθαι 87, 21 έκλάμπεσθαι 70, 16 ἔχλαμψις 22, 18 **ἔκνομος** 93, 5 έχούσιος ζωή 104, 10. 19 έκπεριτρέχειν 22, 16 έπτείνεσθαι (gramm.) 42, 11 έκτετοπισμένος 74,5 τὰ ἐκτός 23,12 46,20 86,16 τὰ έχτὸς ἀγάλματα 78,1 έπτρέπεσθαί τινα 106, 21 ἔπφανσις 60, 4 101, 16 έκφαντορικός 16,12.15 56,7 75, 11 97, 29 98, 28 101, 10 έκφωνείν 60, 21 έκφώνησις 31, 27 41, 21 42, 10 έλασσοῦν 53, 10 104, 19 έλαφοι cfr Νύμφαι έλλάμπειν pass. 30, 6 31, 18 έλλαμψις 19,14 28,24 31,22 104,5 Έλένη 42, 1 έλλειψις (gramm.) 40,5 41,13 τῶν δμοίων (gramm.) 7, 1 "Ellyves 25, 13 32, 8 45, 2 'Ελληνικὰ όνόματα 25, 14 κατ' έλπίδα, πρός έλπίδα όνομάζειν, sim. (opp. κατὰ μνή- $\mu\eta\nu$) 39, 9 43, 19 72, 28 έμμαγεῖον 104, 24 (έκμαγεῖον Pl. et Proclus 40, 13) έμπαθῶς 87, 15 έμπύριος κόσμος 76, 23 őπλα 112, 20

έμφανής 37, 9 49, 2 57, 19 74, 16 87, 16 101, 24 102, 24 αὶ ἐμφάσεις ἐν τοῖς κατόπτροίς, sim. 7, 21 104, 25 ₹u- $\varphi \alpha \sigma i \nu \quad \ell \chi \epsilon i \nu \quad \text{trans.} = \ell \mu \varphi \alpha i$ veiv 56, 26 έμφορεῖσθαί τι 2,4 έμψυγία 87, 23 τὸ ἔν 2, 12 6, 5 32, 22 60, 21 63, 23 65, 29 67, 15 96, 28 99, 15 101, 16 103, 1. 17. 20 ένάλιος Ζεύς appellatur Neptunus 83, 29 ένηπλῶσθαι 98, 2 έναρμόνιος 22,9 35,11 88,18 102, 5. 7 105, 7 έναρμονίως 102, 3 103, 9 ένάς 95, 17 96, 15 plur. 67, 2 έναστράπτειν τινί 104, 3 Εναυσμα 30, 11 ένδεικνύναι 45, 15 med. 20, 26 21, 18 22, 12 34, 13 45, 29 56, 20 57, 28 67, 4, 20 77, 9, 12 102, 5 103, 26 104, 16 109, 8 ένδειξις 29, 11 ένειπονίζεσθαι (trad. act.) 7,7 ένεξουσιάζειν 98,5 ένέργεια 1,4 14,5 17,12 18,1 20, 22 24, 19 28, 23 33, 13. 26 38, 8 47, 25 51, 18 60, 20 61, 22. 26 62, 25 63, 6. 16 68, 3 70, 15 75, 24 86, 16 97, 18 98, 10 100, 15 101, 28 103, 17 104, 12 108, con. vel opp. δύναμις 1, 2 7, 20 8, 21 11, 4 43, 13 47, 14 51, 17 52, 13 53, 24 81, 21 100, 3 104, 17 con. οὐσία 4, 2 con. προαίρεσις 35, 26 con. ποιήσεις 53,16 ένέργειαι ψυχῆς quomodo dividantur 14,4 sqq ενέργεία opp. δυνάμει 26, 27 ένεργείν 9,26 13,29 22,21 28,10 32, 30 34, 4 57, 18 60, 23 61, 13 66, 25 73, 25 75, 8 76, 11 87, 28 109, 17. 19 ένέργημα 44, 11

ένεργής (restit. Festa) 75, 6 ένθεάζειν 44, 22 70, 19 109, 23 ένθεασμός 29, 10 ένθεαστικός 110, 3 ένθεος (ἔνθους) 29, 17. 20 62, 3 ένθουσιάζειν 29, 12 34, 3 ένθουσιασμός 34, 11 ένθουσιαστικός 70, 22 ένιαΐος 49, 1 51, 19 52, 24 59, 1. 14 98, 24 99, 9 103, 3 ένιαίως 31, 9 52. 7. 18 98, 18 ένιδούειν 30,13 53,25 89, 15 105, 14 113, 2. 13 ένίζειν 28,3 59,4 88,19 97,14 103, 2 ένικῶς (gramm.) 61, 5 έννεάς 102, 14 έννοια 18, 8 51, 8 55, 22 68, 3 78, 21 94, 6 108, 5 109, 22 ξυνομος 93,5 'Eννοσίγαιος appellatur Neptunus 85, 25 ένοειδής 29,28 52,22 59,2 65,27 75, 16 comp. 53, 30 superl. 111, 20 $-\tilde{\omega}_{S}$ 31, 15 52, 4 58, 9 91, 13 93, 15 94, 23 95, 5 99, 28 100, 29 ένοποιὸς δύναμις, θεός 60, 13 98, 4 99, 7 ήνῶσθαι (plerumque ήνωμένος) 33, 7 56, 9 59, 23 61, 6 62, 8 83, 27 93, 10 ένοφθαλμίζεσθαι 39, 6 ένόχλησις 10,6 ἔνουθμος 112, 16.23 ἐνούθμως 102. 3 ένσπείρειν 30, 30 31, 5 38, 3 ένταῦθα in hac terra 21,6 23, 19 47, 2 95, 22 100, 16 έντοεπτικός opp. βιαστικός 11,16 Evvlos 10, 18 29, 3 47, 4 72, 5 76, 17 80, 16 93, 28 104, 18 105, 17 106, 16 sq 109, 24 112, 27 113, 8 ένυπάρχειν 45, 16 ένωσις 33, 13 50, 22 51, 4 53, 19 INDICES

54, 1 58, 3 59, 25 60, 1 61, 7 75, 12 85, 3. 8 91, 7. 25 96, 17. 27 97, 28 98, 12 99, 17 102, 22, 27 103, 26 ένωτικός 100, 27 101, 13 έξαγγελτικός 72, 12 έξαιφείσθαι (plerumque έξηφημένος) 28,19 30,6.30 36,6 50,1 52, 15 57, 5 64, 22 66, 14 67, 13 69, 4 82, 7 83, 12 91, 25 98, 9 106,3 έξηρημένως 94, 20 97, 12. 15 98, 19 99, 28 έξαίρετος 5, 12 35, 22 έξακουόμενος 108, 28 έξαλλαγή 36, 11 78, 29 έξημαρτημένως (trad. έξημαρτημένων) 46, 20 έξαπλοῦν 51, 21 έξάπτειν 22, 20 101, 29 έξαρταν 89,11 έξηρτησθαι 5,24 19, 1 28, 18 36, 18 57, 16 76, 5 109, 10 έξάρχειν 85, 26 έξαρχος 56, 12 έξελίσσειν 103, 4 έξηγείσθαι cum gen. 61, 19 = explicare 87,13 έξις 28,27 68,5 καθ' έξιν opp. κατά προχείρισιν 10,9 έξισχύειν 65, 19 έπάγειν (log.) 45, 21 έπηρτημένος 47,3 έπέκεινα 26, 17 29, 25 30, 20 32, 19 65, 22 66, 6. 21 77, 15 απαξ έπ. 59, 20 δίς έπ. και δίς έκεῖ 52, 1 τὸ ἐπόμενον (log.) opp. τὸ ηγούμενον 11, 23 έπέχειν τάξιν 56, 4 επιβάλλειν τινί intr. 44, 23 $\xi \pi \iota \beta o \lambda \dot{\eta}$ 96, 27 107, 7 109, 24 110, 3, 5 έπιβόλως 44, 14 έπιγράφεσθαί τι 70, 24 έπιδεικτικοί λόγοι 10, 3 τα ξπιδιατετακότα (gramm.) 41, 8 έπικλήσεις 54,6 έπικράτεια 55, 5 90, 2 έπιλάμπειν 82, 7 90, 16 έπιλύεσθαι confutare 7,6 έπίλυσις 43,7 έπινήχεσθαί τινι 111, 18 τὸ ἐπινοητικόν 23, 10 έπιπολαίως 35, 1 έπιπόνως 89, 8 έπιροαπίζειν 87,8 95,28 έπιστασία 44, 11 έπιστήμη 1,8 2,18 3,3 11,22 20, 12 24, 24 26, 25 34, 4 42, 28 έπιστημονικός λόγος sim. 5, 11 18, 16 23, 25 55, 21 67, 26 68,3 -\tilde{\alpha}_S 5, 10 23, 23 67, 28 έπιστομίζεσθαι 107, 19 έπιστρεπτικός 63, 7. 12. 16 65, 7 $76, 1 \ 106, 12 \ -\tilde{\omega}_{S} \ 93, 1$ έπιστρέφειν trans. 31, 2 32, 2 49, 19 54, 1 57, 8 59, 3 63, 13 64, 7 76, 2 81, 11 86, 26 89, 3 96, 17 97, 10 103, 2 112, 3. 9 113,7 intr. 47,22 pass. 35,22 53, 21 57, 7 61, 22. 24 62, 20 63, 18 66, 27 81, 19 89, 13 έπιστροφή 2,11 94,12 95,4 96,3 103, 12 έξ έπιτηδεύσεως dedita opera έπιφάνειαι δαιμόνων 72, 15 έπιχείοημα 6, 21 11, 15 12, 24 έπιχείρησις 16, 25 έποικεῖν τινι 76, 12 έποχεῖσθαι 30,16 58,12.14 93,21 έποχετεύεσθαι 80, 21 έπωνυμία 38, 15. 20. 22 43, 15 45,9 71, 8 76, 3 85, 8 al. έρασμίως 93, 2 έργώδης 51, 14 78, 12 έριστικός 2, 20 10, 6 Έρμαϊκός 9, 24 10, 12 109, 6 'Ερμης 9,1.23 28,30 37,18 plur. 38, 12 appellatur δ δεσπότης ήμῶν 68, 12

έρως (Ερως) 3, 29 7, 8 30, 25 42,23 71,9 sq 75,26 88,12 89,4 90, 16 107, 15 108, 26 Έστία 79,3 sqq 80,1.5.9 92,2.4.7 ἔσχατος infimus, materiae proximus 44,11 54,24 (τὰ) ἔσχατα 1, 1 30, 21 75, 11 85, 20. 29 95, 10 99, 5 110, 1 τὰ ἐτεροζύγως λεγόμενα(gramm.) 40, 18 τὰ έτεροκίνητα 53, 1 έτεροποιός δύναμις 20, 21 έτερότης 22,15 51,24 plur. 64,19 έτυμηγορείν 43, 29 έτυμηγορία 45, 14.23 53,7 76,17 έτυμολογείν 39, 12. 21 40, 21 42, 14 45, 28 τὰ ἐτυμολογούμενα 40, 23 έτυμολογία 45, 5 έτυμολογικός νόμος 39, 10 τὸ ἔτυμον 103, 6 τὸ εὖ (Pl.) 44, 12 εὐαπάλλακτος 68, 29 εύελπιστία 88,9 εύηχοΐα 72, 14 εύηχος 34, 15 εὐθύπορος (Pl.) 35, 24 εύκαταφρόνητος 9,9 εύπινησία 43, 24 εύχίνητος 85, 27 εύληπτος 2, 3 εύλυτος 70, 17 εύμαρής (trad. εύμερ.) 107, 28 Εύμενίδες 95, 15 εύμοιοότερος 72, 16 εύρεσις est έξις του γινώσκειν 28, 28 dist. zήτησις 28, 28 103, 19 ἀπὸ τῶν εὑρημάτων nominantur quaedam 41, 15 ἀπὸ τῶν εὐρόντων nominantur quaedam 41, 14 εὐστόχως 45,3 εύτραπελος 104, 23 εύφημισμός (gramm.) 41, 10 εύχαί 35, 24 79, 5

έφαρμόζειν 63, 8 97, 1 105, 24 έφάρμοσις 12, 16 έφήκειν 13, 23 24, 5 έφορος (de dis) 9, 1 21, 23 22, 29 27, 15 38, 13 105, 22

ζέουσαι ζωαί 75,7 ζεύγνυσθαι matrimonio iungi 95, 14 $Z_{\varepsilon \dot{v}\varsigma}$ 5, 24 20, 9 21, 20 27, 16.18. 23 28, 4. 18 sq 33, 23 37, 17 46, 29 sq 47, 1. 10. 16. 21. 28 48, 11 49, 1 sqq. 21 sqq 50, 3. 12. 24 52, 5 sqq. 17 53, 8. 28. 30 54, 28 55, 6. 11 56, 4 58, 4 61, 27. 30 62, 5. 7. 27 64, 18. 27 74, 2 79, 15 80, 13 82, 28 83, 2. 11. 28 sq 85, 6 sqq. 11 sqq. 23 86,13 sqq 87,3 88,15 89, 3. 16 sq. 25 90, 2 91, 2 93, 3. 11. 148qq 95, 6 101, 21. 26 104, 27 107, 1.26 108, 20 110, 23 111, quot et qui sint loves 83, 11 sqq est ἄρχων καὶ βασιλεύς 52, 14 sq. 20 sqq yiotog Z. 50,19 51,9 78,8 πρώτος, πρώτιστος 83,19 85,6 ό πρὸ τῶν τριῶν Ζ. 83, 24 άρχικός 83, 24 πηγαΐος 83, 27 ένάλιος est Neptunus 83, 29 καταχθόνιος est Pluto 84, 1 ζήτησις est έξις τοῦ γινώσκειν dist. ευρεσις 28, 28 sq 28, 28 103, 18 Bqq ζωή 22, 3. 9 30, 27 34, 21. 23 38, 7. 20 48, 11 51, 3. 12 70, 20 75, 7 77, 11 81, 9 83, 22 85, 17 86, 24 87,3 89,23 91,21 92,9.19 101,1 104, 10. 12. 18 sqq 105, 7 106, 22 111, 18. 20 οpp. ὄν, νόησις 82, 4. 12 όλη, μεριστή, μεμεοισμένη, παντελής sim. 7,12 43, 28 53, 6 91, 12 νοερά 46, 28 52, 12 57, 5 65, 17 75, 27 ψυχική 52,12 θεία και νοερά καί ψυχική sim. 53,5 sq 81, άναγωγός, άμείλιπτος,

ἄχοαντος sim. 57,3 70,18 77,8 γιωστική, φαντα-111, 9. 16 στική 12, 13 66, 15 72, 1 76, 8 σωματική (syn. περί τοῖς σώμασι μεριστή 53,6 μετά σώματος 71,4) 52,12 108,8 είδος ζωής 22, 6 38, 3. 14 43, 11 45, 9. 27 47, 21 70, 6 ζωογονία 50, 16 52,6 80, 11 91, 11.18 ζωογονικός 25, 5 79, 21. 25 84, 20 94, 16 95, 1.17 96, 16.20 105, 5 ζωογόνος 22,1 52,9 81,3 91, 10. 19. 24 92, 27 103, 24. 27 104, 3 105, 25 106, 14 ζφον (opp. φυτόν) 7, 19 39, 7 νοητά 60, 29 θνητά 106, 23 ζωοποιείν 84, 2 ξωοποιία 91, 15 95, 10 ζωοποιός 79, 12 86, 18 ζωτικώς (opp. οὐσιωδώς, νοερῶς) 85, 18

τὸ η 42, 2 ήγεμονία 5, 24 55, 13 94, 26 ήγεμονικός 25,5 28,30 48,10 78,5 95,16 98,10 101,24 superl. $50, 291, 9 - \tilde{\omega}_{S}94, 2195, 22$ ήγεμων θεός sim. 38,4 48,25 56, 11 58, 17 74, 21 84, 8 88, 18 112, 19 τὸ ἡγούμενον opp. τὸ ἐπόμενον (log.) 11, 23 ήλιακός 96, 17. 19 109, 6 $\tilde{\eta}$ lios ("Hlios) 37, 8. 12. 17 49, 9 74, 3.6 78, 24 84, 22 94, 7.10 98, 2 sq 101, 12 ήμεροδρόμος 36, 1 ήμίθεοι 68, 16 70, 15 Ήρα 50,5 sqq. 16 66, 24 73, 20 79, 8. 11. 21 80, 6. 9 83, 2 92, 2. 7 93, 2 sq. 12. 18 sq 94, 1. 4. 7. 9. 17 appellatur ή δέσ-111, 24 ποινα ήμῶν 93, 23 Ήρακλειος 38, 18 Ήρακλής 38, 16 sq 47, 21 48, 9 73, 17 sq ὁ μέγας ΄H. 68, 19 plur. 38, 12 $\hat{\eta}$ φωϊκός 68, 19. 25 69, 19. 70, 5 77, 4 99, 3 $\hat{\eta}$ φωϊκά γένη ψυχών quid sint 75, 25 $\hat{\eta}$ φως 68, 16 sq. 21 69, 25. 71, 8. 10. 12. 77, 14. 79, 2. 98, 22. dist. φύσει et σχέσει $\hat{\eta}$ φωες 68, 16 sq. $\hat{\eta}$ $\hat{\eta}$ 36, 25. $\hat{\eta}$ $\hat{\eta}$ $\hat{\eta}$ $\hat{\eta}$ 19, 17

θάλασσα sacra Neptuno 85, 27 symbolum τῆς γενέσεως 86,11 88. 22 quid significet 111, 15 8qq θέαιναι 94, 22 103, 27 **θ**εάματα 89, 27 θείος 3, 29 19, 14 22, 15 31, 16 35, 9 36, 23 47, 5 53, 5 70, 24 72, 12. 26 81, 3. 11. 14 82, 1 87, 21 99, 22. 24 104, 10 108, 27 110, 5 δύναμις 25, 3 44, 10 75, 20 νοῦς 56, 26 57, 10 76, 2 δαίμονες 35, 23 φῶς 34, 5 γένη 48, 14 78, 14 ονόματα cfr ονόματα θεία comp. 72, 21 sq 113, 13 τὸ θεῖον 42, 22 46, 23 47, 23 70, 25 τὰ θεῖα 75, 15 78, 18 79, 23 80, 18 τὰ θειότερα 113, 13 Θέμις (Hom.) 49, 20 sqq θεοθρέμμων σιγή (οτ.) 63, 26 θεόκλητα όνόματα 34, 15 θεοπρεπής 70,7 θεός 4, 1. 19 9, 25 10, 17. 19 11, 3 sq 19, 13. 20. 24 20, 11 21, 14 22, 4. 16 24, 18. 25 25, 3. 14 26, 17 28,9 29,23.25 sqq 30,18 31, 3. 9 sqq. 16. 21. 25. 30 32, 1. 6. 9 sqq. 18 sqq 33, 2. 7. 18 sqq. 28 34, 4. 10. 14. 18. 21 8qq 35, 4. 7. 13. 16. 20. 25 36, 6. 15 sqq. 20, 24. 26 38, 14. 18 42, 24 46, 26 47, 13 48, 7 sqq. 13 sqq. 23 49, 12 51,

13. 18 passim fem. θεά 69, 14 70, 4.23 71, 2 111, 6 saepius θεός 38,8 80,3 81,10 93,6 saepe θεοί con. vel opp. δαίμονες, ἄγγελοι, ἥρωες sim. 19, 5, 8 25, 10 35, 25 43, 11 68, 13. 17. 25 69, 4 70, 5 71, 19 72, 8 8qq. 14. 23 75, 9.13.16.18 76.4 78, 27 79, 1 88, 25 πηγαῖοι, άμείλιπτοι 80, 27 82, 17 105, 29 νοητοί 32, 21 48, 2 57, 22 89. 26 60, 24 sq 65, 10 sqq. 21. 23 vo Eρός 20,18 33,3 48,3.13 εqq 49, 3 57, 21 sq. 27 59, 8 61, 20 63, 9 74, 23. 25 80, 26 86, 20. 22 92, 14 έμφανεῖς, πρύφιοι 32, 22 37, 9 48, 2 74, 30 οὐράνιοι 74, 7. 14 98, 1 έγκόσμιοι 49,6. 13. 18 55, 8 101, 13 ἀστρῶοι 49,10 συνεκτικός, συνοχικοί 59, 26 84, 20. 28 διαιρετικός. διακριτικοί 24,20 64,21 ἀπόλυτοι 78, 8 98, 5 ἀρχικοί 69, 13 78,6 (cfr 80,24) επιστρεπτικοί 65,7 φρουρητικοί 65,3 δημιουργικοί 48,23 83,11 νοερός δημιουργικός 86, 20. 22 Τιτανικοί, συνοχικοί, ζωογονικοί, δημιουργικοί 84,1989 ήγεμονικοί, ήγεμόνες sim. 50,2 78,5 88, 19 όλικοί, όλικώτεροι sim. 9, 25 50, 2 53, 17 64, 29 78, 4 80, 26 μερικώτεροι 9, 26 78, 5 ποεσβύτεοοι 53,18 δεύτεοοι 100, 3 νέοι (Pl.) 24, 9 27,689 55, 11 ἔφοροι, προστάται 9,1 22, 7, 28, 38, 13 θεότης 38, 18 59, 19 80, 20. 24 91, 19 105, 26 θεουργία 31, 27 65, 25 100, 21 cfr or chald in ind. I θεουργικῶς 32, 30 Provovoú cfr or chald in ind. I θέομη (Pl.) 105, 6 θέσις 11, 8. 16 21, 12 τῶν ἀνομάτων cfr ἀνόματα θέσει (opp.

φύσει, νόμω sim.) 4, 11 sq 5, 2 sqq 6, 20 8, 13 10, 24, 27 11, 9. 18 15, 2. 14. 28. 30 16, 3 8q. 30 8q 18, 16 27, 14 τὸ θέσει (ορρ. τὸ φύσει) 4, 18 5, 2. 18 26, 3 Θέτις 69. 16 θεωρητικός 18, 21 61, 11 θεωρία 2, 27 3, 1 10, 22 46, 25 96, 29 τὸ δήλυ 65, 2 70, 8 85, 3 τὸ θηριώδες 45, 18 99, 14 Θησεύς 73, 17 sq θλίβειν 72, 3 θυητή φύσις 47, 25 108, 7 ζωα 106, 23 τὰ θνητά 22, 22 69, 8 δ θυμικός 88.8 θυμοειδής 46,6

λδέα 24, 21, 28, 31 36, 9 38, 6 rhet. 12, 17 lδιότης 2, 8 13, 25 30, 11 31, 1 34, 8 40, 7 53, 19 63, 20 72, 13 90, 16, 27 95, 18 97, 68q 98, 25. 29 105, 19 108, 28 *lδίωμα* 31,29 46,2 95,9 ίδρύειν 19, 25 57, 9 59, 6 82, 6 104, 2 112, 7 ίδοῦσθαι (plerumque ίδουμένος) 4,19 23,16 29.23.26 31.15 58.7 59.24 95.2 105, 28 ίδουσις 80, 2 Ίνδοί 32, 7 Ισάξιος 50, 3 **Ισάριθμ**υς 60, 6 ισόρροπον (Democrit.) 7, 5 ίστορεῖν 34, 24 κατὰ ἱστορίαν nominantur quaedam 41,5 ἴυγγες (!) 33, 15

καθαρμοί 100, 23 καθαρότης 57, 2. 28 94, 24 κάθαρσις 89, 22 100, 11. 26. 29 101, 4 καθαρτικός 10, 14 88, 16 89, 8 δύναμις 100, 13. 26 **καθέλκεσθαι 8, 19** καθηγεμών 29, 17 καθήκειν de caelo in mundum 31, 29 99, 4 κάθοδοι animarum 37, 28 καθόλου 18, 23 45, 8 το καθόλου 5, 7.9 τὰ κ. 38, 27 καθολικώς opp. μερικώς 5,6 **πακία 104, 7** τὸ κακόν, τὰ κ. 12,30 46,23 47, 2 105, 12 κακουργία 13, 8 κακύνεσθαι 13,6 κάλλος 110,14 νοητόν (et plur.) 90, 22 111, 8 τὸ καλόν 26, 14. 17 nάλπις 41, 18 κανών 43, 7 καρδία Liberi 109, 20 **παρποί** 87, 6. 20 106, 17 **ชิ**ะเัดเ καταβάλλεσθαι (med.) deponere καταγωγοί δαίμονες 75,23 καταγωνίζεσθαι (med.) 101, 19 καταδεέστερος διάκοσμος sim. 31, 26 33, 21 77, 5 82, 8 92, 29 107, 17 τὰ κ. 53, 11. 27 57, 11 58, 2 68, 4 καταδράττεσθαι 66, 2 **παταλάμπειν** 98, 3 104, 1 καταλήγειν 13, 18 97, 17 παταλλήλως 27,8 καταμηνύειν 72, 16 καταντᾶν είς ήμᾶς sim. 31, 12. 20 34, 2 36, 24 54, 22 καταπίνειν (Orph.) 62, 4 καταπληκτικός 108, 11 καταπόσεις Orphicae 28, 2 κατασκευάζειν (log.) 5, 7 sq 6,21 **παταφέρεσθαι 37, 25 46, 27** καταχθόνιος Ζεύς est Pluto 84,1 καταχοηστικώς (gramm.) 41, 2 καταχωννύναι 26, 27 40, 11 κατελθεῖν de anima 37,18 38,9 τὸ κατηγορούμενον (log.) opp. τὸ ὑποκείμενον 12,5 κατιέναι de anima sim. 37, 15 46, 30 68, 3. 27 86, 21 κατωρθωμένος 70,9 **ματορθωτικός 70, 22 71, 2** κάτοχος 68, 4 κάτω sunt ea quae a dis sunt remota 61,3 80,12 95,8 110,4 τὰ κ. 35, 18 80, 22 κάτωθεν 94, 2 τὸ κενόν 29,10 πέντρον 62, 23 79, 28 85, 30 91, 11 92, 1 94, 28 τὸ περδαλέον 8,29 κηλίδες ἀπὸ τῆς γενέσεως (OI.) 71, 18 Κίλικες 107, 14 κίνησις 12,10 18,3 31,15 36, 12. 24 53, 2. 20 59, 10 74, 27 85, 24 sq 87, 2 88, 18 98, 6 101, 29 103, 10 112, 16.23 οpp. στάσις 4,25.27 opp. είδος 14,20 ἀκούσιος 14,7 θεῖαι 81,11 **ρανία** 102, 5 δημιουργικαί 102,4 φανταστικαί 10,15 σωματικαί 16, 31 κινητικός 31, 7 79, 21 86, 17 Κίρυη 22, 8. 11 **πλάσεις** (trad. **πολάσεις**) 70,13 nleig est σύνθημα in mysteriis 25, 5 μλήρος animae 43, 14 85, 21. 27 κληφοῦσθαι 49, 2 54, 25 76, 1 83, 16 84, 18 85, 11. 26 94, 2 κλήτορες (or.) 100, 21 κλιματάρχαι di 25, 15 **κλύδων 105, 13** τὰ ποῖλα 86, 3 κολαστικά πέρατα 107, 25 κόλποι (or.) 72,6 76,13 91,18 τὸ κεκορημένον 54, 18 Κόρη 22, 1 58, 5 84, 4 85, 19.22 93, 2 94, 24 95, 5. 15 96, 11. 21 106, 5. 26. 28 107, 5

Κορικός 96, 14 nogóvovs (unde Koóvos derivatur) 59, 5 χορυφή dicitur vertex montis κατ' ἀναλογίαν 41, 11 πορυφοῦσθαι 102, 20 **ποσμιπός 102. 19** πόσμιος 105, 20 πόσμος 20, 24 21, 4 22, 4.19 23, 16 49, 12 53, 1 56, 1 57, 20 60, 11 85, 5 93, 15. 21 98, 12 100, 14 101, 20. 22 102, 15 109, 10 112, 10. 15 113, 11 (?) est δεκάς 97, 9 οὐράνιος 111, 10 πρώτιστος και έμπύριος 76.23 μέσος και αίθέριος 76, 25 ποσμοτρόφος φύσις 93, 27 Κούρητες 58, 6 8qq 112, 19 Κουρητική τάξις 112,17 φρουρά (syn. φρουρά, φυλακή παρά των Κουρήτων 58, 6.9) 58, 3 πρατήρ est σύνθημα in mysteriis 25, 4 οί πρείττους 33,23 τὰ πρείττονα (-ττω), τὰ κρ. ἡμῶν 19, 2. 5. 7 29, 13 38, 26 53, 22 63, 3 64, 1 71, 24 80, 8 103, 12 πο. γένη cfr γένη Κρητες 40, 4 κριτική φρόνησις 40,22 Κρονίδης 66, 23 83, 14. 24 Κρονικός 52, 8 83, 15 Koóvios 28, 17 50, 15 54, 8 61, 16 63, 5 64, 16 66, 21 73, 27 80, 20 84, 26. 28 89, 14 91, 7 Κρόνος 27, 16. 27 28, 8 50, 9. 11 52, 10 53, 29 54, 5. 13. 17. 24 55, 11. 15. 26 56, 3 sq. 8. 24 57, 21 58, 7 59, 13 sqq 61, 20. 28 62, 6. 12. 14. 28 64, 14. 18. 20 66, 25 79, 7 80, 3 sq 82, 23. 28 83, 10. 12. 18 84, 8.14 85, 26 89, 13 sqq. 24 90, 3. 29 91, 16 110, 8 appellatur βασιλεύς 28, 18 54, 13 57, 5 βασ. τῶν Τιτάνων 56, 21 πατήρ πατέρων 59,6 μέγας

80, 3. 27 81, 2. 13 μέγιστος 27, 21 57, 12 κρύφιος (or.) 32,22.28 54,7 56,7 57, 18 61, 1 62, 16 74, 29 75, 18 107, 20 πρυφίως 29, 23 31, 15 33, 18 48, 2 95, 20 97, 13 κυβερνάν τὸ πάν sim. 30, 12 44, 20 91, 20 xvxlos 62, 22 87, 18 κύκλοι τών πλανωμένων 79,26 animae 70, 16 86, 27 103, 10 ταύτοῦ, τοῦ ταύτοῦ κ. 70, 7. 12. 25 86, 10 ο θατέρου, τοῦ θατέρου x. 70, 13 71, 1 Κύκλωπες 21, 19 Κύποιοι 107, 14 xvoovv 43, 21 45, 3

λαμπούνειν 100, 14 Λεητώ 104, 15 (cfr adn. ad l.) λεκτική φαντασία 19, 11 πάθη τῶν λέξεων (gramm.) 40,5 Λήθη 2, 4 λήξις 37, 30 82, 25 93, 25 108, 12 112, 13 $A\eta\tau\dot{\omega}$ 103, 24. 26 104, 8. 14 sq. 22 sq. 26 105, 4. 9. 16 106, 28 107, 4 cfr quoque Λεητώ λογικός 1, 10 19, 9 34, 1.6 35, 11 76, 7. 10. 21. 24 79, 18 88, 9 94, 12. 14 λόγιον cfr ind. I sub orac. lóyos verbum, oratio 12, 14. 17 13, 27 14, 1 sq. 21.24 sqq 15, 5.8 29,21 51,21 66,20 84,25 102,10 al. ἀποφαντικός cfr ἀποφαντικός λόγος επιδεικτικοί, διαλογικοί 10, 3 φανταστικός, έπιστημονικός, δοξαστικός 67, 24 BQQ λόγον appellat Aristoteles την δόξαν 14,27 ratio. causa 8, 19 24, 2 32, 21 79, 12 97, 10 102, 21 112, 23 113, 5 ούσιώδεις διεξοδικοί 6,12 άίδιοι 18,15 con. vel opp. είδος 23, 1.5. 11. 21 τῆς φύσεως 10, 16 άρμονικοί 102, 1. 25 λόγον ἔχειν τινός obtinere vices 77, 22 85, 7 103, 19

μαθήματα i. mathematica 1,14 μαθηματική astrologia 73.7 Μαία 9.24 μακάρια θεάματα 89, 27 οί έπι Μάρκου γενόμενοι θεovoyoi 72,10 cfr ind. I sub μαρμαρυγαί (Pl.) 100, 14 μεγαλουργός 68, 20 75, 27 77, 8 μεγαλόφρων 75, 27 μεθεκτός 109, 10 μέθεξις 30,2 79,18 82,4 κατά μέθεξιν 98, 20 Μελέαγρος 39, 21 μένειν (ορφ. προιέναι, κατιέναι) 22, 2 33, 20 49, 18 53, 14 54, 10 59, 25 60, 2 sq 63, 22 64, 5 73, 24 79,15 84, 8.12.25 cfr προιέναι μερική ψυχή 20, 12 27, 4 47, 19 48, 12 101, 2 vovs 108, 28 109, 4 φύσις 1, 6 38, 28 44, 6 πνεύματα 69,7 comp. 9,26 54, 8 67, 5 73, 24 78, 5.12 97, 1 107, 9 superl. 75, 24 τὸ μεοικόν opp. τὸ καθόλου 5,7 μερικώς ορρ. καθολικώς 5,6 μερισμός 76, 19 cfr 56, 18 μεριστός 1,4 24,4 27,9 sq. 14 28, 20 34, 3 38, 24 52, 11 53, 6 55, 25 56, 1 82, 25 95, 7 102,6 109, 9.16 τὸ μεριστόν 56, 18(?) τὰ μεριστά 24, 18 93, 9 - ῶς 28, 25 31, 11 51, 18 52, 23 98, 20. 23 μέρος 2,21 7,19 14,12 sqq 21,12 27, 28 56, 3. 18 τὸ μέσον (τὰ μ.) 85, 10.29 86, 3 91, 19 95, 14 μεσότης 75, 19 84, 13 95, 17. 21 τὸ μεσουρανοῦν 85, 30 μετάθεσις των δνομάτων cfr δνόματα

τὰ μέταλλα 87, 7, 20 μετέχειν 2, 10 3, 28 4, 14. 18 5, 2 9, 28 22, 4 31, 22 32, 5 47, 24 78, 14 79, 24 93, 17. 20 109, 2. 5. 16 μετονομάζειν 6, 27 73, 4 sq. 17 μετουσία 11, 24 33, 8 82,3 113,1 μέτοα 6,6 21,8 28,7.15 34,21 81, 11 82, 8 μετοητικός 10, 15 μήμη con. πλάτη 89, 14 μηκύνεσθαι (gramm.) 42, 10 Μῆτις (Orph.) 33.5 μητοικός 52, 9 71, 1 85, 1 93, 15 $-\tilde{\omega}_{S}$ 61, 12 79, 15 τὸ μεμηχανημένον 71, 16 κατὰ μίμησιν (gramm.) 40, 23 μιμητικώτατος 5, 17 Mivos 71,5 μίξις 69, 8. 25 106, 16 sq 109, 27 κατά μνήμην δνομάζειν sim. 39, 9, 11 43, 19 73, 1 μνημονευτική ζωή 66, 15 μνημονευτός 66, 9 τὸ μνημονευτόν (Plotin.) 105, 15 Μνημοσύνη 101, 25 105, 15 μοΐοα 68, 28 83, 25 μοναδικός 30, 12 -ως 83, 28 μονάς arithmetica 13, 23 97, 12 theologica 30, 29 54, 8 68, 12 80, 7 83, 11 102, 13. 16 109, 10 plur. 60, 6 sq 94, 16. 23 $\mu o \nu \dot{\eta}$ 80, 1 81, 22 85, 3 $\mu \acute{o} \nu \iota \mu o c$ 23, 17 sq 36, 13 106, 11 μονίμως 4, 19 58, 7 89, 17 91, 23 96, 10 μονοειδής 28, 3 31, 25 μονονουχί 42, 19 μόριον ψυχης (Pl.) 88,7.11 νιμα 110, 16 μεμορφωμένος 31, 14 μορφωτικός νοῦς 76, 26 31, 11 Μοῦσαι 98, 12 101, 26 102, 11. 13. 17 103, 3. 6 sqq Μουσηγέτης 102, 12 103, 3. 15

μυεῖσθαι (pass.) 74, 22 μυθευομένη περὶ Κρόνον ὕβρις 55, 19 μυθικός 54, 26 55, 19 μυθοπλάσται (trad. μυθοστάται) 64, 16 Μυρίνη 34, 17 35, 6. 11 μυστήρια 36, 17 μυστικός 51, 13

ναματιαΐα ΰδατα 82.14 τὸ νεαροπρεπές 1, 15 Níxn 113, 8 νοερός 30, 28 33, 27 42, 25 48, 12 49, 3 54, 2 59, 10 sq. 28 64, 5 72, 11 74, 17, 26 76, 6, 8, 23 90, 20 92, 1 95, 4 99, 20. 25 102, 23 103, 16 104, 3.13 112, 3.7 113, 12 θεός cfr θεός νοερός πατέρες 83, 13 οὐσία, ῧπαρξις, ύπόστασις, φύσις 22, 12 31, 28 32, 27 61, 16 63, 11 75, 14 76, 21 sq 103, 28 ψυχή 68, 26 93, 21 διάκοσμοι, διακόσμησις 48, 13 58, 18 59, 24 92, 13 110, 10 είδος 6. ζωή cfr ζωὴ νοερά 4. 14 23, 15 51, 22 109, 2 μέτρα 34, 21 ἀγαθά 10, 12 54, 5 56, 26 δλότης 27, 28 63, 28 65, 4 περιφορά 27, 20 62, 24 έπιστήμη, τέγναι 1,8 21,15 εν 103, 18 δυάς 52, 25 νοητός και νοεφός cfr νοητός comp. 68, 26 τὸ νοερόν 47, 4 104, 5 τὰ ν. 22, 23 23, 24 59, 15 78, 17 109, 18 νοερῶς 23,23 55,24 60, 23 61, 9 62, 6 85, 18 87, 27 94, 20 comp. νοερωτέρως 78, 29, at νοεφώτερον 109, 23 νοήματα 15, 29 16, 24 17, 22 29, 30 78, 18 νόησις 6,9 27,22 31,7 32,29 33, 10 34, 5 36, 23 37, 4 53, 31 55, 27 56, 2. 9 57, 3. 12. 24 61, 21 62, 16. 21 67, 21 74, 25 82, 5. 12 88, 24 89, 23 93, 17 dist. δόξα,

νόησις 14.6 genera 73,23 sqq νοητική ένέργεια 33, 13 37,4 νοητός 51, 22 56, 6 57, 18.26 59, 1. 7. 9. 25 60, 25. 28 sq 67, 2 72, 11 74, 17 82, 29 DEÓS Cfr DEÒS νοητός διάκοσμος 6, 3 61, 4 άγαθά 98,1 παράδειγμα, τόπος cfr παράδειγμα ν., τόπος άριθμοί 74, 20 πλάτος 60. ν. αίών 63,20 δλότης 63,21. κάλλος (Pl.) 90, 22 28 64.3 111,8 νοητὸς (ἄμα) καὶ νοερός (νοερ. ἄμα καὶ νοητ.) 59, 11. 28 60, 23 64, 3 65, 12 τὸ νοητόν 46, 26 58, 3 60, 16 61, 29 62, 1, 14. 24(?) 64, 4 69, 1, 3 86, 15 87, 16 89, 25 92, 12 vonτόν opp. νοῦς, νόησις 6, 8 τὰ νοητά 22, 29 30, 20 32, 25. 27 55, 27 56, 11 59, 23. 28 62, 9. 15. 20 63, 24 64, 10 89, 26 105, 14. 16 πατέρες τῶν νοητῶν 67, 13 νοητῶς 62, 6 92, 12 νομεύς 38, 2 νομοθετικός 19, 22 ή ν. 19, 15 28, 15 νόμος 18, 14. 20. 24 con. vel opp. φύσις, θέσις 18, 10. 14. 16. 22 έτυμολογικός 39,10 είμαρμένοι cfr είμαρμένοι νόμοι $vo\tilde{v}s$ 2, 5 6, 18 19, 22 20, 12 28, 24 sq 29, 1 44, 9 57, 4 59, 22 78, 2 81, 19 82, 29 85, 13 87, 10 sq. 16 93, 19. 26 98, 3 109, 8. 11. 15 sq. 21 plur. 50, 20 93, 21 109, 11 opp. ψυχή 6, 11 sq. 158q 50, 20 51, 1 78, 18 82, 5 93, 21 109, 11 opp. διάνοια 56, 3. 5 65, 14 ορρ. νοητόν opp. ἀνάγκη γένος 57, 21 112,26 113,1.9 ορρ. ΰλη 112, 24 tria genera νοητός, νοεφός, νοητὸς ἄμα καὶ νοερός 59,9 κας νοητός 56, 7 57, 18 θεῖος cfr θείος νούς έξηρημένος 57,5

ανλος 57, 6. 18 59, 5 καθαρός 58, 17 59, 5 63, 5 64, 22 οιστός 57, 6 αμέθεπτος 51, 10 παντελής 51,10 109,3 τέλειος ύπέρτερος καὶ ἐνοει-29, 29 ούσιώδης 28, δέστερος 53, 30 22.24 δημιουργικός 20, 22 53, 29 55, 29 85, 8 91, 14 92, 26 97, 15 99, 30 έγκόσμιοι 50, 20 μερικός, μερ. καὶ μετεχόμενος 108, 28 109, 4 συνεπτικός, τελεσιουργός 56,8 φρουρητικός 65,10 ἐκφαντορικός 56,7 μορφωτικός 76, 26 Κρόνιος 63, 5 Διονυσιακός 77, 24 νούς νού νοῦ ἄνθος 47,15 66,11 κατά (τὸν) νοῦν 30,6 85,17 86, 26 107, 28 109, 19 Nύμφαι (cum arboribus, fontibus, cervis, serpibus sympathia quadam coniunguntur) 70, 1 Νυμφικός 69,19 Nύξ (Orph.) 28, 6 50, 25 54, 28 55,2.4 62,11 sq 92, 10 sq plur. 48, 19

Ξάνθιππος 73, 12 Ξάνθος 34, 16. 24 (?) 35, 10

νώνυμον (Democr.) 7,6

τὸ ο μικοόν 42, 3
Οδυσσεύς 36, 4 cfr quoque Homerus in ind. I ολησίσοφος 67, 29 ολκειότης 25, 2 ολκουμένη 74, 6. 10 ολυος quid significet 108, 27 sqq δλιγοσυλλαβώτερος 34, 15 όλικός 44, 4 64, 29 78, 6 80, 26 comp. 9, 25 53, 17 54, 9 67, 5 69, 5 78, 4 90, 8 superl. 50, 2 όλικῶς 100, 1 δλος totus, omnes 2, 6. 28 5, 15 7, 19 14, 21 20, 23 21, 4 22, 18. 24 28, 22 43, 28 49, 12 50, 1 52,

10 53, 25 54, 5(?) 58, 7 60, 11 80, 11 85, 8. 12. 31 91, 10 sq. 20 98, 12 101, 1 102, 15 109, 11 113, 10 ο δ δημιουργός, ή δ. $\delta \eta \mu \iota o \nu \rho \gamma i \alpha = \delta \tau . \delta \lambda \omega \nu \delta . , \dot{\eta}$ τ. δλων δ. cfr δημιουργός, -ία similiter alia: ψυχή 47, 18 φύσις cfr φύσις δλη διάποσμος, διακόσμησις 60, 17 92, 3 σειρά 38, 19 49, 1 περίοδος, περιφορά 27, 19 46, 13 86, 23 τὸ δ. 14, 25 27, 9 43, 9 47, 28 109, 2 $\tau \grave{\alpha} \ \~o. = \text{mundus } 24, 18$ 29, 29 30, 8 32, 19 37, 11 48, 3. 22 55, 5 57, 12 59, 29 63, 11 73, 23 74, 20 75, 20 83, 19.25 84, 5 91, 15. 24 95, 3 98, 5 99, 18. 28 103, 5 112, 2 ορρ. τὰ καθ' έκαστα 10, 22 opp. τὰ μέρη, τὰ μεριστά 24,18 38,24 56,2.18 δλότης 27, 28 63, 21. 27 sq 64, 3 65,4 plur. 109, 12 όμοιομερής 14, 18 καθ' ὁμοιότητα (rhet.) 41, 11 60, 9 δμονοητική σύζευξις 111,12 σύνταξις 83, 4 τὸ ὁμότεχνον 111, 23 ύμοφυής συνέργεια 83,4 δμωνυμία (et plur.) 6, 21 40, 10 69, 11 τὸ ὄν 12, 20 sqq 71, 6 72,4 82,5 87, 17 89, 20 $\tau \dot{o} \mu \dot{\eta} \ddot{o} \nu$ 10, 10 τὰ ὄντα 2, 20 3,1 6, 1. 6. 13. 18 13, 25 15, 22 19, 10. 17 21,5 22, 26 24, 12 28, 1.5 30, 21.25 49,4 66, 10 72, 17 87, 16 97, 19 103, 9 109, 17 ορρ. τὰ γενόμενα, τὰ μέλλοντα 73, 2 sq τὰ ὄντως οντα 12,8 sq 67,4 τὰ οὐκ ὄντως ὄντα 12,9 ὄνομα sescenties locus gravissimus 72,19 sq θεῖα 29,21 sqq 31, 30 47, 12 78, 16. 28 95, 25 (cfr 32, 18 sqq 36, 15 sqq) θεό-

nλητα 34, 15 άνθρώπινα 34, 11 νοερά καὶ πατρῷα 42, 25 γενεσιουργά 42, 25 πρώτιστα άπλα, σύνθετα 39, 33, 28 άπαίσια cfr άπαίσια 17 BQQ ονόματα είδος τοῦ ονόματος, τῶν ὀνομάτων 16, 26 37, 23. 26 45,24 ύλη τ. δ. 37,24 45,26 ποίησις τ. δ. 20, 1 similiter θέσις 20,5 44,22 οὐσία 19,11 άλήθεια 40, 11 όρθότης loci graviores 1, 3 2, 26 3, 2 9, 10 11, 7 15, 2. 4 29, 17 40, 8 43, 11 63, 2 95, 25 μετάθεσις 6, 25 10, 24 sqq χρησις (gramm.) 40, 3 δυνάμεις (gramm.) 77, 22 ἀνάλυσις 95,27 ἀναπτύξεις (gramm.) 39, 20 ονομάζειν κατά μνήμην, έλπίδα cfr sub μνήμη, έλπίς όνομασία 8,22 11,19 66,20 78,21 όνομαστική ένέργεια 33, 13 όνοματοθεσία 35,14 ονοματοθέτης 3, 21 17, 7 37, 26 67, 28 όνοματουργεῖν 6, 17 δνοματουργία 44, 23 όνοματουργός 20, 2 ουτως 6,6 9,7 12,8 sq 66,26 72, 2 77, 25 δξύτητες (gramm.) 77, 22 όπαδὰ τοῦ θεοῦ γένη 98, 19 δρασις 7, 25 δρατική αἴσθησις 37,9 ὄργανον 12, 13 14, 1 16, 6 sqq. 14 sqq. 29 17, 2. 10. 15 sq. 21. 29 18, 4 23, 26. 28 25, 3 26, 20. 28 27, 7. 13. 15 36, 21 37, 1 ὄρεξις 8,9 **43**,9 Όρέστης 43, 3. 23 44, 26 sq 45, 12. 17 46, 5 72, 27 ώρισμένως 13, 27 ὸρισμός 3, 22 δριστικός 63,10 ή δριστική 2,8 3, 11. 20 δομος τοῦ πατρός scil. Iovis 113, 2

*ὄ*ρνεον 35, 5 õpos (et plur.) 13, 22. 25. 30 16, 14 21, 12 53, 20 δημιουργικοί ή ου δίφθογγος 42,4 οὐράνιος 24, 13 49, 8 52, 27 74, 7. 14 78, 10 88, 15 93, 8 98, 1 102, 4 111, 10 οὐρανίως 82, 21 Ούράνιος 27, 27 48, 19 64, 16 84, 11 ούρανός 4, 25 47, 17 60, 10. 15 63, 24 65, 4 76, 29 79, 26 84, 21 88, 19 97, 29 98, 3 101, 1 103, 29 112, 13 $O\dot{v}\varrho\alpha\nu\dot{o}s$ 54, 27 55, 4. 12 59, 13. 22. 29 60, 22 61, 12. 15. 22 29 62, 16.23 63, 3. 6. 13. 20 64, 6. 17. 22. 28 65, 16. 26 66, 6. 29 67, 18 74, 24 82, 24 84, 7. 15 110, 10. 14 8q 111, 8 ούρος (unde ούρανὸς derivatur) 63, 11 οὐσία 6,6 7,19 16,13 20,20 21, 8 29, 7 32, 12. 17 44, 20 47, 14. 17 51, 15 53, 11. 23 60, 28 65, 12 66, 12 67, 28 69, 18 73, 16 77, 16. 22 78, 21. 26 79, 10 80, 18q 81, 25 85, 11 94, 24 103, 11 109, 21 opp. ἐνέργεια 4,1 opp. νοήσεις, ζωαί 82, 12 con. τὸ είναι 91, 16 τῶν είδῶν 26, 18 τῶν ὀνομάτων 19, 11 31, 17 νοερά 22, 13 63, 11 75, 14 103, 28 λογική 19, 9 34, 2 άμέριστος, μέση, μεριστή 52,11 δευστή 34,19 κατ' οὐσίαν 1,3 76, 6 ούσιοποιός 52, 10 ούσιῶσθαι 57,12 76,7 ούσιώδης 6,13 28,22.24 ούσιωδῶς 16, 2 ορρ. ζωτικῶς, νοερῶς 85, 18 ὄφεις cfr Νύμφαι όχετοί (Pl.) 91, 12 101, 21 δχήματα daemonum 35, 24

138 INDICES

παθητικός opp. δραστήριος 35, 10 πάθος 12, 10 87, 24 πάθη τῶν λέξεων (gramm.) 40, 5 παιγνιώδης 109, 22 παιδαριώδης (Pl.) 57,1 Παιωνικαί ένέργειαι 100, 15 παλιγγενεσία 23, 20 Παλλάς 112, 15 Πᾶνες 35, 27 τὸ πᾶν 21, 9. 14 24, 1. 15 28, 16 30, 13. 16 sq 37, 27 44, 13 49, 14 50, 17 51, 10. 23 52, 7 57, 10 67, 22 71, 17 74, 12 76, 12 95, 12 99, 19 sq 100, 5 102, 7.13 103, 12 sqq 105, 1. 8 113, 1. 4 τὰ π. 59,16 75,4 87,11 105,6 πάντα έν πᾶσιν sim. 62,24 79,22 85,14 Πανικοί δαίμονες 36,4 παράγειν creare 19,11 24,14 31, 3 34, 4 49, 3 50, 20 53, 14 60, 6 61, 17 71, 13 79, 7 80, 8. 13 (!). 14 81, 26 93, 7 110, 15. 23 παράδειγμα 16, 15. 26 18,6 21,7 27, 16 73, 26 92, 10 $\nu o \eta \tau \acute{o} \nu$ 20, 24 opp. $\tilde{v} \lambda \eta$ 17, 8 23, 28opp. είκών 16, 17 19, 23 33, 11 52, 24 παραδειγματική αίτία 18, 17 παράλογος 74, 13 παρατήρησις 40, 2 παρατηρητικώς 74,4 παρατρέχειν 54, 21 77, 18 παρέγκλισις (gramm.) 41, 12 τὸ παρεκτικόν 104, 10 Παρθένιον ὄρος 36, 1 παρθένος est Κόρη 95,13 96,11 106, 6 παρονομάζειν 7,3 ή έπ' ἄλληλα τῶν είδῶν παςουσία 2, 9 παρωδείν 42, 19 πάσχειν opp. ποιείν 13,13 18,1 πατής (saepe πάντων, τῶν ολων sim.) loci graviores 30, 30 50, 4. 13 74, 29 85, 13 90, 3 100, 2.7 112, 28 113, 2.7 con.

δημιουργός cfr δημιουργός con. vel opp. νοητός 59, 7 82, 29 πατής πατέςων est Saturnus 59, 6 plur. 48, 20 52, 21 63, 26 con. βασιλείς 64, 12 84, 26 (cfr 52,21) πατέρες τῶν ὅλων 30, 8 48, 3 των νοητων 67,12 νοεφοί 83, 13 τρεῖς 50, 16 πατρικός 35, 15 48, 1.5.15 52, 6. 9. 19 54, 9 59, 6. 15 65, 24 71, 1 85, 1 87, 17 93, 15 $-\tilde{\omega}\varsigma$ 61, 12 79, 15 τὰ παρ' ἡμῖν πάτρια scil. mysteria 103, 25 πατρῷα ὀνόματα 42, 25 παχύσματα 101,3 Πέλοψ 46, 12 sqq Πενία (Pl.) 71, 11 πέρας (ορρ. ἄπειρον, ἀπειρία, άνέκλειπτον) 13,21.23.26 60,18 65, 11. 20 83, 14 84, 4 94, 28 107, 24 108, 3 περατούν 22,7 112,9 περίγειος 69,7 περιγράφειν (con. ἀφορίζειν) περικαλύπτειν (Pl.) 112, 11 Περικλής cur sit ita appellatus 73, 8. 12 sqq περικόσμιος 75, 10 104, 1 'adπερικρατείν cum gen. haerere?' 8, 16 in potestate habere 18, 24 περίληψις 2,8 περίοδος animarum 33, 24 37, 29 43, 8 46, 14 69, 1 86, 23 103,13 siderum et mundi 24, 13 70, 8. 21 86, 29 103, 14 περιπέζιοι δυνάμεις 69, 20 περιστάσεις 21, 11 περιττός 73,13 περιφορά 20,3 27,19 62,21.24 64, 9 65, 4 74, 25 περιχορεύειν 88, 26 Περσεφόνη 94, 18. 28 95, 11. 19. 26. 29 96, 8. 12 106, 7

Πεοσικά δνόματα 25, 14 πηγάζειν 52, 12 πηγαίος 80, 19. 23. 27 82, 17 83, 13. 27 106, 15 112, 6 $\pi\eta\gamma\dot{\eta}$ (or.) 33, 15 58, 12. 24 59, 3 79, 12 81, 3 91, 20, 22 92, 1, 28 93, 16 103, 24 105, 5, 29 106, 15 dist. ἀρχή 53, 2 80, 25 quoque Νύμφαι πικρόν dicitur τὸ ήθος 41, 12 πίπτειν είς γένεσιν de animis 11, 27 τὸ πλανώμενον opp. τὸ ἀπλανές 86, 1 τὰ π. scil. ἄστρα 79, 27 πλάσματα μυθικά 55, 20 πλάτος νοητόν, τῶν νοητῶν 60, 28 89, 26 τὸ μεταξὺ π. θεῶν τε καὶ ἀνθοώπων 68, 13 plur. (con. μήκη) 89, 14 πλέγμα (trad. λέγμα) 24, 15 πλεονάζειν 35,8 πλεονασμός (gramm.) 40, 6 πλεύμων (v. l. πνεύμων) 17,5 πλήθος 6, 4 46, 27 49, 18 55, 26 56, 10 63, 10 96, 28 97, 3. 6. 14 98, 27 99, 15 100, 28 102, 22 103, 2 sq. 20. 22 πληθύειν 53,31 τὰ πεπληθυσμένα 99,8 πεπληθυσμένως 51, 19 πληθυντικώς (gramm.) 61, 5 πλήρωμα 56, 25 Πλούτων 85, 12 sq. 17. 23 86, 17. 26 87, 5, 10, 20 89, 6, 21 90, 9 95, 8. 11. 20 96, 9 appellatur Ζεύς παταχθόνιος 84, 1 Πλουτωνιακή ζωή 86, 25 Πλουτώνιος 85, 29 $\pi \nu \epsilon \tilde{\nu} \mu \alpha$ daemon 69, 6. 12 ita appellatur anima 93, 26 ποδηγείν 30, 13 ποιείν opp. πάσγειν 13, 13 18, 1. 3 dist. πράττειν 13, 28 sq ποίησις creatio 21, 18 sq 53, 27 64,23 75,10 83,5 112,28 dist. πράξις 13,30 con. ενέργειαι

53. 16 των δνομάτων cfr δνομα astr. 60, 15 74, 4 = carmen cfr Homerus, Orpheus in ind. I ποιητής creator 17, 10, 14 57, 20 110, 10 poëta 29, 15 34, 9 39, 14 44, 22 54, 15 84, 23 ποιητικός 17, 11 Bq 18, 16. 27 20, 17 21, 13 44, 3 48, 4 75, 4 πολλαπλασιάζειν 24, 12 54, 1 πολλαπλασιασμός 27,29 64,20 79. 11 πόλοι 4, 26 79, 28 πολυδύναμος 75, 22 πολυειδής 31, 26 100, 26 102, 19 πολυμερής 75, 22 πολυμετάβλητος 24, 10 πολυπαθής 77, 10 πολύσημον (Democr.) 7, 4 πολυσχιδής 77, 26 99, 9 -õç 11, 21 πολυσχιδία 97, 28 πολυτίμητος 107, 14 τὸ πολύχουν 99, 11 Πολυχρόνιος exemplum nominis mortali non apti 18, 25 πολυωνυμία opp. όμωνυμία 6,23 πόντος τῆς ἀνομοιότητος (Pl.) 47, 26 έξω πόριμοι δυνάμεις 10, 16 πορισμός 9, 15 Πόρος 71, 11 Ποσειδών 50, 5. 10 66, 24 82, 27 83, 17 85, 10.13.16 86, 6 sqq. 15. appellatur 20 88, 16 90, 5. 8 Ζεῦς ἐνάλιος 83, 29 Ποσειδωνιακή ζωή 86, 24 Ποσειδώνιος 85,28 πράξις quid sit 14,8 ποίησις 13, 30 πράττειν dist. ποιείν 13, 288qq 14, 2. 4 προάγειν 21,14 27,28 32,3 49,4 54, 24 56, 10 57, 19 69, 17 75, 20 91, 23 προαναστέλλειν (trad. προανατελλ.) 99, 20

προβολεύς 2,5 προγονικός 46, 17 προελθεῖν (de creatione) 38,13 65, 20 67, 9 75, 24 80, 3 91, 7 100, 6 101, 17 103, 4 111, 14 112, 13 προέρχεσθαι 82, 19 προηγείσθαι (plerumque προηγούμενος) 7, 24 12, 10 59, 27 προηγουμένως 3, 9. 23 προϊέναι (de mundo, tione sim.) 3, 13 14, 23 21, 9 22, 1 31, 30 33, 2 36, 23 38, 6 48, 3. 19 54, 10 56, 23 57, 17 60, 3.5. 13. 25 74, 3. 28 84, 25 95, 9 110, 25 111, 16 112, 24 προίέναι med. 33, 9 92, 5 προκαθαίρειν 100, 22 προκαθηγεῖσθαι 101, 4 προκεῖοθαι 15, 1 100, 25 104, 24 τὸ προκείμενον (προσκ. ci Kroll) 83, 23 προκινδυνεύειν 73.5 προκλητικός 75, 14 προκύπτειν 57,8 προλαμβάνειν 5, 14 34, 19 35, 25 43,13 50,15 52,4.8 92,8 100,29 προνοείν 57, 11 61, 30 προνοητικός 28, 17 -ως 93, 2 πρόνοια 49, 14. 28 61, 28 62, 8. 27 76, 1 77, 7 πρόοδος opp. έπιστροφή 2,7 13, 20. 24 27, 28 31, 14 32, 25 33, 19 49, 7 50, 4 53, 22 58, 5. 11 60, 18 64, 19 67, 7 79, 11 85, 2 105, 25 106, 4. 21 107, 20 110,8 111, 12 112, 9 έκ προοιμίων 5, 16 πρόρρησις 99,26 προσδιορισμοί 53, 28 προσεχής 37, 21 38, 24 sq 44, 2 50, 27 54, 3 66, 22 77, 1 86, 15 -\tilde{\omega} 28, 5. 7 36, 3 48, 24 52, 21 97, 11. 14 προσηγορία 21, 17 63, 4 προστασία 48, 22

προστατείν 21, 22 προστάτης θεός sim. 22,7.29 57, 4 74, 8 προστάτις (trad. προστάτης) 113.6 πρόσυλος 71, 20 75, 25 προσχαίνειν 5, 18 πρόσγημα μυθικόν 54, 26 πρόσωπα personae 4,6 τὸ ἐν τη σελήνη πο. cfr σελήνη πρότασις (log.) μείζων, έλάττων 25, 21. 24 plur. 25, 27 προϋπάρχειν 67, 3 91, 26 προφέρεσθαι (med.) 14, 29 προχέειν (!) 91, 18 92, 3.9 προχειρίζεσθαι βίους 38, 1 κατά προχείρισιν (trad. προγείρης.) opp. καθ' έξιν 10,10 πρώτιστος 20,1 32,21 33,28 48, 2 58, 12 59, 23 62, 8 64, 10 65, 2 66, 10 67, 1 68, 11 69, 5 76, 22 82, 2. 18 85, 6 90, 25 91, 8. 21 101, 17 112, 17 τὰ πρῶτα τὸ πρῶτον 67,8 30,4 69,22 85,20 ποώτως 6, 4. 12. 14 8, 3 28, 6 99, 27 πρωτουργός 31, 21 82, 13 103, 5 πτῶσις (gramm.) 53, 7 Πυθία 38, 17 πῦρ est imago mentis 93, 26 τὸ πύρινον opp. τὸ γθόνιον 86, 1

'Pαδάμανθυς 71, 5 ξαστάνη (Pl.) θεία 81,14 104,10 'Pέα 52, 9. 12 58, 4 79, 7 80,8. 12 81, 3. 6. 13 82, 23.28 90,29 91,1. 5. 8. 10 ξενστὴ οὐσία 34, 19 τὰ ξ. 8,17 ξῆμα (gramm.) verbum 104,14 ξητός 31,19 32, 24.26 65,28 66,4 ξητορική 2, 14. 23 ξίζαι con. αἰτίαι 37, 11 τὰ ἐρριζωμένα 39,5 ξοστή 39,5 τὰ σαρκία 87, 28 σειρά deorum 5, 23 9, 25 22, 2 38, 6, 19 49, 2, 11 52, 8 54, 22 60, 1 69, 13, 17 74, 1 89, 11 sq 90,15 93,24 96,14 τοῦ γένους 45,4 Σειρῆνες (tria genera 88, 14 sqq) 88, 14, 26 σελήνη 49,9 εq 74,3.6 τὸ έν τῆ σελήνη πρόσωπον 37,19 ύπὸ σελήνην λήξεις, τόπος, στοιχεία sim. 22, 10 49, 10 93, 24 112, 13 τὸ (τὰ) ὑπὸ σελήνην 86,1 93,8 97, 22 Σεληνιακόν είδος 109,6 τὸ σημαινόμενον 7, 23 8,8 12,7 16, 22 37, 23 87, 9 σημαντικός 14,26 16,29 17,3 σημασία 29, 26 σημείον 7, 13 43, 25 **σιγώμενος 32**, 28 σιγή πατρική 59,6 σίδηφος generi humano similis 77, 11 plur. 41, 6 Σκάμανδρος 34, 17 35, 2. 10 σκάφη 34, 28 σκήπτρον est σύνθημα in mysteriis 25, 5 Orphicum 52,27 54, 23. 27 55, 1. 7 σκολιότης 104, 18 σκοπός Cratyli 1, 1 90, 24 τὸ σκοτεινόν 87, 7 Σκύθαι 36, 10 Σκυθικά δνόματα 25, 14 σοφία 6, 7.9 96, 6 σπέρμα viri 109, 26 plur. semina 46, 19 σταθερός 80, 2 85, 3 $-\tilde{\omega}_{S}$ 54, 10 57,9 64,5 89,17 στάσις opp. κίνησις 4, 26 sq τὰ στερεά (phys.) 76, 28 στοιχεῖα quattuor elementa mundi 49, 10 51, 3 94, 2 littera 12, 14 40, 7 42, 16 77, 21 opp. γράμμα 41, 21

συγκοπή (gramm.) 40,5 συγκρίνειν 35, 13 90, 7 συγκριτικώς 86, 12 συζεύγνυσθαι 93, 12 σύζευξις 92, 27 106, 4 111, 12 συζυγία (Pl.) 84, 24 συλλαβαί (gramm.) 5, 14 37, 25 45, 17. 19 77, 21 83, 9 συμβολικώς 24, 22 σύμβολον 10, 25. 27 15, 28 16, 18 19, 12 30, 17 31, 4. 25 52, 9 65, 18 93, 25 συμπάθεια 60, 12 99, 6 συμπαθής 25,2 συμπαράγειν 110, 24 συμπαραδιδόναι 3,6 συμπέρασμα 25, 28 συμπεριπολείν 98, 2 συμπλήρωσις 24, 15 σύμφυλος 89, 20 συμφύρειν (Pl.) 108, 1 συνάγειν (log) 10, 29 συναπογεννάν 95, 14 συναλοιφή (gramm.) 40, 6 συνάπτειν trans. 22, 21 84, 16 99, 6 113, 13 intrans. 32, 23 65, 11 68, 11 94, 11 med. intrans. 57,23 61,24 66,12 76,10 88, 23 92, 27 106, 7 τὸ συνημμένον genus syllogismi 10, συναριθμούμενος 83, 15 84, 14 συναφή 89, 25 συναφής 84, 27 τὸ συνδετικόν 85, 10 98, 26 συνδιακοσμεΐν (Pl.) 101, 26 συνεκτικός 56,8 59,24.26 61,15 63,7 sqq. 15 64,17.25 65,5 74,25 84, 27 95, 17 συνελίσσειν 58, 24 60, 16 83, 14 87, 17 91, 22 συνηνῶσθαι 32, 22 111, 12 συνέργεια 83, 5 συνεργείν 71,9 92,29 100,7 110,8 συνήθεια consuetudo loquendi 14, 28

 $\sigma \dot{\nu} \nu \partial \eta \mu \alpha$ 19, 13 24, 19 25, 3 30, 8. 21. 23 31, 1. 6 33, 27 συνίζησις (gramm.) 40, 6 συνοχεύς (or.) 50, 16 52, 19 59, 3. 27 74, 24 111, 14 συνοχικός 48, 21 59, 27 84, 7. 15. 20 110, 14 συντελείν 24, 15 27, 6 69, 23 συντόμως 18, 27 συντρέχειν 18, 12 88, 13 τὸ συνεσπειραμένον 54,7 συστατικός 22, 26 συστέλλεσθαι opp. έπτείνεσθαι (gramm.) 42, 11 συστοιχία 49,27 67, 15 80,8 111,11 σύστοιχος 29,7 43,11 61,13 62, 15 66, 23 67, 15 79, 8. 23 81, 12 83, 24 92, 28 93, 2 συστοίχως 31, 23 78, 18 σφαιρικός 35, 21. 23 σχέσις 24, 28 63, 3 69, 6 σχέσει ορρ. φύσει 68,17 κατὰ σχέσιν 77, 15 sq σχημα 35, 22 36, 2. 12 50, 21 65, 19 πρῶτον syllogismi 10, 29 σχηματίζειν trans. 36,22 έσχηματισμένον 31, 17 σχηματισμοί (gramm.) 40, 14 σωμα 14, 16 sqq 30, 10 sqq 50, 21 53, 6 71, 4 87, 27 88, 2 93, 28 100, 17 con. vel opp. ψυχή 14, 5 sq 27, 5. 15 46, 1. 19 86, 29 89, 5 96, 3 102, 1 103, 22 σωματικός 16, 21 36, 21 46, 3 52, 12 90, 12. 15 108, 8 σωματοειδής 29, 3 comp. 89, 7

Τάνταλος 43, 3 46, 24 τάξις syn. σειρά 24,20 32,25.30 38, 7. 9. 18 48, 4 49, 4 50, 7 54, 25 55, 27 58, 17 60, 22 63,27 64, 17 65, 26 69, 20 72, 11 76, 1 82, 23 84, 7. 24 91, 10 112, 18. 22 tam auctoritas quam vices 13, 25 29, 27 33, 11 56, 4 66, 16 67,4 97, 1.16 99, 7 101, 21 102, 4

106, 13 107, 9 111, 7 112, 4sqq 113,5 syn. εὐταξία 44, 13 99, 22 ταραγή mundi 105, 12 Τάρταρος 74, 11 ταυτοποιός δύναμις (opp. έτε**φοποιός**) 20, 21 ταυτότης 23, 17 sq 36, 12 51, 24 54, 2 79, 16 102, 18 ή τεπτονική (Pl.) 22, 23 τελείν είς τι 77,5 83,14 τελειότης 29, 14 53, 26 79, 17 92, 21 96, 7 102, 20 106, 21 τελειοῦν 6, 8 34, 5 49, 19 53, 17 69, 9 81, 21 90, 21 102, 6 103, 18 111, 11 112, 11 τελεσιουργείν 106, 23 τελεσιουργία 92, 19 104, 4 τελεσιουργός 10, 13 21, 16 56, 8 61, 18 65, 6 98, 29 105, 22 107, 25 112, 1, 15 τελεσταί 25,1 100,23 τὸ τελεταρχικόν (or.) 33,16 τελετή 100, 24 sq 101, 4 τὰ τελευταῖα syn. τὰ ἔσχατα 69, 17 75, 21 86, 18 95, 12 97, 20 τέλος 1,5 17,26 68,10 69,22 86, 27 103, 19 108, 6 τερατολογία 55, 21 68, 7 τετράς 97, 11 τὸ τετράστοιχον 22, 9 τέχνη 17, 18 21, 21. 23 22, 17. 25 23, 12. 28 34, 7 39, 5 72, 25 sq 73, 1. 10 ποιητική τῶν ὀνομάτων 18, 27 δημιουργική 8, 25 21, 15 23, 15 νοεφαί, γεννητικαί, τελεσιουργοί 21, 15 sq τεχνηταί είπόνες 7,22 ὄργανα 16,9 $\tau \dot{o} \tau$. $(\tau \dot{\alpha} \tau)$ 21,6 23,2.13 τεχνικός 21, 19 τεχνίτης 22, 28 23, 10.13.21 34,7 $\tau \tilde{\eta} \delta \varepsilon$ in hoc mundo 19, 13 τ. τόποι 38, 13 τὰ τ. 25, 2 $T\eta \vartheta \acute{v}_{S}$ 81, 22 82, 10. 17 83, 2. 7 sqq Tηλαύγης 8, 27 (cfr Aeschines in ind. I) Τηλέμαχος 36, 4

τιμωρητικός 46, 7 107, 25 Τιτάν 64, 25 84, 14 plur. 56, 14. 16, 21 109, 20 Τιτανικός 28, 1 48, 20. 25 56, 11 60, 1 61, 17 64, 18 sq 83, 10 84, 6. 19. 24 89, 12 $-\tilde{\omega}_{S}$ 77, 26 τομή Ούρανία, Κρονία 27, 27 64, 16. 24 τόπος animarum 35, 6 72, 7 νοητός 46, 27 ύπερουράνιος 60, 22 63, 25 64, 10 65, 1. 8. 16 66,8 ὁ ὑπὸ σελήνην τ. 22,10 δ περί γῆν τ. 37, 29 τορός 35,3 τραγοσκελείς Πάνες 35, 27 τρανέστερος 20,26 72,18 (cfr adn. ad l.) τρανότης 30, 23 τριαδικός 30, 9 92, 1 -ãc 30,3 83, 29 τριαινούχος est Neptunus 86,7 τριάς 29, 30 50, 15 52, 19. 22 83, 13. 16 85, 4. 12 86, 4 87, 17 96, 15 plur. 60, 6 Τρίτωνες 86, 7 τροφή quid sit apud deos 90, 19 sqq θεῶν est τὸ νοητόν 46, 26 62, 14 92, 10. 12 800 τύπος 36, 23 40, 14 τυχαΐος 44,4 τὸ τ. 4,14.23 11, 22 18, 24 $\tau \dot{\nu} \chi \eta$ ($T \dot{\nu} \chi \eta$) 43, 17. 20. 26 44, 3.8 47, 9 72, 27 73, 9 τύχη 1, 7 4, 13 7, 3

Τγίεια 113, 9 ὑγίεια 99, 10 τὰ ὑδραγωγά 81, 15 ὕδως sacrum Rheae 81, 15 imago naturae κοσμοτρόφου 93, 27 ὑλαΐος 35, 24 75, 23 77, 11 ῦλη 23, 18 38, 27 41, 4 57, 29 64, 22. 26 68, 29 71, 20 76, 12 99, 23 101, 3 103, 18 104, 6 105, 1 112, 2. 24 opp. εἶδος 4, 17 sq

8, 12. 14 9, 27 17, 7 sq 23, 18. 27 (plur.). 30 25, 22 26, 12 104, 23 113, 10 (cfr quoque sub ὄνομα) opp. παράδειγμα 17,7 sqq opp. μορφή 9,27 ύλη τῶν δνομάτων cfr ὄνομα ύλικη άμετρία 100, 15 ύλώδης 42, 26 ύμνεῖν 79, 5 107, 7 υμνοι 54,6 cfr Orpheus in ind. I ΰπαρξις 12, 8 22, 28 29, 28 30,4 31.5 42, 24 53, 19 66, 2.4.11 75, 16 76, 20 78, 15 79, 20 94, 29 103, 4 105, 26 ύπερανέχειν 94, 29 ύπερηπλῶσθαι 61, 15 ύπερβολή (rhet.) 41.9 ύπερέχειν 76, 18 ύπεριδρῦσθαι 52, 22 58, 8 69, 6 τὰ ὑπερκείμενα syn. τὰ κρείττονα 82, 11 ύπερκόσμιος 74, 21 91, 12 93, 7 95, 5, 16 111, 8 ύπερόπτης 9,4 ύπερουράνιος 52,27 60,26 63,25 64, 10 65, 1. 18. 16 66, 8 74, 1. 17 101, 20 ύπερούσιος 6, 5 101, 17 ύπεροχή 28, 19 30, 13 48, 15 55, 25 67,5 94,25 καθ' ὑπερογήν (rhet.) 41, 16 ύπέρτερος νοῦς 53,30 ύπερτάτη τάξις 29, 27 τὰ ὑποβεβηχότα οpp. τὰ σύστοιχα 66, 24 ύποδεέστεραι φύσεις 79,1 (saepius καταδεέστ.) ύποδοχή (Pl.) 19,14 71,11 105,4 ύποκατακλίνειν τί τινι 88, 18 τὸ ὑποκείμενον (log.) 12, 5 13, 12 ύποσέληνοι τάξεις 82, 22 ύπόστασις 30, 10 31, 29 48, 20 53, 11 58, 10 61, 16 78, 6.15 82,

1.18 85,15 96,19 110,14 111,13

ύποστάτης 57, 5 58, 17 (!) 67, 12
74, 9 102, 27
ύποστατικός 10, 16 52, 3
ύποστάτικος 112, 27
ὑποτάττειν 112, 28
ὑπουράνιος ἀψίς (Pl.) 65, 6
ὑποφαίνειν 112, 17
ὑποφέρεσθαι 76, 14
τὰ ὑποχθόνια 86, 3 95, 15
τὰ ὕστατα 92, 21 93, 24
ὕφεσις 78, 19
ὑφεῖσθαι(plerumque ὑφειμένος)
33, 23 77, 8 82, 14 83, 3 ὑφειμένως 100, 2

Φάνης (Orph.) 33, 5. 22 48, 16 54, 22. 29 61, 3 62, 4 δ μέγιστος φαινόμενος opp. ών, άφανής 55, 21 60, 9 τὸ φ. 34, 27 τὰ φ. 46, 13 66, 18 φαντάζεσθαι med. 8, 10 67, 26 pass. 13, 12 99, 5 φαντασία 29, 10 55, 17 68, 4 76, 26 109, 18 opp. $\delta \acute{o} \xi \alpha$ 14, 5 29, 3 sqq 66, 9 λεπτική 19, 11 φανταστικός 10,15 67,25 68,1.7 76, 7. 21. 25 φενακίζειν 29, 4 Φερέφαττα (Pl.) 96, 5 φθαρτός 38,25 τὰ φθ. (opp. τὰ άίδια) 4, 14 18, 23 43, 1 72, 20. 25 110, 1 φθορά (opp. γένεσις, παλιγγενεσία) 23, 18. 20 87, 25 φιλαλήθης 11, 13 Φιλιππίδης 36,1 (cfr adn. ad l.) φιλοποινείν 74, 4 Φιλοπάτως cognomen inditum est Antilocho 73, 5 φιλοσοφείν 1, 16 φιλοσοφία 2, 21 103, 7 φιλόσοφος 9,6 sq 10,20 28,23 37, 23 φοιβόληπτοι ποιηταί 34, 10

φοιταν διὰ πάντων sim. 22, 19 32, 17 90, 14 φρόνησις 3,8 7,2 76,8.11 87,10 90, 11 × ριτική 40, 22 φρουρητικός 25, 6 61, 18 63, 7. 10. 16 65, 3. 10 72, 5 73, 27 111, 27 112, 14 φυσικός 8,9 17,2.17 35,11 69,8 $-\tilde{\omega}_{S}$ 8, 5 69, 27 92, 24 ή φυσιογνωμονική 43, 4 φύσις tam natura quae creata est et creat quam indoles hominis 5, 13 7, 24 10, 15 13, 25 15, 13. 18 17, 16 18, 11. 19 sq 19, 18 22, 21 23, 29 26, 9 30, 10. 29 39, 1. 4 43, 25 44, 5 45, 11 61, 15 66, 13 69, 9 72, 5 73, 11 75, 16 86, 18 plur. 22, 24 79, 2 Fran 35, 16 72, 9 82n 38, 29 44, 6 sq 47, 18 άμερής 77, 26 μερική 1, 6 38, 28 44, 6 νοερά 32, 27 θνητή cfr θνητή φύσις θρωπίνη 69,26 76,9 ἄταπτος 98, 28 99, 16 κοσμοτρόφος 93, κατὰ φύσιν 7, 15 18, 10 68, 18 69, 23 70, 14 87, 26 99, 10 τὸ μ. φ. 97, 27 παρά φύσιν 7, 15 39, 3 87, 27 τὸ π. φ. 97, 27 99, 11. 21 φύσει (opp. θέσει, νόμω, σχέσει) 4, 8. 11. 12 6, 19. 23. 27 7, 3. 14. 24. 26 8, 8. 12 15, 1. 4 16, 8. 19. 31 17, 16. 20 18, 14. 17 21, 13 25, 20. 24. 29 46, 10 68, 14. 16 τὸ (τὰ) φύσει (opp. τὸ θέσει, τὸ τυχαῖον) quattuor genera 7, 18 sqq 5, 1 sqq 25, 18. 27 26, 2 $\tau \delta$ $\phi v \tau \delta v$ (plerumque plur.) 7, 19 35, 7 39, 4 41, 8 φωνή est άὴο πεπληγμένος, qua de causa sacer Iunonis 94, 13 Bqq σημαντική 14,26 syn. γλώσσα, διάλεκτος 32,6 φῶς divinum, mundanum sim. 31, 8. 13 33, 2. 8 34, 5 78, 23 92, 4 100, 14 103, 27 104, 1.3 105, 5 111, 17 112, 3 φωτίζειν 103, 28

Χαλδαΐοι 32,7. 10 cfr quoque Oracula chaldaica in ind. I Χάος (Hes.) 67, 10. 12 χαραπτῆρες lucis 31,8 substantiae 85, 15 χαραπτηρίζειν 51, 24 59, 20 62, 26 63, 22 65, 17 86, 26 106, 12 107, 10 χεῖρες quid sint apud theurgos 101, 28 χειροποίητος 34, 28 χειροποίητος 34, 28 τὸ χείραι 80 9

χειροποίητος 34, 28 τὰ χείρω 80, 9 χηρεύειν 10, 8 χορεία Minervae 112,16 113,13 χορεύειν 108, 10 113, 4 χορηγεῖν cum acc. 6,6 78,24 sq 90,8 91,17 106,24 cum genet. 106, 24 χορηγία 113, 6

92, 6.8 95, 10 102, 24 104, 11 105, 7 111, 9 113, 4 χορός dearum 22, 2 98, 13 102, 13 χρῆσις τῶν ἀνομάτων sim. 27, 1 40, 3 45, 3 τῶν ποιητῶν 39, 14 ἐν χρόνω οpp. ἐξ ἀιδίου 92, 23 τὸ κατὰ χρόνον οpp. τὸ κατ' αἰτίαν 67, 6

χορηγός 10, 17 75, 27 78,9 90, 13

Χρόνος (Orph.) 59, 18 67, 2 χρυσός analogus τῷ ἐμπυρίῷ κόσμῷ 76, 22 χρυση est Circe apud theologos

χουσή est Circe apud theologo 22, 11 χύσις 81,9

χωρεῖν εἰς ἐαντόν capere 97, 10 χωριστός 34, 22 50, 1 57, 6 59, 4 98, 9 102, 26 103, 4 105, 6 -ῶς 34, 23

ψευδωνύμως (gramm.) 41,3

 $\psi v \chi \dot{\eta}$ 1, 2.4 8, 10 9, 24 11, 27 18, 29 20, 11 23, 9 24, 30 26, 25 sq 27, 6. 19 33, 24 35, 6 42, : 3 43, 8. 12 46, 14. 25. 29 48, 12 50, 18 51, 19 69, 2 72, 3. 7 73, 23 74,11 75,23 76,4.13 86,10.218q 87, 4. 12 88, 8. 11. 19 89, 19. 26 90, 7 92, 3. 21 93, 6, 16, 25 sq 96, 7 103, 16 104, 4. 9. 17. 19 105, 12 8q 106, 22 107, 26 opp. σωμα 14,4 27,5.14 46,1.18 86,28 89, 5 96, 2 102, 1 103, 21 opp. υλη 23, 14 99, 24 opp. vovs 6, 10. 16 50, 21 51, 1 78, 18 sq 82, 6 93, 21 109, 11 opp. Feoi, δαίμονες, ἄγγελοι, ῆρωες 19,4 33, 10 48, 12 68, 17. 25 8q 71, 18. 21 78,28 79,2 88,25 ὅλη 47,18 μία opp. πολλαί 109, 11 μερική cfr ψυχή μερική, μεριστή 27, 14 28, 20 34, 3 102, 6 νοεφά cfr νοεφά ψυχή λογικαί 76, 7 94, 12 άλογος 27, 5 άθάνατοι, θνηταί 74,8 ες ἀστρῷαι ορρ. περί την γένεσιν 87,1 ήρωϊκαί 68, 19. 25 70, 5 άνθρώπιναι 75, 25 Αθηναϊκαί 36, 2

ψυχικός 37, 28 46, 2 52, 12 53, 5 81, 4 95, 3 102, 23 103, 8. 29 $-\tilde{\omega}$ ς 78, 17 ψυχοῦν 50, 17 84, 4

'Ωπεανῖτις συζυγία 84, 27 'Ωπεανός 81, 16. 23 82, 9.17 83, 1 84, 12. 22 8q ἀκύτης 81, 19 ἀμόν dicitur τὸ ἦθος 41, 12 τὰ ἄνια (Pl.) 41, 7 τὸ ἀσαύτως 79, 27 ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτά καὶ ἀσαύτως (Pl.) 23, 16 ἀσαύτως ἔχειν 24, 2 ἆσις 79, 22

III. ETYMA, GLOSSAE

Άγαμέμνων ab ἄγαν ducunt grammatici 45, 26 άγκυλομήτης 63,1 66,26 άθωος dicitur ὁ άζήμιος κατ' άναφοράν την πρός έτερον 41, 2 ἀκάρδιος dicitur καθ' ὑπερ**βολήν 41.9** άκινάκης vox barbara 40.21 Άμφιτρίτη 86, 8 άρεταΐος insolens vox (immo σπουδαίος usurpatur) 40, 19 ἄφωνος dicitur καθ' ὑπερβολήν 41, 9 ἀχῆνες vox Theocritea παρὰ τὸ μὴ ἔχειν 39, 15

Βατίεια 35,7 βόλεται pro βούλεται veteres 42,5

γλυπεῖα dicitur ἡ χολὴ κατ' εὐφημισμόν 41,10

δαίμονες ex δαίσαι 75, 19 sqq
76, 18 sq
δαΐσαι est τὸ μερίσαι 75, 21
76, 19
δακρυόφιν vox simplex 39, 18
δάμονες pro δαίμονες veteres
77, 19
Διαττηθύς 83, 8
Διόνυσος appellatur ὁ οίνος έκ
τοῦ εὐρόντος 41, 15
δραχμή e δράξ 41, 5 sqq

ξδοντες pro δδόντες aeolice 39, 13 ξημαγείον (et τὸ ξημάσσον et τὸ ἐημασσόμενον ita appellat Plato) 40, 13 ξοεσία pro εἰρεσία veteres 42,3 Έρμογένης 8, 29 sqq ζωγράφος dicitur και δ τὰ φυτὰ γράφων 41,8

Ήρακλῆς 73, 19 sqq ῆρωες ex αἴρειν 76, 3

θαλλός 41, 1 (cfr Crat. 414*) θεοί e θεῖναι 75, 3 sqq

κακόφοων dicitur καταχοηστιxõg 41, 3 καλαμοθήρας (vox lexicis ignota) dicitur δ καλάμω θηρών 40, 17 nάνδυς vox barbara 40, 21 πέραμος appellatur ὁ πίθος καθ' ὑπεροχήν 41, 16 εqq κνημίς dicitur κατὰ παρέγκλισιν κεκομψευμένον appellat Plato τὸ μεμηχανημένον 71, 16 τὸ κομψόν vox duobus sensibus praedita apud Platonem 71, 14 BQ πορόνους 59, **5** πορυφή appellatur cacumen montis κατ' άναλογίαν 41, 11 πρανίον dicitur κατά παρέγnligiv 41, 13 Κοατύλος 8, 15 sq Κρόνος ε πορόνους 59.5 **πύμινδις 35.5**

λῶ pro βούλομαι 104, 14

Μαία 9, 23
μαλερόν et τὸ μαραΐνον et τὸ μαραίνον et τὸ μενονδρος dicitur virgo a Dionysio 40, 2 μέροψ 7, 11
Μυρίνη 35, 6

III. ETYMA, GLOSSAE — IV. INDEX EXPL. CRAT. N. 147

νειμηνία vox Cretica (?νημονηία ci) 40,4 νουμηνία vox Attica 40,3

Ξάνθος 34, 24 sqq ξερόν pro ξηρόν veteres 42, 2

όβολός 41,5 sqq
τὸ οἰόνουν ex οἶος et νοῦς
109, s. 8
ὁρανός pro οὐρανός veteres 42,6
Ὀρέστης ex ὀρούειν 43, 24
Οὐρανός ex ὁρίζειν vel ex
οὖρον 63,9 sqq
οὖρος 63,11

Περικλής 73, 8. 12 sqq πικρόν dicitur τὸ ἡθος καθ' ὁμοιότητα 41, 12 πυξίς dicitur ψευδωνύμως 41, 4 πὸρ (ita appellatur Vulcanus ἀπὸ τῶν εὐρημάτων) 41, 16

'Ρέα ex έπιροεῖν vel e φεῖα 81,13 sqq σίζειν dicitur κατὰ μίμησιν 40, 23 Σκάμανδρος e σκάφη 34,28 sqq σοφιστής quid significet apud Platonem 89, 1 sqq Σωκράτης 8,18 sq

Τηθύς e Διαττηθύς 83,7 sqq Τιτάνες a διατείνειν secundum Iamblichum 56,15 sq a τλ ἄτομον secundum Amelium 56,16 τράπεξα dicitur κατ' ἔλλειψιν 41,14 Τρίτωνες 86,7

φολκός νοχ composita 39, 18 φυγαδοθήρας dicitur ὁ φυγάδας θηρῶν 40, 17

χαλκίς 35, 2 χειφουφγός dicitur καθ' ύπεφοχὴν ὁ ἰατφός 41, 17 sqq

ώμόν dicitur τὸ ἦθος καθ' ὁμοιότητα 41, 12

IV. INDEX EXPLICATIONIS

totus dialogus: Ammon. de interpr. 34, 17 37, 1 sqq 40, 21 154, 19 Bus. Procl. in Parm. 849 sqq Cous. theol. Plat. 12, 19. 51 13, 24 Port. Steph. de interpr. 9, 9 Hayd. Syrian. in metaph. 104, 10 Kr. 384°?: Herm. in Phaedr. 21, 13 Couvr. 384d: Procl. in Parm. 849, 19 Cous. 385°: Ammon. de interpr. 60, 21 Bus. Procl. theol. Plat. 54, 23 sqq Port. 389°: Procl. in Parm. 986, 4

Cous.

CRATYLI NEOPLATONICAE 390d: Procl. in Parm. 850,7 Cous. 390°?: Olymp. in Alcib. 95, 14 391*?: Herm. in Phaedr. 21,13 Couvr. 391d: Procl. in Parm. 853, 8 Cous. 391de 392^e sqq: Procl. in remp. I 169, 25 sqq Kr in Tim. I 273, 27 Diehl 396ab: Olymp. in Phaedon. 10, 15 Finckh Procl. in Tim. I 315,5 III 190, 22 Diehl theol. Plat. 253, 20 266,3 292,14 sqq.39 sqq 293,18qq 294,2.10 297,13 303,3 332, 30 371, 34 Port.

396b: Damasc. II 134, 19 164, 10 Ru. Olymp. in Alcib. 223, 12 in Gorg. 532,34 Jahn Creuz. in Phaedon. 3, 22 Finckh in remp. II 269, 29 Kr. in Tim. I 166, 30 theol. Plat. 188, 24, 27 252, 36. 39 256, 14 320, 37. 43 323, 29 324, 37, 40 333, 26 360, 34 366, 36 382, 26 Port. 396bc: Damasc. I 146, 9 Ru. Olymp. inPhaedon, 3.20 Finckh Procl. in Tim. I 273, 5 415, 29 theol. Plat. 188, 25, 29 Diehl 213, 25 sqq. 31 215, 47 252, 25 Port. Simpl. de cael. 281, 24 Heib. 396°: Procl. in Tim. III 170,18 Diehl 396°: Johann. Philop. de opfc. mund. 308, 2 Reich. 397bc: Olymp. in Phileb. 242,34 Stallb. Procl. in Alcib. 313, 12 Cous. theol, Plat. 69, 33 Port. 397° sqq: Procl. in remp. II 331, 24 Kr. 397^{cd}: Johann. Philop. de aetern. mund. 636, 15 sqq Rab. 397d: Dav. in Porph. Isag. 151. 15 Bus. Johann. Philop. de aetern. mund. 635, 27 636, 7 645,11 in meteor. 18,4 Hayd. Olymp. in Phileb. 283, 34 Procl. in remp. II 135, 4, 8 331, 15 398b: Hierocl. in aur. vers. 42, 13 Mull. 398d: Hierocl. in aur. vers. 40, 5 sqq 41, 15 sqq Mull. 399°: Ammon. de interpr. 41,2 Bus. Damasc. I 211, 13 Dav. in Porph. Isag. 23, 27 Bus. Syrian, in Hermog. II 48, 5 Rab. 401b: Procl. theol. Plat. 403, 25 Port.

318, 22 Port. 402°: Procl. in Tim. III 179, 14 theol. Plat. 266, 32 318, 20 Port. 402d: Procl. theoi. Plat. 360, 33 366. 39 Port. 403rd 404^a: Procl. theol. Plat. 254, 29. 45 Port. 403d: Procl. in remp. II 185,14 239, 5 Kr. 403°: Procl. theol. Plat. 371,32 Port. 404a: Procl. in Tim. II 209,4 Diehl theol. Plat. 253,3 321, 325, 23 362, 16 Port. (cfr etiam 403d) 404b: Procl. in remp. I 140,8 Kr. 404°: Johann. Philop. in meteor. 117,39 118,1sqq Hayd. Procl. theol. Plat. 267, 16 sqq Port. 404^{cd}: Procl. theol. Plat. 373, 1 sqq 374, 45 Port. 404d: Procl. theol. Plat. 411,11 Port. 405* sqq: Procl. theol. Plat. 378 sqq Port. 405°: Procl. in remp. I 57, 15 Kr. theol. Plat. 377, 1 Port. 405cd: Procl. in Tim. III 139, 5 sqq Diehl theol. Plat. 404,8 Port. 407b: Procl. in Tim. I 166, 14 Diehl 407bc: Procl. theol. Plat. 372, 407d: Procl. theol. Plat. 403, 36 Port. 407e: Procl. in remp. II 255, 22 Kr. 408a: Procl.in Alcib. 476,41 Cous. 408b: Procl. in remp. II 255, 22 410^b: Johann. Philop. in meteor. 17, 36 Hayd. 410d: Olymp. in Alcib. 157, 20 Creuz.

402ab: Procl. theol. Plat. 266, 24

IV. INDEX EXPL. CRAT. N. — ADDENDA ET CORR. 149

412a: Elias in Porph. Isag. 78, s Bus. 412°?: Dav. proleg. 8, 16 Bus. Olymp. in Alcib. 122, 13 Creuz. 413a: Simpl. in phys. 148, 23 416 sqq: Herm. in Phaedr. 13, 10 Couvr. 419b?: Olymp. in Phileb. 264, 1 Stallb. 419bc: Olymp. in Phileb. 263, 38 sqq Stallb. 419° 420°: Herm. in Phaedr. 184, 12 Couvr. 420ab: Herm. in Phaedr. 187, 23 Couvr. 421b: Damasc. I 136, 14 Ru. 422e sqq: Procl. theol. Plat. 54, 23 Port. 423°: Ammon. de interpr. 154, 19 Bus.

426°: Simpl. de cael. 665,20 Heib. 427d sqq?: Ammon. de interpr. 37, 1 sqq Bus. 430 sqq: Ammon. de interpr. 40, 21 sqq Bus. 432°: Procl. in Parm. 733, 12 Cous. 437°: Ammon. in Porph. Isag. 17, 7 59, 20 Bus. 437b: Olymp. in Phaedon. 52. 21 Finckh 438a: Olymp. in Alcib. 95, 14 Creuz. 439° sqq: Ascl. in metaph. 45,4 Havd. 439° sqq: Ascl. in metaph. 2, 13 sqq Bus. 440°?: Procl. in Alcib. 518, 13 Cous.

falso laudatur: Olymp, in Alcib.

80, 20 Creuz.

ADDENDA ET CORRIGENDA

Interdum in initialibus maiuscula et minuscula distinguendis est peccatum, ut corr: 2,4 Λήθης; 27,27 48,19 Οὐρανίων: 60.22 63, 13 65, 26 66, 6. 29 67, 18 74, 24 Ούρανοῦ; 48, 19 Νυκτῶν: 63, 13 Ούρανῶ; 63, 24 74, 24 Ούρανὸν; 84, 11 Ούρανίας; 84, 21 ούρανοῦ.

19, 1 corr ζωγραφία 20, 21 COIT ταυτοποιόν

21, 26 parentheseos signum post Όρφεύς (22, 1) removendum

22,1 corr ζωογόνος 25, 5 corr ζωογονικών

30, 11 adn. post nivertai excidit "P"

36, 22 cfr Resp. IX p 588d

42.2 cfr Hom. ε 402

42.5 cfr Hom. Λ 319 α 234 π 387

108, 2 cfr Leg. IV p 716b

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von Karl Krumbacher Mit Unterstützung zahlreicher Fachkollegen insbesondere von Hans Belting und Ihor Ševčenko Herausgegeben von Peter Schreiner

Band 84/85 (Jahrgang '91/'92). 1993. Zwei Halbjahreshefte mit insgesamt 704 Seiten und 23 Abbildungen im Anhang. Format 16,5 × 25 cm unbeschn. Bezugspreis DM/SFr. 198,—/ÖS 1545,—, zuzüglich Versandkosten Verlags-Nr. 7700/1 + 2

Band 86/87 (Jahrgang '93/'94). 1994. Zwei Halbjahreshefte mit insgesamt ca. 700 Seiten und 19 Abbildungen im Anhang. Format: 16,5 × 25 cm unbeschn. Bezugspreis DM/SFr. 198,—/ÖS 1545,—, zuzüglich Versandkosten Verlags-Nr. 7701/1 + 2

Supplementum bibliographicum

Durch die regelmäßige Erfassung wesentlicher neuer Literatur, die die dritte Abteilung der Byzantinischen Zeitschrift im notwendigen Umfang ergänzt, wird der aktuellen Information der Fachwelt Rechnung getragen.

Das Supplementum bibliographicum I wird mit dem ersten Halbjahresheft des Bandes 86/87, 1994, ausgeliefert. Dieses Beiheft umfaßt etwa 400 Druckseiten. Format: 16,5 × 25 cm unbeschn.

Bezugspreis DM/SFr. ca. 156,-/ÖS 1217,
Verlags-Nr. 7730

